PLATONIS

OPERA

QUAE FERUNTUR OMNIA.

AD CODICES DENUO COLLATOS

EDIDIT

MARTINUS SCHANZ.

VOL. IX.

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ.

LIPSIAE MDCCCLXXXV.

HIPPIAS MAIOR, HIPPIAS MINOR, IO, MENEXENUS, CLITOPHO.

EDIDIT

MARTINUS SCHANZ.

ACCESSERUNT QUAESTIONES CRITICAE.

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ.
LIPSIAE MDCCCLXXXV.

PROLEGOMENA.

Caput I.

De critico fundamento tetralogiae septimae.

§ 1 In septima tetralogia egregio libri Clarkiani auxilio destituti sumus; nobis igitur dux potissimum eligendus est Venetus T. Praeter quem utrum libri supersint ex alio fonte deducti, accuratius inquirendi operam non detrectabit, qui in dialogis septimae tetralogiae recte edendis versari velit. Antea quidem in libro de codice T (p. 76) quamquam propalam a me dictum est: Ich gestehe, dass alle diese Indicien nicht völlig ausreichen, um t (id est Venetum T) als alleinige Quelle der VII. Tetralogie hinzustellen. Der Beweis wird erst dann als völlig erbracht angesehen werden können, wenn wir zeigen, dass aus allen Handschriften ausser t nichts als höchstens eine Conjectur für die VII. Tetralogie gewonnen werden kann, tamen eo magis inclinavi, ut putarem T tetralogiae septimae solum esse fontem. Sed dialogorum septimae tetralogiae novis collationibus, praecipue ea, quam ad Vindobonensem suppl. 7, quem nota W indicare libet, in usum meum instituit Antonius Kunz, vir mihi amicissimus, adiuto mihi contigisse puto, ut possim nunc accuratiora proferre quam tum, cum illum librum scriberem. Et id quidem recte perspexeram meoque iure proposueram a libro T pendere crisin tetralogiae septimae; sed librum T solum fontem esse illius tetralogiae non iam contenderim. Ac primum quidem id teneo Vindobonensem de quo modo dixi non ex T ad nostram memoriam propagatum esse[1]. Quod num recte censuerim, ut queat perspici, e re visum est rectam

1 Si de aetate codicis Vindobonensis constaret, fortasse hac disputatione possemus supersedere; sed aetatem illius codicis non audent certo definire ne ei quidem, penes quos de his rebus iudicium est.

scripturam omnem in W servatam examinare, utrum eam veri simile sit ex ingenio librariorum profectam esse an ex fonte puriore. Ad quam quaestionem dirimendam nihil argumenti afferre apparet eos locos, ubi in parvis manifestis rebus verum facillima coniectura potuit restitui veluti: 16, 27 *παρεκάθησο* W: *παρεκάθισο*[1] 36, 19 *ἐποιοῦ* W: *ἐποίου* 54, 7 *ἐμοὶ γοῦν* W: *ἐμοὶ γ᾽οὖν* 58, 14 *τέχνη μὲν οὐκ ὂν* W: *τέχνῃ μὲν οὐκ ὂν* 65, 19 *δέδηε* W: *δέδηαι* 65, 30 *ὀπίσω* W: *ὀπίσσω* 66, 22 *ἕτερα* W: *ἑτέρα* 68, 22 *ἡμετέρα* W: *ἡμέτερα* 68, 24 *ὑμετέρα* W: *ὑμέτερα*. Talium correctionum numerus haud exiguus ex quolibet libro vel pessimo facili opera potest peti; inde aliquid dignitatis libro W velle arrogare foret stultum. Nec magis difficilis erat veri inventio hisce locis: 12, 7 *τῷ* W: *τὸ* 12, 11 *ὁμολογήσωμεν* W: *ὁμολογήσομεν* 29, 23 *ἦ* W: *ἦν* 31, 17 *λέγομεν* W: *λέγωμεν* 35, 11 *ὅσῳ* W: *ὅσον* 59, 21 *καλῶς* W: *καλὸς* 86, 15 *εὔχοντο* W: *εὔχονται* 80, 25 *δυναμένης αὐτοῖς* W: *δυναμένοις αὐτῆς*. nam paene his omnibus locis apographa quoque veram scripturam nobis tradunt. Neque inde multum effecerim, quod W in formula *τί δὲ* recte *δὲ* praebet, Marcianus T falso *δαί;* id quod accidit duodecim locis: 17, 11 49, 1 49, 15 50, 9 50, 16 51, 7 51, 16 57, 29 64, 24 64, 32 67, 17 68, 35; duobus locis W *δὲ* in textu, supra versum *δαί*, quod in T inter verba scriptoris receptum est, scriptum exhibet: 49, 7 49, 29. Sed coniectandi rationem iam addubitaverimus hoc loco: 76, 22 *καὶ ὡς ἤμυναν Ἀργείοις πρὸς Καδμείους καὶ Ἡρακλείδαις πρὸς Ἀργείους*, ubi W nobis veram scripturam *Ἀργείοις* suppeditat, T *Ἀργεῖοι;* nam hic leviter locum inspicienti in mentem venire potuisse *Ἡρακλεῖδαι* scribere ostendit manus recentior in T. Loco vero, qui nunc insequitur 45, 13 *ἢ ὡς* W: *πως* praefracte negandum est discrepantiam scripturae coniecturae libidine esse ortam. Quis enim librarius, si in exemplari suo *πως* legisset, hoc vocabulo offensus esset et in eius locum substituisset *ἢ ὡς*? Quid multa? discrepantia *ἢ ὡς* et *πως* facillime explicabitur, si statueris librum T et librum W ex libro manasse, in quo literatura uncialis erat adhibita. Prout aut illam aut hanc scripturam veram esse putaveris, aut *ἢ ὡς* aut *πως* illi archetypo attribues. Iam hoc loco opinio de codice W ex T proveniente labefactata esse videtur. Sed reliqua videamus et perlustremus eam lectionis diversitatem, quae in verbis sive addi-

1 Scriptura quae sine signo indicata est extat in T.

tis sive omissis cernitur. Exordiamur ab interpolationibus, quae collato libro W convincuntur. Occurrerunt autem nobis haece: 2, 13 *μέντοι* W, Heindorf: *μέντοί γε* 24, 27 *ὄψεως* W: *δι' ὄψεως* 26, 22 *ὄψεως* W: *δι' ὄψεως* 67, 1 *ἀλλὰ* W: *ἀλλὰ καὶ* 28, 26 *ἄλλο ὅτι* W: *ἄλλό τι ὅτι* 32, 24 *δοκεῖ* W: *δοκεῖ εἶναι.* Horum locorum plerique ita sunt comparati, ut quasi ipsi necessitatem adferant verbum interpolatum removendi; et id profecto non raro in libris, quos pro apographis habendos esse in confesso est, remotum videmus. Sed 67, 1, de quo loco mancum est Bekkeri testimonium, haud scio an minus proclive fuerit interpolationem et cognoscere et removere. E postremo denique loco cum hic dubitare quispiam possit, utrum omissum an adiectum verbum *εἶναι* putandum sit, aut nullum aut gravissimum argumentum colligere licet; nam si in ea sententia sumus verbum *εἶναι* interpolando esse additum, nulla cogitatio de verbo *εἶναι* coniectura remoto erit. Graviora documenta opinioni nostrae de libri W origine accedere videntur ex libri Veneti lacunis ope codicis Vindobonensis explendis quales extant haece: 17, 1 *καλὸν τό γε καλόν* W: *τό γε καλόν* 21, 21 *ὦ ἱππία* W: *ἱππία* 13, 30 *ὦ ἱππία* W: *ἱππία* 46, 24 *καίτοι τί*: *καίτοι* 58, 19 *δακτυλίους ἄγει* W, Stobaeus: *δακτυλίους* 85, 16 *ἡ νίκη αἰσχύνην φέρει* W, Dionysius, Stobaeus: *αἰσχύνην* | *ἡ νίκη* | *φέρει*t, *αἰσχύνην φέρει.* Licet concedamus 17, 1 46, 24 verbum omissum facile potuisse suppleri, deinde de *ὦ*[1] vocativo addito non posse iudicari nisi usu scriptoris in hac re penitus explorato, tamen duobus qui relicti sunt locis, ubi novus nobis exortus est (ut Dionysium omittam) testis Stobaeus, consensus inter Stobaeum et W vix nobis permittit, divinantis operam agnoscere; nam profecto esset mirum, si quamquam et priore loco *ἄγειν* ex verbis insequentibus et altero *ἡ νίκη* ex universa loci sententia poterat elici, tamen etiam in verborum illorum collocatione fortuito librarius quis cum Stobaeo conspirasset. An non 85, 16 libro ipso T, ubi manus altera *ἡ νίκη post αἰσχύνην* addidit, vetamur e casu nimium repetere? Haec argumenta quamquam non omnibus idem momentum inest, tamen comprehensa, nisi forte incredibilia captare volumus, nos cogunt, libri W fontem Marcianum librum T esse negare. Quodsi recte indi-

1 Ad hanc voculam addendam librarios valde pronos esse ex Bekkeri commentariis criticis quamquam disci potest, tamen locis allatis *ὦ* addendum esse maxime verisimile est.

cavimus, manifestum est illos locos, quibus ponderatis olim illum fontem suspicati[1] sumus, — sunt autem hice: 23, 15 ἑαυτοῦ: ἑαυτοῦ W 60, 25 οὐδὸν W,t: ὀδὸν 65, 1 βύσσον: πυθμέν' W, πυθμένα in marg. t 65, 14 ἅ ὁ W,t: ὁ 65, 14 μελαμποδιδῶν W, ex emend. T: μελαμποδῶν 72, 29 περιλείμματ' ἅττα, sed γρ. ταῦτα in marg.: περιλείμματα ταῦτα W 26, 12 ἤ τι, sed in marg. altera manus ἔτι add.: ἔτι W 85, 18 νικῴητε W: νικῶντες, sed νικῴητε ex emend. — aliam interpretationem efflagitare; illas igitur scripturas secundarias libri T non ex ingenio librariorum esse natas putabimus, sed ex recensione altera tetralogiae septimae petitas margini adscriptas. Neque porro est, cur tergiversemur mirati additamenta complura libri Veneti sive recta sive falsa in W esse neglecta, id quod factum est hisce locis: 8, 28 σμικρόν που revera W: σμικρόν τι που 77, 9 υἱός W: υἱός, sed αὐτοῦ in marg. 5, 33 ἀνομίας, sed ευ supra versum: ἀνομίας W 39, 6 ὡς ἐν, sed ὡς supra versum: ἐν W.

Si igitur libri T et W non pendent alter ab altero, nostrum est fontem, unde illi duo libri orti sunt, communem, ut ad memoriam vetustissimam perveniamus, ex scripturis inter se comparatis conari recuperare. Hoc officio quomodo fungendum sit, compluribus exemplis demonstretur. 64, 21 καὶ ἐπιστήμη πραγμάτων W: πραγμάτων καὶ ἐπιστήμη; his scripturis conlatis nemo dubitaverit, quomodo lineolae prima manu in T positae interpretandae sint; in archetypo scilicet fuit: καὶ ἐπιστήμη πραγμάτων. 83, 26 ἕλληνας in W extat, ἕλληνες in T; inde suspicor in archetypo fuisse ἕλληνες ἕλληνας. Aliis locis quamvis archetypi scriptura in W servata sit, tamen eam quodam modo obscuratam reperimus. Si enim 86, 1 hanc lectionis diversitatem respicimus: „προγόνων cum Dionysio et Jamblicho T, sed γρ. προτέρων in marg.: προτέρων W, sed γον supra versum,“ scripturam προγόνων utpote tribus testibus confirmatam veram rati ex archetypo ita derivabimus, ut una vel in margine vel supra versum προτέρων adscriberetur, quod in W in textum quidem receptum est, sed simul pristina scriptura supra versum addita. Idem evenisse puto hisce locis: 34, 4 ὠφελῆσθαι W, sed ει supra ῆ: ὠφελεῖσθαι

[1] Hac occasione oblata complura menda typothetarum in libro meo, qui est de T, occurrentia corrigo: p. 73, 13 infr. „in Abhängigkeit von Σ stehend“ pro „in Abhängigkeit von Ξ stehend“ p. 74, 8 φαμὲν om. Υx pro φαμὲν om. Υr p. 75, 6 infr. Ξ in locum falsum irrepsit, post ∫ addendus est p. 75 not. 2 „und der Menex.“ pro „oder Meno.“

79, 27 *καταλιπόντες* W, sed *εί* supra versum: *καταλείποντες*. Aliquam tamen difficultatem nobis pariunt loci Homerici a Platone allati; nam hic animadvertendum est primum fieri potuisse, ut iam Plato interpolatum exemplar in manibus haberet, deinde ut exemplaria Platonica cum Homero compararentur,
ἐπα
Quodsi legimus 66, 2 *ἕπετο*: *πέτετο* W, *πέτετο* libri Homerici, simili ratiocinatione qua supra usi *ἕπετο* in archetypo scriptum fuisse censebimus, nam *ἐπα* ex *ἕπε*, id est *ἕπετο* corruptum esse vix potest negari. Itaque hoc loco *ἕπετο* servavimus memores non Homerum nobis edendum esse, sed Platonem. Item retinuimus 45, 21 *φλέξαι*, ubi *φλέξαι* T: *φλέξαι* W, sed supra versum *σμυ* exhibet; nam hunc locum, quo consensu librorum T et W dubitatio de scriptura archetypi excluditur, cognovimus ab eo quem modo attulimus ita differre, ut scriptura ex Homericis libris adscripta nondum textum occupaverit. Solo loco 63, 7 ubi haec scripturarum discrepantia est: „*ἂν* libri Home-
ἄν
rici: *μη* W, *μή*,“ a scriptura archetypi *μὴ* discessimus, quia inde sententiam tolerabilem possi effici prorsus desperavimus.

Haec sunt, quibus mihi videor demonstrasse libros W et T alterum ab altero separandos esse. Quod si recte se habet, hoc fortasse quaerat quispiam, num W in dialogis tetralogiae septimae in libri Clarkiani, cui illi dialogi desunt, vices cedere possit. Cui quaestioni ut apte respondeatur, necessarium est eorum dialogorum qui Clarkiano continentur rationem habere ibique videre, utrum W arctius cum Clarkiano an cum T cohaereat. In plerisque dialogorum antea (cf. librum meum de codice T p. 56) W cum Clarkiano copulavimus, in nonnullis cum T. Haec repugnantia tollitur, si W non semper eundem fontem sequitur. Haud scio tamen an accuratius dixeris libri W fundamentum in prima librorum Platonicorum familia, cuius egregius testis est nobis Clarkianus, ita positum esse, ut alterius familiae scripturae adscitae sint[1]. Quodsi licuerit — nec video quid obstet — id quod in eis dialogis, in quibus Clarkianus operam nostram adiuvat, de natura codicis W effecimus, ad eos dialogos referre, in quibus hoc auxilium nobis deest i. e. ad tetralogiam

1 Id praecipue de Menone dictum volo. De auctoritate libri W peculiarem disputationem instituemus proximo volumini inserendam, qua spero fore ut opinio si qua de W concepta sit magna abiciatur.

septimam, nostro iure id verisimile esse dicemus *in tetralogia septima familiae primae auctorem esse W*[1]. Sed quominus nunc iusto altius de hoc libro sentiamus, prohibebunt quae supra diximus. Ea si quis attento animo perlegerit, libenter mihi concedet librum W tam exiguum nobis instrumentum artis criticae factitandae esse, ut, etiamsi eo destituti essemus, tamen paucis illis locis, ubi in eo verae scripturae comparent, vel propter sententiarum nexum vel Stobaei auctoritate vel librorum Homericorum testimoniis nobis contingeret ut corrupta emendaremus. Ut uno verbo dicam, T est primarius, immo paene unicus dux in tetralogia septima constituenda.

§ 2 Sed res nondum absoluta esse videtur; nam cum T et W ex uno fonte (M) provenerint, quaestio est, num ex libris qui nobis supersunt alter fons exquiri possit qui diversam atque illi originem prae se fert. Evolvamus igitur singulos tetralogiae septimae dialogos et primo loco tractemus *Hippiam minorem*. In hoc dialogo reperimus apud Bekkerum et Stallbaumium sedecim libros collatos. Si de codice manuscripto Vindobonensi W, de quo libro iam iudicavimus, discesseris, ex mole ceterorum codicum solos *Σ*x accuratiore observatione dignos esse facile tibi persuadebis. Hi duo libri quo vinculo inter se sint iuncti, priusquam indicemus, id notandum esse videtur librum Laurentianum x (Bekkeri 𝔟) ex Vindobonensi, qui numero 55 insignitus est, descriptum esse. Quod quamquam iam in libro de codice T p. 106 edocui, tamen nunc, postquam codicem Vindobonensem diligenter excussi, novis documentis confirmare possum: 33, 16 *ἐπιτετήδευκας ἱκανῶς, ὡς φῄς*] *ἱκανῶς* om. Vindob., sed manus altera add. supra versum; inde in x *ὡς ἱκανῶς φῄς* 35, 23 *Ἤλιδος*] in Vindobonensi est *ἰλι|άδος;* manus recentior *ῆ* ex *ἰ* fecit, accentu supra *α* deleto, at litera ipsa *α* neglecta; inde x *ἠλίαδος*. 39, 12 *ὃς ἂν ποιῇ τότε ὃ ἂν*] in Vindobonensi errore facili et aperto scriptum est *ὃς ἂν ποιῇ|πότερ᾽ ἄν;* in fine versus post *ποιῇ* additum est *γρ. τότε ὃ ἂν;* in x *ὃ ἂν ποιῇ τότε πότερ᾽ ἂν* Menon. 97 b (153, 11) *φρονῶν δὲ μή, τοῦ τοῦτο φρονοῦντος*] In Vindob. *φρονῶν δε μὴ τοῦ* (supra: *τοῦτο*) *φρονοῦντος*, in x *φρονῶν δὲ μὴ τοῦτο φρονοῦντος* . nimirum librarius correctionem non

[1] Ratum est igitur quod olim proposui, librum T archetypum alterius familiae codicum Platonicorum esse.

intellexit. 76 a (122, 26) *τί δ᾽* B: *τὸ δ᾽* T; in Vindob. $\overset{\text{τὸ}}{\text{τί}}$ *δ᾽*, in Laurentiano x *τί τόδ᾽* Gorg. 449 b (4, 14) *ἀποθέσθαι*] $\overset{\text{να}}{\text{ἀ}}$*ποθέσθαι* Vindob., *ἀναποθέσθαι* x. Mino. 321 c verba *ὥσπερ καὶ Ὅμηρος* in extremo versuum habet scripta Vindob.; verbi *ὥσπερ* omnia praeter *ρ* abscissa sunt; inde x om. *ὥσπερ*. 317 c *ὀρθὸν ἢ* om. x; in Vindob. verborum *ὀρθὸν ἢ* omnia perierunt praeter initium *ὀ* et *ἢ*. Criti. 116e *ἦν*] in x *κατά*, in Vindob. *ἦν* in fine versus scriptum et ita exaratum est, ut obiter legenti cum *κατὰ* permutari possit.

Quod cum ita sit, libro x misso ratio, quae inter *Σ*, quem nota S indicare maluimus, et librum Vindobonensem (55) intercedit, definienda est. Accurata quam mihi ipse confeci collatione codicis Vindobonensis sublevatus nunc hoc mihi videor posse statuere nec S ex Vindobonensi nec Vindobonensem ex S esse descriptum, sed ambos libros ex uno fonte, quem nota N significare libet, descendisse[1]. Inde hos duos libros non testium duorum loco esse, sed pro uno teste valere et testem locupletiorem S sufficere nobis in aperto est positum. De cuius dignitate ut recte iudicandi potestas esset, hosce locos examinandos putavimus: 48, 34 responsum Hippiae est: *ὁ ἑκών, ἔοικεν*; in S vero est: *ὁ ἑκών, ὡς ἔοικεν*. Iam hic ambigere quispiam possit, utrum illa an haec scriptura vera sit. Equidem *ὡς* interpolatum putavi; nam particula nequaquam necessaria est et alibi quoque (nimirum *ὡς ἔοικεν* multo saepius librariis occurrit quam *ἔοικεν*) addita est veluti Cratyl. 64, 5 (424 a) *ἤδη ἔοικεν ἐπισκεπτέον περὶ ἐκείνων τῶν ὀνομάτων*, ubi B *ἔοικεν* praebet, T *ὡς ἔοικεν*. Etiam minus dubitare possumus de *γε* interpolato post *πάνυ* 46, 18, post *δὲ* 39, 12 et de praepositione *περὶ* 36, 26 perperam inserta. Sed duo sunt loci, quibus aegre interpolationem in S concedas et potior eius sententia esse videtur, qui lacunam in M statuerit. Quorum prior legitur 45, 3, ubi in M extat *δή*, in S *δὲ δή*. Cum vero etiam suspicari possimus *δὲ* solum esse scribendum, nolumus hunc locum urgere. At multo gravior est locus alter 38, 23, quo *φρόνιμοι δὲ ὄντες οὐκ ἐπίστανται* nobis testatur M, *φρόνιμοι δὲ ὄντες οὐκ ἐπίστανται ὅτι ποιοῦσιν ἢ ἐπίστανται* S, quippe cuius

1 Quod in libro saepius citato p. 107 dixi verisimile esse *Σ* ut x ex Vindobonensi esse descriptum, id nunc perperam dictum esse concedo.

vera aestimatione contineatur totum nostrum de S iudicium. Nam si verba ὅτι ποιοῦσιν ἢ ἐπίστανται interpolata esse negaveris, praeter M alterum fontem, unde originem duxit S, statuere necesse est[1]. Editores ad unum omnes verba illa in textum receperunt, nisi quod Turicensium Winckelmannus in adnotatione critica verba removeri voluit et Stallbaumius de eis ita fluctuatur, ut tamen ea sincera esse malit quam spuria. Ego verba illa in textum non recepi, primum quod dubitationes de loco motae sunt, deinde quod in hac editione id potissimum mihi spectandum putavi, ut fundamentum, cui superstruenda est tetralogia septima (id autem est memoria codicis T) poneretur, quo posito facile hercle est unam alteramve rimam explere. Sed fateor me fortasse fuisse magis anxium quam oportuit, cum mihi prorsus persuasum sit illa verba non ex studio interpolandi profecta esse; nam ut concedamus et ἐπίστανται absolute positum facile occasionem interpolandi dare potuisse et verba interpolata haud difficile fuisse ex sermone insequenti sumere, tamen valde miro casu accidisset, si interpolator officio simul ita functus esset, ut causa omissionis quoque ex verbis suppletis dignosceretur; immo vero haec opinio aliquid artificiosi habere videtur et multo simplicius est verba illa, quibus nemo non videt ne minimam quidem offensionem inesse, sive spectes sententiam sive locutionem, ob ὁμοιοτέλευτον intercidisse. Hoc si verum est, praeter M librum olim fuisse (N), ex quo in hoc dialogo S manavit, opinemur necesse est. Sed cautio adhibenda est, ne inde putemus in verbis dialogi Hippiae minoris constituendis multum emolumenti in nos redundaturum esse; nam illum N non licet cognoscere nisi ex libris interpolatissimis, qua re efficitur, ut semper haereamus dubii, utrum scriptura ex ingenio an ex memoria ducenda sit. Veluti 39, 15 Bekkerus, Hermannus cum S ἆρ' dederunt, Turicenses, Stallbaumius cum M ἤ, at ἢ aptissimum est et ἆρ' interpolatum aeque atque 45, 10, ubi in S pro ὡς in textum irrepsit, at Vindobonensis ab hac interpola-

[1] Stallbaumius in apparatu critico p. 80 adnotavit in suis codicibus omnibus haec verba deesse; Stallbaumii autem codices sunt Vind. 54 (= W) Florentini a b c x. Cum S (Σ) et x unam stirpem efficiant, et S illa verba exhibeat, x ea teste Stallbaumio omiserit recte conclusi in libro de codice T p. 76 illa verba libidine addita esse. Sed nunc rem melius perspexi, cum enim x apographum Vindobonensis 55 sit, is autem id quod ipse vidi verba expressa habeat, illi in x omissioni, si quidem ea revera extat, nihil ponderis inest.

tione immunis[1] fraudem arguit. 37, 17 in libris Homericis et in S scriptum est *ἧπερ*, in M *ὥσπερ*. Nemo est, quin videat *ὥσπερ* spurium, *ἧπερ* genuinum esse; sed si quis vellet *ἧπερ* inter verba scriptoris recipere, ne ille a vero aberraret, nam *ἧπερ* ex libris Homericis ascitum cum statim nota insequens *ὡς*] *ἧ γρ*. S ostendere videtur, tum omnem dubitandi materiem eximit Vindob. 55, in quo *ὥσπερ* est ut in M. Quare illud *ὥσπερ* archetypo Platonico adsignabimus atque retinebimus, cum hic non id agatur, ut Homerus restituatur, sed Plato. Quae observatio nos impellit, ut 45, 21 cunctemur cum S, libris Homericis, Hermanno *σμύξαι* scribere pro *φλέξαι*, cum hic quoque suspicio sit, Platonem ex Homero emendatum esse. Compluribus locis in S ordinem verborum mutatum videmus veluti 36, 25 *σαφέστερον ἔτι* 43, 21 *ψευδόμενον πολλά;* sed ut etiam in his rebus anxii simus, monemur hoc loco (50, 11), ubi S *τις κακῶς*, M *κακῶς τις* tradidit; at cum in Vindobonensi scriptum sit *τις κακῶς τις*, facile est opinari in N fuisse exaratum *τίς κάκῶς* (cum signis transpositionis), unde utraque scriptura explicationem promptam habet. Sed longum est omnes locos enumerare; satis igitur habeo hos tractasse: 40, 28 in M *δυνατός* est, in S *δυνατώτατος;* nimirum superlativus positus est, quia is gradus bis antecesserat. 41, 3 *ὁ αὐτὸς* pro *οὗτος* in S positum esse videtur, quia iteratum *οὗτος* aliquid molestiae habere videbatur. 42, 15 Hermannus cum S scripsit *ἔτι τὰ* pro *ἔπειτα;* aut fallor aut articuli omissio librariis fuit offensioni. Utrum 44, 22 *ἁπάσης* an *πάσης*, 36, 2 et 52, 31 *ἐμοὶ* an *μοι* edendum sit, vix potest decerni.

Transeamus ad *Ionem*, in quo dialogo ut in Hippia minore solus S (cum Vindobonensi) qui diligentius observetur dignus est. Locorum, qui in hac quaestione aliquid ponderis habent, unus est gravissimus (59, 5), quo S cum Stobaeo *καὶ* omisit. Quicquid de loco statueris — mea quidem sententia *καὶ* verum est, quia causam interpolationis non video — hic duorum testium consensus novum fontem indicare videtur. At minore vel potius nulla auctoritate est conspiratio libri S cum codicibus Homericis qualem deprehendimus 65, 3 *πῆμα* M: *κῆρα* 63, 2 *ἐυξέστῳ* M: *εὐπλέκτῳ*. His locis ne contra M cum S scripturas Homericas reciperem, adductus sum eis quae de hac re supra

1 39, 15 *ἆρ'* in textu, *ἦ* in marg. habet Vindob.

dixi; satius duxi memoriam librorum TW, id est M sequi nec curare, quid in S, quid apud Homerum scriptum sit. Quam omnino periculosum sit libro interpolato obtemperare, ex hoc loco videamus: 58, 20 ex S Bekkerus admisit *αὖ* ante *δύνασθαι*, quod tamen vocabulum infertum esse probat librorum TW et Stobaei consensus. Neque igitur metuo, ne in vituperationem hominum peritorum incurram, quod in comprobandis libri S scripturis parcissimus fui veluti hisce locis: 67, 2 Bekkerus *κάμνοντος* probavit; mihi genetivus ut concursus duorum dativorum evitaretur, emendando positus esse videtur. 58, 6 sprevi *συμβαλέσθαι*, quamquam libri S hic adstipulator est W, cum talia testimonia paene nihil valere usu diuturno codicum manu scriptorum cognoverim. 61, 5 forma dativi, quae extat in S, *χρυσοῖσι* non potest tolerari in hoc dialogo. Magis arridet 56, 27 *ταὔτον* et 56, 17 *γε* omissum.

In *Menexeno*, quem nunc nobis proposuimus tractandum, de libro S, cui hic libros Zz adiunctos esse e commentariis criticis ediscimus, facilius iudicare possumus, cum ex hoc dialogo complures locos Dionysius et Stobaeus excerpserint. Cum enim haud verisimile sit illos locos ex eis qui supersunt codicibus Platonicis provenisse, novi testes nobis occurrunt. Quibuscum si librum S, quem insuper ex nullo librorum superstitum derivare licet, consentientem reperimus, cum haud ulla probabilitatis species sit verba libri S secundum exemplaria Dionysii Stobaeique efficta esse, talem consensum multum ponderis habere necesse est, veluti 86, 10 *ἀεὶ χρὴ παραμυθεῖσθαι ὡς ῥᾷστα φέρειν τὴν συμφοράν* S, Dionysius (si in hoc scriptore fides est Reiskio) et Stobaeus exhibent, *εἰ χρὴ παραμυθεῖσθαι ὡς χρὴ ῥᾷστα φέρειν τὴν συμφοράν* M. Illam scripturam ex hac potuisse divinatione elici nemo non infitias iverit. An viam emendationis hic tam apertam esse putas, ut de alia medela ne cogitari quidem possit? Nec facile potest ex coniectandi studio explanari, quod 56, 14 pro *πορίζεσθαι*, quod in M est, S et Dionysius *πορίζειν* nobis suppeditant. Aliis locis tametsi scripturam simul apud Dionysium vel Stobaeum repertam probare non possum, tamen ei quoque nos in hanc sententiam trahunt, ut de novo fonte cogitemus. Sunt autem hi loci: 74, 19 *αὐτήν*: *αὐτῆς* S, Dionysius, 84, 22 *τοῖς λειπομένοις*: *τοῖς ἀεὶ λειπομένοις* S, Stobaeus 84, 23 *κινδυνεύειν*: *κινδυνεύσειν* S, Stobaeus. Accedunt ei loci, quibus in solo S vera scriptura eminet veluti 88, 24 *ἰδίᾳ ἑκάστῳ*

S, Bekker: *ἰδίᾳ ἑκάστῳ ἴδια* 88, 27 *γονέων δὲ τῶν τούτων* S: *γονέων δὲ καὶ τῶν τούτων*. Priore loco coniecturam facile concedere possumus, posteriore eam non admittemus. Nec magis 70, 4 *σοὶ* pro *σὺ* in S positum coniectantis esse putaverim, nam illud *σοὶ* accuratiorem sermonis graeci familiaris peritiam arguit. Haec argumenta sufficiant; omittamus proinde locos, ubi verum facillimum erat inventu veluti 82, 28 *αὐτὴ* S: *αὕτη* 82, 30 *αὐτὴ* S: *αὕτη* W, *αυτη* (sic) T 84, 5 *ἐκβαλόντες* S: *ἐκβάλλοντες* 88, 11 *ἀρχῇ* S: *ἀρχὴ* 88, 23 *αὐτὴ* S: *αὕτη*; omittamus porro locos, ubi multarum interpolationum in S obviarum memores dubitavimus scripturam oblatam quamvis speciosam accipere veluti 74, 9 *καὶ τρεφομένους*: *τρεφομένους* S 85, 1 *αἰσχύνοντι*: *αἰσχύναντι* S 76, 25 *καλῶς*: *ἱκανῶς* S 78, 6 *ὑπερηφανίαν*: *ὑπερηφανίαν τῆς ὅλης ἀσίας* S. Quod verba *τῆς ὅλης ἀσίας* aspernatus sum, fortasse sunt qui mirentur; sed verba non necessaria sunt, cum quorum *ὑπερηφανία* sit, ne punctum quidem temporis possit ambigi et dubitem, an illis verbis interiectis repetitum *τῶν βαρβάρων* maiorem habeat excusationem. — Sed satis exemplorum atque argumentorum. Iam orationem convertamus ad unum locum, qui totam nostram argumentationem labefactare, adeo evertere videtur. 74, 30 verba extant: *ἐὰν μὴ ἔχῃ πηγὰς τροφῆς τῷ γενομένῳ*, loco verborum *τῷ γενομένῳ* in S lacuna apparet, in aliis membranis ne vestigium quidem illorum verborum superest. Atqui in Parisino libro P (Bekkeri B) illa verba deleta sunt, sed ita ut discernere nequeas, utrum linea casu quodam an de industria perducta sit. Quid igitur magis verisimile existimamus esse quam libros, quibus illa verba desunt, ex B manasse? Et ita iudicavi philol. 38 p. 360. Sed nunc, si quae disputavimus, assensum tulerunt, rem aliter interpretandam esse evidens est. Ut dicam quod sentio, ille codex P cum exemplaribus, in quibus verba illa desiderabantur, conlatus est, quae sententia haud scio an inde aliquid probabilitatis habitura sit, quod alio quoque loco scripturam in P adnotatam deprehendimus, quae in S librisque cognatis solis reperitur. 81, 29 *ᾧ δυνάμεθα*: *ὡς δυνάμεθα* S; in P est *ᾧ̄ δυνάμεθα*, sed manus recentior adscripsit „*γρ. ὡς.*“ —

§ 3 Superest tetralogiae septimae unus dialogus, *Hippias maior*, in quo praeter T (unde BΓCΘEFſabc[1]) et praeter W (unde ɤ)

1 Typothetae errore in libro de codice T meo positum est e.

collati sunt *Υ* (unde *ΞΣ*) 𝔟x (unde v) arctiore vinculo nexi, quos haud facile est certis documentis ab librorum nobis relictorum aliquo deducere. Operae igitur pretium esse videtur, hanc quoque stirpem in examen vocare. Id optime hac ratione fiet, ut de libro *Υ* (Vindob. 21), quippe ex quo pleraeque scripturae sint receptae, disputatio instituatur. Et primum perlustremus locos, ubi ne ego quidem scripturam libri *Υ* negligendam esse duxi. 7, 22 *γε ὅτι* apogr. Coislinianum 155, Vindob. 21: *γε ὅτι γε* 13, 2 *κἂν* Vindob. 21, ex emend. apogr. Coislinianum 155: *καὶ* 34, 3 *ὠφελοίμην* Vindob. 21: *ὠφελούμην* 25, 14 *νῦν δὴ* Vindob. 21: *δὴ νῦν*. Cum duobus primis locis vel apographa rectum praebeant, facile a nobis impetrabimus, ut veras scripturas e coniectura esse natas putemus. Sed etiam duobus aliis locis, quibus tamen scripturam ab *Υ* oblatam aspernati sunt Turicenses, coniecturam haud abnuemus, nam nullo negotio *νῦν δὴ* multo saepius occurrens in locum rarioris locutionis *δὴ νῦν* poterat substitui nisi malis casu *νῦν δὴ* scriptum fuisse veluti contrario errore 32, 33 *δὴ νῦν;* et quod 34, 3 pro *ὠφελούμην* positum est *ὠφελοίμην*, hanc coniecturam quasi praeparaverunt verba proxime antegressa *ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀναγκαῖον ὑπομένειν ταῦτα πάντα.* Neque aliter iudicandum est de iis scripturis quas vel Bekkerus vel Hermannus[1] in textum intulerunt, in hac re multo minus timidi quam ego. De quibus ut quivis iudicare possit, brevis examinatio iterum instituatur. 10, 8 *τἀληθές Υ*: *τὸ ἀληθὲς* 25, 34 *καταγελῴη Υ*: *καταγελῷ*. In rebus talibus auctoritatem librorum implorari non posse inter omnes constat. 4, 7 *καί μοι εἰπέ· πότερον ἡ σοφία ἡ σὴ οὐχ οἵα τοὺς συνόντας αὐτῇ καὶ μανθάνοντας εἰς ἀρετὴν βελτίους ποιεῖν;* Particulam interrogativam *πότερον* cum *Υ* omisit Hermann; at quis est qui non statim intellegat, *πότερον* sine *ἤ* usurpatum quamquam non potest in dubitationem vocari, causam omissionis attulisse? Idem studium orationem extrusis rarioribus locutionibus quasi magis familiarem reddendi cernitur hisce locis: 14, 30 *ἄλλο τι καὶ καλλίων ἂν εἴη* et statim 14, 32 *ἄλλο τι ὁμολογῶμεν*] in *Υ* bis exaratum est *ἄλλο τι ἤ*. Idem factum est 9, 33. 13, 11 *ἀλλὰ πάνυ με καὶ τωθάσεται*] verborum ordo inusitatior librarios impulit, ut *ἀλλὰ καὶ πάνυ με* scriberent, quod librum *Υ* invasit. 12, 24 *ἔτι*

1 Eas scripturas, quas Hermannus solius E (*Ξ*) auctoritate permotus perversissima ratione usus recepit, silentio obtegere possumus.

δὲ καὶ δοκεῖ σοι αὐτὸ τὸ καλόν, ᾧ καὶ τἆλλα πάντα κοσμεῖται καὶ καλὰ φαίνεται, ἐπειδὰν προσγένηται ἐκεῖνο τὸ εἶδος, τοῦτ᾽ εἶναι παρθένος ἢ ἵππος ἢ λύρα; in *Υ* cur *ἐπειδάν τῳ προσγένηται* scriptum sit, non obscurum est. Quae cum ita sint, etiam scripturas, quae ipsae per se spectatae dubitatione carent, nostro iure excludemus veluti *ἀλλὰ μὴν* 12, 28 pro *ἀλλὰ μέντοι* in *Υ* positum et 27, 5 *ἦν αὐτῇ* pro *αὐτῇ ἦν*. Neque magis librum *Υ* sequemur in his verbis constituendis: 28, 19 *πότερον εἰ ἀμφότεροι δίκαιοί ἐσμεν, οὐ καὶ ἑκάτερος ἡμῶν εἴη ἄν, ἢ εἰ ἄδικος ἑκάτερος, οὐ καὶ ἀμφότεροι, ἢ εἰ ὑγιαίνοντες, οὐ καὶ ἑκάτερος; ἢ εἰ κεκμηκώς τι ἢ τετρωμένος ἢ πεπληγμένος ἢ ἄλλ᾽ ὁτιοῦν πεπονθὼς ἑκάτερος ἡμῶν εἴη, οὐ καὶ ἀμφότεροι αὖ ἂν τοῦτο πεπόνθοιμεν;* ubi *Υ* *αὖ* ante *ἂν* om., post *ἀμφότεροι* (28, 20) addidit. Quam exigua fide in his rebus sit *Υ*, ostendit *αὖ* omissum in versu 17. Similem mutandi libidinem deprehendimus 12, 33, ubi *ἐρωτᾷς* in *Υ* scriptum est, et 1, 9, ubi pro *τὴν Λακεδαίμονα* in *Υ* exstat *Λακεδαίμονα*, quas scripturas tamen Hermannus probavit. Postquam igitur vidimus in *Υ* memoriam non inesse a memoria libri M (id est librorum W et T fontis) segregandam, sequitur, ut ille liber non possit adhiberi quasi tertius testis ad communem fontem restaurandum. Sin autem *Υ* non huius testis instar est, porro sequitur, ut vel cum T vel cum W arctiore necessitudine iunctus sit. Et de hac re nunc nobis est in animo pauca disputare. Hippias igitur maior cum Gorgia et Menone in *Υ* post dialogum Parmenidem inserti leguntur, ut dialogorum ordo Thrasylleus turbatus sit. Hos tres dialogos ex communi fonte ductos esse cum maxime sit probabile, primum in hanc rem inquirere haud alienum esse videtur. Et Gorgiae quidem origo est tam aperta, ut uno exemplo demonstrari possit. Nam quod 160, 13 Bekk. (521 c) verba *ὀντινοῦν ἄν, ὅτι τύχοι, τοῦτο παθεῖν· τόδε μέντοι εὖ οἶδ᾽* in *Υ* et W una interciderunt, quorum verborum interitus, cum *ὁμοιοτέλευτον* hic non extet, causa vix alia potest cogitari nisi quod ea unius versus spatium complexa sunt, insigni indicio est ambos libros ad eandem stirpem pertinere. Et quamquam in duobus ceteris dialogis tam magna argumenta nobis desunt, tamen eos quoque cum W ex eodem fonte manasse similia quaedam persuadent veluti in Menone[1]: 337, 10

1 In libro de codice T p. 70 olim haec scripsi: cod. 𝔯 stammt, wie wir wissen, aus Vind. 1 (= W). Da nun Meno 338, 1 (76 c) *δι ὧν Υ* abweichend

(76b) om. σὺ *Υ* W 338, 5 (76c) τὰς δὲ] τοὺς δ' 374, 8 (93 a) ἔμαθον] ἐξέμαθον 339, 15 (77b) λέγω] εἶναι λέγω 337, 13 (76b) σοι ἔτι] ἔτι σοί 350, 4 (82 a) προσκάλεσον] προσκάλεσαι 359, 20 (85 e) ἄλλως τε] ἄλλως τε καὶ 383, 8 (97 b) παρελείπομεν] παρελίπομεν 326, 18 (71 b) καὶ post εἴτε om. 328, 1 (71 e) αὐτὴν] αὐτῆς 333, 12 (74 c) προσανηρώτα σε] προσανηρώτησεν 334, 7 (74 d) ὀνομάζεις σχῆμα] ὀνομάζει σχῆμα 342, 12 (78 c) ἀληθὲς] ἀληθῶς et in Hippia maiore 431, 4 (291 c) οἶν] οἷον 432, 9 (291 e) λέγῃ] λέγει 431, 5 (291 c) τοῖν] ταῖν 430, 4 (290 e) πάνυ] ἂν πάνυ 429, 5 (290 e) bis πρέπων] bis πρέπον 412, 18 (283 a) τε om. 411, 1 (282 a) μέντοι γε T: μέντοι 439, 2 (294 e) ἀτόπως] ἀτόπως (σκ superscr.) W, ἀσκόπως *Υ* 449, 10 (299 c) καὶ ὄψεως: καὶ δι' ὄψεως T (et sic 446, 10 (298 a)) 454, 10 (301 e) ἦ: ἦν T 8, 28 σμικρόν (τι superscr.) που T: σμικρόν που. Sin vero tibi persuasi *Υ* cum Vindobonensi W eiusdem stirpis esse (cuius est etiam 𝔡 et ut videtur Vindobonensis nr. 55 signatus) is qui non sibi proponit, ut inutilium scripturarum mole apparatum criticum oneret, satis habebit hanc stirpem ex eo libro cognoscere, quem minime librariorum libidine inquinatum esse perspexerit. Is autem est sine dubio Vindobonensis W, qui ceteros ita superat dignitate, ut vix cum eo comparari possint. Quare non necessarium puto hic altius inquirere, quo necessitudinis vinculo ceteri eiusdem stirpis libri cum W cohaereant, cum praesertim talis quaestio in libris, quos adeo librariorum temeritas affecit, summis difficultatibus obstricta sit. Nam ne illas scripturas quidem libri *Υ*, quae cum T conspirant et quibus fortasse sunt, qui aliquid tribuendum putent, ex puriore fonte fluxisse credibile est. — Itaque hoc tenendum est in Hippia maiore, *vetustissimam memoriam redintegrandam esse ex solo M.*

Superest unum, ut dicamus, quomodo factum sit, ut liber S, quem in Hippia maiore ex *Υ* ductum esse omnes consen-

von Vind. 1 (sic est legendum pro 𝔱) ursprünglich, wie ich gesehen, mit 𝔯 weglässt und 332, 22 (74 b) λαβεῖν, so ist klar, dass *Υ* mit den aus ihm stammenden Handschriften *ΞΣ* ebenfalls wie 𝔯 auf Vind. 1 (= W) (sic iterum pro 𝔱 legendum) zurückzuleiten ist. Nec video quid, dum modo constet *Υ* cum Vind. 1 et 𝔯 ad unam familiam pertinere, huic argumentationi opponi possit. Immo ea aliis exemplis stabiliri potest veluti 338, 9 (76 d) δὴ σύνες in W: σύνες *Υ*𝔯. At non recte illic etiam 𝔡 et 𝔫 ex Vind. 1 (= W) derivandos dixi; exemplis enim solum id comprobatur illos codices cum W eiusdem stirpis esse.

tiunt, in ceteris septimae tetralogiae dialogis novum nobis fontem exhibeat. Id inde explicandum est, quod in S post Alcyonem quasi novus liber incipit, cui nihil cum *Υ* commune sit; nam complures dialogi adiuncti sunt ex diversis fontibus petiti; quorum primi sunt: Hippias alter, Menexenus, Io, Clitopho, Phaedrus, Critias, qui omnes dialogi peculiarem originem prae se ferre videntur. Id in primis cadit in Clitophontem et Critiam, in quibus dialogis memoriam libri S a memoria libri Parisini A secernendam esse probari potest.

Caput II.

De Clitophontis fundamento critico.

Clitopho, de cuius crisi quod sciam adhuc nemo disputavit in Parisino A extat, quem inter praestantissimos codices graecos numerandum esse omnes, qui in his studiis versantur, non ignorant. Conlata cum eo ceterorum librorum turba, quorum scripturas excerptas habemus vel apud Bekkerum vel apud Stallbaumium, paene in contemtionem venit. Necessarium tamen videtur etiam horum codicum proletariorum originem examinare, ut id cognoscatur, utrum ex Parisino omnes fluxerint an praeter Parisinum alter fons sit statuendus, cuius memoriam deteriorum librorum ope redintegrare debeamus. Facillime origo librorum *ΓΘ*𝔨𝔩𝔯 Bekkeri et libri b Stallbaumi explanari potest; nam cum libro Veneto T redeunt ad Parisinum A. His libris segregatis iam quaeritur, quid de eis, qui supersunt, *ΞΣ*w*Π* Bekkerianis et a*α*c Stallbaumianis sit statuendum. Inter eos principatum tenet liber *Π*, quem in commentariis nostris criticis nota D maluimus insignire. Quamquam is liber et antiquitate et dignitate libro Parisino A posthabendus est, tamen ideo memorabilis est, *quod originem non ex Parisino A duxit.* Quod ut demonstremus, hosce exhibemus locos: 92, 3 (468, 4 Bekk.) leguntur in A haec verba: *ὅστις γὰρ ἂν δὴ ἐπίσταται χρῆσθαι*, in D (*Π*) *ὅστις γὰρ ἂν ἐπίσταται χρῆσθαι.* Nemo non videt utramque scripturam esse corruptam; sed si scripturam libri D cum scriptura libri A contuleris, id opinor statim apparebit scripturam libri D non posse derivari ex Parisiensi scriptura; cui enim librario in mentem venisset ex verbis *ἂν δὴ* solum *ἂν*

recipere ne insequenti indicativo quidem deterrito? Utramque igitur scripturam ex communis fontis forma ita explicabimus, ut duos illos libros contendamus ex archetypo ortos esse, in quo literatura unciali verba *ὅστις γὰρ δὴ ἐπίσταται χρῆσθαι* scripta erant. Inde primum vitium natum est, quod pro *δὴ* frequentissima permutatione, cuius alibi exempla dedi, exaratum est *ἄν*. Hoc *ἄν* ut propagatum est in codicem D, ita etiam transiit in Parisinum A, in quo tamen malum malo accessisse videmus; nam cum falsa recta scriptura in textu consociata est; liber igitur Parisinus secundum ut ita dicam gradum corruptionis prae se fert. Alter locus, qui nostram de libro D sententiam tueri videtur, reperitur 93, 29 (470, 15 Bekk.). In libro A scriptum est: *καθάπερ ἐκείνους τεχνίτας*, in D *καθάπερ ἐκεῖ τοὺς τεχνίτας*. Utra scriptura sit vera, dubitandi omnem si qua est rationem tollit Stobaei testimonium gravissimum cum D conspirantis. Itaque hoc quoque loco memoria libri D purior putanda est; neque enim est verisimile genuinum coniectura restitutum esse, cum emendationem non eam esse, quae quasi se ipsa ultro offerat, testis sit Schleiermacher, qui cum in exemplari Stephaniano et ipsum illud *ἐκείνους τεχνίτας* invenisset, locum emendaturus non in *ἐκεῖ τοὺς τεχνίτας* incidit, sed in *ἐκείνων τεχνίτας*. His locis permotus nego librum D ex A ortum esse. Verum enim vero siquis cunctetur adhuc sententiae meae accedere, eum monitum velim librum D, id quod primus docui, in libris de re publica, quibuscum Clitopho, cum eis proxime antecedat, arctissimo vinculo conexus est, non ex A pendere. Sed etsi hoc pro certo habemus codicis D memoriam memoriae libri A non obnoxiam esse, tamen ne inde multum nos lucraturos esse ad textum Clitophontis constituendum opinemur, valde cavendum est; nam libri Veneti cum libro Parisino conspiratio est tanta, ut si aperta vitia libri Veneti exemeris, non multum novi supersit, quod idem nobis utile esse possit. Neque quidquam proficere possumus ex ceteris libris, quos praeter D supra nominavimus; nam tametsi codex Marcianus 189 *Σ* (= S)[1] non solum altero loco cum D veram scripturam nobis praebet, sed etiam priore eamque solus, tamen cum libidinem librariorum multi-

1 De libro *Ξ* tacemus, quod apud Bekkerum tam pauca de hoc libro definite enotata sunt, ut lubricum sit de eo iudicare; paene ubique cum A consentire videtur. Ne de C verba facimus, quod in hoc libro nihil nisi fragmentum Clitophontis extat.

fariam passus sit, eum removendum esse primo aspectu apparet, simulque cum eo illos codices qui cum eo communis originis sunt aαcw, quibus adnumerandum esse codicem Vindob. nr. 55 suspiceris. Ne multa, id exploratum atque comprobatum est, *vetustissimam memoriam dialogi Clitophontis paene ubique ex Parisino A erui et posse et debere.*

Caput III.

De ratione et instituto huius editionis.

Quod officium is qui in arte critica recte versari velit sibi iniungere debet, ut in apparatu critico solam eam scripturam exhibeat, quae nobis vetustissimam memoriam repraesentet, id pro virium mearum imbecillitate etiam in hac septima tetralogia et in Clitophonte aemulatus auctores nobilissimos Lachmannum et Madvigium explere conatus sum. Quare hanc tenui rationem, ut plenam (si orthographica et quae ad formas verborum spectant omiseris) scripturae diversitatem et libri T et libri Parisini A darem, selectam tantum aliorum librorum a me adhibitorum. Et me recte fecisse cuivis harum rerum perito persuaderi posse puto. In Clitophonte quidem res est simplicissima; nam ex D tam raro nova eademque vera emergunt, ut supervacaneum esse putaverim scripturam enotare, quae vel consentiens vel vitiosa sit, quam si quis voluerit cognoscere, reperiet in appendice plenam. In septima tetralogia ante omnia memoria fontis M, cum sit vetustissima, restituenda erat. Eius cum purissima forma reperiatur in codice T atque ex W nec multa nec gravia addi possint, ubi W recta praebebat aut ubi dubitatio exoriri poterat, utrum vera scriptura esset in W an in T, ea omnia diligenter ex W exscripsi cetera lectionis varietate sive consentiente sive mendosa in appendicem relegata, at ex T lectionis diversitatem praeter minutias et grammatica plenam subiciendam curavi. Ac cum in Hippia minore, Ione, Menexeno probabile sit librum S peculiarem memoriam exhibere, huius quoque libri ratio habenda erat. Si quid igitur in S repperi quod verum esset vel ex aliqua saltem parte memorabile, in adnotatione expositum legitur. Ut autem de natura huius codicis quae potissimum in interpolationum magna

multitudine cernitur, cuivis suo iudicio uti liceret, in appendice selectam scripturam huius libri dedi, quam vix quisquam ita suppleverit, ut gravia aut memorabilia saltem addere possit[1].

Ita effectum esse puto ut ex apparatu critico memoria vetustissima qualis sit, possit cognosci, ex appendice critica inprimis quomodo illa memoria labente tempore detorta sit atque oblitterata.

1 Consensum libri S cum TW adnotare supervacaneum putavi; at libris T et W inter se dissentientibus, nisi vitii medela erat manifesta, semper e libro S scripturam excerpsi. Id omnino velim lectores benevoli memoria teneant, quaecunque ad memoriam vetustissimam redintegrandam pertinerent ea constanter enotata esse.

NOTARUM INDEX.

T (Bekkeri t) Venetus append. class. 4 cod. 1 de quo cf. librum meum, qui inscribitur „Ueber den Platocodex der Markusbibliothek in Venedig append. class. 4 nr. 1 Leipz. 1877.“

In adnotatione critica textui subiecta scriptura huius libri sine ulla nota exposita est.

A Parisinus numero 1807 (olim 94 et 2087) signatus, de quo disputavi in dissertatione quae reperitur Rhein. Museum XXXIII (1878) inde a p. 303 usque ad p. 307.

t significat manum alteram libri T.

a significat manum alteram libri A.

Hos duos libros ipse excussi.

Folia, foliorum paginas, paginarum columnas Parisini A in margine indicavi, in qua etiam Stephanianae editionis paginae indicantur; libri Veneti folia atque paginae in altera margine leguntur.

Scripturas quae ad rationem scribendi, ad formas vocabulorum pertinent in appendicem relegavi. Ubi tamen utile esse videbatur, adnotationes huius generis etiam in apparatum criticum recepi.

Locis quibusdam hae notae apparent:

D (Bekkeri *Π*) Venetus 185, quem ipse contuli.

E (Bekkeri *Ξ*) Bessarionis liber sive Venetus 184, de cuius fontibus in his dialogis disputavi p. 73, ubi rectius pro *Υ* legendum est *Σ*, et p. 92.

P (Bekkeri B) Parisinus 1808 (olim 2088), apographum libri Veneti.

In adnotatione critica ceteros a me adhibitos libros non notis distinxi veluti Vindobonensem suppl. 7, cuius scripturam diversam in usum meum vir doctissimus mihique amicissimus A. Kunz excerpsit.

In appendice tamen, ut brevitati consuleretur, hae quoque notae adhibitae sunt:

S (Bekkeri Σ) Venetus 189.

W Vindob. suppl. 7.

s = recentior manus libri S.

w = recentior manus libri W.

Stellula librorum scripturis in notis adposita significat literam erasam, stellulae textui insertae significant lacunam.

In Parisino saepe (maximam partem in rasuris) hoc signum ÷ adhibitum videmus; etiam in Clitophonte semel id apparet.

Lineola recta scripturae libri adiuncta finem versus indicat.

Coniecturas plane inutiles silentio obrui; velim hoc legentes meminerint, ne incuriae me accusent.

Coniecturarum primos auctores sedulo indagavi.

Ex exemplari, quod possedit et adnotatione copiosa instruxit Teuffel, nihil excerpere potui nisi unam coniecturam 80,34 indicatam.

Superest ut Ioanni Baumann, professori gymnasi Onoldini, viro magno ingenii acumine, sobrio iudicio, subtili sermonis Platonici cognitione insigni, qui mihi coniecturas a se excogitatas utendas permisit, publice gratias agam.

ΙΠΠΙΑΣ ΜΕΙΖΩΝ

ἢ περὶ τοῦ καλοῦ [ἀνατρεπτικός.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΙΠΠΙΑΣ.

ol. libri 184 b). St. III. p.

Ἱππίας ὁ καλός τε καὶ σοφός, ὡς διὰ χρόνου ἡμῖν 281
κατῆρας εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΙΠ. Οὐ γὰρ σχολή, ὦ Σώκρατες. ἡ γὰρ Ἦλις ὅταν
τι δέηται διαπράξασθαι πρός τινα τῶν πόλεων, ἀεὶ ἐπὶ
5 πρῶτον ἐμὲ ἔρχεται τῶν πολιτῶν αἱρουμένη πρεσβευτήν,
ἡγουμένη δικαστὴν καὶ ἄγγελον ἱκανώτατον εἶναι τῶν
λόγων, οἳ ἂν παρὰ τῶν πόλεων ἑκάστων λέγωνται. πολ- B
λάκις μὲν οὖν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐπρέσβευσα, πλεῖστα
δὲ καὶ περὶ πλείστων καὶ μεγίστων εἰς τὴν Λακεδαίμονα·
10 διὸ δή, ὃ σὺ ἐρωτᾷς, οὐ θαμίζω εἰς τούσδε τοὺς τόπους.

ΣΩ. Τοιοῦτον μέντοι, ὦ Ἱππία, ἔστιν τὸ τῇ ἀληθείᾳ
σοφόν τε καὶ τέλειον ἄνδρα εἶναι. σὺ γὰρ καὶ ἰδίᾳ ἱκανὸς
εἶ παρὰ τῶν νέων πολλὰ χρήματα λαμβάνων ἔτι πλείω
ὠφελεῖν ὧν λαμβάνεις, καὶ αὖ δημοσίᾳ τὴν σαυτοῦ πόλιν C
15 ἱκανὸς εὐεργετεῖν, ὥσπερ χρὴ τὸν μέλλοντα μὴ καταφρο-
νήσεσθαι ἀλλ' εὐδοκιμήσειν ἐν τοῖς πολλοῖς. ἀτάρ, ὦ
Ἱππία, τί ποτε τὸ αἴτιον, ὅτι οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι, ὧν ὀνό-
ματα μεγάλα λέγεται ἐπὶ σοφίᾳ, Πιττακοῦ τε καὶ Βίαντος
καὶ τῶν ἀμφὶ τὸν Μιλήσιον Θαλῆν καὶ ἔτι τῶν ὕστερον
20 μέχρι Ἀναξαγόρου, ὡς ἢ πάντες ἢ οἱ πολλοὶ αὐτῶν φαί-
νονται ἀπεχόμενοι τῶν πολιτικῶν πράξεων;

ΙΠ. Τί δ' οἴει, ὦ Σώκρατες, ἄλλο γε ἢ ἀδύνατοι ἦσαν
καὶ οὐχ ἱκανοὶ ἐξικνεῖσθαι φρονήσει ἐπ' ἀμφότερα, τά τε D
κοινὰ καὶ τὰ ἴδια;

6 δικαστὴν: διαιτητὴν Burges, δοκιμαστὴν Naber comm. II 49
17 ὀνόματα: τὰ ὀνόματα I. Baumann

ΣΩ. *Ἆρ᾽ οὖν πρὸς Διός, ὥσπερ αἱ ἄλλαι τέχναι ἐπιδεδώκασι καὶ εἰσὶ παρὰ τοὺς νῦν δημιουργοὺς οἱ παλαιοὶ φαῦλοι, οὕτω καὶ τὴν ὑμετέραν τέχνην ἐπιδεδωκέναι φῶμεν καὶ εἶναι τῶν ἀρχαίων τοὺς περὶ τὴν σοφίαν φαύλους πρὸς ὑμᾶς;* 5

ΙΠ. *Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς λέγεις.*

ΣΩ. *Εἰ ἄρα νῦν ἡμῖν, ὦ Ἱππία, ὁ Βίας ἀναβιοίη,* 282 *γέλωτ᾽ ἂν ὄφλοι πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ τὸν Δαίδαλόν φασιν οἱ ἀνδριαντοποιοί, νῦν εἰ γενόμενος τοιαῦτ᾽ ἐργάζοιτο οἷα ἦν ἀφ᾽ ὧν τοὔνομ᾽ ἔσχεν, καταγέλαστον ἂν* 10 *εἶναι.*

ΙΠ. *Ἔστι μὲν ταῦτα, ὦ Σώκρατες, οὕτως, ὡς σὺ λέγεις· εἴωθα μέντοι ἔγωγε τοὺς παλαιούς τε καὶ προτέρους ἡμῶν πρότερόν τε καὶ μᾶλλον ἐγκωμιάζειν ἢ τοὺς νῦν, εὐλαβούμενος μὲν φθόνον τῶν ζώντων, φοβούμενος* 15 *δὲ μῆνιν τῶν τετελευτηκότων.*

B ΣΩ. *Καλῶς γε σύ, ὦ Ἱππία, νομίζων τε καὶ διανοούμενος, ὥς ἐμοὶ δοκεῖς. συμμαρτυρῆσαι δέ σοι ἔχω, ὅτι ἀληθῆ λέγεις, καὶ τῷ ὄντι ὑμῶν ἐπιδέδωκεν ἡ τέχνη πρὸς τὸ καὶ τὰ δημόσια πράττειν δύνασθαι μετὰ τῶν* 20 *ἰδίων. Γοργίας τε γὰρ οὗτος ὁ Λεοντῖνος σοφιστὴς δεῦρο ἀφίκετο δημοσίᾳ οἴκοθεν πρεσβεύων, ὡς ἱκανώτατος ὢν [Λεοντίνων] τὰ κοινὰ πράττειν, καὶ ἔν τε τῷ δήμῳ ἔδοξεν ἄριστα εἰπεῖν, καὶ ἰδίᾳ ἐπιδείξεις ποιούμενος καὶ συνὼν* C *τοῖς νέοις χρήματα πολλὰ εἰργάσατο ἐκ τῆσδε τῆς πό-* 25 *λεως· εἰ δὲ βούλει, ὁ ἡμέτερος ἑταῖρος Πρόδικος οὗτος πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε δημοσίᾳ ἀφίκετο, ἀτὰρ τὰ τελευταῖα ἔναγχος ἀφικόμενος δημοσίᾳ ἐκ Κέω λέγων τ᾽ ἐν τῇ βουλῇ πάνυ ηὐδοκίμησεν καὶ ἰδίᾳ ἐπιδείξεις ποιούμενος καὶ τοῖς νέοις συνὼν χρήματα ἔλαβεν θαυμαστὰ ὅσα.* 30 *τῶν δὲ παλαιῶν ἐκείνων οὐδεὶς πώποτε ἠξίωσεν ἀργύριον μισθὸν πράξασθαι οὐδ᾽ ἐπιδείξεις ποιήσασθαι ἐν παντο-*

3 *τὴν ὑμετέραν τέχνην* Naber obs. crit. 14: *τὴν ὑμετέραν τῶν σοφιστῶν τέχνην* apographa, Bekker, *τὴν ὑμετέραν* Cobet mnemos.[2] II 250, *τὴν ὑμετέραν τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην* 9 *φασὶν* ex *φησὶν* factum | *νῦν εἰ*: *εἰ νῦν* Naber comm. II 49 13 *μέντοι* Vindob. suppl. 7, Heindorf Platonis libr. quattuor XXVII: *μέντοί γε* 14 *πρότερόν* scripsi: *προχειρότερόν* Naber comm. II 49, *προτέρους* 17 *νομίζων* ex emend. apogr. Coislinianum 155: *ὀνομάζων* 21 *σοφιστὴς* delevit Naber obs. crit. 14 23 *Λεοντίνων* delevi 25 *εἰργάσατο* Cobet mnemos.[2] II 250: *εἰργάσατο καὶ ἔλαβεν*

δαποῖς ἀνθρώποις τῆς ἑαυτοῦ σοφίας· οὕτως ἦσαν εὐή- D
θεις καὶ ἐλελήθειν αὐτοὺς ἀργύριον ὡς πολλοῦ ἄξιον εἴη.
τούτων δ᾽ ἑκάτερος πλέον ἀργύριον ἀπὸ σοφίας εἴργασται
ἢ ἄλλος δημιουργὸς ἀφ᾽ ἧστινος τέχνης· καὶ ἔτι πρότερος
5 τούτων Πρωταγόρας.

ΙΠ. Οὐδὲν γάρ, ὦ Σώκρατες, οἶσθα τῶν καλῶν περὶ
τοῦτο. εἰ γὰρ εἰδείης, ὅσον ἀργύριον εἴργασμαι ἐγώ,
θαυμάσαις ἄν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ, ἀφικόμενος δέ ποτε
εἰς Σικελίαν, Πρωταγόρου αὐτόθι ἐπιδημοῦντος καὶ εὐδο- E
10 κιμοῦντος καὶ πρεσβυτέρου ὄντος πολὺ νεώτερος ὢν ἐν
ὀλίγῳ πάνυ χρόνῳ πλεῖν ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν
μνᾶς εἰργασάμην, καὶ ἐξ ἑνός γε χωρίου πάνυ σμικροῦ,
Ἰνυκοῦ, πλεῖν ἢ εἴκοσι μνᾶς· καὶ τοῦτο ἐλθὼν οἴκαδε
φέρων τῷ πατρὶ ἔδωκα, ὥστε ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους
15 πολίτας θαυμάζειν τε καὶ ἐκπεπλῆχθαι. καὶ σχεδόν
185a) τι οἶμαι ἐμὲ πλείω χρήματα εἰργάσθαι ἢ ἄλλους σύνδυο
οὕστινας βούλει τῶν σοφιστῶν.

ΣΩ. Καλόν γε, ὦ Ἱππία, λέγεις καὶ μέγα τεκμήριον
σοφίας τῆς τε σεαυτοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων πρὸς 283
20 τοὺς ἀρχαίους, ὅσον διαφέρουσι. τῶν γὰρ προτέρων
πολλὴ ἀμαθία κατὰ τὸν σὸν λόγον· τοὐναντίον γὰρ
Ἀναξαγόρᾳ φασὶν συμβῆναι ἢ ὑμῖν· καταλειφθέντων
γὰρ αὐτῷ πολλῶν χρημάτων καταμελῆσαι καὶ ἀπολέσαι
πάντα· οὕτως αὐτὸν ἀνόητα σοφίζεσθαι. λέγουσι δὲ
25 καὶ περὶ ἄλλων τῶν παλαιῶν ἕτερα τοιαῦτα. τοῦτο μὲν
οὖν μοι δοκεῖς καλὸν τεκμήριον ἀποφαίνειν περὶ σοφίας
τῶν νῦν πρὸς τοὺς προτέρους, καὶ πολλοῖς συνδοκεῖ, ὅτι B
τὸν σοφὸν αὐτὸν αὑτῷ μάλιστα δεῖ σοφὸν εἶναι·
τούτου δ᾽ ὅρος ἐστὶν ἄρα, ὃς ἂν πλεῖστον ἀργύριον
30 ἐργάσηται.

Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς ἐχέτω· τόδε δέ μοι εἰπέ, σὺ
αὐτὸς πόθεν πλεῖστον ἀργύριον εἰργάσω τῶν πόλεων εἰς

28 Euripides fragm. tragic. Nauck nr. 897 p. 511 μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός

3 ἀργύριον Vindob. suppl. 7: ἀργυρίου 10 πολὺ apogr. Laurentianum VII 85: πολὺ καὶ Hoenebeek Hissink animadv. crit. 56, καίπερ πολὺ Hermann praef. XXII, καὶ πολὺ 11 πάνυ χρόνῳ scripsi: χρόνῳ πολὺ olim Stallbaum, χρόνῳ πάνυ 20 προτέρων Stallbaum: προτέρων πέρι Sydenham, προτέρων λέγεται Bekker, προτέρων περὶ ἀναξαγόρου λέγεται

ἃς ἀφικνεῖ; ἢ δῆλον ὅτι ἐκ Λακεδαίμονος, οἷπερ καὶ πλειστάκις ἀφῖξαι;

ΙΠ. Οὐ μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Πῶς φῄς; ἀλλ' ἐλάχιστον;

C ΙΠ. Οὐδὲν μὲν οὖν τὸ παράπαν πώποτε. 5

ΣΩ. Τέρας λέγεις καὶ θαυμαστόν, ὦ Ἱππία. καί μοι εἰπέ· πότερον ἡ σοφία ἡ σὴ οὐχ οἵα τοὺς συνόντας αὐτῇ καὶ μανθάνοντας εἰς ἀρετὴν βελτίους ποιεῖν;

ΙΠ. Καὶ πολύ γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἰνυκίνων ὑεῖς οἷός τε ἦσθα ἀμεί- 10 νους ποιῆσαι, τοὺς δὲ Σπαρτιατῶν ἠδυνάτεις;

ΙΠ. Πολλοῦ γε δέω.

ΣΩ. Ἀλλὰ δῆτα Σικελιῶται μὲν ἐπιθυμοῦσιν ἀμείνους γίγνεσθαι, Λακεδαιμόνιοι δ' οὔ;

D ΙΠ. Πάντως που, ὦ Σώκρατες, καὶ Λακεδαιμόνιοι. 15

ΣΩ. Ἆρ' οὖν χρημάτων ἐνδείᾳ ἔφευγον τὴν σὴν ὁμιλίαν;

ΙΠ. Οὐ δῆτα, ἐπεὶ ἱκανὰ αὐτοῖς ἐστιν.

ΣΩ. Τί δῆτ' ἂν εἴη, ὅτι ἐπιθυμοῦντες καὶ ἔχοντες χρήματα, καὶ σοῦ δυναμένου τὰ μέγιστα αὐτοὺς ὠφελεῖν, 20 οὐ πλήρη σε ἀργυρίου ἀπέπεμψαν; ἀλλ' ἐκεῖνο, μῶν μὴ Λακεδαιμόνιοι σοῦ βέλτιον ἂν παιδεύσειαν τοὺς αὑτῶν παῖδας; ἢ τοῦτο φῶμεν οὕτως, καὶ σὺ συγχωρεῖς;

E ΙΠ. Οὐδ' ὁπωστιοῦν.

ΣΩ. Πότερον οὖν τοὺς νέους οὐχ οἷός τ' ἦσθα πείθειν 25 ἐν Λακεδαίμονι, ὡς σοὶ συνόντες πλέον ἂν εἰς ἀρετὴν ἐπιδιδοῖεν ἢ τοῖς ἑαυτῶν, ἢ τοὺς ἐκείνων πατέρας ἠδυνάτεις πείθειν, ὅτι σοὶ χρὴ παραδιδόναι μᾶλλον ἢ αὐτοὺς ἐπιμελεῖσθαι, εἴπερ τι τῶν ὑῶν κήδονται; οὐ γάρ που ἐφθόνουν γε τοῖς ἑαυτῶν παισὶν ὡς βελτίστοις γενέσθαι. 30

ΙΠ. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε φθονεῖν.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν εὔνομός γ' ἡ Λακεδαίμων.

ΙΠ. Πῶς γὰρ οὔ;

284 ΣΩ. Ἐν δέ γε ταῖς εὐνόμοις πόλεσιν τιμιώτατον ἡ ἀρετή. 35

ΙΠ. Πάνυ γε.

1 οἷπερ Heindorf: οὗπερ 6 καὶ θαυμαστόν delevit G. A. Hirschig, Cobet nov. lect. 647 10 Ἰνυκίνων Bekker comment. crit. 413, 18: ἰνυκηνῶν Vindob. suppl. 7, ἰνυκινῶν 15 πάντως που: πάντως δήπου Hirschig 22 αὑτῶν ex αὐτῶν factum

ΣΩ. *Σὺ δὲ ταύτην παραδιδόναι ἄλλῳ κάλλιστ' ἀνθρώπων ἐπίστασαι.*

ΙΠ. *Καὶ πολύ γε, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Ὁ οὖν κάλλιστ' ἐπιστάμενος ἱππικὴν παραδιδόναι* 5 *ἆρ' οὐκ ἂν ἐν Θετταλίᾳ τῆς Ἑλλάδος μάλιστα τιμῷτο καὶ πλεῖστα χρήματα λαμβάνοι, καὶ ἄλλοθι ὅπου τοῦτο σπουδάζοιτο;*

ΙΠ. *Εἰκός γε.*

ΣΩ. *Ὁ δὴ δυνάμενος παραδιδόναι τὰ πλείστου ἄξια* 10 *μαθήματα εἰς ἀρετὴν οὐκ ἐν Λακεδαίμονι μάλιστα τιμήσεται καὶ πλεῖστα ἐργάσεται χρήματα, ἂν βούληται, καὶ ἐν ἄλλῃ πόλει, ἥτις τῶν Ἑλληνίδων εὐνομεῖται, ἀλλ' ἐν Σικελίᾳ, ὦ ἑταῖρε, οἴει μᾶλλον καὶ ἐν Ἰνυκῷ; ταῦτα πειθώμεθα, ὦ Ἱππία; ἐὰν γὰρ σὺ κελεύῃς, πειστέον.* B

15 ΙΠ. *Οὐ γὰρ πάτριον, ὦ Σώκρατες, Λακεδαιμονίοις κινεῖν τοὺς νόμους, οὐδὲ παρὰ τὰ εἰωθότα παιδεύειν τοὺς ὑεῖς.*

ΣΩ. *Πῶς λέγεις; Λακεδαιμονίοις οὐ πάτριον ὀρθῶς πράττειν ἀλλ' ἐξαμαρτάνειν;* C

20 ΙΠ. *Οὐκ ἂν φαίην ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ὀρθῶς ἂν πράττοειν βέλτιον ἀλλὰ μὴ χεῖρον παιδεύοντες τοὺς νέους;*

ΙΠ. *Ὀρθῶς· ἀλλὰ ξενικὴν παίδευσιν οὐ νόμιμον αὐτοῖς παιδεύειν, ἐπεὶ εὖ ἴσθι, εἴπερ τις ἄλλος ἐκεῖθεν χρήματα* 25 *ἔλαβεν πώποτε ἐπὶ παιδεύσει, καὶ ἐμὲ ἂν λαβεῖν πολὺ μάλιστα· χαίρουσι γοῦν ἀκούοντες ἐμοῦ καὶ ἐπαινοῦσιν· ἀλλ', ὃ λέγω, οὐ νόμος.*

ΣΩ. *Νόμον δὲ λέγεις, ὦ Ἱππία, βλάβην πόλεως εἶναι ἢ ὠφελίαν;* D

30 ΙΠ. *Τίθεται μέν, οἶμαι, ὠφελίας ἕνεκα, ἐνίοτε δὲ καὶ βλάπτει, ἐὰν κακῶς τεθῇ ὁ νόμος.*

ΣΩ. *Τί δέ; οὐχ ὡς ἀγαθὸν μέγιστον πόλει τίθενται τὸν νόμον οἱ τιθέμενοι; καὶ ἄνευ τούτου μετὰ εὐνομίας ἀδύνατον οἰκεῖν;*

35 ΙΠ. *Ἀληθῆ λέγεις.*

ΣΩ. *Ὅταν ἄρα ἀγαθοῦ ἁμάρτωσιν οἱ ἐπιχειροῦντες*

9 *δή*: *δὲ δὴ* Burges 13 *ταῦτα* a praecedentibus primus separavit Stephanus 14 *πειστέον*: *πιστέον* t 33 *ἀνομίας*, sed *ευ* supra versum: *ἀνομίας* Vindob. suppl. 7

τοὺς νόμους τιθέναι, νομίμου τε καὶ νόμου ἡμαρτήκασιν· ἢ πῶς λέγεις;

E ΙΠ. Τῷ μὲν ἀκριβεῖ λόγῳ, ὦ Σώκρατες, οὕτως ἔχει· οὐ μέντοι εἰώθασιν ἄνθρωποι ὀνομάζειν οὕτω.

ΣΩ. Πότερον, ὦ Ἱππία, οἱ εἰδότες ἢ οἱ μὴ εἰδότες; 5

ΙΠ. Οἱ πολλοί.

ΣΩ. Εἰσὶν δ' οὗτοι οἱ εἰδότες τὸ ἀληθές, οἱ πολλοί;

ΙΠ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλὰ μήν που οἵ γ' εἰδότες τὸ ὠφελιμώτερον τοῦ ἀνωφελεστέρου νομιμώτερον ἡγοῦνται τῇ ἀληθείᾳ 10 πᾶσιν ἀνθρώποις· ἢ οὐ συγχωρεῖς;

ΙΠ. Ναί, συγχωρῶ, ὅτι γε τῇ ἀληθείᾳ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔστιν τε καὶ ἔχει οὕτως, ὡς οἱ εἰδότες ἡγοῦνται;

ΙΠ. Πάνυ γε. 15

ΣΩ. Ἔστι δέ γε Λακεδαιμονίοις, ὡς σὺ φῄς, ὠφελι-
285 μώτερον τὴν ὑπὸ σοῦ παίδευσιν, ξενικὴν οὖσαν, παιδεύεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν ἐπιχωρίαν.

ΙΠ. Καὶ ἀληθῆ γε λέγω.

ΣΩ. Καὶ γὰρ ὅτι τὰ ὠφελιμώτερα νομιμώτερά ἐστι, 20 καὶ τοῦτο λέγεις, ὦ Ἱππία;

ΙΠ. Εἶπον γάρ.

ΣΩ. Κατὰ τὸν σὸν ἄρα λόγον τοῖς Λακεδαιμονίων ὑέσιν ὑπὸ Ἱππίου παιδεύεσθαι νομιμώτερόν ἐστιν, ὑπὸ δὲ τῶν πατέρων ἀνομώτερον, εἴπερ τῷ ὄντι ὑπὸ σοῦ 25 πλείω ὠφεληθήσονται.

ΙΠ. Ἀλλὰ μὴν ὠφεληθήσονται, ὦ Σώκρατες.

B ΣΩ. Παρανομοῦσιν ἄρα Λακεδαιμόνιοι οὐ διδόντες σοι χρυσίον καὶ ἐπιτρέποντες τοὺς αὑτῶν ὑεῖς.

ΙΠ. Συγχωρῶ ταῦτα· δοκεῖς γάρ μοι τὸν λόγον πρὸς 30 ἐμοῦ λέγειν, καὶ οὐδέν με δεῖ αὐτῷ ἐναντιοῦσθαι.

ΣΩ. Παρανόμους μὲν δή, ὦ ἑταῖρε, τοὺς Λάκωνας εὑρίσκομεν, καὶ ταῦτ' εἰς τὰ μέγιστα, τοὺς νομιμωτάτους δοκοῦντας εἶναι. ἐπαινοῦσι δὲ δή σε πρὸς θεῶν, ὦ Ἱππία, (f. 185 καὶ χαίρουσιν ἀκούοντες ποῖα; ἢ δῆλον ὅτι ἐκεῖνα, ἃ σὺ 35

4 ἄνθρωποι: ἄνθρωποι Hirschig | ὀνομάζειν: νομίζειν Burges 13 τε apogr. Angelicum C I 7: γε 20 νομιμώτερά ex emend. apogr. Parisinum 1812: νομικώτερά 24 ὑπὸ ἱππίου: ὑπὸ μὲν Ἱππίου Naber comm. II 78 26 ὠφεληθήσονται (et mox): ὠφελήσονται (et mox) Hirschig 29 αὑτῶν ex αὐτῶν factum.

κάλλιστα ἐπίστασαι, τὰ περὶ τὰ ἄστρα τε καὶ τὰ οὐράνια C
πάθη;

ΙΠ. Οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν· ταῦτά γε οὐδ᾽ ἀνέχονται.

ΣΩ. Ἀλλὰ περὶ γεωμετρίας τι χαίρουσιν ἀκούοντες;

5 ΙΠ. Οὐδαμῶς, ἐπεὶ οὐδ᾽ ἀριθμεῖν ἐκείνων γε, ὡς
ἔπος εἰπεῖν, πολλοὶ ἐπίστανται.

ΣΩ. Πολλοῦ ἄρα δέουσιν περί γε λογισμῶν ἀνέχεσθαί
σου ἐπιδεικνυμένου.

ΙΠ. Πολλοῦ μέντοι νὴ Δία.

10 ΣΩ. Ἀλλὰ δῆτα ἐκεῖνα, ἃ σὺ ἀκριβέστατα ἐπίστασαι
ἀνθρώπων διαιρεῖν, περί τε γραμμάτων δυνάμεως καὶ D
συλλαβῶν καὶ ῥυθμῶν καὶ ἁρμονιῶν;

ΙΠ. Περὶ ποίων, ὠγαθέ, ἁρμονιῶν καὶ γραμμάτων;

ΣΩ. Ἀλλὰ τί μήν ἐστιν, ἃ ἡδέως σου ἀκροῶνται καὶ
15 ἐπαινοῦσιν; αὐτός μοι εἰπέ, ἐπειδὴ ἐγὼ οὐχ εὑρίσκω.

ΙΠ. Περὶ τῶν γενῶν, ὦ Σώκρατες, τῶν τε ἡρώων καὶ
τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν κατοικίσεων, ὡς τὸ ἀρχαῖον
ἐκτίσθησαν αἱ πόλεις, καὶ συλλήβδην πάσης τῆς ἀρχαιο-
λογίας ἥδιστα ἀκροῶνται, ὥστ᾽ ἔγωγε δι᾽ αὐτοὺς ἠνάγ-
20 κασμαι ἐκμεμαθηκέναι τε καὶ ἐκμεμελετηκέναι πάντα τὰ E
τοιαῦτα.

ΣΩ. Ναὶ μὰ Δί᾽, ὦ Ἱππία, ηὐτύχηκας γε, ὅτι Λακε-
δαιμόνιοι οὐ χαίρουσιν, ἄν τις αὐτοῖς ἀπὸ Σόλωνος τοὺς
ἄρχοντας τοὺς ἡμετέρους καταλέγῃ· εἰ δὲ μή, πράγματ᾽
25 ἂν εἶχες ἐκμανθάνων.

ΙΠ. Πόθεν, ὦ Σώκρατες; ἅπαξ ἀκούσας πεντήκοντα
ὀνόματα ἀπομνημονεύσω.

ΣΩ. Ἀληθῆ λέγεις, ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐνενόησα ὅτι τὸ
μνημονικὸν ἔχεις· ὥστ᾽ ἐννοῶ ὅτι εἰκότως σοι χαίρουσιν
30 οἱ Λακεδαιμόνιοι ἅτε πολλὰ εἰδότι, καὶ χρῶνται ὥσπερ 286
ταῖς πρεσβύτισιν οἱ παῖδες πρὸς τὸ ἡδέως μυθολογῆσαι.

ΙΠ. Καὶ ναὶ μὰ Δί᾽, ὦ Σώκρατες, περί γε ἐπιτη-
δευμάτων καλῶν καὶ ἔναγχος αὐτόθι ηὐδοκίμησα διεξιών,
ἃ χρὴ τὸν νέον ἐπιτηδεύειν. ἔστι γάρ μοι περὶ αὐτῶν
35 παγκάλως λόγος συγκείμενος, καὶ ἄλλως εὖ διακείμενος
καὶ τοῖς ὀνόμασι· πρόσχημα δέ μοί ἐστι καὶ ἀρχὴ τοιάδε

3 ὁπωστιοῦν ταῦτά γε· οὐδ᾽ distinxit libros secutus Bekker 20 ἐκμε|μελετηκέναι, sed με ultra versum 22 γε ὅτι apogr. Coislinianum 155, Vindob. 21: γε ὅτι γε 35 παγκάλως: πάγκαλος apogr. P

τις τοῦ λόγου. ἐπειδὴ ἡ Τροία ἥλω, λέγει ὁ λόγος ὅτι
B *Νεοπτόλεμος Νέστορα ἔροιτο, ποῖά ἐστι καλὰ ἐπιτηδεύματα, ἃ ἄν τις ἐπιτηδεύσας νέος ὢν εὐδοκιμώτατος γένοιτο· μετὰ ταῦτα δὴ λέγων ἐστὶν ὁ Νέστωρ καὶ ὑποτιθέμενος αὐτῷ πάμπολλα νόμιμα καὶ πάγκαλα. τοῦτον δὴ* 5
καὶ ἐκεῖ ἐπεδειξάμην καὶ ἐνθάδε μέλλω ἐπιδεικνύναι εἰς τρίτην ἡμέραν, ἐν τῷ Φειδοστράτου διδασκαλείῳ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἄξια ἀκοῆς· ἐδεήθη γάρ μου Εὔδικος ὁ Ἀπημάντου. ἀλλ᾽ ὅπως παρέσει καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους
C *ἄξεις, οἵτινες ἱκανοὶ ἀκούσαντες κρῖναι τὰ λεγόμενα.* 10

ΣΩ. *Ἀλλὰ ταῦτ᾽ ἔσται, ἂν θεὸς ἐθέλῃ, ὦ Ἱππία. νυνὶ μέντοι βραχύ τί μοι περὶ αὐτοῦ ἀπόκριναι· καὶ γάρ με εἰς καλὸν ὑπέμνησας. ἔναγχος γάρ τις, ὦ ἄριστε, εἰς ἀπορίαν με κατέβαλεν ἐν λόγοις τισὶν τὰ μὲν ψέγοντα ὡς αἰσχρά, τὰ δ᾽ ἐπαινοῦντα ὡς καλά, οὕτω πως ἐρόμενος καὶ μάλα ὑβριστικῶς· πόθεν δέ μοι σύ, ἔφη, ὦ* 15
Σώκρατες, οἶσθα ὁποῖα καλὰ καὶ αἰσχρά; ἐπεὶ φέρε,
D *ἔχοις ἂν εἰπεῖν τί ἐστι τὸ καλόν; καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἐμὴν φαυλότητα ἠπορούμην τε καὶ οὐκ εἶχον αὐτῷ κατὰ τρόπον ἀποκρίνασθαι· ἀπιὼν οὖν ἐκ τῆς συνουσίας ἐμαυτῷ τε* 20
ὠργιζόμην καὶ ὠνείδιζον, καὶ ἠπείλουν, ὁπότε πρῶτον ὑμῶν τῳ τῶν σοφῶν ἐντύχοιμι, ἀκούσας καὶ μαθὼν καὶ ἐκμελετήσας ἰέναι πάλιν ἐπὶ τὸν ἐρωτήσαντα, ἀναμαχούμενος τὸν λόγον. νῦν οὖν, ὃ λέγω, εἰς καλὸν ἥκεις, καί
E *με δίδαξον ἱκανῶς αὐτὸ τὸ καλὸν ὅ τι ἐστίν, καὶ πειρῶ* 25
μοι ὅ τι μάλιστα ἀκριβῶς εἰπεῖν ἀποκρινόμενος, μὴ ἐξελεγχθεὶς τὸ δεύτερον αὖθις γέλωτα ὄφλω. οἶσθα γὰρ δή που σαφῶς, καὶ σμικρόν που τοῦτ᾽ ἂν εἴη μάθημα ὧν σὺ τῶν πολλῶν ἐπίστασαι.

ΙΠ. *Σμικρὸν μέντοι νὴ Δί᾽, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐδενὸς* 30
ἄξιον, ὡς ἔπος εἰπεῖν.

ΣΩ. *Ῥᾳδίως ἄρα μαθήσομαι καὶ οὐδείς με ἐξελέγξει ἔτι.*

ΙΠ. *Οὐδεὶς μεντοι· φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν*
287 *πρᾶγμα καὶ ἰδιωτικόν.* 35

14 *κατέβαλλεν* T, Vindob. suppl. 7, sed altera litera *λ* puncto notata in utroque libro 22 *μαθών*: *ἐκμαθὼν* Naber comm. II 50, sed cf. vers. 32 28 *σμικρόν που* revera Vindob. suppl. 7: *σμικρόν* (*τι* supra) *που*

ΣΩ. Εὖ γε νὴ τὴν Ἥραν λέγεις, ὦ Ἱππία, εἰ χειρωσόμεθα τὸν ἄνδρα. ἀτὰρ μή τι κωλύω μιμούμενος ἐγὼ ἐκεῖνον, ἐὰν σοῦ ἀποκρινομένου ἀντιλαμβάνωμαι τῶν λόγων, ἵνα ὅ τι μάλιστά με ἐκμελετήσῃς; σχεδὸν γάρ τι 5 ἔμπειρός εἰμι τῶν ἀντιλήψεων. εἰ οὖν μή τί σοι διαφέρει, βούλομαι ἀντιλαμβάνεσθαι, ἵν' ἐρρωμενέστερον μάθω.

ΙΠ. Ἀλλ' ἀντιλαμβάνου. καὶ γάρ, ὃ νυνδὴ εἶπον, οὐ μέγα ἐστὶ τὸ ἐρώτημα, ἀλλὰ καὶ πολὺ τούτου χαλεπώτερα B ἂν ἀποκρίνασθαι ἐγώ σε διδάξαιμι, ὥστε μηδένα ἀνθρώ-10 πων δύνασθαί σε ἐξελέγχειν.

ΣΩ. Φεῦ ὡς εὖ λέγεις· ἀλλά γ', ἐπειδὴ καὶ σὺ κελεύεις, φέρε ὅ τι μάλιστα ἐκεῖνος γενόμενος πειρῶμαί σε ἐρωτᾶν. εἰ γὰρ δὴ αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιδείξαις ὃν φῄς, τὸν περὶ τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀκούσας, ἐπειδὴ παύ-15 σαιο λέγων, ἔροιτ' ἂν οὐ περὶ ἄλλου πρότερον ἢ περὶ τοῦ καλοῦ, ἔθος γάρ τι τοῦτ' ἔχει, καὶ εἴποι ἄν· ὦ ξένε C Ἠλεῖε, ἆρ' οὐ δικαιοσύνῃ δίκαιοί εἰσιν οἱ δίκαιοι; ἀπόκριναι δή, ὦ Ἱππία, ὡς ἐκείνου ἐρωτῶντος.

ΙΠ. Ἀποκρινοῦμαι ὅτι δικαιοσύνῃ,

20 ΣΩ. Οὐκοῦν ἔστι τι τοῦτο, ἡ δικαιοσύνη;

ΙΠ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σοφίᾳ οἱ σοφοί εἰσι σοφοὶ καὶ τῷ ἀγαθῷ πάντα τἀγαθὰ ἀγαθά;

ΙΠ. Πῶς δ' οὔ;

25 ΣΩ. Οὖσί γέ τισι τούτοις· οὐ γὰρ δή που μὴ οὖσί γε.

ΙΠ. Οὖσι μέντοι.

ΣΩ. Ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὰ καλὰ πάντα τῷ καλῷ ἐστι καλά;

ΙΠ. Ναί, τῷ καλῷ. D

30 ΣΩ. Ὄντι γέ τινι τούτῳ;

ΙΠ. Ὄντι· ἀλλὰ τί γὰρ μέλλει;

ΣΩ. Εἰπὲ δή, ὦ ξένε, φήσει, τί ἐστι τοῦτο τὸ καλόν;

ΙΠ. Ἄλλο τι οὖν, ὦ Σώκρατες, ὁ τοῦτο ἐρωτῶν δεῖται πυθέσθαι, τί ἐστι καλόν;

35 ΣΩ. Οὔ μοι δοκεῖ, ἀλλ' ὅ τι ἐστὶ τὸ καλόν, ὦ Ἱππία.

ΙΠ. Καὶ τί διαφέρει τοῦτ' ἐκείνου;

2 μιμούμενος ἐγὼ cum Vindob. 21: ἐγὼ μιμούμενος Vindob. suppl. 7 8 πολὺ: πρὸς πολὺ Stephanus 11 ἀλλά γ': ἀλλὰ apogr. Laurentianum VI 85, Stallbaum, ἀλλ' ἄγ' alia apographa 13 ἐπιδείξαις: ἐπιδείξαιο apogr. E, sed cf. Protag. 95, 13 (347b)

ΣΩ. Οὐδέν σοι δοκεῖ;

ΙΠ. Οὐδὲν γὰρ διαφέρει.

ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι δῆλον ὅτι σὺ κάλλιον οἶσθα. ὅμως
E δέ, ὠγαθέ, ἄθρει· ἐρωτᾷ γάρ σε οὐ τί ἐστι καλόν, ἀλλ' ὅ τι ἐστὶ τὸ καλόν. 5

ΙΠ. Μανθάνω, ὠγαθέ, καὶ ἀποκρινοῦμαί γε αὐτῷ ὅ τι ἐστὶ τὸ καλόν, καὶ οὐ μή ποτε ἐλεγχθῶ. ἔστι γάρ, ὦ Σώκρατες, εὖ ἴσθι, εἰ δεῖ τὸ ἀληθὲς λέγειν, παρθένος (f. 186) καλὴ καλόν.

ΣΩ. Καλῶς γε, ὦ Ἱππία, νὴ τὸν κύνα καὶ εὐδόξως 10 ἀπεκρίνω. ἄλλο τι οὖν, ἂν ἐγὼ τοῦτο ἀποκρίνωμαι, τὸ
288 ἐρωτώμενόν τε ἀποκεκριμένος ἔσομαι καὶ ὀρθῶς, καὶ οὐ μὴ ἐλεγχθῶ;

ΙΠ. Πῶς γὰρ ἄν, ὦ Σώκρατες, ἐλεγχθείης, ὅ γε πᾶσιν δοκεῖ καὶ πάντες σοι μαρτυρήσουσιν οἱ ἀκούοντες ὅτι 15 ὀρθῶς λέγεις;

ΣΩ. Εἶεν· πάνυ μὲν οὖν. φέρε δή, ὦ Ἱππία, πρὸς ἐμαυτὸν ἀναλάβω ὃ λέγεις. ὁ μὲν ἐρήσεταί με οὑτωσί πως· ἴθι μοι, ὦ Σώκρατες, ἀπόκριναι· ταῦτα πάντα ἃ φῂς καλὰ εἶναι, εἰ τί ἐστιν αὐτὸ τὸ καλόν, ταῦτ' ἂν εἴη 20 καλά; ἐγὼ δὲ δὴ ἐρῶ ὅτι εἰ παρθένος καλὴ καλόν, ἔστι *τί,* δι' ὃ ταῦτ' ἂν εἴη καλά.

B ΙΠ. Οἴει οὖν ἔτι αὐτὸν ἐπιχειρήσειν σε ἐλέγχειν ὡς οὐ καλόν ἐστιν ὃ λέγεις, ἢ ἐὰν ἐπιχειρήσῃ, οὐ καταγέλαστον ἔσεσθαι. 25

ΣΩ. Ὅτι μὲν ἐπιχειρήσει, ὦ θαυμάσιε, εὖ οἶδα· εἰ δ' ἐπιχειρήσας ἔσται καταγέλαστος, αὐτὸ δείξει. ἃ μέντοι ἐρεῖ, ἐθέλω σοι λέγειν.

ΙΠ. Λέγε δή.

ΣΩ. Ὡς γλυκὺς εἶ, φήσει, ὦ Σώκρατες. θήλεια δ' 30 ἵππος καλὴ οὐ καλόν, ἣν καὶ ὁ θεὸς ἐν τῷ χρησμῷ ἐπῄνεσεν; τί φήσομεν, ὦ Ἱππία; ἄλλο τι ἢ φῶμεν καὶ

32 Schol. ad Theocr. 14, 49 ἱστορεῖ — Δεινίας, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτέ, ὅτι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων εἰσίν, ἐπύθοντο τοῦ θεοῦ, τίνες κρείττονες τυγχάνοιεν· ὁ δὲ ἔφη· 'γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον, | ἵπποι Θρηίκιαι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες κ. τ. λ.'

17 εἶεν Socrati, πάνυ μὲν οὖν Hippiae, φέρε Socrati tribuit Winckelmann 20 εἰ τί Schleiermacher: εἴ τί 21 ὅτι εἰ: ὅτι Sydenham | καλόν, ἔστι τι scripsi: καλόν, ἔστι distinxit Hoenebeek Hissink animadv. crit. 57, καλόν ἐστι | διὸ ταῦτ': ταῦτ' Ast, διὰ τοῦτο I. Baumann (δι' ὃ — καλά delevit Heindorf, καλόν — καλά delevit Hermann)

τὴν ἵππον καλὸν εἶναι, τήν γε καλήν; πῶς γὰρ ἂν C
τολμῷμεν ἔξαρνοι εἶναι τὸ καλὸν μὴ καλὸν εἶναι;

ΙΠ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες· ἐπεί τοι καὶ ὀρθῶς
αὐτὸ ὁ θεὸς εἶπεν· πάγκαλαι γὰρ παρ' ἡμῖν ἵπποι
5 γίγνονται.

ΣΩ. Εἶεν, φήσει δή· τί δὲ λύρα καλή; οὐ καλόν;
φῶμεν, ὦ Ἱππία;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Ἐρεῖ τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἐκεῖνος, σχεδόν τι εὖ οἶδα
10 ἐκ τοῦ τρόπου τεκμαιρόμενος· ὦ βέλτιστε σύ, τί δὲ χύτρα
καλή; οὐ καλὸν ἄρα;

ΙΠ. Ὦ Σώκρατες, τίς δ' ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος; ὡς D
ἀπαίδευτός τις, ὃς οὕτω φαῦλα ὀνόματα ὀνομάζειν τολμᾷ
ἐν σεμνῷ πράγματι.

15 ΣΩ. Τοιοῦτός τις, ὦ Ἱππία, οὐ κομψὸς ἀλλὰ συρ-
φετός, οὐδὲν ἄλλο φροντίζων ἢ τὸ ἀληθές. ἀλλ' ὅμως
ἀποκριτέον τῷ ἀνδρί, καὶ ἔγωγε προαποφαίνομαι· εἴπερ
ἡ χύτρα κεκεραμευμένη εἴη ὑπὸ ἀγαθοῦ κεραμέως λεία
καὶ στρογγύλη καὶ καλῶς ὠπτημένη, οἷαι τῶν καλῶν
20 χυτρῶν εἰσί τινες δίωτοι, τῶν ἓξ χοᾶς χωρουσῶν, πάγ-
καλαι, εἰ τοιαύτην ἐρωτῴη χύτραν, καλὴν ὁμολογητέον E
εἶναι. πῶς γὰρ ἂν φαῖμεν καλὸν ὂν μὴ καλὸν εἶναι;

ΙΠ. Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ χύτρα, φήσει, καλὴ καλόν; ἀπο-
25 κρίνου.

ΙΠ. Ἀλλ' οὕτως, ὦ Σώκρατες, ἔχει, οἶμαι· καλὸν μὲν
καὶ τοῦτο *τὸ* σκεῦός ἐστιν καλῶς εἰργασμένον, ἀλλὰ τὸ
ὅλον τοῦτο οὐκ ἔστιν ἄξιον κρίνειν ὡς ὂν καλὸν πρὸς
ἵππον τε καὶ παρθένον καὶ τἆλλα πάντα τὰ καλά.

30 ΣΩ. Εἶεν· μανθάνω, ὦ Ἱππία, ὡς ἄρα χρὴ ἡμᾶς 289
ἀντιλέγειν πρὸς τὸν ταῦτα ἐρωτῶντα τάδε· ὦ ἄνθρωπε,
ἀγνοεῖς ὅτι τὸ τοῦ Ἡρακλείτου εὖ ἔχει, ὡς ἄρα πιθήκων
ὁ κάλλιστος αἰσχρὸς ἀνθρώπων γένει συμβάλ-

20 schol. Aristoph. Ach. 961 τὸ δὲ χοᾶς, ὅτε ἐπὶ τῶν μέτρων τίθεται, περισπᾶται 32 cf. Mullach fragm. philos. I 320 nr. 42 Bywater nr. XCIX p. 39

1 καλὸν ex emend. apogr. Parisinum 1812, Cornarius eclog. 88: καλὴν 2 τολμῷμεν | μὴ: μὴ οὐ apographa, sed cf. Theaet. 16, 8 19 οἷαι — 20 πάγκαλαι delevit Heindorfi amicus 20 χοᾶς Heindorf Platonis libr. quattuor XXVII: χόας 27 τοῦτο τὸ apogr. Laurentianum VII 85: τοῦτο 33 ἀνθρώπων Bekker: ἀνθρωπίνῳ Sydenham, ἀνθρωπείῳ Heindorf, ἄλλῳ

λειν, καὶ χυτρῶν ἡ καλλίστη αἰσχρὰ παρθένων γένει συμβάλλειν, ὥς φησιν Ἱππίας ὁ σοφός. οὐχ οὕτως, ὦ Ἱππία;

ΙΠ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς ἀπεκρίνω.

ΣΩ. Ἄκουε δή. μετὰ τοῦτο γὰρ εὖ οἶδ᾽ ὅτι φήσει· τί δέ, ὦ Σώκρατες; τὸ τῶν παρθένων γένος θεῶν γένει 5
B ἄν τις συμβάλλῃ, οὐ ταὐτὸν πείσεται ὅπερ τὸ τῶν χυτρῶν τῷ τῶν παρθένων συμβαλλόμενον; οὐχ ἡ καλλίστη παρθένος αἰσχρὰ φανεῖται; ἢ οὐ καὶ Ἡράκλειτος ταὐτὸν τοῦτο λέγει, ὃν σὺ ἐπάγει, ὅτι ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος φανεῖται καὶ σοφίᾳ καὶ κάλλει καὶ 10
τοῖς ἄλλοις πᾶσιν; ὁμολογήσωμεν, *ὦ* Ἱππία, τὴν καλλίστην παρθένον πρὸς θεῶν γένος αἰσχρὰν εἶναι;

ΙΠ. Τίς γὰρ ἂν ἀντείποι τούτῳ γε, ὦ Σώκρατες;

C ΣΩ. Ἂν τοίνυν ταῦτα ὁμολογήσωμεν, γελάσεταί τε καὶ ἐρεῖ· ὦ Σώκρατες, μέμνησαι οὖν ὅ τι ἠρωτήθης; ἔγωγε, 15
φήσω, ὅτι αὐτὸ τὸ καλὸν ὅ τι ποτὲ ἐστίν. ἔπειτα, φήσει, ἐρωτηθεὶς τὸ καλὸν ἀποκρίνει, ὃ τυγχάνει ὄν, ὡς αὐτὸς φῄς, οὐδὲν μᾶλλον καλὸν ἢ αἰσχρόν; ἔοικε, φήσω· ἢ τί μοι συμβουλεύεις, ὦ φίλε, φάναι;

ΙΠ. Τοῦτο ἔγωγε· καὶ δὴ πρός γε θεοὺς ὅτι οὐ καλὸν 20
τὸ ἀνθρώπειον γένος, ἀληθῆ ἐρεῖ.

D ΣΩ. Εἰ δέ σε ἠρόμην, φήσει, ἐξ ἀρχῆς, τί ἐστι καλόν τε καὶ αἰσχρόν, εἴ μοι ἅπερ νῦν ἀπεκρίνω ἄρα, σὺ ἂν ὀρθῶς ἀπεκέκρισο. ἔτι δὲ καὶ δοκεῖ σοι αὐτὸ τὸ καλόν, ᾧ καὶ τἆλλα πάντα κοσμεῖται καὶ καλὰ φαίνεται, ἐπειδὰν 25
προσγένηται ἐκεῖνο τὸ εἶδος, τοῦτ᾽ εἶναι παρθένος ἢ ἵππος ἢ λύρα;

ΙΠ. Ἀλλὰ μέντοι, ὦ Σώκρατες, εἰ τοῦτό γε ζητεῖ, πάντων ῥᾷστον ἀποκρίνασθαι αὐτῷ, τί ἐστι τὸ καλόν, ᾧ
E καὶ τὰ ἄλλα πάντα κοσμεῖται καὶ προσγενομένου αὐτοῦ 30
καλὰ φαίνεται. εὐηθέστατος οὖν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐδὲν ἐπαΐει περὶ καλῶν κτημάτων. ἐὰν γὰρ αὐτῷ ἀποκρίνῃ ὅτι τοῦτ᾽ ἐστὶν ὃ ἐρωτᾷ τὸ καλὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ

10 Mullach fragm. philos. I 320 nr. 43 Bywater nr. XCVIII p. 39 Schuster Heraklit nr. 15 p. 43

7 τῷ Vindob. suppl. 7: τὸ 11 ὁμολογήσωμεν Vindob. suppl. 7: ὁμολογήσομεν | ὦ ἱππία apogr. Coislinianum 155: ἱππία 20 καὶ — ἐρεῖ Hippiae primus tribuit Maucroisius 23 ἄρα, σὺ scripsi cf. propter ἄρα Protag. 104, 16 (355 b): ἆρ᾽ οὖν Ast, ἄρα οὐκ (de loco dubitavit et sententiam simpliciter affirmantem qualis est τότε ὀρθῶς ἂν ἀπεκέκρισο postulavit Heindorf) 25 ἐπειδὰν: ἐπειδάν τῳ Vindob. 21 32 κτημάτων: γρ. ἐρωτημάτων in marg.

χρυσός, ἀπορήσει καὶ οὐκ ἐπιχειρήσει σε ἐλέγχειν. ἴσμεν γάρ που πάντες, ὅτι ὅπου ἂν τοῦτο προσγένηται, κἂν πρότερον αἰσχρὸν φαίνηται, καλὸν φανεῖται χρυσῷ γε κοσμηθέν.

5 ΣΩ. *Ἄπειρος εἶ τοῦ ἀνδρός, ὦ Ἱππία, ὡς σχέτλιός ἐστι καὶ οὐδὲν ῥᾳδίως ἀποδεχόμενος.*

ΙΠ. *Τί οὖν τοῦτο, ὦ Σώκρατες; τὸ γὰρ ὀρθῶς λεγόμενον ἀνάγκη αὐτῷ ἀποδέχεσθαι, ἢ μὴ ἀποδεχομένῳ* 290 *καταγελάστῳ εἶναι.*

10 ΣΩ. *Καὶ μὲν δὴ ταύτην γε τὴν ἀπόκρισιν, ὦ ἄριστε, οὐ μόνον οὐκ ἀποδέξεται, ἀλλὰ πάνυ με καὶ τωθάσεται, καὶ ἐρεῖ· ὦ τετυφωμένε σύ, Φειδίαν οἴει κακὸν εἶναι δημιουργόν; καὶ ἐγώ, οἶμαι, ἐρῶ ὅτι οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν.*

ΙΠ. *Καὶ ὀρθῶς γ᾽ ἐρεῖς, ὦ Σώκρατες.*

15 ΣΩ. *Ὀρθῶς μέντοι. τοιγάρτοι ἐκεῖνος, ἐπειδὰν ἐγὼ ὁμολογῶ ἀγαθὸν εἶναι δημιουργὸν τὸν Φειδίαν, εἶτα, φήσει, οἴει, τοῦτο τὸ καλὸν ὃ σὺ λέγεις, ἠγνόει Φειδίας;* B *καὶ ἐγώ· τί μάλιστα; φήσω. ὅτι, ἐρεῖ, τῆς Ἀθηνᾶς τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ χρυσοῦς ἐποίησεν, οὐδὲ τὸ ἄλλο πρόσωπον*

20 *οὐδὲ τοὺς πόδας οὐδὲ τὰς χεῖρας, εἴπερ χρυσοῦν γε δὴ ὂν κάλλιστον ἔμελλε φαίνεσθαι, ἀλλ᾽ ἐλεφάντινον, δῆλον ὅτι τοῦτο ὑπὸ ἀμαθίας [ἐξήμαρτεν] ἀγνοῶν, ὅτι χρυσὸς* (186 b) *ἄρ᾽ ἐστὶν ὁ πάντα καλὰ ποιῶν, ὅπου ἂν προσγένηται. ταῦτα οὖν λέγοντι τί ἀποκρινώμεθα, ὦ Ἱππία;*

25 ΙΠ. *Οὐδὲν χαλεπόν· ἐροῦμεν γὰρ ὅτι ὀρθῶς ἐποίησε.* C *καὶ γὰρ τὸ ἐλεφάντινον, οἶμαι, καλόν ἐστιν.*

ΣΩ. *Τοῦ οὖν ἕνεκα, φήσει, οὐ καὶ τὰ μέσα τῶν ὀφθαλμῶν ἐλεφάντινα εἰργάσατο, ἀλλὰ λίθινα, ὡς οἷόν τ᾽ ἦν ὁμοιότητα τοῦ λίθου τῷ ἐλέφαντι ἐξευρών; ἢ καὶ*

30 *ὁ λίθος ὁ καλὸς καλόν ἐστι; φήσομεν, ὦ Ἱππία;*

ΙΠ. *Φήσομέν τοι, ὅταν γε πρέπων ᾖ.*

ΣΩ. *Ὅταν δὲ μὴ πρέπων, αἰσχρόν; ὁμολογῶ ἢ μή;*

ΙΠ. *Ὁμολόγει, ὅταν γε μὴ πρέπῃ.*

ΣΩ. *Τί δὲ δή; ὁ ἐλέφας καὶ ὁ χρυσός, φήσει, ὦ σοφὲ* D

35 *σύ, οὐχ ὅταν μὲν πρέπῃ, καλὰ ποιεῖ φαίνεσθαι, ὅταν*

2 *κἂν* Vindob. 21, ex emend. apogr. Coislinianum 155: *καὶ* 18 *μάλιστα; φήσω* distinxit primus Stephanus: *μάλιστα φήσω* antea 22 *ἐξήμαρτεν* delevi | *χρυσὸς*: *ὁ χρυσὸς* Vindob. suppl. 7 30 *ὦ ἱππία* Vindob. suppl. 7: *ἱππία* 31 *φήσομέν τοι*: *φήσομεν μέντοι* apogr. Laurentianum VII 85, Bekker

δὲ μή, αἰσχρά; ἔξαρνοι ἐσόμεθα ἢ ὁμολογήσομεν αὐτῷ ὀρθῶς λέγειν αὐτόν;

ΙΠ. Ὁμολογήσομεν τοῦτό γε, ὅτι ὃ ἂν πρέπῃ ἑκάστῳ, τοῦτο καλὸν ποιεῖ ἕκαστον.

ΣΩ. Πότερον πρέπει, φήσει, ὅταν τις τὴν χύτραν 5 ἣν ἄρτι ἐλέγομεν, τὴν καλήν, ἕψῃ ἔτνους καλοῦ μεστήν, χρυσῆ τορύνη αὐτῇ ἢ συκίνη;

ΙΠ. Ἡράκλεις, οἷον λέγεις ἄνθρωπον, ὦ Σώκρατες. E οὐ βούλει μοι εἰπεῖν τίς ἐστιν;

ΣΩ. Οὐ γὰρ ἂν γνοίης, εἴ σοι εἴποιμι τοὔνομα. 10

ΙΠ. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἔγωγε γιγνώσκω, ὅτι ἀμαθής τίς ἐστι.

ΣΩ. Μέρμερος πάνυ ἐστίν, ὦ Ἱππία· ἀλλ' ὅμως τί φήσομεν; ποτέραν πρέπειν τοῖν τορύναιν τῷ ἔτνει καὶ τῇ χύτρᾳ; ἢ δῆλον ὅτι τὴν συκίνην; εὐωδέστερον γάρ που 15 τὸ ἔτνος ποιεῖ, καὶ ἅμα, ὦ ἑταῖρε, οὐκ ἂν συντρίψασα ἡμῖν τὴν χύτραν ἐκχέαι τὸ ἔτνος καὶ τὸ πῦρ ἀποσβέσειεν καὶ τοὺς μέλλοντας ἑστιᾶσθαι ἄνευ ὄψου πάνυ γενναίου ποιήσειεν· ἡ δὲ χρυσῆ ἐκείνη πάντ' ἂν ταῦτα ποιήσειεν, 291 ὥστ' ἐμοὶ δοκεῖ τὴν συκίνην ἡμᾶς μᾶλλον φάναι πρέπειν 20 ἢ τὴν χρυσῆν, εἰ μή τι σὺ ἄλλο λέγεις.

ΙΠ. Πρέπει μὲν γάρ, ὦ Σώκρατες, μᾶλλον· οὐ μεντἂν ἔγωγε τῷ ἀνθρώπῳ τοιαῦτα ἐρωτῶντι διαλεγοίμην.

ΣΩ. Ὀρθῶς γε, ὦ φίλε· σοὶ μὲν γὰρ οὐκ ἂν πρέποι τοιούτων ὀνομάτων ἀναπίμπλασθαι, καλῶς μὲν οὑτωσὶ 25 ἀμπεχομένῳ, καλῶς δὲ ὑποδεδεμένῳ, εὐδοκιμοῦντι δὲ ἐπὶ σοφίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν· ἀλλ' ἐμοὶ οὐδὲν πρᾶγμα B φύρεσθαι πρὸς τὸν ἄνθρωπον. ἐμὲ οὖν προδίδασκε καὶ ἐμὴν χάριν ἀποκρίνου. εἰ γὰρ δὴ πρέπει γε μᾶλλον ἡ συκίνη τῆς χρυσῆς, φήσει ὁ ἄνθρωπος, ἄλλο τι καὶ καλ- 30 λίων ἂν εἴη, ἐπειδήπερ τὸ πρέπον, ὦ Σώκρατες, κάλλιον ὡμολόγησας εἶναι τοῦ μὴ πρέποντος; ἄλλο τι ὁμολογῶμεν, ὦ Ἱππία, τὴν συκίνην καλλίω τῆς χρυσῆς εἶναι;

ΙΠ. Βούλει σοι εἴπω, ὦ Σώκρατες, ὃ εἰπὼν εἶναι τὸ καλὸν ἀπαλλάξεις σαυτὸν τῶν πολλῶν λόγων; 35

4 τοῦτο ex emend. apogr. P: τοῦτον 6 ἑψῇ 7 χρυσῆ τορύνη αὐτῇ ἢ συκίνη apographa: χρυσῇ τορύνῃ αὐτῇ ἢ συκίνῃ 18 ὄψου: ὄψου ἂν Vindob. suppl. 7 19 χρυσὴ 20 ὥστε μοι (ἐμοὶ Vindob. 21) apographa: ὥς γε μοι 30 ἀλλ ὅτι καὶ 31 ἐπειδήπερ — πρέποντος Socrati primus tribuit Stephanus 35 σαυτὸν apogr. Coislinianum 155, Heindorf: αὑτὸν Vindob. suppl. 7, αὐτὸν

ΣΩ. *Πάνυ μὲν οὖν· μὴ μέντοι πρότερόν γε, πρὶν ἄν* C
μοι εἴπῃς, ποτέραν ἀποκρίνωμαι οἷν ἄρτι ἔλεγον τοῖν
τορύναιν πρέπουσάν τε καὶ καλλίω εἶναι.

ΙΠ. *Ἀλλ', εἰ βούλει, αὐτῷ ἀπόκριναι, ὅτι ἡ ἐκ τῆς*
5 *συκῆς εἰργασμένη.*

ΣΩ. *Λέγε δὴ νυνὶ ὃ ἄρτι ἔμελλες λέγειν. ταύτῃ μὲν*
γὰρ τῇ ἀποκρίσει, ἂν φῶ τὸ καλὸν χρυσὸν εἶναι, οὐδὲν
ὡς ἔοικέ μοι ἀναφανήσεται κάλλιον ὂν χρυσὸς ἢ ξύλον
σύκινον· τὸ δὲ νῦν τί αὖ λέγεις τὸ καλὸν εἶναι;

10 ΙΠ. *Ἐγώ σοι ἐρῶ. ζητεῖν γάρ μοι δοκεῖς τοιοῦτόν τι* D
τὸ καλὸν ἀποκρίνασθαι, ὃ μηδέποτε αἰσχρὸν μηδαμοῦ
μηδενὶ φανεῖται.

ΣΩ. *Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Ἱππία· καὶ καλῶς γε νῦν ὑπο-*
λαμβάνεις.

15 ΙΠ. *Ἄκουε δή· πρὸς γὰρ τοῦτο, ἴσθι, ἐάν τις ἔχῃ ὅ*
τι ἀντείπῃ, φάναι ἐμὲ μηδ' ὁτιοῦν ἐπαΐειν.

ΣΩ. *Λέγε δὴ ὡς τάχιστα πρὸς θεῶν.*

ΙΠ. *Λέγω τοίνυν ἀεὶ καὶ παντὶ καὶ πανταχοῦ κάλλι-*
στον εἶναι ἀνδρί, πλουτοῦντι, ὑγιαίνοντι, τιμωμένῳ ὑπὸ
20 *τῶν Ἑλλήνων, ἀφικομένῳ εἰς γῆρας, τοὺς αὑτοῦ γονέας*
τελευτήσαντας καλῶς περιστείλαντι, ὑπὸ τῶν αὑτοῦ ἐκ- E
γόνων καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ταφῆναι.

ΣΩ. *Ἰοὺ ἰού, ὦ Ἱππία, ἦ θαυμασίως τε καὶ μεγα-*
λείως καὶ ἀξίως σαυτοῦ εἴρηκας· καὶ νὴ τὴν Ἥραν ἄγα-
25 *μαί σου, ὅτι μοι δοκεῖς εὐνοϊκῶς, καθ' ὅσον οἷός τ' εἶ,*
βοηθεῖν· ἀλλὰ γὰρ τοῦ ἀνδρὸς οὐ τυγχάνομεν, ἀλλ' ἡμῶν
δὴ νῦν καὶ πλεῖστον καταγελάσεται, εὖ ἴσθι.

ΙΠ. *Πονηρόν γ', ὦ Σώκρατες, γέλωτα· ὅταν γὰρ πρὸς*
ταῦτα ἔχῃ μὲν μηδὲν ὅ τι λέγῃ, γελᾷ δέ, αὑτοῦ καταγε-
30 *λάσεται καὶ ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτὸς ἔσται καταγέλαστος.* 292

ΣΩ. *Ἴσως οὕτως ἔχει· ἴσως μέντοι ἐπί γε ταύτῃ τῇ*
ἀποκρίσει, ὡς ἐγὼ μαντεύομαι, κινδυνεύσει οὐ μόνον μου
καταγελᾶν.

ΙΠ. *Ἀλλὰ τί μήν;*

35 ΣΩ. *Ὅτι, ἂν τύχῃ βακτηρίαν ἔχων, ἂν μὴ ἐκφύγω*
φεύγων αὐτόν, εὖ μάλα μου ἐφικέσθαι πειράσεται.

7 *ἂν* Hermann: *ἦ ἂν* 15 *ἄκουε — ἐπαΐειν* Hippiae primus tribuit Muretus var. lect. V 4 (vol. I p. 126) 16 *ἐπαΐειν γρ.* apogr. E, Muretus: *ἐπαινεῖν* 21 *αὐτοῦ* et mox 35 *ὅτι; ἂν* distinxit Hirschig 36 *ἐφικέσθαι*: *καταλαβεῖν* in marg.

ΙΠ. *Πῶς λέγεις; δεσπότης τίς σου ὁ ἄνθρωπός ἐστιν, καὶ τοῦτο ποιήσας οὐκ ἀπαχθήσεται καὶ δίκας ὀφλήσει;* B *ἢ οὐκ ἔνδικος ὑμῖν ἡ πόλις ἐστίν, ἀλλ' ἐᾷ ἀδίκως τύπτειν ἀλλήλους τοὺς πολίτας;*

ΣΩ. *Οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐᾷ.* 5

ΙΠ. *Οὐκοῦν δώσει δίκην ἀδίκως γέ σε τύπτων.*

ΣΩ. *Οὔ μοι δοκεῖ, ὦ Ἱππία, οὔκ, εἰ ταῦτά γε ἀποκριναίμην, ἀλλὰ δικαίως, ἔμοιγε δοκεῖ.*

ΙΠ. *Καὶ ἐμοὶ τοίνυν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, ἐπειδήπερ γε αὐτὸς ταῦτα οἴει.* 10

ΣΩ. *Οὐκοῦν εἴπω σοι καὶ ᾗ αὐτὸς οἴομαι δικαίως ἂν τύπτεσθαι ταῦτα ἀποκρινόμενος; ἢ καὶ σύ με ἄκριτον τυπτήσεις; ἢ δέξει λόγον;*

C ΙΠ. *Δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, ὦ Σώκρατες, εἰ μὴ δεχοίμην· ἀλλὰ πῶς λέγεις;* 15

ΣΩ. *Ἐγώ σοι ἐρῶ, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ νυνδή, μιμούμενος ἐκεῖνον, ἵνα μὴ πρὸς σὲ λέγω ῥήματα, οἷα ἐκεῖνος εἰς ἐμὲ ἐρεῖ, χαλεπά τε καὶ ἀλλόκοτα. εὖ γὰρ ἴσθι, εἰπέ μοι, φήσει, ὦ Σώκρατες, οἴει ἂν ἀδίκως πληγὰς λαβεῖν, ὅστις διθύραμβον τοσουτονὶ ᾄσας οὕτως* 20 *ἀμούσως πολὺ ἀπῇσας ἀπὸ τοῦ ἐρωτήματος; πῶς δή;* D *φήσω ἐγώ. ὅπως; φήσει· οὐχ οἷός τ' εἶ μεμνῆσθαι, ὅτι τὸ καλὸν αὐτὸ ἠρώτων, ᾧ παντὶ ᾧ ἂν προσγένηται, ὑπάρχει ἐκείνῳ καλῷ εἶναι, καὶ λίθῳ καὶ ξύλῳ καὶ ἀνθρώπῳ καὶ θεῷ καὶ πάσῃ πράξει καὶ παντὶ μαθήματι; αὐτὸ* 25 *γὰρ ἔγωγε, ὤνθρωπε, κάλλος ἐρωτῶ ὅ τι ἐστίν, καὶ οὐδέν σοι μᾶλλον γεγωνεῖν δύναμαι ἢ εἴ μοι παρεκάθησο λίθος, καὶ οὗτος μυλίας, μήτε ὦτα μήτ' ἐγκέφαλον ἔχων. εἰ οὖν* (f. 187) *φοβηθεὶς εἴποιμι ἐγὼ ἐπὶ τούτοις τάδε, ἆρα οὐκ ἂν ἄχθοιο, ὦ Ἱππία; ἀλλὰ μέντοι τόδε τὸ καλὸν εἶναι Ἱππίας* 30 E *ἔφη· καίτοι ἐγὼ αὐτὸν ἠρώτων οὕτως, ὥσπερ σὺ ἐμέ, ὃ πᾶσι καλὸν καὶ ἀεί ἐστιν. πῶς οὖν φῄς; οὐκ ἀχθέσει, ἂν εἴπω ταῦτα;*

ΙΠ. *Εὖ γ' οὖν οἶδα, ὦ Σώκρατες, ὅτι πᾶσι καλὸν τοῦτ' ἐστίν, ὃ ἐγὼ εἶπον, καὶ δόξει.* 35

2 *ἀπαχθήσεται* Naber comm. II 50: *ἀχθέσεται* 11 *καὶ ᾗ*: *ᾗ καὶ* Stallbaum 16 post *ἐρῶ* distinxit primus Heindorf 23 *ᾧ* (vel *δι' ὃ*) Stallbaum: *ὃ* (*ὑπάρχειν ποιεῖ* I. Baumann) 25 *πάσῃ* apogr. Laurentianum VII 85, Naber comm. II 50: *ἀπάσῃ* | *μαθήματι*: *παθήματι* Naber 27 *παρεκάθησο* Vindob. suppl. 7: *παρεκάθισο* | *λίθος*: *ὄνος* Naber comm. II 52

ΣΩ. Ἦ καὶ ἔσται; φήσει· ἀεὶ γάρ που καλὸν τό γε καλόν.

ΙΠ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἦν; φήσει.

ΙΠ. Καὶ ἦν.

5 ΣΩ. Ἦ καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ, φήσει, ὁ ξένος ὁ Ἠλεῖος ἔφη καλὸν εἶναι ὑστέρῳ τῶν προγόνων ταφῆναι, καὶ τῷ πάππῳ αὐτοῦ Αἰακῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι ἐκ θεῶν γεγόνασιν, καὶ αὐτοῖς τοῖς θεοῖς; 293

ΙΠ. Τί τοῦτο; βάλλ' ἐς μακαρίαν! τοῦ ἀνθρώπου 10 οὐδ' εὔφημα, ὦ Σώκρατες, ταῦτά γε τὰ ἐρωτήματα.

ΣΩ. Τί δέ; τὸ ἐρομένου ἑτέρου φάναι ταῦτα οὕτως ἔχειν οὐ πάνυ δύσφημον;

ΙΠ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἴσως τοίνυν σὺ εἶ οὗτος, φήσει, ὃς παντὶ φῂς 15 καὶ ἀεὶ καλὸν εἶναι ὑπὸ μὲν τῶν ἐκγόνων ταφῆναι, τοὺς δὲ γονέας θάψαι· ἢ οὐχ εἷς τῶν ἁπάντων καὶ Ἡρακλῆς ἦν καὶ οὓς νυνδὴ ἐλέγομεν πάντες;

ΙΠ. Ἀλλ' οὐ τοῖς θεοῖς ἔγωγε ἔλεγον.

ΣΩ. Οὐδὲ τοῖς ἥρωσιν, ὡς ἔοικας. B

20 ΙΠ. Οὐχ ὅσοι γε θεῶν παῖδες ἦσαν.

ΣΩ. Ἀλλ' ὅσοι μή;

ΙΠ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν κατὰ τὸν σὸν αὖ λόγον, ὡς φαίνεται, τῶν ἡρώων τῷ μὲν Ταντάλῳ καὶ τῷ Δαρδάνῳ καὶ τῷ Ζήθῳ 25 δεινόν τε καὶ ἀνόσιον καὶ αἰσχρόν ἐστι, Πέλοπι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς οὕτω γεγονόσι καλόν.

ΙΠ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Σοὶ τοίνυν δοκεῖ, φήσει, ὃ ἄρτι οὐκ ἔφησθα, τὸ θάψαντι τοὺς προγόνους ταφῆναι ὑπὸ τῶν ἐκγόνων ἐνίοτε 30 καὶ ἐνίοις αἰσχρὸν εἶναι· ἔτι δὲ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἀδύ- C νατον πᾶσι τοῦτο γενέσθαι καὶ εἶναι καλόν, ὥστε τοῦτό γε ὥσπερ καὶ τὰ ἔμπροσθεν ἐκεῖνα, ἥ τε παρθένος καὶ ἡ χύτρα, ταὐτὸν πέπονθε, καὶ ἔτι γελοιοτέρως τοῖς μέν ἐστι καλόν, τοῖς δ' οὐ καλόν. καὶ οὐδέπω καὶ τήμερον, 35 φήσει, οἷός τ' εἶ, ὦ Σώκρατες, περὶ τοῦ καλοῦ ὅ τι ἐστὶν τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρίνασθαι. ταῦτά μοι καὶ τοιαῦτα ὀνειδιεῖ δικαίως, ἐὰν αὐτῷ οὕτως ἀποκρίνωμαι.

1 καλὸν τό γε καλόν Vindob. suppl. 7: τό γε καλόν (an τό γε καλὸν καλόν?) 11 δε Vindob. suppl. 7: δαὶ | ἐρομένου Ficinus, editor Bipontinus: ἐρωτωμένου, cf. Menon. 122, 19

D Τὰ μὲν οὖν πολλά, ὦ Ἱππία, σχεδόν τί μοι οὕτω διαλέγεται· ἐνίοτε δ' ὥσπερ ἐλεήσας μου τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀπαιδευσίαν αὐτός μοι προβάλλει ἐρωτῶν, εἰ τοιόνδε μοι δοκεῖ εἶναι τὸ καλόν, ἢ καὶ περὶ ἄλλου ὅτου ἂν τύχῃ πυνθανόμενος καὶ περὶ οὗ ἂν λόγος ᾖ. 5

ΙΠ. Πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἐγώ σοι φράσω. ὦ δαιμόνιε, φησί, Σώκρατες, τὰ μὲν τοιαῦτα ἀποκρινόμενος καὶ οὕτω παῦσαι· λίαν γὰρ εὐήθη τε καὶ εὐεξέλεγκτά ἐστιν· ἀλλὰ τὸ τοιόνδε E σκόπει εἴ σοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, οὗ καὶ νυνδὴ ἐπελαβόμεθα ἐν τῇ ἀποκρίσει, ἡνίκ' ἔφαμεν τὸν χρυσόν, οἷς μὲν πρέπει, καλὸν εἶναι, οἷς δὲ μή, οὔ, καὶ τἆλλα πάντα, οἷς ἂν τοῦτο προσῇ· αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ πρέπον καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ τοῦ πρέποντος σκόπει, εἰ τοῦτο τυγχάνει ὂν τὸ καλόν. ἐγὼ μὲν οὖν εἴωθα συμφάναι τὰ τοιαῦτα ἑκάστοτε· 15 οὐ γὰρ ἔχω ὅ τι λέγω· σοὶ δ' οὖν δοκεῖ τὸ πρέπον καλὸν εἶναι;

ΙΠ. Πάντως δήπου, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Σκοπώμεθα, μή πῃ ἄρ' ἐξαπατώμεθα.

ΙΠ. Ἀλλὰ χρὴ σκοπεῖν. 20

ΣΩ. Ὅρα τοίνυν· τὸ πρέπον ἆρα τοῦτο λέγομεν, 294 ὃ παραγενόμενον ποιεῖ ἕκαστα φαίνεσθαι καλὰ τούτων, οἷς ἂν παρῇ, ἢ ὃ εἶναι ποιεῖ, ἢ οὐδέτερα τούτων;

ΙΠ. Ἔμοιγε δοκεῖ —

ΣΩ. Πότερα; 25

ΙΠ. Ὃ ποιεῖ φαίνεσθαι καλά· ὥσπερ γε ἐπειδὰν ἱμάτιά τις λάβῃ ἢ ὑποδήματα ἁρμόττοντα, κἂν ᾖ γελοῖος, καλλίων φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἴπερ καλλίω ποιεῖ φαίνεσθαι ἢ ἔστι τὸ πρέπον, ἀπάτη τις ἂν εἴη περὶ τὸ καλὸν τὸ πρέπον, καὶ 30 οὐκ ἂν εἴη τοῦτο, ὃ ἡμεῖς ζητοῦμεν, ὦ Ἱππία; ἡμεῖς γὰρ

5 *λόγος*: *ὁ λόγος* apographa, Heindorf 7 *Σώκρατες* delevit Naber obs. crit. 11 23 *οὐδέτερα*: *ἀμφότερα* Sydenham 24 *δοκεῖ*: *δοκεῖ ἐκεῖνο* Naber comm. II 52 (*δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, τὸ πρότερον, ὃ ποιεῖ φαίνεσθαι καλά, ὥσπερ γε — φαίνεται* scripsit et verba insequentia Socrati tribuit Heindorf, *οὐδέτερα τούτων;* ΙΠ. *Ὃ ποιεῖ φαίνεσθαι καλά.* ΣΩ. *Πότερα, ὥσπερ γε καλλίων φαίνεται;* ΙΠ. *Ἔμοιγε δοκεῖ.* ΣΩ. *Οὐκοῦν* Ast) 25 *πότερα* Socrati et *ὃ — φαίνεται* Hippiae tribuit Apelt Zeitschr. f. d. Gymnasialw. XXXII 772: *πότερα* delevit et *ὃ — φαίνεται* Hippiae tribuit I. Baumann 29 *Ναί* ante *οὐκοῦν* add. et Hippiae tribuit Naber | *ᾖ*

που ἐκεῖνο ζητοῦμεν, ᾧ πάντα τὰ καλὰ πράγματα καλά B
ἐστιν· ὥσπερ ᾧ πάντα τὰ μεγάλα ἐστὶ μεγάλα, τῷ ὑπερ-
έχοντι· τούτῳ γὰρ πάντα μεγάλα ἐστί, καὶ ἂν μὴ φαίνηται,
ὑπερέχῃ δέ, ἀνάγκη αὐτοῖς μεγάλοις εἶναι· οὕτω δή,
5 φαμέν, καὶ τὸ καλόν, ᾧ καλὰ πάντα ἐστίν, ἄν τ' οὖν
φαίνηται ἄν τε μή, τί ἂν εἴη; τὸ μὲν γὰρ πρέπον οὐκ ἂν
εἴη· καλλίω γὰρ ποιεῖ φαίνεσθαι ἢ ἔστιν, ὡς ὁ σὸς
λόγος, οἷα δ' ἔστιν οὐκ ἐᾷ φαίνεσθαι. τὸ δὲ ποιοῦν
εἶναι καλά, ὅπερ νυνδὴ εἶπον, ἐάν τε φαίνηται ἐάν τε C
10 μή, πειρατέον λέγειν τί ἐστιν· τοῦτο γὰρ ζητοῦμεν, εἴπερ
τὸ καλὸν ζητοῦμεν.

ΙΠ. Ἀλλὰ τὸ πρέπον, ὦ Σώκρατες, καὶ εἶναι καὶ
φαίνεσθαι ποιεῖ καλὰ παρόν.

ΣΩ. Ἀδύνατον ἄρα τῷ ὄντι καλὰ ὄντα μὴ φαίνεσθαι
15 καλὰ εἶναι, παρόντος γε τοῦ ποιοῦντος φαίνεσθαι;

ΙΠ. Ἀδύνατον.

ΣΩ. Ὁμολογήσωμεν οὖν τοῦτο, ὦ Ἱππία, πάντα τὰ
τῷ ὄντι καλὰ καὶ νόμιμα καὶ ἐπιτηδεύματα καὶ δοξάζε-
σθαι καλὰ εἶναι καὶ φαίνεσθαι ἀεὶ πᾶσιν, ἢ πᾶν τοὐ- D
20 ναντίον ἀγνοεῖσθαι καὶ πάντων μάλιστα ἔριν καὶ μάχην
περὶ αὐτῶν εἶναι καὶ ἰδίᾳ ἑκάστοις καὶ δημοσίᾳ ταῖς
πόλεσιν;

ΙΠ. Οὕτω μᾶλλον, ὦ Σώκρατες· ἀγνοεῖσθαι.

ΣΩ. Οὐκ ἄν, εἴ γέ που τὸ φαίνεσθαι αὐτοῖς προσῆν·
25 προσῆν δ' ἄν, εἴπερ τὸ πρέπον καλὸν ἦν καὶ μὴ μόνον
καλὰ ἐποίει εἶναι ἀλλὰ καὶ φαίνεσθαι. ὥστε τὸ πρέπον,
εἰ μὲν τὸ καλὰ ποιοῦν ἐστιν εἶναι, τὸ καλὸν ἂν εἴη, ὃ
ἡμεῖς ζητοῦμεν, οὐ μέντοι τό γε ποιοῦν φαίνεσθαι· εἰ δ'
αὖ τὸ φαίνεσθαι ποιοῦν ἐστιν τὸ πρέπον, οὐκ ἂν εἴη
30 τὸ καλόν, ὃ ἡμεῖς ζητοῦμεν. εἶναι γὰρ ἐκεῖνό γε ποιεῖ, E
φαίνεσθαι δὲ καὶ εἶναι ποιεῖν οὐ μόνον καλὰ οὐκ ἄν
ποτε δύναιτο τὸ αὐτό, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο ὁτιοῦν. ἑλώμεθα
δή, πότερα δοκεῖ τὸ πρέπον εἶναι τὸ φαίνεσθαι καλὰ
ποιοῦν, ἢ τὸ εἶναι.

35 ΙΠ. Τὸ φαίνεσθαι, ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Βαβαί, οἴχεται ἄρα ἡμᾶς διαπεφευγός, ὦ Ἱππία,

1 ζητοῦμεν apogr. Parisinum 1811, Heindorf: ἐζητοῦμεν 7 ἢ apographa: ᾗ 17 ὁμολογήσωμεν apogr. E: ὁμολογήσομεν 27 τὸ καλὸν Bekker: τὸ μὲν καλὸν 31 καὶ εἶναι ποιεῖν Heindorf: ποιεῖν καὶ εἶναι Hirschig, καὶ ποιεῖν εἶναι

τὸ καλὸν γνῶναι ὅ τί ποτ' ἐστίν, ἐπειδή γε τὸ πρέπον ἄλλο τι ἐφάνη ὂν ἢ καλόν.

ΙΠ. Ναὶ μὰ Δία, ὦ Σώκρατες, καὶ μάλα ἔμοιγε (f. 18 ἀτόπως.

295 ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι, ὦ ἑταῖρε, μήπω γε ἀνῶμεν αὐτό· 5 ἔτι γάρ τινα ἐλπίδα ἔχω ἐκφανήσεσθαι, τί ποτ' ἐστὶν τὸ καλόν.

ΙΠ. Πάντως δήπου, ὦ Σώκρατες· οὐδὲ γὰρ χαλεπόν ἐστιν εὑρεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν οἶδ' ὅτι, εἰ ὀλίγον χρόνον εἰς ἐρημίαν ἐλθὼν σκεψαίμην πρὸς ἐμαυτόν, ἀκριβέστερον 10 *ἄν* αὐτό σοι εἴποιμι τῆς ἁπάσης ἀκριβείας.

ΣΩ. Ἆ μὴ μέγα, ὦ Ἱππία, λέγε. ὁρᾷς ὅσα πράγματα ἡμῖν ἤδη παρέσχηκε· μὴ καὶ ὀργισθὲν ἡμῖν ἔτι μᾶλλον B ἀποδρᾷ. καίτοι οὐδὲν λέγω· σὺ μὲν γάρ, οἶμαι, ῥᾳδίως αὐτὸ εὑρήσεις, ἐπειδὰν μόνος γένῃ. ἀλλὰ πρὸς θεῶν 15 ἐμοῦ ἐναντίον αὐτὸ ἔξευρε, εἰ δὲ βούλει, ὥσπερ νῦν ἐμοὶ συζήτει· καὶ ἐὰν μὲν εὕρωμεν, κάλλιστα ἕξει· εἰ δὲ μή, στέρξω, οἶμαι, ἐγὼ τῇ ἐμῇ τύχῃ, σὺ δ' ἀπελθὼν ῥᾳδίως εὑρήσεις. καὶ ἐὰν νῦν εὕρωμεν, ἀμέλει οὐκ ὀχληρὸς ἔσομαί σοι πυνθανόμενος, ὅ τι ἦν ἐκεῖνο, ὃ κατὰ σαυτὸν 20 ἐξηῦρες· νῦν δὲ θέασαι αὖ τόδ' εἴ σοι δοκεῖ εἶναι τὸ C καλόν· λέγω δὴ αὐτὸ εἶναι — ἀλλὰ γὰρ ἐπισκόπει μοι πάνυ προσέχων τὸν νοῦν, μὴ παραληρήσω — τοῦτο γὰρ δὴ ἔστω ἡμῖν καλόν, ὃ ἂν χρήσιμον ᾖ. εἶπον δὲ ἐκ τῶνδε ἐννοούμενος· καλοί, φαμέν, οἱ ὀφθαλμοί εἰσιν, οὐχ οἳ ἂν 25 δοκῶσι τοιοῦτοι εἶναι, οἷοι μὴ δυνατοὶ ὁρᾶν, ἀλλ' οἳ ἂν δυνατοί τε καὶ χρήσιμοι πρὸς τὸ ἰδεῖν. ἦ γάρ;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον σῶμα οὕτω λέγομεν καλὸν εἶναι, τὸ μὲν πρὸς δρόμον, τὸ δὲ πρὸς πάλην, καὶ αὖ τὰ 30 D ζῷα πάντα, ἵππον [καλὸν] καὶ ἀλεκτρυόνα καὶ ὄρτυγα, καὶ τὰ σκεύη πάντα καὶ τὰ ὀχήματα τά τε πεζὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ [πλοῖά τε καὶ τριήρεις], καὶ τά γε ὄργανα πάντα τά τε ὑπὸ τῇ μουσικῇ καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς ἄλλαις τέχναις, εἰ δὲ βούλει, τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τοὺς νόμους, 35

4 ἀτόπως: ἀ(σκ)τόπως Vindob. suppl. 7 9 οἶδ' (?): εὖ οἶδ' Vindob. suppl. 7 11 ἂν αὐτό apogr. Laurentianum VII 85: αὐτό 21 δὲ: δὴ Heindorf | αὖ τόδ' Hermann: αὐτὸ 31 καλὸν delevi 33 πλοῖά τε καὶ τριήρεις delevit Burges

σχεδόν τι πάντα ταῦτα καλὰ προσαγορεύομεν τῷ αὐτῷ τρόπῳ· ἀποβλέποντες πρὸς ἕκαστον αὐτῶν, ᾗ πέφυκεν, ᾗ εἴργασται, ᾗ κεῖται, τὸ μὲν χρήσιμον ᾗ χρήσιμον καὶ πρὸς ὃ χρήσιμον καὶ ὁπότε χρήσιμον καλόν φαμεν εἶναι, E
5 τὸ δὲ ταύτῃ πάντῃ ἄχρηστον αἰσχρόν· ἆρ' οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ οὕτως, ὦ Ἱππία;

ΙΠ. Ἔμοιγε.

ΣΩ. Ὀρθῶς ἄρα νῦν λέγομεν, ὅτι τυγχάνει παντὸς ὂν μᾶλλον καλὸν τὸ χρήσιμον;

10 ΙΠ. Ὀρθῶς μέντοι, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ δυνατὸν ἕκαστον ἀπεργάζεσθαι, εἰς ὅπερ δυνατόν, εἰς τοῦτο καὶ χρήσιμον, τὸ δὲ ἀδύνατον ἄχρηστον;

ΙΠ. Πάνυ γε.

15 ΣΩ. Δύναμις μὲν ἄρα καλόν, ἀδυναμία δὲ αἰσχρόν;

ΙΠ. Σφόδρα γε. τά τε οὖν ἄλλα, ὦ Σώκρατες, μαρτυρεῖ ἡμῖν, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει, ἀτὰρ οὖν καὶ τὰ 296 πολιτικά· ἐν γὰρ τοῖς πολιτικοῖς τε καὶ τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὸ μὲν δυνατὸν εἶναι πάντων κάλλιστον, τὸ δὲ ἀδύνατον
20 πάντων αἴσχιστον.

ΣΩ. Εὖ λέγεις. ἆρ' οὖν πρὸς θεῶν, ὦ Ἱππία, διὰ ταῦτα καὶ ἡ σοφία πάντων κάλλιστον, ἡ δὲ ἀμαθία πάντων αἴσχιστον;

ΙΠ. Ἀλλὰ τί οἴει, ὦ Σώκρατες;

25 ΣΩ. Ἔχε δὴ ἠρέμα, ὦ φίλε ἑταῖρε· ὡς φοβοῦμαι, τί ποτ' αὖ λέγομεν.

ΙΠ. Τί δ' αὖ φοβεῖ, ὦ Σώκρατες, ἐπεὶ νῦν γέ σοι ὁ B λόγος παγκάλως προβέβηκε;

ΣΩ. Βουλοίμην ἄν, ἀλλά μοι τόδε συνεπίσκεψαι· ἆρ'
30 ἄν τίς τι ποιήσειεν, ὃ μήτ' ἐπίσταιτο μήτε τὸ παράπαν δύναιτο;

ΙΠ. Οὐδαμῶς· πῶς γὰρ ἂν ὅ γε μὴ δύναιτο;

ΣΩ. Οἱ οὖν ἐξαμαρτάνοντες καὶ κακὰ ἐργαζόμενοί τε καὶ ποιοῦντες ἄκοντες, ἄλλο τι οὗτοι, εἰ μὴ ἐδύναντο
35 ταῦτα ποιεῖν, οὐκ ἄν ποτε ἐποίουν;

2 ᾗ χρ. Heindorf: καὶ ᾗ χρ. (πρὸς ὃ ἕκαστον αὐτῶν ᾗ πέφυκεν ᾗ εἴργασται ᾗ κεῖται Apelt Zeitschr. f. d. Gymnasialw. XXXII 773, καὶ ᾗ χρήσιμον καὶ πρὸς ὃ χρήσιμον καὶ ὁπότε χρήσιμον post κεῖται transposuit I. Baumann) 4 κεῖται. Τὸ distinxit Heindorf 5 ἆρ' οὐ: ἆρ' οὖν οὐ apogr. P 21 ὦ ἱππία Vindob. suppl. 7: ἱππία 26 λέγομεν: λέγωμεν Stephanus

ΙΠ. *Δῆλον δή.*

C ΣΩ. *Ἀλλὰ μέντοι δυνάμει γε δύνανται οἱ δυνάμενοι· οὐ γάρ που ἀδυναμίᾳ γε.*

ΙΠ. *Οὐ δῆτα.*

ΣΩ. *Δύνανται δέ γε πάντες ποιεῖν οἱ ποιοῦντες ἃ* 5 *ποιοῦσιν;*

ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. *Κακὰ δέ γε πολὺ πλείω ποιοῦσιν ἢ ἀγαθὰ πάντες ἄνθρωποι, ἀρξάμενοι ἐκ παίδων, καὶ ἐξαμαρτάνουσιν ἄκοντες.* 10

ΙΠ. *Ἔστι ταῦτα.*

ΣΩ. *Τί οὖν; ταύτην τὴν δύναμιν καὶ ταῦτα τὰ χρήσιμα, ἃ ἂν ᾖ ἐπὶ τὸ κακόν τι ἐργάζεσθαι χρήσιμα, ἆρα φήσομεν ταῦτα εἶναι καλά, ἢ πολλοῦ δεῖ;*

D ΙΠ. *Πολλοῦ, ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.* 15

ΣΩ. *Οὐκ ἄρα, ὦ Ἱππία, τὸ δυνατόν τε καὶ τὸ χρήσιμον ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ τὸ καλόν.*

ΙΠ. *Ἐάν γε, ὦ Σώκρατες, ἀγαθὰ δύνηται καὶ ἐπὶ τοιαῦτα χρήσιμον ᾖ.*

ΣΩ. *Ἐκεῖνο μὲν τοίνυν οἴχεται, τὸ δυνατόν τε καὶ* 20 *χρήσιμον ἁπλῶς εἶναι καλόν· ἀλλ' ἄρα τοῦτ' ἦν ἐκεῖνο, ὦ Ἱππία, ὃ ἐβούλετο ἡμῶν ἡ ψυχὴ εἰπεῖν, ὅτι τὸ χρήσιμόν τε καὶ τὸ δυνατὸν ἐπὶ τὸ ἀγαθόν τι ποιῆσαι, τοῦτ' ἐστὶ τὸ καλόν;*

E ΙΠ. *Ἔμοιγε δοκεῖ.* 25

ΣΩ. *Ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε ὠφέλιμόν ἐστιν. ἢ οὔ;*

ΙΠ. *Πάνυ γε.*

ΣΩ. *Οὕτω δὴ καὶ τὰ καλὰ σώματα καὶ τὰ καλὰ νόμιμα καὶ ἡ σοφία καὶ ἃ νυνδὴ ἐλέγομεν πάντα καλά ἐστιν, ὅτι ὠφέλιμα.* 30

ΙΠ. *Δῆλον ὅτι.*

ΣΩ. *Τὸ ὠφέλιμον ἄρα ἔοικεν ἡμῖν εἶναι τὸ καλόν, ὦ Ἱππία.*

ΙΠ. *Πάντως δήπου, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Ἀλλὰ μὴν τό γε ὠφέλιμον τὸ ποιοῦν ἀγαθόν* 35 *ἐστιν.*

ΙΠ. *Ἔστι γάρ.*

ΣΩ. *Τὸ ποιοῦν δέ γ' ἐστὶν οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ αἴτιον· ἦ γάρ;*

ΙΠ. *Οὕτως.* 40

ΣΩ. *Τοῦ ἀγαθοῦ ἄρα αἴτιόν ἐστιν τὸ καλόν.*

ΙΠ. *Ἔστι γάρ.* 297

ΣΩ. *Ἀλλὰ μὴν τό γε αἴτιον, ὦ Ἱππία, καὶ οὗ ἂν αἴτιον ᾖ τὸ αἴτιον, ἄλλο ἐστίν· οὐ γάρ που τό γε αἴτιον*
5 *αἰτίου αἴτιον ἂν εἴη. ὧδε δὲ σκόπει· οὐ τὸ αἴτιον ποιοῦν ἐφάνη;*

ΙΠ. *Πάνυ γε.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος ποιεῖται οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ γιγνόμενον, ἀλλ' οὐ τὸ ποιοῦν;*

10 ΙΠ. *Ἔστι ταῦτα.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἄλλο τι τὸ γιγνόμενον, ἄλλο δὲ τὸ ποιοῦν;*

ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. *Οὐκ ἄρα τό γ' αἴτιον αἴτιον αἰτίου ἐστίν, ἀλλὰ*
15 *τοῦ γιγνομένου ὑφ' ἑαυτοῦ.*

ΙΠ. *Πάνυ γε.* B

ΣΩ. *Εἰ ἄρα τὸ καλόν ἐστιν αἴτιον ἀγαθοῦ, γίγνοιτ' ἂν ὑπὸ τοῦ καλοῦ τὸ ἀγαθόν· καὶ διὰ ταῦτα, ὡς ἔοικεν, σπουδάζομεν καὶ τὴν φρόνησιν καὶ τἆλλα πάντα τὰ καλά,*
20 *ὅτι τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ τὸ ἔκγονον σπουδαστόν ἐστιν, τὸ ἀγαθόν, καὶ κινδυνεύει ἐξ ὧν εὑρίσκομεν *ἐν* πατρός τινος ἰδέᾳ εἶναι τὸ καλὸν τοῦ ἀγαθοῦ.*

ΙΠ. *Πάνυ μὲν οὖν· καλῶς γὰρ λέγεις, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν καὶ τόδε καλῶς λέγω, ὅτι οὔτε ὁ πατὴρ* C
25 *ὑός ἐστιν, οὔτε ὁ ὑὸς πατήρ;*

ΙΠ. *Καλῶς μέντοι.*

ΣΩ. *Οὐδέ γε τὸ αἴτιον γιγνόμενόν ἐστιν, οὐδὲ τὸ γιγνόμενον αὖ αἴτιον.*

ΙΠ. *Ἀληθῆ λέγεις.*

30 ΣΩ. *Μὰ Δία, ὦ ἄριστε, οὐδὲ ἄρα τὸ καλὸν ἀγαθόν ἐστιν, οὐδὲ τὸ ἀγαθὸν καλόν· ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε εἶναι ἐκ τῶν προειρημένων;*

(f. 188a) ΙΠ. *Οὐ μὰ τὸν Δία, οὔ μοι φαίνεται.*

ΣΩ. *Ἀρέσκει οὖν ἡμῖν καὶ ἐθέλοιμεν ἂν λέγειν, ὡς τὸ*
35 *καλὸν οὐκ ἀγαθὸν οὐδὲ τὸ ἀγαθὸν καλόν;*

1 *ἄρα* (compendium) *αἴτιόν ἐστιν*: *ἄρα ἔστιν αἴτιον* Vindob. suppl. 7 (ἐ above) 5 *αἰτίου* (et 14): *αὐτοῦ* (et 14) Dobree 14 *αὑτοῦ*: *ἑαυτοῦ* Vindob. suppl. 7 21 *εὑρίσκομεν ἐν* apogr. Laurentianum VII 85, Heusde spec. crit. 44: *εὑρίσκομεν* 31 *καλόν· ἢ* ex emend. apogr. Coislinianum 155: *ἢ καλὸν* Vindob. suppl. 7, *ἢ καλόν· ἢ*

ΙΠ. *Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ πάνυ μοι ἀρέσκει.*

ΣΩ. *Ναὶ μὰ τὸν Δία, ὦ Ἱππία· ἐμοὶ δέ γε πάντων* D *ἥκιστα ἀρέσκει ὧν εἰρήκαμεν λόγων.*

ΙΠ. *Ἔοικε γὰρ οὕτως.*

ΣΩ. *Κινδυνεύει ἄρα ἡμῖν, οὐχ ὥσπερ ἄρτι ἐφαίνετο* 5 *κάλλιστος εἶναι τῶν λόγων τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ χρήσιμόν τε καὶ τὸ δυνατὸν ἀγαθόν τι ποιεῖν καλὸν εἶναι, οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλ', εἰ οἷόν τε ἐστίν, ἐκείνων εἶναι γελοιότερος τῶν πρώτων, ἐν οἷς τήν τε παρθένον ᾠόμεθ' εἶναι τὸ καλὸν καὶ ἓν ἕκαστον τῶν ἔμπροσθεν λεχθέντων.* 10

ΙΠ. *Ἔοικεν.*

ΣΩ. *Καὶ ἐγὼ μέν γε οὐκ ἔτι ἔχω, ὦ Ἱππία, ὅποι τράπωμαι, ἀλλ' ἀπορῶ· σὺ δὲ ἔχεις τι λέγειν;*

E ΙΠ. *Οὐκ ἔν γε τῷ παρόντι, ἀλλ', ὥσπερ ἄρτι ἔλεγον, σκεψάμενος εὖ οἶδ' ὅτι εὑρήσω.* 15

ΣΩ. *Ἀλλ' ἐγώ μοι δοκῶ ὑπὸ ἐπιθυμίας τοῦ εἰδέναι οὐχ οἷός τε σὲ εἶναι περιμένειν μέλλοντα· καὶ γὰρ οὖν δή τι καὶ οἶμαι ἄρτι ηὐπορηκέναι. ὅρα γάρ· εἰ ὃ ἂν χαίρειν ἡμᾶς ποιῇ, μή τι πάσας τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ὃ ἂν διὰ τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς ὄψεως, τοῦτο φαῖμεν εἶναι καλόν, πῶς τι* 20 298 *ἄρ' ἂν ἀγωνιζοίμεθα; οἵ τέ γέ που καλοὶ ἄνθρωποι, ὦ Ἱππία, καὶ τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς ὁρῶντας, ἃ ἂν καλὰ ᾖ· καὶ οἱ φθόγγοι οἱ καλοὶ καὶ ἡ μουσικὴ ξύμπασα καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ μυθολογίαι ταὐτὸν τοῦτο ἐργάζονται, ὥστ'* 25 *εἰ ἀποκριναίμεθα τῷ θρασεῖ ἐκείνῳ ἀνθρώπῳ ὅτι ὦ γενναῖε, τὸ καλόν ἐστι τὸ δι' ἀκοῆς τε καὶ ὄψεως ἡδύ, οὐκ ἄν, οἴει, αὐτὸν τοῦ θράσους ἐπίσχοιμεν;*

ΙΠ. *Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ νῦν, ὦ Σώκρατες, εὖ λέγεσθαι* B *τὸ καλὸν ὃ ἔστιν.* 30

ΣΩ. *Τί δ'; ἆρα τὰ ἐπιτηδεύματα τὰ καλὰ καὶ τοὺς νόμους, ὦ Ἱππία, δι' ἀκοῆς ἢ δι' ὄψεως φήσομεν ἡδέα ὄντα καλὰ εἶναι, ἢ ἄλλο τι εἶδος ἔχειν;*

8 *γελοιότερος* apographa: *γελοιότερον* 19 *μή τι*: *μή τοι* Heindorf 20 *καλόν, πῶς* primus distinxit Bekker: *καλόν. Πῶς* antea | *πῶς τί ἄρ'*, sed cf. Cobet nov. lect. 278: *πῶς τί γὰρ* cum Ficino Heindorf Platonis libr. quattuor XXVIII 27 *ὄψεως* Vindob. suppl. 7: *δι' ὄψεως* 29 *ἐμοὶ γοῦν* apogr. Laurentianum VII 85: *ἔμοιγε οὖν* 31 *τί δ'; ἆρα* distinxit Heindorf: *τί δ' ἄρα* | *τοὺς νόμους*: *τοὺς νόμους τοὺς καλοὺς* Naber comm. II 52

ΙΠ. *Ταῦτα δ' ἴσως, ὦ Σώκρατες, κἂν παραλάθοι τὸν ἄνθρωπον.*

ΣΩ. *Μὰ τὸν κύνα, ὦ Ἱππία, οὐχ ὅν γ' ἂν ἐγὼ μάλιστα αἰσχυνοίμην ληρῶν καὶ προσποιούμενος τὶ λέγειν μηδὲν*
5 *λέγων.*

[ΙΠ. *Τίνα τοῦτον;*

ΣΩ. *Σωκράτη τὸν Σωφρονίσκου, ὃς ἐμοὶ οὐδὲν ἂν μᾶλλον ταῦτα ἐπιτρέποι ἀνερεύνητα ὄντα ῥαδίως λέγειν* C *ἢ ὡς εἰδότα ἃ μὴ οἶδα.*]

10 ΙΠ. *Ἀλλὰ μὴν ἔμοιγε καὶ αὐτῷ, ἐπειδὴ σὺ εἶπες, δοκεῖ τι ἄλλο εἶναι τοῦτο τὸ περὶ τοὺς νόμους.*

ΣΩ. *Ἔχ' ἡσυχῇ, ὦ Ἱππία· κινδυνεύομεν γάρ τοι, ἐν τῇ αὐτῇ ἐμπεπτωκότες ἀπορίᾳ περὶ τοῦ καλοῦ, ἐν ᾗπερ νυνδή, οἴεσθαι ἐν ἄλλῃ τινὶ εὐπορίᾳ εἶναι.*

15 ΙΠ. *Πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες;*

ΣΩ. *Ἐγώ σοι φράσω, ὅ γ' ἐμοὶ καταφαίνεται, εἰ ἄρα τὶ λέγω. ταῦτα μὲν γὰρ τὰ περὶ τοὺς νόμους τε καὶ τὰ* D *ἐπιτηδεύματα τάχ' ἂν φανείη οὐκ ἐκτὸς ὄντα τῆς αἰσθήσεως, ἣ διὰ τῆς ἀκοῆς τε καὶ ὄψεως ἡμῖν οὖσα τυγχάνει·*
20 *ἀλλ' ὑπομείνωμεν τοῦτον τὸν λόγον, τὸ διὰ τούτων ἡδὺ καλὸν εἶναι, μηδὲν τὸ τῶν νόμων εἰς μέσον παράγοντες. ἀλλ' εἰ ἡμᾶς ἔροιτο εἴτε οὗτος, ὃν λέγω, εἴτε ἄλλος ὁστισοῦν· τί δή, ὦ Ἱππία τε καὶ Σώκρατες, ἀφωρίσατε τοῦ ἡδέος τὸ ταύτῃ ἡδύ, ᾗ λέγετε, καλὸν εἶναι, τὸ δὲ κατὰ*
25 *τὰς ἄλλας αἰσθήσεις σίτων τε καὶ ποτῶν καὶ τῶν περὶ* E *τἀφροδίσια καὶ τἆλλα πάντα τὰ τοιαῦτα οὔ φατε καλὰ εἶναι; ἢ οὐδὲ ἡδέα, οὐδὲ ἡδονὰς τὸ παράπαν ἐν τοῖς τοιούτοις φατὲ εἶναι, οὐδ' ἐν ἄλλῳ ἢ τῷ ἰδεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι; τί φήσομεν, ὦ Ἱππία;*

30 ΙΠ. *Πάντως δήπου φήσομεν, ὦ Σώκρατες, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις μεγάλας πάνυ ἡδονὰς εἶναι.*

ΣΩ. *Τί οὖν, φήσει, ἡδονὰς οὔσας οὐδὲν ἧττον ἢ καὶ ἐκείνας ἀφαιρεῖσθε τοῦτο τοὔνομα καὶ ἀποστερεῖτε τοῦ καλὰς εἶναι; ὅτι, φήσομεν, καταγελῴη ἂν ἡμῶν οὐδεὶς* 299

34 *ὅτι* — 26, 1 *φαγεῖν* Priscian. inst. XVIII 257 II 340 Hertz

3 *οὐχ*: *οὐδ'* Ienicke symb. crit. in Lycurgi Leocr. 25 6 *τίνα* — 9 *οἶδα* delevit Schleiermacher 14 *νυνδὴ* Vindob. 21: *δὴ νῦν* 16 *γ' ἐμοὶ* Hirschig: *γέ μοι* 18 *οὐκ* delevit Stallbaum 19 *ἣ* 24 *λέγετε* apogr. Laurentianum VII 85: *λέγεται* 25 *σίτων τε καὶ ποτῶν*: *σιτίων τε καὶ ποτῶν* Heindorf Platonis libr. quattuor XXVIII

ὅστις οὔ, εἰ φαῖμεν μὴ ἡδὺ εἶναι φαγεῖν, ἀλλὰ καλόν, καὶ ὄζειν ἡδὺ μὴ ἡδὺ ἀλλὰ καλόν· τὰ δέ που περὶ τὰ ἀφροδίσια πάντες ἂν ἡμῖν μάχοιντο ὡς ἥδιστον ὄν, δεῖν δὲ αὐτό, ἐάν τις καὶ πράττῃ, οὕτω πράττειν, ὥστε μηδένα ὁρᾶν, ὡς αἴσχιστον ὂν ὁρᾶσθαι. ταῦτα ἡμῶν λεγόντων, 5 ὦ Ἱππία, μανθάνω, ἂν ἴσως φαίη, καὶ ἐγώ, ὅτι πάλαι αἰσχύνεσθε ταύτας τὰς ἡδονὰς φάναι καλὰς εἶναι, ὅτι οὐ B δοκεῖ τοῖς ἀνθρώποις· ἀλλ' ἐγὼ οὐ τοῦτο ἠρώτων, ὃ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς καλὸν εἶναι, ἀλλ' ὅ τι ἔστιν. Ἐροῦμεν δή, οἶμαι, ὅπερ ὑπεθέμεθα, ὅτι τοῦθ' ἡμεῖς γέ φαμεν 10 τὸ μέρος τοῦ ἡδέος, τὸ ἐπὶ τῇ ὄψει τε καὶ ἀκοῇ γιγνόμενον, καλὸν εἶναι. ἀλλὰ ἔχεις τι χρῆσθαι τῷ λόγῳ, ἤ τι καὶ ἄλλο ἐροῦμεν, ὦ Ἱππία;

ΙΠ. Ἀνάγκη πρός γε τὰ εἰρημένα, ὦ Σώκρατες, μὴ ἄλλ' ἄττα ἢ ταῦτα λέγειν. 15

ΣΩ. Καλῶς δὴ λέγετε, φήσει. οὐκοῦν εἴπερ τὸ δι' C ὄψεως καὶ ἀκοῆς ἡδὺ καλόν ἐστιν, ὃ μὴ τοῦτο τυγχάνει ὂν τῶν ἡδέων, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν καλὸν εἴη; ὁμολογήσομεν;

ΙΠ. Ναί. 20

ΣΩ. Ἦ οὖν τὸ δι' ὄψεως ἡδύ, φήσει, δι' ὄψεως καὶ ἀκοῆς ἐστὶν ἡδύ, ἢ τὸ δι' ἀκοῆς ἡδὺ δι' ἀκοῆς καὶ ὄψεώς ἐστιν ἡδύ; οὐδαμῶς, φήσομεν, τὸ διὰ τοῦ ἑτέρου ὂν τοῦτο δι' ἀμφοτέρων εἴη ἄν· τοῦτο γὰρ δοκεῖς ἡμῖν λέγειν· ἀλλ' ἡμεῖς ἐλέγομεν, ὅτι καὶ ἑκάτερον τούτων 25 αὐτὸ καθ' αὑτὸ τῶν ἡδέων καλὸν εἴη, καὶ ἀμφότερα. οὐχ οὕτως ἀποκρινούμεθα;

D ΙΠ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἆρ' οὖν, φήσει, ἡδὺ ἡδέος ὁτιοῦν ὁτουοῦν διαφέρει τούτῳ τῷ ἡδὺ εἶναι; μὴ γὰρ εἰ μείζων τις ἡδονὴ ἢ 30 ἐλάττων ἢ μᾶλλον ἢ ἧττόν ἐστιν, ἀλλ' εἴ τις αὐτῷ τούτῳ διαφέρει, τῷ ἡ μὲν ἡδονὴ εἶναι, ἡ δὲ μὴ ἡδονή, τῶν ἡδονῶν; οὐχ ἡμῖν γε δοκεῖ· οὐ γάρ;

ΙΠ. Οὐ γὰρ οὖν δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν, φήσει, δι' ἄλλο τι, ἢ ὅτι ἡδοναί εἰσι, 35

1 φαγεῖν: φαγεῖν ἡδὺ Heindorf Platonis libr. quattuor XXVIII 3 δεῖν Heindorf: δεῖ 9 ἀλλότι 12 ἤ τι, sed in marg. manus altera add. ἔτι: ἔτι Vindob. suppl. 7 22 ὄψεως Vindob. suppl. 7: δι' ὄψεως 27 ἀποκρινούμεθα apogr. Laurentianum VII 85: ἀποκρινώμεθα

προείλεσθε ταύτας τὰς ἡδονὰς ἐκ τῶν ἄλλων ἡδονῶν, τοιοῦτόν τι ὁρῶντες ἐπ' ἀμφοῖν, ὅτι ἔχουσίν τι διάφορον E τῶν ἄλλων, εἰς ὃ ἀποβλέποντες καλάς φατε αὐτὰς εἶναι; οὐ γάρ που διὰ τοῦτο καλή ἐστιν ἡδονὴ ἡ διὰ τῆς ὄψεως, 5 ὅτι δι' ὄψεώς ἐστιν· εἰ γὰρ τοῦτο αὐτῇ ἦν τὸ αἴτιον καλῇ εἶναι, οὐκ ἄν ποτε ἦν ἡ ἑτέρα, ἡ διὰ τῆς ἀκοῆς, καλή· οὔκουν ἔστιν γε δι' ὄψεως ἡδονή. ἀληθῆ λέγεις, φήσομεν;

ΙΠ. Φήσομεν γάρ.

(188 b) 10 ΣΩ. Οὐδέ γ' αὖ ἡ δι' ἀκοῆς ἡδονή, ὅτι δι' ἀκοῆς ἐστι, 300 διὰ ταῦτα τυγχάνει καλή· οὐ γὰρ ἄν ποτε αὖ ἡ διὰ τῆς ὄψεως καλὴ ἦν· οὔκουν ἔστιν γε δι' ἀκοῆς ἡδονή. ἀληθῆ φήσομεν, ὦ Ἱππία, λέγειν τὸν ἄνδρα ταῦτα λέγοντα;

ΙΠ. Ἀληθῆ.

15 ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι ἀμφότεραί γ' εἰσὶν καλαί, ὡς φατέ· φαμὲν γάρ;

ΙΠ. Φαμέν.

ΣΩ. Ἔχουσιν ἄρα τι τὸ αὐτό, ὃ ποιεῖ αὐτὰς καλὰς εἶναι, τὸ κοινὸν τοῦτο, ὃ καὶ ἀμφοτέραις αὐταῖς ἔπεστι 20 κοινῇ καὶ ἑκατέρᾳ ἰδίᾳ· οὐ γὰρ ἄν που ἄλλως ἀμφότεραί B τε καλαὶ ἦσαν καὶ ἑκατέρα. ἀποκρίνου ἐμοὶ ὡς ἐκείνῳ.

ΙΠ. Ἀποκρίνομαι, καὶ ἐμοὶ δοκεῖ ἔχειν ὡς λέγεις.

ΣΩ. Εἰ ἄρα τι αὗται αἱ ἡδοναὶ ἀμφότεραι πεπόνθασιν, ἑκατέρα δὲ μή, οὐκ ἂν τούτῳ γε τῷ παθήματι 25 εἶεν καλαί.

ΙΠ. Καὶ πῶς ἂν εἴη τοῦτο, ὦ Σώκρατες, μηδετέρας πεπονθυίας τι τῶν ὄντων ὁτιοῦν, ἔπειτα τοῦτο τὸ πάθος, ὃ μηδετέρα πέπονθεν, ἀμφοτέρας πεπονθέναι;

ΣΩ. Οὐ δοκεῖ σοι; C

30 ΙΠ. Πολλὴ γὰρ ἄν μ' ἔχοι ἀπειρία καὶ τῆς τούτων φύσεως καὶ τῆς τῶν παρόντων λέξεως λόγων.

ΣΩ. Ἡδέως γε, ὦ Ἱππία. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ ἴσως κινδυνεύω δοκεῖν μέν τι ὁρᾶν οὕτως ἔχον, ὡς σὺ φῂς ἀδύνατον εἶναι, ὁρῶ δ' οὐδέν.

35 ΙΠ. Οὐ κινδυνεύεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ πάνυ ἑτοίμως παρορᾷς.

ΣΩ. Καὶ μὴν πολλά γέ μοι προφαίνεται τοιαῦτα πρὸ

4 που Ast: πω 7 οὔκουν ex οὐκοῦν 35 ἑτοίμως: ἐτύμως Heindorf 37 πρὸ τῆς ψυχῆς delevit Hirschig

τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἀπιστῶ αὐτοῖς, ὅτι σοὶ μὲν οὐ φαντά-
D ζεται, ἀνδρὶ πλεῖστον ἀργύριον εἰργασμένῳ τῶν νῦν ἐπὶ
σοφίᾳ, ἐμοὶ δέ, ὃς οὐδὲν πώποτε εἰργασάμην· καὶ ἐνθυ-
μοῦμαι, ὦ ἑταῖρε, μὴ παίζῃς πρός με καὶ ἑκὼν ἐξαπατᾷς·
οὕτως μοι σφόδρα καὶ πολλὰ φαίνεται. 5

ΙΠ. Οὐδεὶς σοῦ, ὦ Σώκρατες, κάλλιον εἴσεται, εἴτε
παίζω εἴτε μή, ἐὰν ἐπιχειρήσῃς λέγειν τὰ προφαινόμενά
σοι ταῦτα· φανήσει γὰρ οὐδὲν λέγων. οὐ γὰρ μήποτε
εὕρῃς, ὃ μήτ' ἐγὼ πέπονθα μήτε σύ, τοῦτ' ἀμφοτέρους
ἡμᾶς πεπονθότας. 10

E ΣΩ. Πῶς λέγεις, ὦ Ἱππία; ἴσως μέντοι τὶ λέγεις,
ἐγὼ δ' οὐ μανθάνω· ἀλλά μου σαφέστερον ἄκουσον ὃ
βούλομαι λέγειν. ἐμοὶ γὰρ φαίνεται, ὃ μήτ' ἐγὼ πέπονθα
εἶναι μήτ' εἰμὶ μηδ' αὖ σὺ εἶ, τοῦτο ἀμφοτέρους πεπον-
θέναι ἡμᾶς οἷόν τ' εἶναι· ἕτερα δ' αὖ, ἃ ἀμφότεροι 15
πεπόνθαμεν εἶναι, ταῦτα οὐδέτερον εἶναι ἡμῶν.

ΙΠ. Τέρατα αὖ ἀποκρινομένῳ ἔοικας, ὦ Σώκρατες,
ἔτι μείζω ἢ ὀλίγον πρότερον ἀπεκρίνω. σκόπει γάρ·
πότερον εἰ ἀμφότεροι δίκαιοί ἐσμεν, οὐ καὶ ἑκάτερος
301 ἡμῶν εἴη ἄν, ἢ εἰ ἄδικος ἑκάτερος, οὐ καὶ ἀμφότεροι, ἢ 20
εἰ ὑγιαίνοντες, οὐ καὶ ἑκάτερος; ἢ εἰ κεκμηκώς τι ἢ
τετρωμένος ἢ πεπληγμένος ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν πεπονθὼς
ἑκάτερος ἡμῶν εἴη, οὐ καὶ ἀμφότεροι αὖ ἂν τοῦτο πε-
πόνθοιμεν; ἔτι τοίνυν εἰ χρυσοῖ ἢ ἀργυροῖ ἢ ἐλεφάντινοι,
εἰ δὲ βούλει, γενναῖοι ἢ σοφοὶ ἢ τίμιοι ἢ γέροντές γε ἢ 25
νέοι ἢ ἄλλο ὅ τι βούλει τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀμφότεροι
τύχοιμεν ὄντες, ἆρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη καὶ ἑκάτερον ἡμῶν
τοῦτο εἶναι;

B ΣΩ. Πάντως γε δήπου.

ΙΠ. Ἀλλὰ γὰρ δὴ σύ, ὦ Σώκρατες, τὰ μὲν ὅλα τῶν 30
πραγμάτων οὐ σκοπεῖς, οὐδ' ἐκεῖνοι, οἷς σὺ εἴωθας δια-
λέγεσθαι, κρούετε δὲ ἀπολαμβάνοντες τὸ καλὸν καὶ ἕκα-
στον τῶν ὄντων ἐν τοῖς λόγοις κατατέμνοντες. διὰ ταῦτα
οὕτω μεγάλα ὑμᾶς λανθάνει καὶ διανεκῆ σώματα τῆς
οὐσίας πεφυκότα. καὶ νῦν τοσοῦτόν σε λέληθεν, ὥστε 35

9 *μήτε ἐγὼ* apogr. Laurentianum VII 85: *μήποτ' ἐγὼ* 14 *μήτ' εἰμὶ μηδ'*: *μηδ' εἰμὶ μήτ'* I. Baumann 15 *ἃ μὴ ἀμφότεροι πεπόνθαμεν εἶναι, ταῦτα ἑκάτερον εἶναι ἡμῶν* Sydenham 21 *τι* delendum esse videtur utpote ex *ἢ* natum 24 *χρυσοὶ ἢ ἀργυροὶ* 26 *ἄλλο ὅτι* Vindob. suppl. 7: *ἄλλό τι ὅτι*

οἴει εἶναί τι ἢ πάθος ἢ οὐσίαν, ἣ περὶ μὲν ἀμφότερ' ἄττα ἔστιν ἅμα, περὶ δὲ ἑκάτερον οὔ, ἢ αὖ περὶ μὲν ἑκάτερον, περὶ δὲ ἀμφότερα οὔ· οὕτως ἀλογίστως καὶ ἀσκέπτως καὶ C
εὐήθως καὶ ἀδιανοήτως διάκεισθε.

5 ΣΩ. *Τοιαῦτα, ὦ Ἱππία, τὰ ἡμέτερά ἐστιν, οὐχ οἷα βούλεταί τις, φασὶν ἄνθρωποι ἑκάστοτε παροιμιαζόμενοι, ἀλλ' οἷα δύναται· ἀλλὰ σὺ ἡμᾶς ὀνίνης ἀεὶ νουθετῶν. ἐπεὶ καὶ νῦν, πρὶν ὑπὸ σοῦ ταῦτα νουθετηθῆναι, ὡς εὐήθως διεκείμεθα, ἔτι σοι μᾶλλον ἐγὼ ἐπιδείξω εἰπών,*
10 *ἃ διενοούμεθα περὶ αὐτῶν, ἢ μὴ εἴπω;* D

ΙΠ. *Εἰδότι μὲν ἐρεῖς, ὦ Σώκρατες· οἶδα γὰρ ἑκάστους τῶν περὶ τοὺς λόγους, ὡς διάκεινται· ὅμως δ' εἴ τι σοὶ ἥδιον, λέγε.*

ΣΩ. *Ἀλλὰ μὴν ἥδιόν γε. ἡμεῖς γάρ, ὦ βέλτιστε, οὕτως*
15 *ἀβέλτεροι ἦμεν, πρίν σε ταῦτ' εἰπεῖν, ὥστε δόξαν εἴχομεν περὶ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ὡς ἑκάτερος ἡμῶν εἷς ἐστιν, τοῦτο δέ, ὃ ἑκάτερος ἡμῶν εἴη, οὐκ ἄρα εἶμεν ἀμφότεροι· οὐ γὰρ εἷς ἐσμεν, ἀλλὰ δύο. οὕτως εὐηθικῶς εἴχομεν· νῦν δὲ παρὰ σοῦ ἤδη ἀνεδιδάχθημεν, ὅτι εἰ μὲν δύο ἀμφό-* E
20 *τεροί ἐσμεν, δύο καὶ ἑκάτερον ἡμῶν ἀνάγκη εἶναι, εἰ δὲ εἷς ἑκάτερος, ἕνα καὶ ἀμφοτέρους ἀνάγκη· οὐ γὰρ οἷόν τε διανεκεῖ λόγῳ τῆς οὐσίας κατὰ Ἱππίαν ἄλλως ἔχειν, ἀλλ' ὃ ἂν ἀμφότερα ᾖ, τοῦτο καὶ ἑκάτερον, καὶ ὃ ἑκάτερον, ἀμφότερα εἶναι. πεπεισμένος δὴ νῦν ἐγὼ ὑπὸ*
25 *σοῦ ἐνθάδε κάθημαι· πρότερον μέντοι, ὦ Ἱππία, ὑπόμνησόν με· πότερον εἷς ἐσμεν ἐγώ τε καὶ σύ, ἢ σύ τε δύο εἶ κἀγὼ δύο;*

ΙΠ. *Τί λέγεις, ὦ Σώκρατες;*

ΣΩ. *Ταῦτα ἅπερ λέγω· φοβοῦμαι γὰρ [σε] σαφῶς*
30 *λέγειν, ὅτι μοι χαλεπαίνεις, ἐπειδὰν τὶ δόξῃς σαυτῷ*

6 Suidas 464 Bekker „ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα" ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων· κέχρηται Πλάτων ἐν Ἱππίᾳ 22 Moeris 195 Bekker διανεκεῖ λόγῳ, ὡς Πλάτων Ἱππίᾳ, Ἀττικοί, διηνεκεῖ Ἕλληνες

1 ἢ περὶ | ἀμφότερ' ἄττα Ficinus: ἀμφότερα τοιαῦτα Heindorf Addend. 361 (in adnot. ἀμφότερ' αὖ ἄττα), ἀμφότερα ταὐτά 7 ὀνίνης: ὀνίνη Naber comm. II 53 10 διενοούμεθα apogr. Laurentianum VII 45: διανοούμεθα 23 ᾖ Vindob. suppl. 7: ἦν | ὃ ἑκάτερον, ἀμφότερα: ὃ ἂν ἑκάτερον, τοῦτο καὶ ἀμφότερα Hirschig 29 σε delevit et δόξῃς αὐτὸς (vel σὺ αὐτὸς Platonis libr. quattuor XXVIII) λέγειν scripsit Heindorf Addend. 361

302 λέγειν· ὅμως δ' ἔτι μοι εἰπέ· οὐχ εἷς ἡμῶν ἑκάτερός ἐστιν καὶ πέπονθε τοῦτο, εἷς εἶναι;

ΙΠ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἴπερ εἷς, καὶ περιττὸς ἂν εἴη ἑκάτερος ἡμῶν· ἢ οὐ τὸ ἓν περιττὸν ἡγεῖ; 5

ΙΠ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Ἦ καὶ ἀμφότεροι οὖν περιττοί ἐσμεν δύο ὄντες;

ΙΠ. Οὐκ ἂν εἴη, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἀλλ' ἄρτιοί γε ἀμφότεροι· ἦ γάρ;

ΙΠ. Πάνυ γε. 10

ΣΩ. Μῶν οὖν, ὅτι ἀμφότεροι ἄρτιοι, τούτου ἕνεκα καὶ ἑκάτερος ἄρτιος ἡμῶν ἐστιν;

ΙΠ. Οὐ δῆτα.

B ΣΩ. Οὐκ ἄρα πᾶσα ἀνάγκη, ὡς νυνδὴ ἔλεγες, ἃ ἂν ἀμφότεροι, καὶ ἑκάτερον, καὶ ἃ ἂν ἑκάτερος, καὶ ἀμφοτέρους εἶναι. 15

ΙΠ. Οὐ τά γε τοιαῦτα, ἀλλ' οἷα ἐγὼ πρότερον ἔλεγον. (f. 189a

ΣΩ. Ἐξαρκεῖ, ὦ Ἱππία· ἀγαπητὰ γὰρ καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ τὰ μὲν οὕτω φαίνεται, τὰ δ' οὐχ οὕτως ἔχοντα. καὶ γὰρ ἐγὼ ἔλεγον, εἰ μέμνησαι ὅθεν οὗτος ὁ λόγος 20 ἐλέχθη, ὅτι ἡ διὰ τῆς ὄψεως καὶ *ἡ* δι' ἀκοῆς ἡδονὴ οὐ τούτῳ εἶεν καλαί, ὅ τι τυγχάνοιεν ἑκατέρα μὲν αὐτῶν C εἶναι πεπονθυῖα, ἀμφότεραι δὲ μή, ἢ ἀμφότεραι μέν, ἑκατέρα δὲ μή, ἀλλ' ἐκείνῳ, ᾧ ἀμφότεραί τε καὶ ἑκατέρα, διότι συνεχώρεις ἀμφοτέρας τε αὐτὰς εἶναι καλὰς καὶ 25 ἑκατέραν. τούτου δὴ ἕνεκα τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐπ' ἀμφότερα ἑπομένῃ ᾤμην, εἴπερ ἀμφότερά ἐστι καλά, ταύτῃ δεῖν αὐτὰ καλὰ εἶναι, τῇ δὲ κατὰ τὰ ἕτερα ἀπολειπομένῃ μή· καὶ ἔτι νῦν οἴομαι· ἀλλά μοι λέγε, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς· ἡ δι' ὄψεως ἡδονὴ καὶ ἡ δι' ἀκοῆς, εἴπερ ἀμφότεραί τ' εἰσὶν 30 D καλαὶ καὶ ἑκατέρα, ἆρα ὃ ποιεῖ αὐτὰς καλὰς οὐχὶ καὶ ἀμφοτέραις γε αὐταῖς ἕπεται καὶ ἑκατέρᾳ;

ΙΠ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἆρ' οὖν ὅτι ἡδονὴ ἑκατέρα τ' ἐστὶν καὶ ἀμφότεραι, διὰ τοῦτο ἂν εἶεν καλαί; ἢ διὰ τοῦτο μὲν καὶ αἱ 35 ἄλλαι πᾶσαι ἂν οὐδὲν τούτων ἧττον εἶεν καλαί; οὐδὲν γὰρ ἧττον ἡδοναὶ ἐφάνησαν οὖσαι, εἰ μέμνησαι.

2 τὸ post τοῦτο add. Heindorf Platonis libr. quattuor XXVIII 21 ἐλέχθη ex emend. apogr. Coislinianum 155: ἐλέγχθη | καὶ ἡ Stallbaum: καὶ

ΙΠ. *Μέμνημαι.*

ΣΩ. *Ἀλλ' ὅτι γε δι' ὄψεως καὶ ἀκοῆς αὗταί εἰσι, διὰ τοῦτο ἐλέγετο καλὰς αὐτὰς εἶναι.*

ΙΠ. *Καὶ ἐρρήθη οὕτως.* E

5 ΣΩ. *Σκόπει δέ, εἰ ἀληθῆ λέγω. ἐλέγετο γάρ, ὡς ἐγὼ μνήμης ἔχω, τοῦτ' εἶναι καλὸν τὸ ἡδύ, οὐ πᾶν, ἀλλ' ὃ ἂν δι' ὄψεως καὶ ἀκοῆς ᾖ.*

ΙΠ. *Ἀληθῆ.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τοῦτό γε τὸ πάθος ἀμφοτέραις μὲν* 10 *ἕπεται, ἑκατέρᾳ δ' οὔ; οὐ γάρ που ἑκάτερόν γε αὐτῶν, ὅπερ ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγετο, δι' ἀμφοτέρων ἐστίν, ἀλλ' ἀμφότερα μὲν δι' ἀμφοῖν, ἑκάτερον δ' οὔ· ἔστι ταῦτα;*

ΙΠ. *Ἔστιν.*

ΣΩ. *Οὐκ ἄρα τούτῳ γε ἑκάτερον αὐτῶν ἐστι καλόν,* 15 *ὃ μὴ ἕπεται ἑκατέρῳ· τὸ γὰρ ἀμφότερον ἑκατέρῳ οὐχ ἕπεται· ὥστε ἀμφότερα μὲν αὐτὰ φάναι καλὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔξεστιν, ἑκάτερον δὲ οὐκ ἔξεστιν· ἢ πῶς λέγομεν; οὐκ ἀνάγκη;*

ΙΠ. *Φαίνεται.* 303

20 ΣΩ. *Φῶμεν οὖν ἀμφότερα μὲν καλὰ εἶναι, ἑκάτερον δὲ μὴ φῶμεν;*

ΙΠ. *Τί γὰρ κωλύει;*

ΣΩ. *Τόδε ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ φίλε, κωλύειν, ὅτι ἦν που ἡμῖν τὰ μὲν οὕτως ἐπιγιγνόμενα ἑκάστοις, εἴπερ ἀμφο-* 25 *τέροις ἐπιγίγνοιτο, καὶ ἑκατέρῳ, καὶ εἴπερ ἑκατέρῳ, καὶ ἀμφοτέροις, ἅπαντα ὅσα σὺ διῆλθες· ἦ γάρ;*

ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. *Ἃ δέ γ' αὖ ἐγὼ διῆλθον, οὔ· ὧν δὴ ἦν καὶ αὐτὸ τὸ ἑκάτερον καὶ τὸ ἀμφότερον. ἔστιν οὕτως;*

30 ΙΠ. *Ἔστιν.*

ΣΩ. *Ποτέρων οὖν, ὦ Ἱππία, δοκεῖ σοι τὸ καλὸν εἶναι;* B *πότερον ὧν σὺ ἔλεγες· εἴπερ ἐγὼ ἰσχυρὸς καὶ σύ, καὶ ἀμφότεροι, καὶ εἴπερ ἐγὼ δίκαιος καὶ σύ, καὶ ἀμφότεροι, καὶ εἴπερ ἀμφότεροι, καὶ ἑκάτερος· οὕτω δὴ καὶ εἴπερ* 35 *ἐγὼ καλὸς καὶ σύ, καὶ ἀμφότεροι, καὶ εἴπερ ἀμφότεροι, καὶ ἑκάτερος; ἢ οὐδὲν κωλύει, ὥσπερ ἀρτίων ὄντων τινῶν ἀμφοτέρων τάχα μὲν ἑκάτερα περιττὰ εἶναι, τάχα*

17 *ἑκάτερον,* sed *κ* ex emend. | *λέγομεν* Vindob. suppl. 7, apogr. P: *λέγωμεν* 24 de loci integritate dubito

δ' ἄρτια, καὶ αὖ ἀρρήτων ἑκατέρων ὄντων τάχα μὲν
C ῥητὰ τὰ συναμφότερα εἶναι, τάχα δ' ἄρρητα, καὶ ἄλλα
μυρία τοιαῦτα, ἃ δὴ καὶ ἐγὼ ἔφην ἐμοὶ προφαίνεσθαι;
ποτέρων δὴ τιθεῖς τὸ καλόν; ἢ ὥσπερ ἐμοὶ περὶ αὐτοῦ
καταφαίνεται, καὶ σοί; πολλὴ γὰρ ἀλογία ἔμοιγε δοκεῖ 5
εἶναι ἀμφοτέρους μὲν ἡμᾶς εἶναι καλούς, ἑκάτερον δὲ
μή, ἢ ἑκάτερον μέν, ἀμφοτέρους δὲ μή, ἢ ἄλλο ὁτιοῦν
τῶν τοιούτων. οὕτως αἱρεῖ, ὥσπερ ἐγώ, ἢ 'κείνως;

ΙΠ. Οὕτως ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Εὖ γε σὺ ποιῶν, ὦ Ἱππία, ἵνα καὶ ἀπαλλαγῶμεν 10
D πλείονος ζητήσεως· εἰ γὰρ τούτων γ' ἐστὶ τὸ καλόν, οὐκ
ἂν ἔτι εἴη τὸ δι' ὄψεως καὶ ἀκοῆς ἡδὺ καλόν. ἀμφότερα
μὲν γὰρ ποιεῖ καλὰ τὸ δι' ὄψεως καὶ ἀκοῆς, ἑκάτερον δ'
οὔ· τοῦτο δ' ἦν ἀδύνατον, ὡς ἐγώ τε καὶ σὺ δὴ ὡμολο-
γοῦμεν, ὦ Ἱππία. 15

ΙΠ. Ὡμολογοῦμεν γάρ.

ΣΩ. Ἀδύνατον ἄρα τὸ δι' ὄψεως καὶ ἀκοῆς ἡδὺ
καλὸν εἶναι, ἐπειδή γε καλὸν γιγνόμενον τῶν ἀδυνάτων
τι παρέχεται.

ΙΠ. Ἔστι ταῦτα. 20

ΣΩ. Λέγετε δὴ πάλιν, φήσει, ἐξ ἀρχῆς, ἐπειδὴ τούτου
E διημάρτετε· τί φατε εἶναι τοῦτο τὸ καλὸν τὸ ἐπ' ἀμφο-
τέραις ταῖς ἡδοναῖς, δι' ὅ τι ταύτας πρὸ τῶν ἄλλων
τιμήσαντες καλὰς ὠνομάσατε; ἀνάγκη δή μοι δοκεῖ, ὦ
Ἱππία, λέγειν, ὅτι ἀσινέσταται αὗται τῶν ἡδονῶν εἰσι 25
καὶ βέλτισται, καὶ ἀμφότεραι καὶ ἑκατέρα· ἢ σύ τι ἔχεις
λέγειν ἄλλο, ᾧ διαφέρουσι τῶν ἄλλων;

ΙΠ. Οὐδαμῶς· τῷ ὄντι γὰρ βέλτισταί εἰσιν.

ΣΩ. Τοῦτ' ἄρα, φήσει, λέγετε δὴ τὸ καλὸν εἶναι,
ἡδονὴν ὠφέλιμον; ἐοίκαμεν, φήσω ἔγωγε· σὺ δέ; 30

ΙΠ. Καὶ ἐγώ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὠφέλιμον, φήσει, τὸ ποιοῦν τἀγαθόν,
τὸ δὲ ποιοῦν καὶ τὸ ποιούμενον ἕτερον νυνδὴ ἐφάνη,
καὶ εἰς τὸν πρότερον λόγον ἥκει ὑμῖν ὁ λόγος; οὔτε γὰρ
304 τὸ ἀγαθὸν ἂν εἴη καλὸν οὔτε τὸ καλὸν ἀγαθόν, εἴπερ 35
ἄλλο αὐτῶν ἑκάτερόν ἐστι. παντός γε μᾶλλον, φήσομεν,

14 ὡμολογοῦμεν apographa: ὁμολογοῦμεν 16 ὡμολογοῦμεν apogr. E: ὁμολογοῦμεν 24 δοκεῖ Vindob. suppl. 7: δοκεῖ εἶναι
32 ποιοῦντ' ἀγαθὸν

ὦ Ἱππία, ἂν σωφρονῶμεν· οὐ γάρ που θέμις τῷ ὀρθῶς λέγοντι μὴ συγχωρεῖν.

III. Ἀλλὰ δή γ', ὦ Σώκρατες, τί οἴει ταῦτ' εἶναι ξυνάπαντα; κνήσματά τοί ἐστιν καὶ περιτμήματα τῶν 5 λόγων, ὅπερ ἄρτι ἔλεγον, κατὰ βραχὺ διῃρημένα· ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ καλὸν καὶ πολλοῦ ἄξιον, οἷόν τ' εἶναι εὖ καὶ καλῶς λόγον καταστησάμενον ἐν δικαστηρίῳ ἢ ἐν βουλευτηρίῳ ἢ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ ἀρχῇ, πρὸς ἣν ἂν ὁ λόγος ᾖ, B πείσαντα οἴχεσθαι φέροντα οὐ τὰ σμικρότατα ἀλλὰ τὰ 10 μέγιστα τῶν ἄθλων, σωτηρίαν αὑτοῦ τε καὶ τῶν αὑτοῦ χρημάτων καὶ φίλων. τούτων οὖν χρὴ ἀντέχεσθαι, χαίρειν ἐάσαντα τὰς σμικρολογίας ταύτας, ἵνα μὴ δοκῇ λίαν ἀνόητος εἶναι λήρους καὶ φλυαρίας ὥσπερ νῦν μεταχειριζόμενος.

15 ΣΩ. Ὦ Ἱππία φίλε, σὺ μὲν μακάριος εἶ, ὅτι τε οἶσθα ἃ χρὴ ἐπιτηδεύειν ἄνθρωπον, καὶ ἐπιτετήδευκας ἱκανῶς, ὥς φῄς· ἐμὲ δὲ δαιμονία τις τύχη, ὡς ἔοικεν, κατέχει, C ὅστις πλανῶμαι μὲν καὶ ἀπορῶ ἀεί, ἐπιδεικνὺς δὲ τὴν ἐμαυτοῦ ἀπορίαν ὑμῖν τοῖς σοφοῖς λόγῳ αὖ ὑπὸ ὑμῶν 20 προπηλακίζομαι, ἐπειδὰν ἐπιδείξω. λέγετε γάρ με, ἅπερ καὶ σὺ νῦν λέγεις, ὡς ἠλίθιά τε καὶ σμικρὰ καὶ (39b) οὐδενὸς ἄξια πραγματεύομαι· ἐπειδὰν δὲ αὖ ἀναπεισθεὶς ὑπὸ ὑμῶν λέγω ἅπερ ὑμεῖς, ὡς πολὺ κράτιστόν ἐστιν οἷόν τ' εἶναι λόγον εὖ καὶ καλῶς καταστησάμενον *τὶ* 25 περαίνειν ἐν δικαστηρίῳ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ συλλόγῳ, ὑπό τε ἄλλων τινῶν τῶν ἐνθάδε καὶ ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώ- D που τοῦ ἀεί με ἐλέγχοντος πάντα κακὰ ἀκούω. καὶ γάρ μοι τυγχάνει ἐγγύτατα γένους ὢν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ οἰκῶν· ἐπειδὰν οὖν εἰσέλθω οἴκαδε εἰς ἐμαυτοῦ καί 30 μου ἀκούσῃ ταῦτα λέγοντος, ἐρωτᾷ, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι τολμῶν περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων διαλέγεσθαι, οὕτω φανερῶς ἐξελεγχόμενος περὶ τοῦ καλοῦ, ὅτι οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ὅ τί ποτ' ἔστιν οἶδα. καίτοι πῶς σὺ εἴσει, φησίν, ἢ λόγον ὅστις καλῶς κατεστήσατο ἢ μή, ἢ ἄλλην πρᾶξιν E 35 ἡντινοῦν, τὸ καλὸν ἀγνοῶν; καὶ ὁπότε οὕτω διάκεισαι, οἴει σοι κρεῖττον εἶναι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι; συμβέβηκε δή μοι, ὅπερ λέγω, κακῶς μὲν ὑπὸ ὑμῶν ἀκούειν

4 κνήσματά Cobet nov. lect. 623: κνίσματά 10 αὑτοῦ et mox 24 τὶ περαίνειν Winckelmann: περαίνειν

[καὶ ὀνειδίζεσθαι], κακῶς δὲ ὑπ᾿ ἐκείνου· ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀναγκαῖον ὑπομένειν ταῦτα πάντα· οὐδὲν γὰρ ἄτοπον, εἰ ὠφελοίμην. ἐγὼ οὖν μοι δοκῶ, ὦ Ἱππία, ὠφελῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀμφοτέρων ὑμῶν ὁμιλίας· τὴν γὰρ παροιμίαν ὅ τί ποτε λέγει, τὸ χαλεπὰ τὰ καλά, δοκῶ 5 μοι εἰδέναι.

1 καὶ ὀνειδίζεσθαι delevit Cobet var. lect. 55 3 ὠφελοίμην Vindob. 21: ὠφελούμην | οὖν: γοῦν Heindorf Platonis libr. quattuor XXVIII 4 ὠφελῆσθαι Vindob. suppl. 7, sed ει supra ῆ: ὠφελεῖσθαι

ΙΠΠΙΑΣ ΕΛΑΤΤΩΝ

ἢ περὶ τοῦ ψεύδους· [ἀνατρεπτικός.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΔΙΚΟΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΙΠΠΙΑΣ.

libri 89 b) St. I. p.

Σὺ δὲ δὴ τί σιγᾷς, ὦ Σώκρατες, Ἱππίου τοσαῦτα 363
ἐπιδειξαμένου, καὶ οὐχὶ ἢ συνεπαινεῖς τι τῶν εἰρημένων
ἢ καὶ ἐλέγχεις, εἴ τί σοι μὴ καλῶς δοκεῖ εἰρηκέναι;
ἄλλως τε ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ λελείμμεθα, οἳ μάλιστ' ἂν
5 *ἀντιποιησαίμεθα μετεῖναι ἡμῖν τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ δια-*
τριβῆς.

ΣΩ. *Καὶ μήν, ὦ Εὔδικε, ἔστιν γε ἃ ἡδέως ἂν πυθοί-*
μην Ἱππίου ὧν νυνδὴ ἔλεγεν περὶ Ὁμήρου. καὶ γὰρ τοῦ B
σοῦ πατρὸς Ἀπημάντου ἤκουον, ὅτι ἡ Ἰλιὰς κάλλιον εἴη
10 *ποίημα τῷ Ὁμήρῳ ἢ ἡ Ὀδύσσεια, τοσούτῳ δὲ κάλλιον,*
ὅσῳ ἀμείνων Ἀχιλλεὺς Ὀδυσσέως εἴη· ἑκάτερον γὰρ τῶν
ποιημάτων τὸ μὲν εἰς Ὀδυσσέα ἔφη πεποιῆσθαι, τὸ δ'
εἰς Ἀχιλλέα. περὶ ἐκείνου οὖν ἡδέως ἄν, εἰ βουλομένῳ
ἐστὶν Ἱππίᾳ, ἀναπυθοίμην, ὅπως αὐτῷ δοκεῖ περὶ τοῖν
15 *ἀνδροῖν τούτοιν, πότερον ἀμείνω φησὶν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ* C
ἄλλα πολλὰ καὶ παντοδαπὰ ἡμῖν ἐπιδέδεικται καὶ περὶ
ποιητῶν τε ἄλλων καὶ περὶ Ὁμήρου.

ΕΥ. *Ἀλλὰ δῆλον ὅτι οὐ φθονήσει Ἱππίας, ἐάν τι*
αὐτὸν ἐρωτᾷς, ἀποκρίνεσθαι. ἦ γάρ, ὦ Ἱππία, ἐάν τι
20 *ἐρωτᾷ σε Σωκράτης, ἀποκρινεῖ; ἢ πῶς ποιήσεις;*

ΙΠ. *Καὶ γὰρ ἂν δεινὰ ποιοίην, ὦ Εὔδικε, εἰ Ὀλυμ-*
πίαζε μὲν εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων πανήγυριν, ὅταν τὰ
Ὀλύμπια ᾖ, ἀεὶ ἐπανιὼν οἴκοθεν ἐξ Ἤλιδος εἰς τὸ ἱερὸν

7 *ἂν πυθοίμην*: *ἂν ἀναπυθοίμην* Hirschig 9 *ἰλιὰς*, sed *ἰ* supra versum 10 *ποίημα*: *ποίημα πεποιημένον* Naber comm. II 54 11 *ὅσῳ* Vindob. suppl. 7, ex emend. apogr. P: *ὅσον* 14 *δοκεῖ* ex *δοκῇ* factum 22 *ὅταν τὰ Ὀλύμπια ᾖ* delevit Naber comm. II 54

D *παρέχω ἐμαυτὸν καὶ λέγοντα ὅ τι ἄν τις βούληται ὧν ἄν μοι εἰς ἐπίδειξιν παρεσκευασμένον ᾖ, καὶ ἀποκρινόμενον τῷ βουλομένῳ ὅ τι ἄν τις ἐρωτᾷ, νῦν δὲ τὴν Σωκράτους ἐρώτησιν φύγοιμι.*

364 ΣΩ. *Μακάριόν γε, ὦ Ἱππία, πάθος πέπονθας, εἰ* 5 *ἑκάστης Ὀλυμπιάδος οὕτως εὔελπις ὢν περὶ τῆς ψυχῆς εἰς σοφίαν ἀφικνεῖ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ θαυμάσαιμ' ἂν εἴ τις τῶν περὶ τὸ σῶμα ἀθλητῶν οὕτως ἀφόβως τε καὶ πιστευτικῶς ἔχων τῷ σώματι ἔρχεται αὐτόσε ἀγωνιούμενος, ὥσπερ σὺ φῂς τῇ διανοίᾳ.* 10

ΙΠ. *Εἰκότως, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ τοῦτο πέπονθα· ἐξ οὗ γὰρ ἦργμαι Ὀλυμπίασιν ἀγωνίζεσθαι, οὐδενὶ πώποτε κρείττονι εἰς οὐδὲν ἐμαυτοῦ ἐνέτυχον.*

ΣΩ. *Καλόν γε λέγεις, ὦ Ἱππία, καὶ τῇ Ἠλείων* B *πόλει τῆς σοφίας ἀνάθημα τὴν δόξαν [εἶναι] τὴν σὴν* 15 *καὶ τοῖς γονεῦσι τοῖς σοῖς. ἀτὰρ τί δὴ λέγεις ἡμῖν περὶ τοῦ Ἀχιλλέως τε καὶ τοῦ Ὀδυσσέως; πότερον ἀμείνω καὶ κατὰ τί φῂς εἶναι; ἡνίκα μὲν γὰρ πολλοὶ ἔνδον ἦμεν καὶ σὺ τὴν ἐπίδειξιν ἐποιοῦ, ἀπελείφθην σου τῶν λεγομένων· ὤκνουν γὰρ ἐπανερέσθαι, διότι ὄχλος τε πολὺς ἔνδον ἦν,* 20 *καὶ μή σοι ἐμποδὼν εἴην ἐρωτῶν τῇ ἐπιδείξει· νυνὶ δὲ ἐπειδὴ ἐλάττους τέ ἐσμεν καὶ Εὔδικος ὅδε κελεύει ἐρέσθαι,* C *εἰπέ τε καὶ δίδαξον ἡμᾶς σαφῶς, τί ἔλεγες περὶ τούτοιν τοῖν ἀνδροῖν; πῶς διέκρινες αὐτούς;*

ΙΠ. *Ἀλλ' ἐγώ σοι, ὦ Σώκρατες, ἐθέλω ἔτι σαφέστερον* 25 *ἢ τότε διελθεῖν ἃ λέγω καὶ περὶ τούτων καὶ ἄλλων. φημὶ γὰρ Ὅμηρον πεποιηκέναι ἄριστον μὲν ἄνδρα Ἀχιλλέα τῶν εἰς Τροίαν ἀφικομένων, σοφώτατον δὲ Νέστορα, πολυτροπώτατον δὲ Ὀδυσσέα.*

ΣΩ. *Βαβαί, ὦ Ἱππία· ἆρ' ἄν τί μοι χαρίσαιο τοιόνδε,* 30 *μή μου καταγελᾶν, ἐὰν μόγις μανθάνω τὰ λεγόμενα* D *καὶ πολλάκις ἀνερωτῶ; ἀλλά μοι πειρῶ πρᾴως τε καὶ εὐκόλως ἀποκρίνεσθαι.*

ΙΠ. *Αἰσχρὸν γὰρ ἂν εἴη, ὦ Σώκρατες, εἰ ἄλλους μὲν*

1 *ὧν — παρεσκευασμένον*: *ὧν — παρεσκευασμένων* Stallbaum 9 *πιστευτικῶς*: *γρ. πυκτευτικῶς* manu recentiori apogr. P 15 *δόξαν* I. Baumann: *δόξαν εἶναι οἶμαι* Vermehren Plat. Stud. 9, *δόξαν εἶναι* 17 *τε καὶ*: *καὶ* Naber comm. II 54 19 *ἐποιοῦ* Vindob. suppl. 7: *ἐποίου* 21 *καὶ μή*: *μή* Naber comm. II 54 26 *καὶ ἄλλων*: *καὶ περὶ ἄλλων* Marcianus 189, sed cf. 44, 30

αὐτὰ ταῦτα παιδεύω καὶ ἀξιῶ διὰ ταῦτα χρήματα λαμβάνειν, αὐτὸς δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρωτώμενος μὴ συγγνώμην τ' ἔχοιμι καὶ πρᾴως ἀποκρινοίμην.

ΣΩ. *Πάνυ καλῶς λέγεις. ἐγὼ γάρ τοι, ἡνίκα μὲν* 5 *ἄριστον τὸν Ἀχιλλέα ἔφησθα πεποιῆσθαι, ἐδόκουν σου μανθάνειν ὅ τι ἔλεγες, καὶ ἡνίκα τὸν Νέστορα σοφώτατον· ἐπειδὴ δὲ τὸν Ὀδυσσέα εἶπες ὅτι πεποιηκὼς εἴη ὁ ποιητὴς πολυτροπώτατον, τοῦτο δ', ὥς γε πρὸς σὲ τἀληθῆ εἰρῆσθαι, παντάπασιν οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις. καί μοι εἰπέ,* 10 *ἄν τι ἐνθένδε μᾶλλον μάθω· ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ πολύτροπος τῷ Ὁμήρῳ πεποίηται;*

ΙΠ. *Ἥκιστά γε, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ἁπλούστατος, ἐπεὶ καὶ ἐν Λιταῖς, ἡνίκα πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ αὐτοὺς διαλεγομένους, λέγει αὐτῷ ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ὀδυσσέα,*

15 *Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,* 365
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ὥσπερ δὴ κρανέω τε καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω,
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. B
20 *αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται.*

190a) *ἐν τούτοις δηλοῖ τοῖς ἔπεσιν τὸν τρόπον ἑκατέρου τοῦ ἀνδρός, ὡς ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς εἴη ἀληθής τε καὶ ἁπλοῦς, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πολύτροπός τε καὶ ψευδής· ποιεῖ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα εἰς τὸν Ὀδυσσέα λέγοντα ταῦτα τὰ ἔπη.*

25 ΣΩ. *Νῦν ἤδη, ὦ Ἱππία, κινδυνεύω μανθάνειν ὃ λέγεις· τὸν πολύτροπον ψευδῆ λέγεις, ὥς γε φαίνεται.* C

ΙΠ. *Μάλιστα, ὦ Σώκρατες· τοιοῦτον γὰρ πεποίηκεν τὸν Ὀδυσσέα Ὅμηρος πολλαχοῦ καὶ ἐν Ἰλιάδι καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ.*

30 ΣΩ. *Ἐδόκει ἄρα, ὡς ἔοικεν, Ὁμήρῳ ἕτερος μὲν εἶναι ἀνὴρ ἀληθής, ἕτερος δὲ ψευδής, ἀλλ' οὐχ ὁ αὐτός.*

ΙΠ. *Πῶς γὰρ οὐ μέλλει, ὦ Σώκρατες;*

15 Homer. Il. IX 308

17 *ὥσπερ*: *ἧπερ* libri Homerici | *κρανέω*: inter *φρονέω* et *κρανέω* fluctuant libri Homerici 17 apud Homerum post *ὀΐω* versus insequitur: *ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος* | *γαρ,* sed supra versum 20 *ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται*: inter hanc scripturam et *ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα* fluctuant libri Homerici 23 *ποιεῖ γὰρ—ἔπη* delevit Hoenebeek Hissink animadv. crit. 10 25 *λέγεις τὸν πολύτροπον· ψευδῆ* distinxit Bekker, *λέγεις· τὸν πολύτροπον ψευδῆ* alii

ΣΩ. Ἦ καὶ σοὶ δοκεῖ αὐτῷ, ὦ Ἱππία;

ΙΠ. Πάντων μάλιστα· καὶ γὰρ ἂν δεινον εἴη, εἰ μή.

D ΣΩ. Τὸν μὲν Ὅμηρον τοίνυν ἐάσωμεν, ἐπειδὴ καὶ ἀδύνατον ἐπανερέσθαι, τί ποτε νοῶν ταῦτα ἐποίησεν τὰ ἔπη· σὺ δ' ἐπειδὴ φαίνει ἀναδεχόμενος τὴν αἰτίαν, καὶ 5 σοὶ συνδοκεῖ ταῦτα, ἅπερ φῂς Ὅμηρον λέγειν, ἀπόκριναι κοινῇ ὑπὲρ Ὁμήρου τε καὶ σαυτοῦ.

ΙΠ. Ἔσται ταῦτα· ἀλλ' ἐρώτα ἔμβραχυ ὅ τι βούλει.

ΣΩ. Τοὺς ψευδεῖς λέγεις οἷον ἀδυνάτους τι ποιεῖν, ὥσπερ τοὺς κάμνοντας, ἢ δυνατούς τι ποιεῖν; 10

ΙΠ. Δυνατοὺς ἔγωγε καὶ μάλα σφόδρα ἄλλα τε πολλὰ E καὶ ἐξαπατᾶν ἀνθρώπους.

ΣΩ. Δυνατοὶ μὲν δή, ὡς ἔοικεν, εἰσὶ κατὰ τὸν σὸν λόγον καὶ πολύτροποι· ἦ γάρ;

ΙΠ. Ναί. 15

ΣΩ. Πολύτροποι δ' εἰσὶ καὶ ἀπατεῶνες ὑπὸ ἠλιθιότητος καὶ ἀφροσύνης, ἢ ὑπὸ πανουργίας καὶ φρονήσεώς τινος;

ΙΠ. Ὑπὸ πανουργίας πάντων μάλιστα καὶ φρονήσεως. 20

ΣΩ. Φρόνιμοι μὲν ἄρα εἰσίν, ὡς ἔοικεν.

ΙΠ. Ναὶ μὰ Δία, λίαν γε.

ΣΩ. Φρόνιμοι δὲ ὄντες οὐκ ἐπίστανται;

ΙΠ. Καὶ μάλα σφόδρα ἐπίστανται· διὰ ταῦτα καὶ κακουργοῦσιν. 25

ΣΩ. Ἐπιστάμενοι δὲ ταῦτα ἃ ἐπίστανται πότερον ἀμαθεῖς εἰσιν ἢ σοφοί;

366 ΙΠ. Σοφοὶ μὲν οὖν αὐτά γε ταῦτα, ἐξαπατᾶν.

ΣΩ. Ἔχε δή· ἀναμνησθῶμεν τί ἐστιν ὃ λέγεις. τοὺς ψευδεῖς φῂς εἶναι δυνατοὺς καὶ φρονίμους καὶ ἐπιστή- 30 μονας καὶ σοφοὺς εἰς ἅπερ ψευδεῖς;

ΙΠ. Φημὶ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλους δὲ τοὺς ἀληθεῖς τε καὶ ψευδεῖς, καὶ ἐναντιωτάτους ἀλλήλοις;

ΙΠ. Λέγω ταῦτα. 35

ΣΩ. Φέρε δή· τῶν μὲν δυνατῶν τινὲς καὶ σοφῶν, ὡς ἔοικεν, εἰσὶν οἱ ψευδεῖς κατὰ τὸν σὸν λόγον.

ΙΚ. Μάλιστά γε.

23 ἐπίστανται: ἐπίστανται ὅτι ποιοῦσιν ἢ ἐπίστανται Marcianus 189

ΣΩ. Ὅταν δὲ λέγῃς δυνατοὺς καὶ σοφοὺς εἶναι τοὺς ψευδεῖς εἰς αὐτὰ ταῦτα, πότερον λέγεις δυνατοὺς εἶναι ψεύδεσθαι, ἐὰν βούλωνται, ἢ ἀδυνάτους εἰς ταῦτα ἅπερ ψεύδονται; B

5 ΙΠ. Δυνατοὺς ἔγωγε.

ΣΩ. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ ἄρα εἰρῆσθαι, οἱ ψευδεῖς εἰσιν σοφοί τε καὶ δυνατοὶ ψεύδεσθαι.

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Ἀδύνατος ἄρα ψεύδεσθαι ἀνὴρ καὶ ἀμαθὴς οὐκ 10 ἂν εἴη ψευδής.

ΙΠ. Ἔχει οὕτως.

ΣΩ. Δυνατὸς δ' ἐστὶν ἕκαστος ἄρα, ὃς ἂν ποιῇ τότε ὃ ἂν βούληται, ὅταν βούληται· οὐχ ὑπὸ νόσου λέγω ἐξειργόμενον οὐδὲ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ ὥσπερ σὺ δυνατὸς 15 εἶ γράψαι τοὐμὸν ὄνομα, ὅταν βούλῃ, οὕτω λέγω· ἢ οὐχ, ὃς ἂν οὕτως ἔχῃ, καλεῖς σὺ δυνατόν; C

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Λέγε δή μοι, ὦ Ἱππία, οὐ σὺ μέντοι ἔμπειρος εἶ λογισμῶν καὶ λογιστικῆς;

20 ΙΠ. Πάντων μάλιστα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἴ καί τίς σε ἔροιτο, τὰ τρὶς ἑπτακόσια ὁπόσος ἐστὶν ἀριθμός, εἰ βούλοιο, πάντων τάχιστα καὶ μάλιστ' ἂν εἴποις τἀληθῆ περὶ τούτου; D

ΙΠ. Πάνυ γε.

25 ΣΩ. Ἆρα ὅτι δυνατώτατός τε εἶ καὶ σοφώτατος κατὰ ταῦτα;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Πότερον οὖν σοφώτατός τ' εἶ καὶ δυνατώτατος μόνον, ἢ καὶ ἄριστος ταῦτα ἅπερ δυνατώτατός τε καὶ 30 σοφώτατος, τὰ λογιστικά;

ΙΠ. Καὶ ἄριστος δήπου, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τὰ μὲν δὴ ἀληθῆ σὺ ἂν δυνατώτατα εἴποις περὶ τούτων· ἦ γάρ;

ΙΠ. Οἶμαι ἔγωγε.

35 ΣΩ. Τί δὲ τὰ ψευδῆ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων; καί μοι, ὥσπερ τὰ πρότερα, γενναίως καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀπόκριναι, ὦ Ἱππία· εἴ τίς σε ἔροιτο, τὰ τρὶς ἑπτακόσια πόσα ἐστί, πότερον σὺ ἂν μάλιστα ψεύδοιο καὶ ἀεὶ κατὰ E

6 ὡς ἐν, sed ὡς supra versum: ἐν Vindob. suppl. 7

ταὐτὰ ψευδῆ λέγοις περὶ τούτων, βουλόμενος ψεύδεσθαι καὶ μηδέποτε ἀληθῆ ἀποκρίνεσθαι, ἢ ὁ ἀμαθὴς εἰς λογισμοὺς δύναιτ' ἂν σοῦ μᾶλλον ψεύδεσθαι βουλομένου;
367 ἢ ὁ μὲν ἀμαθὴς πολλάκις ἂν βουλόμενος ψευδῆ λέγειν τἀληθῆ ἂν εἴποι ἄκων, εἰ τύχοι, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι, σὺ 5 δὲ ὁ σοφός, εἴπερ βούλοιο ψεύδεσθαι, ἀεὶ ἂν κατὰ τὰ αὐτὰ ψεύδοιο;

ΙΠ. Ναί, οὕτως ἔχει, ὡς σὺ λέγεις.

ΣΩ. Ὁ ψευδὴς οὖν πότερον περὶ μὲν τἆλλα ψευδής ἐστιν, οὐ μέντοι περὶ ἀριθμόν, οὐδὲ ἀριθμῶν ἂν ψεύσαιτο; 10

ΙΠ. Καὶ ναὶ μὰ Δία περὶ ἀριθμόν.

ΣΩ. Φῶμεν ἄρα καὶ τοῦτο, ὦ Ἱππία, περὶ λογισμὸν B καὶ ἀριθμὸν εἶναί τινα ἄνθρωπον ψευδῆ;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Τίς οὖν ἂν εἴη οὗτος; οὐχὶ δεῖ ὑπάρχειν αὐτῷ, 15 εἴπερ μέλλει ψευδὴς ἔσεσθαι, ὡς σὺ ἄρτι ὡμολόγεις, δυνατὸν εἶναι ψεύδεσθαι; ὁ γὰρ ἀδύνατος ψεύδεσθαι, εἰ μέμνησαι, ὑπὸ σοῦ ἐλέγετο ὅτι οὐκ ἄν ποτε ψευδὴς γένοιτο.

ΙΠ. Ἀλλὰ μέμνημαι, καὶ ἐλέχθη οὕτως. 20

ΣΩ. Οὐκοῦν ἄρτι ἐφάνης σὺ δυνατώτατος ὢν ψεύδεσθαι περὶ λογισμῶν;

ΙΠ. Ναί, ἐλέχθη γέ τοι καὶ τοῦτο.

C ΣΩ. Ἆρ' οὖν καὶ δυνατώτατος εἶ ἀληθῆ λέγειν περὶ λογισμῶν; 25

ΙΠ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς ψευδῆ καὶ ἀληθῆ λέγειν περὶ λογισμῶν δυνατός; [οὗτος δ' ἐστὶν ὁ ἀγαθὸς περὶ τούτων, ὁ λογιστικός.]

30 Arist. Metaph. IV 29, 1025 A 2 ἄνθρωπος δὲ ψευδὴς ὁ εὐχερὴς καὶ προαιρετικὸς τῶν τοιούτων λόγων, μὴ δι' ἕτερόν τι, ἀλλὰ δι' αὐτό, καὶ ὁ ἄλλοις ἐμποιητικὸς τῶν τοιούτων λόγων, ὥσπερ καὶ τὰ πράγματά φαμεν ψευδῆ εἶναι, ὅσα ἐμποιεῖ φαντασίαν ψευδῆ. διὸ ὁ ἐν τῷ Ἱππίᾳ λόγος παρακρούεται, ὡς ὁ αὐτὸς ψευδὴς καὶ ἀληθής. τὸν δυνάμενον γὰρ ψεύσασθαι λαμβάνει ψευδῆ, οὗτος δ' ὁ εἰδὼς καὶ ὁ φρόνιμος· ἔτι τὸν ἑκόντα φαῦλον βελτίω· τοῦτο δὲ ψεῦδος λαμβάνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς, (ὁ γὰρ ἑκὼν χωλαίνων τοῦ ἄκοντος κρείττων), τὸ χωλαίνειν τὸ μιμεῖσθαι λέγω, ἐπεὶ εἴ γε χωλὸς ἑκών, χείρων ἴσως, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἤθους καὶ οὗτος

10 ἀριθμόν ex emend. apogr. E: ἀριθμῶν | οὐδὲ ἀριθμῶν apogr. E: οὐδὲ ἀριθμὸν 12 φῶμεν scripsi: θῶμεν 15 αὐτῷ Marcianus 189: αὐτὸν 17 δυνατὸν: δυνατῷ Hirschig 22 λογισμῶν ex emend. apogr. Coislinianum 155: λογισμόν 28 δυνατός: δυνατώτατος Marcianus 189 | οὗτος — λογιστικός delevit Bekker, οὗτος — τούτων Hirschig

ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. *Τίς οὖν ψευδὴς περὶ λογισμῶν γίγνεται, ὦ Ἱππία, ἄλλος ἢ ὁ ἀγαθός; οὗτος γὰρ καὶ δυνατός· οὗτος δὲ καὶ ἀληθής.*

5 ΙΠ. *Φαίνεται.*

ΣΩ. *Ὁρᾷς οὖν, ὅτι ὁ αὐτὸς ψευδής τε καὶ ἀληθὴς περὶ τούτων, καὶ οὐδὲν ἀμείνων ὁ ἀληθὴς τοῦ ψευδοῦς; ὁ αὐτὸς γὰρ δήπου ἐστὶ καὶ οὐκ ἐναντιώτατα ἔχει, ὥσπερ* D *σὺ ᾤου ἄρτι.*

10 ΙΠ. *Οὐ φαίνεται ἐνταῦθά γε.*

ΣΩ. *Βούλει οὖν σκεψώμεθα καὶ ἄλλοθι;*

ΙΠ. *Εἴ γε σὺ βούλει.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν καὶ γεωμετρίας ἔμπειρος εἶ;*

ΙΠ. *Ἔγωγε.*

15 ΣΩ. *Τί οὖν; οὐ καὶ ἐν γεωμετρίᾳ οὕτως ἔχει· ὁ αὐτὸς δυνατώτατος ψεύδεσθαι καὶ ἀληθῆ λέγειν περὶ τῶν διαγραμμάτων, ὁ γεωμετρικός;*

ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. *Περὶ ταῦτα οὖν ἀγαθὸς ἄλλος τις ἢ οὗτος;* E

20 ΙΠ. *Οὐκ ἄλλος.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ὁ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς γεωμέτρης δυνατώτατός γε ἀμφότερα; καὶ εἴπερ τις ἄλλος ψευδὴς περὶ διαγράμματα, οὗτος ἂν εἴη, ὁ ἀγαθός; οὗτος γὰρ δυνατός, ὁ δὲ κακὸς ἀδύνατος ἦν ψεύδεσθαι· ὥστε οὐκ ἂν γένοιτο 25 ψευδὴς ὁ μὴ δυνάμενος ψεύδεσθαι, ὡς ὡμολόγηται.*

ΙΠ. *Ἔστι ταῦτα.*

ΣΩ. *Ἔτι τοίνυν καὶ τὸν τρίτον ἐπισκεψώμεθα, τὸν ἀστρονόμον· ἧς αὖ σὺ τέχνης ἔτι μᾶλλον ἐπιστήμων οἴει εἶναι ἢ τῶν ἔμπροσθεν· ἦ γάρ, ὦ Ἱππία;* 368

30 ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν καὶ ἐν ἀστρονομίᾳ ταὐτὰ ταῦτά ἐστιν;*

ΙΠ. *Εἰκός γε, ὦ Σώκρατες.*

ΣΩ. *Καὶ ἐν ἀστρονομίᾳ ἄρα εἴπερ τις καὶ ἄλλος ψευδής, ὁ ἀγαθὸς ἀστρονόμος ψευδὴς ἔσται, ὁ δυνατὸς 35 ψεύδεσθαι. [οὐ γὰρ ὅ γε ἀδύνατος· ἀμαθὴς γάρ.]*

2 *λογισμῶν*: *λογισμὸν* Marcianus 189 12 *εἴ* Bekker: *εἰ μὴ ἄλλως* Sehrwald Fleckeis. Jahrb. 105 (1872) 464 coll. Gorg. 479 c, *εἰ ἄλλως* 24 *ὥστε*: *ὡς* Hoenebeek Hissink animadv. crit. 9 27 *τὸν τρίτον*: *τὸ τρίτον* Schleiermacher 33 *ἄλλος ψευδής*: *ἄλλος* Naber comm. II 54 35 *οὐ γὰρ ὅ γε ἀδύνατος· ἀμαθὴς γάρ* delevi: *οὐ γὰρ ὅ γε ἀμαθής· ἀδύνατος γάρ* Hoenebeek Hissink animadv. crit. 9

ΙΠ. Φαίνεται οὕτως.

ΣΩ. Ὁ αὐτὸς ἄρα καὶ ἐν ἀστρονομίᾳ ἀληθής τε καὶ ψευδὴς ἔσται.

ΙΠ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Ἴθι δή, ὦ Ἱππία, ἀνέδην οὑτωσὶ ἐπίσκεψαι 5
B κατὰ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν, εἴ πού ἐστιν ἄλλως ἔχον ἢ οὕτως. πάντως δὲ πλείστας τέχνας πάντων σοφώτατος εἶ ἀνθρώπων, ὥς ἐγώ ποτέ σου ἤκουον μεγαλαυχουμένου, πολλὴν σοφίαν καὶ ζηλωτὴν σαυτοῦ διεξιόντος ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. ἔφησθα δὲ ἀφικέσθαι ποτὲ εἰς Ὀλυμ- 10 πίαν ἃ εἶχες περὶ τὸ σῶμα ἅπαντα σαυτοῦ ἔργα ἔχων· πρῶτον μὲν δακτύλιον — ἐντεῦθεν γὰρ ἤρχου — ὃν εἶχες
C σαυτοῦ ἔχειν ἔργον, ὡς ἐπιστάμενος δακτυλίους γλύφειν, καὶ ἄλλην σφραγῖδα σὸν ἔργον, καὶ στλεγγίδα καὶ λήκυθον, ἃ αὐτὸς εἰργάσω· ἔπειτα ὑποδήματα ἃ εἶχες ἔφησθα 15 αὐτὸς σκυτοτομῆσαι, καὶ τὸ ἱμάτιον ὑφῆναι καὶ τὸν χιτωνίσκον· καὶ ὅ γε πᾶσιν ἔδοξεν ἀτοπώτατον καὶ σοφίας πλείστης ἐπίδειγμα, ἐπειδὴ † τὴν ζώνην ἔφησθα τοῦ χιτωνίσκου, ἣν εἶχες, εἶναι μὲν οἷαι αἱ Περσικαὶ τῶν πολυτελῶν, ταύτην δὲ αὐτὸς πλέξαι· πρὸς δὲ τούτοις 20
D ποιήματα ἔχων ἐλθεῖν, καὶ ἔπη καὶ τραγῳδίας καὶ διθυράμβους, καὶ καταλογάδην πολλοὺς λόγους καὶ παντοδαποὺς συγκειμένους· καὶ περὶ τῶν *τε* τεχνῶν δὴ ὧν ἄρτι ἐγὼ ἔλεγον ἐπιστήμων ἀφικέσθαι διαφερόντως τῶν ἄλλων, καὶ περὶ ῥυθμῶν καὶ ἁρμονιῶν καὶ γραμμάτων ὀρθότη- 25 τος, καὶ ἄλλα ἔτι πρὸς τούτοις πάνυ πολλά, ὡς ἐγὼ δοκῶ μνημονεύειν· καίτοι τό γε μνημονικὸν ἐπελαθόμην σου, ὡς ἔοικε, τέχνημα, ἐν ᾧ σὺ οἴει λαμπρότατος εἶναι·
E οἶμαι δὲ καὶ ἄλλα πάμπολλα ἐπιλελῆσθαι. ἀλλ' ὅπερ ἐγὼ λέγω, καὶ εἰς τὰς σαυτοῦ τέχνας βλέψας — ἱκαναὶ 30 δέ — καὶ εἰς τὰς τῶν ἄλλων εἰπέ μοι, ἐάν που εὕρῃς ἐκ τῶν ὡμολογημένων ἐμοί τε καὶ σοί, ὅπου ἐστὶν ὁ μὲν ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής, χωρὶς καὶ οὐχ ὁ αὐτός; ἐν ᾗ τινι
369 βούλει σοφίᾳ τοῦτο σκέψαι ἢ πανουργίᾳ ἢ ὁτιοῦν χαίρεις ὀνομάζων· ἀλλ' οὐχ εὑρήσεις, ὦ ἑταῖρε· οὐ γάρ ἐστιν· 35 ἐπεὶ σὺ εἰπέ.

11 εἶχες, sed χ ex emend. 14 στλεγγίδα t: σλεγγίδα 15 ἔπειτα: ἔπειτα τὰ Hirschig, ἔτι τὰ Marcianus 189 18 ἐπειδὴ delevit Ast: ego ἐπιδεικνὺς vel ἐπιδείξας suspicor, ἔτι δὲ Beck 23 τῶν τε τεχνῶν I. Baumann: τῶν τεχνῶν 24 ἐπιστήμων Stephanus: ἐπιστημῶν

ΙΠ. Ἀλλ' οὐκ ἔχω, ὦ Σώκρατες, νῦν γε οὕτως.

ΣΩ. Οὐδέ γε ἕξεις, ὡς ἐγὼ οἶμαι· εἰ δ' ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, μέμνησαι ὃ ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τοῦ λόγου, ὦ Ἱππία.

ΙΠ. Οὐ πάνυ τι ἐννοῶ, ὦ Σώκρατες, ὃ λέγεις.

5 ΣΩ. Νυνὶ γὰρ ἴσως οὐ χρῇ τῷ μνημονικῷ τεχνήματι· δῆλον γὰρ ὅτι οὐκ οἴει δεῖν· ἀλλὰ ἐγώ σε ὑπομνήσω. οἶσθα ὅτι τὸν μὲν Ἀχιλλέα ἔφησθα ἀληθῆ εἶναι, τὸν δὲ Ὀδυσσέα ψευδῆ καὶ πολύτροπον; B

ΙΠ. Ναί.

10 ΣΩ. Νῦν οὖν αἰσθάνει, ὅτι ἀναπέφανται ὁ αὐτὸς ὢν ψευδής τε καὶ ἀληθής, ὥστε εἰ ψευδὴς ὁ Ὀδυσσεὺς ἦν, καὶ ἀληθὴς γίγνεται, καὶ εἰ ἀληθὴς ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ψευδής, καὶ οὐ διάφοροι ἀλλήλων οἱ ἄνδρες οὐδ' ἐναντίοι, ἀλλ' ὅμοιοι;

15 ΙΠ. Ὦ Σώκρατες, ἀεὶ σύ τινας τοιούτους πλέκεις λόγους, καὶ ἀπολαμβάνων, ὃ ἂν ᾖ δυσχερέστατον τοῦ λόγου, τούτου ἔχει κατὰ σμικρὸν ἐφαπτόμενος, καὶ οὐχ C ὅλῳ ἀγωνίζει τῷ πράγματι, περὶ ὅτου ἂν ὁ λόγος ᾖ· ἐπεὶ καὶ νῦν, ἐὰν βούλῃ, ἐπὶ πολλῶν τεκμηρίων ἀποδείξω 20 σοι ἱκανῷ λόγῳ Ὅμηρον Ἀχιλλέα πεποιηκέναι ἀμείνω Ὀδυσσέως καὶ ἀψευδῆ, τὸν δὲ δολερόν τε καὶ πολλὰ ψευδόμενον καὶ χείρω Ἀχιλλέως. εἰ δὲ βούλει, σὺ αὖ ἀντιπαράβαλλε λόγον παρὰ λόγον, ὡς ὁ ἕτερος ἀμείνων ἐστί· καὶ μᾶλλον εἴσονται οὗτοι, ὁπότερος ἄμεινον λέγει.

25 ΣΩ. Ὦ Ἱππία, ἐγώ τοι οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ οὐχὶ σὲ D εἶναι σοφώτερον ἢ ἐμέ· ἀλλ' ἀεὶ εἴωθα, ἐπειδάν τις λέγῃ τι, προσέχειν τὸν νοῦν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδάν μοι δοκῇ σοφὸς εἶναι ὁ λέγων, καὶ ἐπιθυμῶν μαθεῖν ὅ τι λέγει διαπυνθάνομαι καὶ ἐπανασκοπῶ καὶ συμβιβάζω τὰ 30 λεγόμενα, ἵνα μάθω· ἐὰν δὲ φαῦλος δοκῇ μοι εἶναι ὁ λέγων, οὔτε ἐπανερωτῶ οὔτε μοι μέλει ὧν λέγει. καὶ γνώσει τούτῳ οὓς ἂν ἐγὼ ἡγῶμαι σοφοὺς εἶναι· εὑρήσεις γάρ με λιπαρῆ ὄντα περὶ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τούτου καὶ E πυνθανόμενον παρ' αὐτοῦ, ἵνα μαθών τι ὠφεληθῶ. ἐπεὶ 35 καὶ νῦν ἐννενόηκα σοῦ λέγοντος, ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν οἷς σὺ ἄρτι ἔλεγες, ἐνδεικνύμενος τὸν Ἀχιλλέα εἰς τὸν Ὀδυσσέα λέγειν ὡς ἀλαζόνα ὄντα, ἄτοπόν μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ σὺ

5 χρῇ t: χρὴ 8 καὶ πολύτροπον delevit Hirschig 24 οὗτοι: οὑτοΐ Hirschig

370 ἀληθῆ λέγεις, ὅτι ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς οὐδαμοῦ φαίνεται ψευσάμενος, ὁ πολύτροπος, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς πολύτροπός τις φαίνεται κατὰ τὸν σὸν λόγον· ψεύδεται γοῦν. προειπὼν γὰρ ταῦτα τὰ ἔπη, ἅπερ καὶ σὺ εἶπες ἄρτι,

ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλησιν, 5
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ,

B ὀλίγον ὕστερον λέγει, ὡς οὔτ' ἂν ἀναπεισθείη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως τε καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος οὔτε μένοι τὸ παράπαν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀλλ'

αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας, φησί, καὶ πᾶσι θεοῖσιν, 10
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλησθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
C εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, 15
ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.

ἔτι δὲ πρότερον τούτων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα λοιδορούμενος εἶπεν·

νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ λώϊόν ἐστιν
οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀΐω 20
D ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

ταῦτα εἰπὼν τοτὲ μὲν ἐναντίον τῆς στρατιᾶς πάσης, τοτὲ δὲ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἑταίρους, οὐδαμοῦ φαίνεται οὔτε (f. 19 παρασκευασάμενος οὔτ' ἐπιχειρήσας καθέλκειν τὰς ναῦς ὡς ἀποπλευσούμενος οἴκαδε, ἀλλὰ πάνυ γενναίως ὀλι- 25 γωρῶν τοῦ τἀληθῆ λέγειν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἱππία, καὶ ἐξ ἀρχῆς σε ἠρόμην ἀπορῶν, ὁπότερος τούτοιν τοῖν ἀνδροῖν E ἀμείνων πεποίηται τῷ ποιητῇ, καὶ ἡγούμενος ἀμφοτέρω ἀρίστω εἶναι καὶ δύσκριτον ὁπότερος ἀμείνων εἴη καὶ περὶ ψεύδους καὶ ἀληθείας καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς· ἀμφο- 30 τέρω γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο παραπλησίω ἐστόν.

III. Οὐ γὰρ καλῶς σκοπεῖς, ὦ Σώκρατες· ἃ μὲν γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς ψεύδεται, οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς φαίνεται ψευδόμενος ἀλλ' ἄκων, διὰ τὴν συμφορὰν τὴν τοῦ στρατοπέδου ἀναγκασθεὶς καταμεῖναι καὶ βοηθῆσαι. ἃ δὲ ὁ Ὀδυσσεύς, 35 ἑκών τε καὶ ἐξ ἐπιβουλῆς.

10 Homer. Il. IX 357 19 Homer. Il. I 169

8 μένοι: μενεῖ Naber comm. II 55 12 αἴκ: ἦν libri Homerici 19 λώϊόν: φέρτερόν libri Homerici 33 ψευδόμενος, sed ψ in ras.

ΣΩ. *Ἐξαπατᾷς με, ὦ φίλτατε Ἱππία, καὶ αὐτὸς τὸν Ὀδυσσέα μιμεῖ.*

ΙΠ. *Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες· λέγεις δὴ τί καὶ πρὸς τί;* 371

ΣΩ. *Ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς φῂς τὸν Ἀχιλλέα ψεύδεσθαι,*
5 *ὃς ἦν οὕτω γόης καὶ ἐπίβουλος πρὸς τῇ ἀλαζονείᾳ, ὡς πεποίηκεν Ὅμηρος, ὥστε καὶ τοῦ Ὀδυσσέως τοσοῦτον φαίνεται φρονεῖν πλέον πρὸς τὸ ῥᾳδίως λανθάνειν αὐτὸν ἀλαζονευόμενος, ὥστε ἐναντίον αὐτοῦ αὐτὸς ἑαυτῷ ἐτόλμα ἐναντία λέγειν καὶ ἐλάνθανεν τὸν Ὀδυσσέα· οὐδὲν*
10 *γοῦν φαίνεται εἰπὼν πρὸς αὐτὸν ὡς αἰσθανόμενος αὐτοῦ ψευδομένου ὁ Ὀδυσσεύς.* B

ΙΠ. *Ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις, ὦ Σώκρατες;*

ΣΩ. *Οὐκ οἶσθα ὅτι λέγων ὕστερον, ἢ ὡς πρὸς τὸν Ὀδυσσέα ἔφη ἅμα τῇ ἠοῖ ἀποπλευσεῖσθαι, πρὸς τὸν*
15 *Αἴαντα οὐκ αὖ φησὶν ἀποπλευσεῖσθαι, ἀλλὰ ἄλλα λέγει;*

ΙΠ. *Ποῦ δή;*

ΣΩ. *Ἐν οἷς λέγει*

οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον, C
20 *Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι*
κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε φλέξαι πυρὶ νῆας·
ἀμφὶ δέ μιν τῇ 'μῇ κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.

σὺ δὴ οὖν, ὦ Ἱππία, πότερον οὕτως ἐπιλήσμονα οἴει εἶναι
25 *τὸν τῆς Θέτιδός τε καὶ ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου Χείρωνος* D *πεπαιδευμένον, ὥστε ὀλίγον πρότερον λοιδοροῦντα τοὺς ἀλαζόνας τῇ ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ αὐτὸν παραχρῆμα πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσέα φάναι ἀποπλευσεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸν Αἴαντα μενεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπιβουλεύοντά τε καὶ ἡγούμενον ἀρχαῖον*
30 *εἶναι τὸν Ὀδυσσέα καὶ αὐτοῦ αὐτῷ τούτῳ τῷ τεχνάζειν τε καὶ ψεύδεσθαι περιέσεσθαι;*

ΙΠ. *Οὔκουν ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ταῦτα ὑπὸ εὐηθείας ἀναπεισθεὶς πρὸς τὸν Αἴαντα* E

18 Homer. Il. IX 650   25 Plato de rep. III 391 c *Ἀχιλλεύς, θεᾶς ὢν παῖς καὶ Πηλέως, σωφρονεστάτου τε καὶ τρίτου ἀπὸ Διός*

3 *δὴ*: *δὲ δὴ* Marcianus 189   5 *τῇ ἀλαζονείᾳ* Bekker: *τὴν ἀλαζονείαν*   13 *ἢ ὡς* Vindob. suppl. 7: *πως*   15 *ἀποπλευσεῖσθαι*, sed *ἀ* ex emend.   21 *φλέξαι*: *φλέξαι* Vindob. suppl. 7, sed supra versum *σμυ*   22 *δέ μιν*: *δέ τοι* libri Homerici | *τῇ μῇ*: *τῇ ἐμῇ* libri deteriores Homerici   29 *μένειν*

ἄλλα εἶπεν ἢ πρὸς τὸν Ὀδυσσέα· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἅ τε ἀληθῆ λέγει, ἐπιβουλεύσας ἀεὶ λέγει, καὶ ὅσα ψεύδεται, ὡσαύτως.

ΣΩ. Ἀμείνων ἄρ᾽ ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀχιλλέως. 5

ΙΠ. Ἥκιστά γε δήπου, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; οὐκ ἄρτι ἐφάνησαν οἱ ἑκόντες ψευδόμενοι βελτίους ἢ οἱ ἄκοντες;

ΙΠ. Καὶ πῶς ἄν, ὦ Σώκρατες, οἱ ἑκόντες ἀδικοῦντες 372 καὶ ἑκόντες ἐπιβουλεύσαντες καὶ κακὰ ἐργασάμενοι βελτίους ἂν εἶεν τῶν ἀκόντων, οἷς πολλὴ δοκεῖ συγγνώμη εἶναι, ἐὰν μή εἰδώς τις ἀδικήσῃ ἢ ψεύσηται ἢ ἄλλο τι κακὸν ποιήσῃ; καὶ οἱ νόμοι δήπου πολὺ χαλεπώτεροί εἰσι τοῖς ἑκοῦσι κακὰ ἐργαζομένοις καὶ ψευδομένοις ἢ τοῖς ἄκουσιν. 10 15

ΣΩ. Ὁρᾷς, ὦ Ἱππία, ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, λέγων ὡς B λιπαρής εἰμι πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τῶν σοφῶν; καὶ κινδυνεύω ἓν μόνον ἔχειν τοῦτο ἀγαθόν, τἆλλα ἔχων πάνυ φαῦλα· τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων ᾗ ἔχει ἔσφαλμαι, καὶ οὐκ οἶδ᾽ ὅπῃ ἐστί. τεκμήριον δέ μοι τούτου ἱκανόν, ὅτι 20 ἐπειδὰν συγγένωμαί τῳ ὑμῶν τῶν εὐδοκιμούντων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ οἷς οἱ Ἕλληνες πάντες μάρτυρές εἰσι τῆς σοφίας, φαίνομαι οὐδὲν εἰδώς· οὐδὲν γάρ μοι δοκεῖ τῶν αὐτῶν καὶ ὑμῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν· καίτοι τί μεῖζον ἀμαθίας C τεκμήριον, ἢ ἐπειδάν τις σοφοῖς ἀνδράσι διαφέρηται; ἓν 25 δὲ τοῦτο θαυμάσιον ἔχω ἀγαθόν, ὅ με σῴζει· οὐ γὰρ αἰσχύνομαι μανθάνων, ἀλλὰ πυνθάνομαι καὶ ἐρωτῶ καὶ χάριν πολλὴν ἔχω τῷ ἀποκρινομένῳ, καὶ οὐδένα πώποτε ἀπεστέρησα χάριτος. οὐ γὰρ πώποτε ἔξαρνος ἐγενόμην μαθών τι, ἐμαυτοῦ ποιούμενος τὸ μάθημα εἶναι ὡς 30 εὕρημα· ἀλλ᾽ ἐγκωμιάζω τὸν διδάξαντά με ὡς σοφὸν ὄντα, ἀποφαίνων ἃ ἔμαθον παρ᾽ αὐτοῦ. καὶ δὴ καὶ νῦν D ἃ σὺ λέγεις οὐχ ὁμολογῶ σοι, ἀλλὰ διαφέρομαι πάνυ σφόδρα· καὶ τοῦτ᾽ εὖ οἶδα ὅτι δι᾽ ἐμὲ γίγνεται, ὅτι τοιοῦτός εἰμι οἷός πέρ εἰμι, ἵνα μηδὲν ἐμαυτὸν μεῖζον 35 εἴπω. ἐμοὶ γὰρ φαίνεται, ὦ Ἱππία, πᾶν τοὐναντίον ἢ ὃ σὺ λέγεις· οἱ βλάπτοντες τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀδικοῦντες καὶ ψευδόμενοι καὶ ἐξαπατῶντες καὶ ἁμαρτάνοντες ἑκόντες,

24 *καίτοι τί* Vindob. suppl. 7: *καίτοι*

ἀλλὰ μὴ ἄκοντες, βελτίους εἶναι ἢ οἱ ἄκοντες. ἐνίοτε μέντοι καὶ τοὐναντίον δοκεῖ μοι τούτων καὶ πλανῶμαι περὶ ταῦτα, δῆλον ὅτι διὰ τὸ μὴ εἰδέναι· νυνὶ δὲ ἐν τῷ E παρόντι μοι ὥσπερ κατηβολὴ περιελήλυθεν, καὶ δοκοῦσί 5 μοι οἱ ἑκόντες ἐξαμαρτάνοντες περί τι βελτίους εἶναι τῶν ἀκόντων. αἰτιῶμαι δὲ τοῦ νῦν παρόντος παθήματος τοὺς ἔμπροσθεν λόγους αἰτίους εἶναι, ὥστε φαίνεσθαι νῦν ἐν τῷ παρόντι τοὺς ἄκοντας τούτων ἕκαστα ποιοῦντας πονηροτέρους ἢ τοὺς ἑκόντας. σὺ οὖν χάρισαι καὶ μὴ 10 φθονήσῃς ἰάσασθαι τὴν ψυχήν μου· πολὺ γάρ τοι μεῖζόν με ἀγαθὸν ἐργάσει ἀμαθίας παύσας τὴν ψυχὴν ἢ νόσου 373 τὸ σῶμα. μακρὸν μὲν οὖν λόγον εἰ ᾿θέλεις λέγειν, προλέγω σοι, ὅτι οὐκ ἄν με ἰάσαιο — οὐ γὰρ ἂν ἀκολουθήσαιμι — ὥσπερ δὲ ἄρτι εἰ ᾿θέλεις μοι ἀποκρίνεσθαι, πάνυ ὀνήσεις, 15 οἶμαι δὲ οὐδ᾽ αὐτὸν σὲ βλαβήσεσθαι. δικαίως δ᾽ ἂν καὶ (b) σὲ παρακαλοίην, ὦ παῖ Ἀπημάντου· σὺ γάρ με ἐπῆρας Ἱππίᾳ διαλέγεσθαι· καὶ νῦν, ἐὰν μή μοι ἐθέλῃ Ἱππίας ἀποκρίνεσθαι, δέου αὐτοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΕΥ. Ἀλλ᾽, ὦ Σώκρατες, οἶμαι οὐδὲν δεήσεσθαι Ἱππίαν 20 τῆς ἡμετέρας δεήσεως· οὐ γὰρ τοιαῦτα αὐτῷ ἐστι τὰ B προειρημένα, ἀλλ᾽ ὅτι οὐδενὸς ἂν φύγοι ἀνδρὸς ἐρώτησιν. ἦ γάρ, ὦ Ἱππία; οὐ ταῦτα ἦν ἃ ἔλεγες;

ΙΠ. Ἔγωγε· ἀλλὰ Σωκράτης, ὦ Εὔδικε, ἀεὶ ταράττει ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔοικεν ὥσπερ κακουργοῦντι.

25 ΣΩ. Ὦ βέλτιστε Ἱππία, οὔτι ἑκών γε ταῦτα ἐγὼ ποιῶ· σοφὸς γὰρ ἂν ἦ καὶ δεινὸς κατὰ τὸν σὸν λόγον· ἀλλὰ ἄκων, ὥστε μοι συγγνώμην ἔχε· φῂς γὰρ αὖ δεῖν, ὃς ἂν κακουργῇ ἄκων, συγγνώμην ἔχειν. C

ΕΥ. Καὶ μηδαμῶς γε, ὦ Ἱππία, ἄλλως ποίει, ἀλλὰ 30 καὶ ἡμῶν ἕνεκα καὶ τῶν προειρημένων σοι λόγων ἀποκρίνου ἃ ἄν σε ἐρωτᾷ Σωκράτης.

ΙΠ. Ἀλλ᾽ ἀποκρινοῦμαι, σοῦ γε δεομένου. ἀλλ᾽ ἐρώτα ὅ τι βούλει.

ΣΩ. Καὶ μὴν σφόδρα γε ἐπιθυμῶ, ὦ Ἱππία, διασκέ-35 ψασθαι τὸ νυνδὴ λεγόμενον, πότεροί ποτε ἀμείνους, οἱ ἑκόντες ἢ οἱ ἄκοντες ἁμαρτάνοντες. οἶμαι οὖν ἐπὶ τὴν σκέψιν ὀρθότατ᾽ ἂν ὧδε ἐλθεῖν. ἀλλ᾽ ἀπόκριναι· καλεῖς τινα δρομέα ἀγαθόν;

18 αὐτοῦ ὑπὲρ Vindob. 55, Heusde spec. crit. 78: αὐτοῦ περὶ

D ΙΠ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Καὶ κακόν;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀγαθὸς μὲν ὁ εὖ θέων, κακὸς δὲ ὁ κακῶς; 5

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ βραδέως θέων κακῶς θεῖ, ὁ δὲ ταχέως εὖ;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Ἐν δρόμῳ μὲν ἄρα καὶ τῷ θεῖν τάχος μὲν ἀγαθόν, βραδυτὴς δὲ κακόν; 10

ΙΠ. Ἀλλὰ τί μέλλει;

ΣΩ. Πότερος οὖν ἀμείνων δρομεύς, ὁ ἑκὼν βραδέως θέων ἢ ὁ ἄκων;

ΙΠ. Ὁ ἑκών. 15

ΣΩ. Ἆρ᾽ οὖν οὐ ποιεῖν τί ἐστι τὸ θεῖν;

ΙΠ. Ποιεῖν μὲν οὖν.

E ΣΩ. Εἰ δὲ ποιεῖν, οὐ καὶ ἐργάζεσθαί τι;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Ὁ κακῶς ἄρα θέων κακὸν καὶ αἰσχρὸν ἐν δρόμῳ τοῦτο ἐργάζεται; 20

ΙΠ. Κακόν· πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Κακῶς δὲ θεῖ ὁ βραδέως θέων;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς ἑκὼν τὸ κακὸν τοῦτο ἐργάζεται καὶ τὸ αἰσχρόν, ὁ δὲ κακὸς ἄκων; 25

ΙΠ. Ἔοικέν γε.

ΣΩ. Ἐν δρόμῳ μὲν ἄρα πονηρότερος ὁ ἄκων κακὰ ἐργαζόμενος ἢ ὁ ἑκών; 30

ΙΠ. Ἐν δρόμῳ γε.

374 ΣΩ. Τί δ᾽ ἐν πάλῃ; πότερος παλαιστὴς ἀμείνων, ὁ ἑκὼν πίπτων ἢ ὁ ἄκων;

ΙΠ. Ὁ ἑκών, ἔοικεν.

ΣΩ. Πονηρότερον δὲ καὶ αἴσχιον ἐν πάλῃ τὸ πίπτειν ἢ τὸ καταβάλλειν; 35

ΙΠ. Τὸ πίπτειν.

ΣΩ. Καὶ ἐν πάλῃ ἄρα ὁ ἑκὼν τὰ πονηρὰ καὶ αἰσχρὰ ἐργαζόμενος βελτίων παλαιστὴς ἢ ὁ ἄκων.

ΙΠ. Ἔοικεν. 40

ΣΩ. *Τί δὲ ἐν τῇ ἄλλῃ πάσῃ τῇ τοῦ σώματος χρείᾳ; οὐχ ὁ βελτίων τὸ σῶμα δύναται ἀμφότερα ἐργάζεσθαι, καὶ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ, καὶ τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ καλά·* B
ὥστε ὅταν κατὰ τὸ σῶμα πονηρὰ ἐργάζηται, ἑκὼν ἐργά-
5 *ζεται ὁ βελτίων τὸ σῶμα, ὁ δὲ πονηρότερος ἄκων;*

ΙΠ. *Ἔοικεν κατὰ τὴν ἰσχὺν οὕτως ἔχειν.*

ΣΩ. *Τί δὲ κατ' εὐσχημοσύνην, ὦ Ἱππία; οὐ τοῦ βελτίονος σώματός ἐστιν ἑκόντος τὰ αἰσχρὰ καὶ πονηρα σχήματα σχηματίζειν, τοῦ δὲ πονηροτέρου ἄκοντος; ἢ*
10 *πῶς σοι δοκεῖ;*

ΙΠ. *Οὕτως.*

ΣΩ. *Καὶ ἀσχημοσύνη ἄρα ἡ μὲν ἑκούσιος πρὸς ἀρετῆς ἐστίν, ἡ δὲ ἀκούσιος πρὸς πονηρίας σώματος.* C

ΙΠ. *Φαίνεται.*

15 ΣΩ. *Τί δὲ φωνῆς πέρι λέγεις; ποτέραν φῂς εἶναι βελτίω, τὴν ἑκουσίως ἀπᾴδουσαν ἢ τὴν ἀκουσίως;*

ΙΠ. *Τὴν ἑκουσίως.*

ΣΩ. *Μοχθηροτέραν δὲ τὴν ἀκουσίως;*

ΙΠ. *Ναί.*

20 ΣΩ. *Δέξαιο δ' ἂν πότερον τἀγαθὰ κεκτῆσθαι ἢ τὰ κακά;*

ΙΠ. *Τἀγαθά.*

ΣΩ. *Πότερον οὖν ἂν δέξαιο πόδας ἐκτῆσθαι ἑκουσίως χωλαίνοντας ἢ ἀκουσίως;*

25 ΙΠ. *Ἑκουσίως.*

ΣΩ. *Χωλεία δὲ ποδῶν οὐχὶ πονηρία καὶ ἀσχημοσύνη ἐστίν;* D

ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. *Τί δέ; ἀμβλυωπία οὐ πονηρία ὀφθαλμῶν;*

30 ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. *Ποτέρους οὖν ἂν βούλοιο ὀφθαλμοὺς ἐκτῆσθαι καὶ ποτέροις συνεῖναι; οἷς ἑκὼν ἄν τις ἀμβλυώττοι καὶ παρορῴη ἢ οἷς ἄκων;*

ΙΠ. *Οἷς ἑκών.*

1 *δὲ* Vindob. suppl. 7: *δαὶ* | *τῇ* post *πάσῃ* delevit Bekker
2 *βελτίων*: *ἰσχυρότερος καὶ βελτίων* Ficino auctore Heusde spec. crit. 78 3 *καὶ τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ καλά* delevit I. Baumann 6 *κατὰ* apographa: *κατά γε* Stallbaum, *καὶ τὰ κατὰ* (*ἄκων· ἔοικέ γε καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν οὕτως ἔχειν.* ΙΠ. *Ἔοικε.* ΣΩ. *Τί δὲ* Heusde) 7 *δὲ* Vindob. suppl. 7, sed *αὶ* supra versum: *δαὶ* 15 *δὲ* Vindob. suppl. 7: *δαὶ*
29 *δὲ* Vindob. suppl. 7, sed *αὶ* supra versum: *δαὶ*

ΣΩ. Βελτίω ἄρα ἥγησαι τῶν σαυτοῦ τὰ ἑκουσίως πονηρὰ ἐργαζόμενα ἢ τὰ ἀκουσίως;

ΙΠ. Τὰ γοῦν τοιαῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν πάντα, οἷον καὶ ὦτα καὶ ῥῖνας καὶ στόμα καὶ πάσας τὰς αἰσθήσεις, εἷς λόγος συνέχει, τὰς μὲν 5
E ἀκουσίως κακὰ ἐργαζομένας ἀκτήτους εἶναι ὡς πονηρὰς οὔσας, τὰς δὲ ἑκουσίως κτητὰς ὡς ἀγαθὰς οὔσας.

ΙΠ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; ὀργάνων ποτέρων βελτίων ἡ κοινωνία, οἷς ἑκών τις κακὰ ἐργάζεται ἢ οἷς ἄκων; οἷον πηδάλιον, 10
ᾧ ἄκων κακῶς τις κυβερνήσει, βέλτιον, ἢ ᾧ ἑκών;

ΙΠ. Ὧι ἑκών.

ΣΩ. Οὐ καὶ τόξον ὡσαύτως καὶ λύρα καὶ αὐλοὶ καὶ τἆλλα ξύμπαντα;

ΙΠ. Ἀληθῆ λέγεις. 15

375 ΣΩ. Τί δέ; ψυχὴν ἐκτῆσθαι ἵππου, ᾗ ἑκών τις κακῶς ἱππεύσει, ἄμεινον ἢ *ᾗ* ἄκων;

ΙΠ. Ἧι ἑκών.

ΣΩ. Ἀμείνων ἄρα ἐστίν.

ΙΠ. Ναί. 20

ΣΩ. Τῇ ἀμείνονι ἄρα ψυχῇ ἵππου τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα ταύτης τὰ πονηρὰ ἑκουσίως ἂν ποιοῖ, τῇ δὲ *ψυχῇ* τῇ πονηρᾷ ἀκουσίως;

ΙΠ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ κυνὸς καὶ τῶν ἄλλων ζῴων πάντων; 25

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Τί δὲ δή; ἀνθρώπου ψυχὴν ἐκτῆσθαι τοξότου ἄμεινόν ἐστιν, ἥτις ἑκουσίως ἁμαρτάνει τοῦ σκοποῦ, ἢ ἥτις ἀκουσίως;

B ΙΠ. Ἥτις ἑκουσίως. 30

ΣΩ. Οὐκοῦν αὕτη ἀμείνων εἰς τοξικήν ἐστιν;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ ψυχὴ ἄρα ἀκουσίως ἁμαρτάνουσα πονηροτέρα ἢ ἑκουσίως;

6 ἀκουσίως Cobet var. lect. 154: ἀκόντως 9 δὲ Vindob. suppl. 7 (et 16): δαὶ (et 16) 17 ἄμεινον Marcianus 189, Cornarius eclog. 89: ἀμείνων | ἢ ᾗ ex emend. apogr. Coislinianum 155, Cornarius: ἢ 22 τῇ δὲ ψυχῇ τῇ πονηρᾷ scripsi: τῇ δὲ πονηροτέρᾳ Beck, τῇ δὲ πονηρᾷ τὰ τῆς πονηρᾶς Ast, τῇ δὲ τῆς πονηρᾶς Vindob. suppl. 7, τῇ δὲ τῆς πονηρίας (et idem coniecerat Cornarius eclog. addend. et corrigend.) 28 ἄμεινόν ex emend. apogr. E, Cornarius eclog. 89: ἀμείνονός

ΙΠ. Ἐν τοξικῇ γε.

ΣΩ. Τί δ' ἐν ἰατρικῇ; οὐχὶ ἡ ἑκοῦσα κακὰ ἐργαζομένη περὶ τὰ σώματα ἰατρικωτέρα;

ΙΠ. Ναί.

5 ΣΩ. Ἀμείνων ἄρα αὕτη ἐν ταύτῃ τῇ τέχνῃ τῆς μή.

ΙΠ. Ἀμείνων.

ΣΩ. Τί δέ; ἡ κιθαριστικωτέρα καὶ αὐλητικωτέρα καὶ τἆλλα πάντα τὰ κατὰ τὰς τέχνας τε καὶ τὰς ἐπιστήμας, C οὐχὶ ἡ ἀμείνων ἑκοῦσα τὰ κακὰ ἐργάζεται καὶ τὰ αἰσχρὰ 10 καὶ ἐξαμαρτάνει, ἡ δὲ πονηροτέρα ἄκουσα;

ΙΠ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ἀλλὰ μήν που τάς γε τῶν δούλων ψυχὰς ἐκτῆσθαι δεξαίμεθ' ἂν μᾶλλον τὰς ἑκουσίως ἢ τὰς ἀκουσίως ἁμαρτανούσας τε καὶ κακουργούσας, ὡς ἀμείνους οὔσας εἰς ταῦτα.

15 ΙΠ. Ναί.

192 a) ΣΩ. Τί δέ; τὴν ἡμετέραν αὐτῶν οὐ βουλοίμεθ' ἂν ὡς βελτίστην ἐκτῆσθαι;

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν βελτίων ἔσται, ἐὰν ἑκοῦσα κακουργῇ τε D 20 καὶ ἐξαμαρτάνῃ, ἢ ἐὰν ἄκουσα;

ΙΠ. Δεινὸν μεντἂν εἴη, ὦ Σώκρατες, εἰ οἱ ἑκόντες ἀδικοῦντες βελτίους ἔσονται ἢ οἱ ἄκοντες.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν φαίνεταί γε ἐκ τῶν εἰρημένων.

ΙΠ. Οὔκουν ἔμοιγε.

25 ΣΩ. Ἐγὼ δ' ᾤμην, ὦ Ἱππία, καὶ σοὶ φανῆναι. πάλιν δ' ἀπόκριναι· ἡ δικαιοσύνη οὐχὶ ἢ δύναμίς τίς ἐστιν ἢ ἐπιστήμη ἢ ἀμφότερα; ἢ οὐκ ἀνάγκη ἕν γέ τι τούτων εἶναι τὴν δικαιοσύνην; E

ΙΠ. Ναί.

30 ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὲν δύναμίς ἐστι τῆς ψυχῆς ἡ δικαιοσύνη, ἡ δυνατωτέρα ψυχὴ δικαιοτέρα ἐστί; βελτίων γάρ που ἡμῖν ἐφάνη, ὦ ἄριστε, ἡ τοιαύτη.

ΙΠ. Ἐφάνη γάρ.

ΣΩ. Τί δ' εἰ ἐπιστήμη; οὐχ ἡ σοφωτέρα ψυχὴ δικαιο- 35 τέρα, ἡ δ' ἀμαθεστέρα ἀδικωτέρα;

ΙΠ. *Ναί.*

ΣΩ. Τί δ' εἰ ἀμφότερα; οὐχ ἡ ἀμφοτέρας ἔχουσα,

5 μή Schleiermacher: μὴ ἰατρικῆς 7 δὲ Vindob. suppl. 7: δαὶ 16 δὲ Vindob. suppl. 7: δαί 36 ναί ex emend. add. apographa (ἔοικε vel ναί Heusde spec. crit. 78): om.

ἐπιστήμην καὶ δύναμιν, δικαιοτέρα [ἡ δ' ἀμαθεστέρα ἀδικωτέρα]; οὐχ οὕτως ἀνάγκη ἔχειν;

ΙΠ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡ δυνατωτέρα καὶ σοφωτέρα αὕτη ἀμείνων οὖσα ἐφάνη καὶ ἀμφότερα μᾶλλον δυναμένη ποιεῖν, 5 καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά, περὶ πᾶσαν ἐργασίαν;

376 ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Ὅταν ἄρα τὰ αἰσχρὰ ἐργάζηται, ἑκοῦσα ἐργάζεται διὰ δύναμιν καὶ τέχνην· ταῦτα δὲ δικαιοσύνης φαίνεται, ἤτοι ἀμφότερα ἢ τὸ ἕτερον. 10

ΙΠ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Καὶ τὸ μέν γε ἀδικεῖν κακὰ ποιεῖν ἐστιν, τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖν καλά.

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡ δυνατωτέρα καὶ ἀμείνων ψυχή, ὅταν- 15 περ ἀδικῇ, ἑκοῦσα ἀδικήσει, ἡ δὲ πονηρὰ ἄκουσα;

ΙΠ. Φαίνεται.

B ΣΩ. Οὐκοῦν ἀγαθὸς ἀνὴρ ὁ τὴν ἀγαθὴν ψυχὴν ἔχων, κακὸς δὲ ὁ τὴν κακήν;

ΙΠ. Ναί. 20

ΣΩ. Ἀγαθοῦ μὲν ἄρα ἀνδρός ἐστιν ἑκόντα ἀδικεῖν, κακοῦ δὲ ἄκοντα, εἴπερ ὁ ἀγαθὸς ἀγαθὴν ψυχὴν ἔχει.

ΙΠ. Ἀλλὰ μὴν ἔχει γε.

ΣΩ. Ὁ ἄρα ἑκὼν ἁμαρτάνων καὶ αἰσχρὰ καὶ ἄδικα ποιῶν, ὦ Ἱππία, εἴπερ τίς ἐστιν οὗτος, οὐκ ἂν ἄλλος εἴη 25 ἢ ὁ ἀγαθός.

ΙΠ. Οὐκ ἔχω ὅπως σοι συγχωρήσω, ὦ Σώκρατες, ταῦτα.

ΣΩ. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ ἐμοί, ὦ Ἱππία· ἀλλ' ἀναγκαῖον C οὕτω φαίνεσθαι νῦν γε ἡμῖν ἐκ τοῦ λόγου. ὅπερ μέντοι πάλαι ἔλεγον, ἐγὼ περὶ ταῦτα ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι 30 καὶ οὐδέποτε ταὐτά μοι δοκεῖ· καὶ ἐμὲ μὲν οὐδὲν θαυμαστὸν πλανᾶσθαι οὐδὲ ἄλλον ἰδιώτην· εἰ δὲ καὶ ὑμεῖς πλανήσεσθε οἱ σοφοί, τοῦτο ἤδη καὶ ἡμῖν δεινόν, εἰ μηδὲ παρ' ὑμᾶς ἀφικόμενοι παυσόμεθα τῆς πλάνης.

1 ἡ δ' ἀμαθεστέρα ἀδικωτέρα delevit Beck: ἡ δὲ ἀμαθεστέρα καὶ ἀσθενεστέρα, ἀδικωτέρα Heusde spec. crit. 78, ἡ δὲ ἀμαθεστέρα ἢ ἀδυνατωτέρα, ἀδικωτέρα dubitanter Beck, ἡ δὲ ἀμαθεστέρα καὶ ἀδυνατωτέρα, ἀδικωτέρα Ast, ἡ δὲ μή, ἀδικωτέρα Stallbaum 33 πλανήσεσθε, sed π et ε post θ in ras. 34 ὑμᾶς T, sed ὑ ex emend.

ΙΩΝ

ἢ περὶ Ἰλιάδος [πειραστικός].

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΙΩΝ.

(. libri 192 a) St. I. p. 530

Τὸν Ἴωνα χαίρειν. πόθεν τὰ νῦν ἡμῖν ἐπιδεδήμηκας; ἢ οἴκοθεν ἐξ Ἐφέσου;

ΙΩΝ. Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ ἐξ Ἐπιδαύρου ἐκ τῶν Ἀσκληπιείων.

5 ΣΩ. Μῶν καὶ ῥαψῳδῶν ἀγῶνα τιθέασιν τῷ θεῷ οἱ Ἐπιδαύριοι;

ΙΩΝ. Πάνυ γε, καὶ τῆς ἄλλης γε μουσικῆς.

ΣΩ. Τί οὖν; ἠγωνίζου τι ἡμῖν; καὶ πῶς τι ἠγωνίσω;

ΙΩΝ. Τὰ πρῶτα τῶν ἄθλων ἠνεγκάμεθα, ὦ Σώ- B
10 κρατες.

ΣΩ. Εὖ λέγεις· ἄγε δὴ ὅπως καὶ τὰ Παναθήναια νικήσομεν.

ΙΩΝ. Ἀλλ᾽ ἔσται ταῦτα, ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ.

ΣΩ. Καὶ μὴν πολλάκις γε ἐζήλωσα ὑμᾶς τοὺς ῥαψῳ-
15 δούς, ὦ Ἴων, τῆς τέχνης· τὸ γὰρ ἅμα μὲν τὸ σῶμα [κεκοσμῆσθαι] ἀεὶ πρέπον ὑμῶν εἶναι τῇ τέχνῃ καὶ ὡς καλλίστους φαίνεσθαι, ἅμα δὲ ἀναγκαῖον εἶναι ἔν τε ἄλλοις ποιηταῖς διατρίβειν πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καὶ δὴ καὶ μάλιστα ἐν Ὁμήρῳ, τῷ ἀρίστῳ καὶ θειοτάτῳ τῶν ποιητῶν,
20 καὶ τὴν τούτου διάνοιαν ἐκμανθάνειν, μὴ μόνον τὰ ἔπη, C

8 *ἠγωνίζου τι ἡμῖν; καὶ πῶς τι ἠγωνίσω* cf. 24, 20: *ἠγωνίζου τι ἡμῖν; καὶ πῶς; τί ἠγωνίσω;* Stephanus, *ἠγωνίζου τι ἡμῖν; καὶ πρὸς τί ἠγωνίσω;* Bipontini, *ἠγωνίζου τι ἡμῖν; καὶ πῶς ἠγωνίσω* Beck, *ἠγωνίζου τέ τι ἡμῖν καὶ πῶς; τὶ ἠγωνίσω* G. Hermann praef. Sophocl. Antig. ed. III p. X, *ἠγωνίσω τι ἡμῖν.* ΙΩΝ. *Πῶς ἠγωνισάμην;* Naber comm. II 56 14 *τοὺς ῥαψῳδούς* delevit Naber obs. crit. 14 16 *κεκοσμῆσθαι* delevi 17 *καλλίστους* ex emend. apogr. Parisinum 1812: *καλλίστοις*

ζηλωτόν ἐστιν. οὐ γὰρ ἂν γένοιτό ποτε ῥαψῳδός, εἰ μὴ συνείη τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. τὸν γὰρ ῥαψῳδὸν ἑρμηνέα δεῖ τοῦ ποιητοῦ τῆς διανοίας γίγνεσθαι τοῖς ἀκούουσι· τοῦτο δὲ καλῶς ποιεῖν μὴ γιγνώσκοντα ὅ τι λέγει ὁ ποιητὴς ἀδύνατον. ταῦτα οὖν πάντα ἄξια 5 ζηλοῦσθαι.

ΙΩΝ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες· ἐμοὶ γοῦν τοῦτο πλεῖστον ἔργον παρέσχεν τῆς τέχνης, καὶ οἶμαι κάλλιστα ἀνθρώπων λέγειν περὶ Ὁμήρου, ὡς οὔτε Μητρόδωρος ὁ Λαμψακηνὸς οὔτε Στησίμβροτος ὁ Θάσιος οὔτε 10 (D) Γλαύκων οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν πώποτε γενομένων ἔσχεν εἰπεῖν οὕτω πολλὰς καὶ καλὰς διανοίας περὶ Ὁμήρου, ὅσας ἐγώ.

ΣΩ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἴων· δῆλον γὰρ ὅτι οὐ φθονήσεις μοι ἐπιδεῖξαι. 15

ΙΩΝ. Καὶ μὴν ἄξιον ἀκοῦσαι, ὦ Σώκρατες, ὡς εὖ κεκόσμηκα τὸν Ὅμηρον· ὥστε οἶμαι ὑπὸ Ὁμηριδῶν ἄξιος εἶναι χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐγὼ ἔτι ποιήσομαι σχολὴν ἀκροᾶσθαί (531) σου· νῦν δέ μοι τοσόνδε ἀπόκριναι· πότερον περὶ 20 Ὁμήρου μόνον δεινὸς εἶ ἢ καὶ περὶ Ἡσιόδου καὶ Ἀρχιλόχου;

ΙΩΝ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ περὶ Ὁμήρου μόνον· ἱκανὸν γάρ μοι δοκεῖ εἶναι.

ΣΩ. Ἔστι δὲ περὶ ὅτου Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος ταὐτὰ 25 λέγετον;

ΙΩΝ. Οἶμαι ἔγωγε καὶ πολλά.

ΣΩ. Πότερον οὖν περὶ τούτων κάλλιον ἂν ἐξηγήσαιο ἃ Ὅμηρος λέγει ἢ ἃ Ἡσίοδος;

(B) ΙΩΝ. Ὁμοίως ἂν περί γε τούτων, ὦ Σώκρατες, περὶ 30 ὧν ταὐτὰ λέγουσιν.

ΣΩ. Τί δέ, ὧν πέρι μὴ ταὐτὰ λέγουσιν; οἷον περὶ μαντικῆς λέγει τι Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος.

ΙΩΝ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί οὖν; ὅσα τε ὁμοίως καὶ ὅσα διαφόρως περὶ 35

1 οὐ — 2 ποιητοῦ Priscian. inst. XVIII 287 II 360 Hertz

2 συνείη Marcianus 189: συνιείη Vindob. suppl. 7, συνίη 7 ἐμοὶ γοῦν Vindob. suppl. 7: ἐμοὶ γ' οὖν 11 γλαύκων: Γλαῦκος Sydenham

μαντικῆς λέγετον τὼ ποιητὰ τούτω, πότερον σὺ κάλλιον ἂν ἐξηγήσαιο ἢ τῶν μάντεών τις τῶν ἀγαθῶν;

ΙΩΝ. Τῶν μάντεων.

ΣΩ. Εἰ δὲ σὺ ἦσθα μάντις, οὐκ, εἴπερ περὶ τῶν
5 ὁμοίως λεγομένων οἷός τ' ἦσθα ἐξηγήσασθαι, καὶ περὶ τῶν διαφόρως λεγομένων ἠπίστω ἂν ἐξηγεῖσθαι; C

ΙΩΝ. Δῆλον ὅτι.

ΣΩ. Τί οὖν ποτε περὶ μὲν Ὁμήρου δεινὸς εἶ, περὶ δὲ
(192 b) Ἡσιόδου οὔ, οὐδὲ τῶν ἄλλων ποιητῶν; ἢ Ὅμηρος περὶ
10 ἄλλων τινῶν λέγει ἢ ὧνπερ σύμπαντες οἱ ἄλλοι ποιηταί; οὐ περὶ πολέμου τε τὰ πολλὰ διελήλυθεν καὶ περὶ ὁμιλιῶν πρὸς ἀλλήλους ἀνθρώπων ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν καὶ ἰδιωτῶν καὶ δημιουργῶν, καὶ περὶ θεῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλούντων, [ὡς ὁμιλοῦσι] καὶ
15 περὶ τῶν οὐρανίων παθημάτων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἅιδου, καὶ γενέσεις καὶ θεῶν καὶ ἡρώων; οὐ ταῦτά ἐστι περὶ D ὧν Ὅμηρος τὴν ποίησιν πεποίηκεν;

ΙΩΝ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; οἱ ἄλλοι ποιηταὶ οὐ περὶ τῶν αὐτῶν
20 τούτων;

ΙΩΝ. Ναί, ἀλλ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὁμοίως πεποιήκασι καὶ Ὅμηρος.

ΣΩ. Τί μήν; κάκιον;

ΙΩΝ. Πολύ γε.

25 ΣΩ. Ὅμηρος δὲ ἄμεινον;

ΙΩΝ. Ἄμεινον μέντοι νὴ Δία.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ φίλη κεφαλὴ Ἴων, ὅταν περὶ ἀριθμοῦ πολλῶν λεγόντων εἷς τις ἄριστα λέγῃ, γνώσεται δήπου τις τὸν εὖ λέγοντα;

30 ΙΩΝ. Φημί. E

ΣΩ. Πότερον οὖν ὁ αὐτός, ὅσπερ καὶ τοὺς κακῶς λέγοντας, ἢ ἄλλος;

ΙΩΝ. Ὁ αὐτὸς δήπου.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τὴν ἀριθμητικὴν τέχνην ἔχων οὗτός
35 ἐστι;

ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Τί δ'; ὅταν πολλῶν λεγόντων περὶ ὑγιεινῶν σιτίων, ὁποῖά ἐστιν, εἷς τις ἄριστα λέγῃ, πότερον ἕτερος

14 ὡς ὁμιλοῦσι delevit Cobet 24 πολύ revera 27 Ἴων delevit Naber obs. crit. 12, Cobet var. lect. 641

μέν τις τὸν ἄριστα λέγοντα γνώσεται ὅτι ἄριστα λέγει, ἕτερος δὲ τὸν κάκιον ὅτι κάκιον, ἢ αὑτός;

ΙΩΝ. Δῆλον δήπου, ὁ αὐτός.

ΣΩ. Τίς οὗτος; τί ὄνομ' αὐτῷ;

ΙΩΝ. Ἰατρός. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν κεφαλαίῳ λέγωμεν, ὡς ὁ αὐτὸς γνώσεται ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν πολλῶν λεγόντων, ὅστις τε εὖ 532 λέγει καὶ ὅστις κακῶς· ἢ εἰ μὴ γνώσεται τὸν κακῶς λέγοντα, δῆλον ὅτι οὐδὲ τὸν εὖ, περί γε τοῦ αὐτοῦ.

ΙΩΝ. Οὕτως. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς γίγνεται δεινὸς περὶ ἀμφοτέρων;

ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν σὺ φῂς καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους ποιητάς, ἐν οἷς καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἀρχίλοχός ἐστιν, περί 15 γε τῶν αὐτῶν λέγειν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τὸν μὲν εὖ γε, τοὺς δὲ χεῖρον;

ΙΩΝ. Καὶ ἀληθῆ λέγω.

ΣΩ. Οὐκοῦν, εἴπερ τὸν εὖ λέγοντα γιγνώσκεις, καὶ B τοὺς χεῖρον λέγοντας γιγνώσκοις ἂν ὅτι χεῖρον λέγουσιν. 20

ΙΩΝ. Ἔοικέν γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ βέλτιστε, ὁμοίως τὸν Ἴωνα λέγοντες περὶ Ὁμήρου τε δεινὸν εἶναι καὶ περὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν οὐχ ἁμαρτησόμεθα, ἐπειδή γε αὐτὸς ὁμολογεῖ τὸν αὐτὸν ἔσεσθαι κριτὴν ἱκανὸν πάντων, ὅσοι ἂν περὶ τῶν αὐτῶν 25 λέγωσι, τοὺς δὲ ποιητὰς σχεδὸν ἅπαντας τὰ αὐτὰ ποιεῖν.

ΙΩΝ. Τί οὖν ποτὲ τὸ αἴτιον, ὦ Σώκρατες, ὅτι ἐγώ, ὅταν μέν τις περὶ ἄλλου του ποιητοῦ διαλέγηται, οὔτε C προσέχω τὸν νοῦν ἀδυνατῶ τε καὶ ὁτιοῦν συμβαλέσθαι λόγου ἄξιον, ἀλλ' ἀτεχνῶς νυστάζω, ἐπειδὰν δέ τις περὶ 30 Ὁμήρου μνησθῇ, εὐθύς τε ἐγρήγορα καὶ προσέχω τὸν νοῦν καὶ εὐπορῶ ὅ τι λέγω;

ΣΩ. Οὐ χαλεπὸν τοῦτό γε εἰκάσαι, ὦ ἑταῖρε, ἀλλὰ παντὶ δῆλον ὅτι τέχνῃ καὶ ἐπιστήμῃ περὶ Ὁμήρου λέγειν ἀδύνατος εἶ· εἰ γὰρ τέχνῃ οἷός τε ἦσθα, καὶ περὶ τῶν 35 ἄλλων ποιητῶν ἁπάντων λέγειν οἷός τ' ἂν ἦσθα· ποιητικὴ γάρ πού ἐστιν τὸ ὅλον. ἢ οὔ;

2 αὑτός scripsi: ὁ αὐτός ex emend. apogr. Coislinianum 155, αὐτός 4 τί ὄνομ' αὐτῷ delevit Naber comm. II 56 16 εὖ γε: εὖ prima manu Marcianus 189

ΙΩΝ. *Ναί.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἐπειδὰν λάβῃ τις καὶ ἄλλην τέχνην ἡντινοῦν ὅλην, ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς σκέψεώς ἐστι περὶ ἁπασῶν τῶν τεχνῶν; πῶς τοῦτο λέγω, δέει τί μου ἀκοῦσαι,* D
5 *ὦ Ἴων;*

ΙΩΝ. *Ναὶ μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, ἔγωγε· χαίρω γὰρ ἀκούων ὑμῶν τῶν σοφῶν.*

ΣΩ. *Βουλοίμην ἄν σε ἀληθῆ λέγειν, ὦ Ἴων· ἀλλὰ σοφοὶ μέν πού ἐστε ὑμεῖς οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ ὑποκριταὶ καὶ*
10 *ὧν ὑμεῖς ᾄδετε τὰ ποιήματα, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ εὐήθη λέγω, οἷον εἰκὸς ἰδιώτην ἄνθρωπον. ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου* E *οὗ νυνδὴ ἠρόμην σε, θέασαι ὡς φαῦλον καὶ ἰδιωτικόν ἐστι καὶ παντὸς ἀνδρὸς γνῶναι ὃ ἔλεγον, τὴν αὐτὴν εἶναι σκέψιν, ἐπειδάν τις ὅλην τέχνην λάβῃ. λάβωμεν γὰρ τῷ*
15 *λόγῳ· γραφικὴ γάρ τίς ἐστι τέχνη τὸ ὅλον;*

ΙΩΝ. *Ναί.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν καὶ γραφῆς πολλοὶ καὶ εἰσι καὶ γεγόνασιν ἀγαθοὶ καὶ φαῦλοι;*

ΙΩΝ. *Πάνυ γε.*

20 ΣΩ. *Ἤδη οὖν τινα εἶδες, ὅστις περὶ μὲν Πολυγνώτου τοῦ Ἀγλαοφῶντος δεινός ἐστιν ἀποφαίνειν, ἃ εὖ τε γράφει καὶ ἃ μή, περὶ δὲ τῶν ἄλλων γραφέων ἀδύνατος; καὶ* 533 *ἐπειδὰν μέν τις τὰ τῶν ἄλλων ζωγράφων ἔργα ἐπιδεικνύῃ, νυστάζει τε καὶ ἀπορεῖ καὶ οὐκ ἔχει ὅ τι συμβάληται,*
25 *ἐπειδὰν δὲ περὶ Πολυγνώτου ἢ ἄλλου ὅτου βούλει τῶν γραφέων ἑνὸς [μόνου] δέῃ ἀποφήνασθαι γνώμην, ἐγρήγορέν τε καὶ προσέχει τὸν νοῦν καὶ εὐπορεῖ ὅ τι εἴπῃ;*

ΙΩΝ. *Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ δῆτα.*

ΣΩ. *Τί δέ; ἐν ἀνδριαντοποιίᾳ ἤδη τιν' εἶδες, ὅστις*
30 *περὶ μὲν Δαιδάλου τοῦ Μητίονος ἢ Ἐπειοῦ τοῦ Πανοπέως* B *ἢ Θεοδώρου τοῦ Σαμίου ἢ ἄλλου τινὸς ἀνδριαντοποιοῦ ἑνὸς πέρι δεινός ἐστιν ἐξηγεῖσθαι ἃ εὖ πεποίηκεν, ἐν δὲ τοῖς τῶν ἄλλων ἀνδριαντοποιῶν ἔργοις ἀπορεῖ τε καὶ νυστάζει, οὐκ ἔχων ὅ τι εἴπῃ;*

35 ΙΩΝ. *Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐδὲ τοῦτον ἑώρακα.*

9 ὑποκριταὶ apographa: οἱ ὑποκριταὶ, sed cf. 61,23 10 ᾄδετε, sed ε post τ in ras. | εὐήθη scripsi: τὰ πλήθη Madvig advers. I 415, τἀληθῆ 12 νυνδὴ scripsi: νῦν 13 ἀνδρὸς, sed ρ in ras. 24 ἔχει Vindob. suppl. 7, t: ἔχῃ 26 μόνου delevit Naber comm. II 56 29 δὲ Vindob. suppl. 7: δαὶ

ΣΩ. *Ἀλλὰ μήν, ὥς γ᾽ ἐγὼ οἶμαι, οὐδ᾽ ἐν αὐλήσει γε οὐδὲ ἐν κιθαρίσει οὐδὲ ἐν κιθαρῳδίᾳ οὐδὲ ἐν ῥαψῳδίᾳ οὐδεπώποτ᾽ εἶδες ἄνδρα, ὅστις περὶ μὲν Ὀλύμπου δεινός*
C *ἐστιν ἐξηγεῖσθαι ἢ περὶ Θαμύρου ἢ περὶ Ὀρφέως ἢ περὶ Φημίου τοῦ Ἰθακησίου [ῥαψῳδοῦ], περὶ δὲ Ἴωνος τοῦ* 5 *Ἐφεσίου ἀπορεῖ καὶ οὐκ ἔχει συμβάλλεσθαι, ἅ τε εὖ ῥαψῳδεῖ καὶ ἃ μή.*

ΙΩΝ. *Οὐκ ἔχω σοι περὶ τούτου ἀντιλέγειν, ὦ Σώκρατες· ἀλλ᾽ ἐκεῖνο ἐμαυτῷ σύνοιδα, ὅτι περὶ Ὁμήρου κάλλιστ᾽ ἀνθρώπων λέγω καὶ εὐπορῶ καὶ οἱ ἄλλοι πάν-* 10 *τες μέ φασιν εὖ λέγειν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὔ. καίτοι ὅρα τοῦτο τί ἔστιν.*

ΣΩ. *Καὶ ὁρῶ, ὦ Ἴων, καὶ ἔρχομαί γέ σοι ἀποφανού-*
D *μενος, ὅ μοι δοκεῖ τοῦτο εἶναι. ἔστι γὰρ τοῦτο τέχνη μὲν οὐκ ὂν παρὰ σοὶ περὶ Ὁμήρου εὖ λέγειν, ὃ νυνδὴ* 15 *ἔλεγον, θεία δὲ δύναμις, ἥ σε κινεῖ, ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν. καὶ γὰρ αὕτη ἡ λίθος οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι* (f. 193a)
E *τοῖς δακτυλίοις, ὥστε δύνασθαι ταὐτὸν τοῦτο ποιεῖν ὅπερ* 20 *ἡ λίθος, ἄλλους ἄγειν δακτυλίους, ὥστ᾽ ἐνίοτε ὁρμαθὸς μακρὸς πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται· πᾶσι δὲ τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. οὕτω δὲ καὶ ἡ Μοῦσα ἐνθέους μὲν ποιεῖ αὐτή, διὰ δὲ τῶν ἐνθέων τούτων ἄλλων ἐνθουσιαζόντων ὁρμαθὸς* 25 *ἐξαρτᾶται. πάντες γὰρ οἵ τε τῶν ἐπῶν ποιηταὶ οἱ ἀγαθοὶ οὐκ ἐκ τέχνης ἀλλ᾽ ἔνθεοι ὄντες καὶ κατεχόμενοι*

14 *ἔστι* — 59, 16 *ἐνῇ* Stob. eclog. II 5, 3 M (II 35 Wachsmuth) 17 fragm. tragic. Nauck Eurip. nr. 571 p. 425 *τὰς βροτῶν* | *γνώμας σκοπῶν* (*κλοπεύων* Buttmann, *ἐπωπῶν* Nauck, *ἐπισπῶν* Bergk opusc. I 448) *ὥστε Μαγνῆτις λίθος* | *τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν*

5 *ῥαψῳδοῦ* delevit Naber comm. II 56 | *πε*ρὶ* 6 *συμβάλλεσθαι*: *συμβαλέσθαι* Vindob. suppl. 7 13 *ἔρχομαι — ἀποφανούμενος* Cobet var. lect. 286: *ἄρχομαι — ἀποφαινόμενος* 14 *τέχνη μὲν οὐκ ὂν* Vindob. suppl. 7: *τέχνῃ μὲν οὐκ ἂν* Stobaeus, *τέχνῃ μὲν οὔ, οὐκ ὂν* Hermann, *τέχνῃ μὲν οὐκ ὂν* (*τέχνῃ μὲν οὔ, τὸ παρόν σοι περὶ* Stallbaum) 18 *αὐτοὺς*: *αὐτὴ* Baiter 19 *δακτυλίους ἄγει* Vindob. suppl. 7, Stobaeus: *δακτυλίους* 21 *ἄλλους ἄγειν δακτυλίους* delevit Naber comm. II 56 22 *μακρὸς πάνυ*: *πάνυ μακρὸς* Stobaeus | *σιδηρῶν δακτυλίων* Jacobs Elementarbuch II B 32: *σιδηρίων* Hermann, *σιδηρίων καὶ δακτυλίων* Vindob. suppl. 7, Stobaeus, *σιδήρων καὶ δακτυλίων* 24 *αὐτή* apographa, codex P Stobaei: *αὕτη* 25 *ἄλλων*: *ἄλλος* Stobaeus

πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα, καὶ οἱ μελοποιοὶ
οἱ ἀγαθοὶ ὡσαύτως, ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες οὐκ 534
ἔμφρονες ὄντες ὀρχοῦνται, οὕτω καὶ οἱ μελοποιοὶ οὐκ
ἔμφρονες ὄντες τὰ καλὰ μέλη ταῦτα ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐπει-
5 δὰν ἐμβῶσιν εἰς τὴν ἁρμονίαν καὶ εἰς τὸν ῥυθμόν, καὶ
βακχεύουσι καὶ κατεχόμενοι, ὥσπερ αἱ βάκχαι ἀρύτονται
ἐκ τῶν ποταμῶν μέλι καὶ γάλα κατεχόμεναι, ἔμφρονες δὲ
οὖσαι οὔ, καὶ τῶν μελοποιῶν ἡ ψυχὴ τοῦτο ἐργάζεται,
ὅπερ αὐτοὶ λέγουσι. λέγουσι γὰρ δήπουθεν πρὸς ἡμᾶς
10 οἱ ποιηταί, ὅτι ἀπὸ κρηνῶν μελιρρύτων ἐκ Μουσῶν
κήπων τινῶν καὶ ναπῶν δρεπόμενοι τὰ μέλη ἡμῖν B
φέρουσιν ὥσπερ αἱ μέλιτται, καὶ αὐτοὶ οὕτω
πετόμενοι· καὶ ἀληθῆ λέγουσι· κοῦφον γὰρ χρῆμα
ποιητής ἐστιν καὶ πτηνὸν καὶ διερόν, καὶ οὐ πρότερον
15 οἷός τε ποιεῖν, πρὶν ἂν ἔνθεός τε γένηται καὶ ἔκφρων
καὶ ὁ νοῦς μηκέτι ἐν αὐτῷ ἐνῇ· ἕως δ' ἂν τουτὶ ἔχῃ
τὸ κτῆμα, ἀδύνατος πᾶς ποιεῖν ἄνθρωπός ἐστι καὶ
χρησμῳδεῖν. ἅτε οὖν οὐ τέχνῃ ποιοῦντες πολλὰ λέγοντες
καὶ καλὰ περὶ τῶν πραγμάτων, ὥσπερ σὺ περὶ Ὁμήρου,
20 ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ, τοῦτο μόνον οἷός τε ἕκαστος ποιεῖν C
καλῶς, ἐφ' ὃ ἡ Μοῦσα αὐτὸν ὥρμησεν, ὁ μὲν διθυράμβους,
ὁ δὲ ἐγκώμια, ὁ δὲ ὑπορχήματα, ὁ δ' ἔπη, ὁ δ' ἰάμβους·
τὰ δ' ἄλλα φαῦλος αὐτῶν ἕκαστός ἐστιν. οὐ γὰρ τέχνῃ
ταῦτα λέγουσιν, ἀλλὰ θείᾳ δυνάμει, ἐπεί, εἰ περὶ ἑνὸς
25 τέχνῃ καλῶς ἠπίσταντο λέγειν, κἂν περὶ τῶν ἄλλων
ἁπάντων· διὰ ταῦτα δὲ ὁ θεὸς ἐξαιρούμενος τούτων τὸν
νοῦν τούτοις χρῆται ὑπηρέταις καὶ τοῖς χρησμῳδοῖς καὶ
τοῖς μάντεσι τοῖς θείοις, ἵνα ἡμεῖς οἱ ἀκούοντες εἰδῶμεν, D
ὅτι οὐχ οὗτοί εἰσιν οἱ ταῦτα λέγοντες οὕτω πολλοῦ ἄξια,
30 οἷς νοῦς μὴ πάρεστιν, ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων,
διὰ τούτων δὲ φθέγγεται πρὸς ἡμᾶς. μέγιστον δὲ

24 ἐπεί — 31 ἡμᾶς Stob. eclog. II 5, 3 M (II 35 Wachsmuth)

2 *οὐκ ἔμφρονες ὄντες* delevit Naber comm. II 56 5 *καὶ βακχεύουσι*: *βακχεύουσι* Stobaeus, Marcianus 189 6 *καὶ κατεχόμενοι*: *κατεχόμενοι* M. W. Müller 7 *κατεχόμεναι* delevit Naber comm. II 56 11 *τὰ μέλη*: *τὸ μέλι* Sydenham 14 *καὶ διερόν* Dobree advers. I 154: *καὶ ἱερόν* 16 *μηκέτι ἐν αὐτῷ*: *ἐν αὐτῷ μηκέτι* Stobaeus 17 *καὶ χρησμῳδεῖν* delevit Hoenebeek Hissink animadv. 13 18 *πολλὰ λέγοντες* Hoenebeek Hissink: *καὶ πολλὰ λέγουσι* apographa, *καὶ πολλὰ λέγοντες* 21 *καλῶς* Vindob. suppl. 7: *καλὸς* 26 *ἁπάντων*: *πάντων* Stobaeus 30 *αὐτός ἐστιν*: *ἐστιν αὐτὸς* Stobaeus

τεκμήριον τῷ λόγῳ Τύννιχος ὁ Χαλκιδεύς, ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν πώποτ' ἐποίησε ποίημα, ὅτου τις ἂν ἀξιώσειεν μνησθῆναι, τὸν δὲ παίωνα ὃν πάντες ᾄδουσι, σχεδόν τι πάντων μελῶν κάλλιστον, ἀτεχνῶς, ὅπερ αὐτὸς λέγει,
E εὕρημά τι Μοισᾶν. ἐν τούτῳ γὰρ δὴ μάλιστά μοι 5 δοκεῖ ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι ἡμῖν, ἵνα μὴ διστάζωμεν, ὅτι οὐκ ἀνθρώπινά ἐστιν τὰ καλὰ ταῦτα ποιήματα οὐδὲ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θεῖα καὶ θεῶν, οἱ δὲ ποιηταὶ οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἑρμηνῆς εἰσιν τῶν θεῶν, κατεχόμενοι ἐξ ὅτου ἂν ἕκαστος κατέχηται. ταῦτα ἐνδεικνύμενος ὁ θεὸς ἐξεπίτη- 10
535 δες διὰ τοῦ φαυλοτάτου ποιητοῦ τὸ κάλλιστον μέλος ᾖσεν· ἢ οὐ δοκῶ σοι ἀληθῆ λέγειν, ὦ Ἴων;

ΙΩΝ. Ναὶ μὰ τὸν Δία, ἔμοιγε· ἅπτει γάρ πώς μου τοῖς λόγοις τῆς ψυχῆς, ὦ Σώκρατες, καί μοι δοκοῦσι θείᾳ μοίρᾳ ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν ταῦτα οἱ ἀγαθοὶ ποιηταὶ 15 ἑρμηνεύειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς αὖ οἱ ῥαψῳδοὶ τὰ τῶν ποιητῶν ἑρμηνεύετε;

ΙΩΝ. Καὶ τοῦτο ἀληθὲς λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἑρμηνέων ἑρμηνῆς γίγνεσθε; 20

ΙΩΝ. Παντάπασί γε.

B ΣΩ. Ἔχε δή μοι τόδε εἰπέ, ὦ Ἴων, καὶ μὴ ἀποκρύψῃ ὅ τι ἄν σε ἔρωμαι· ὅταν εὖ εἴπῃς ἔπη καὶ ἐκπλήξῃς μάλιστα τοὺς θεωμένους, ἢ τὸν Ὀδυσσέα ὅταν ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἐφαλλόμενον ᾄδῃς, ἐκφανῆ γιγνόμενον τοῖς μνη- 25 στῆρσι καὶ ἐκχέοντα τοὺς ὀϊστοὺς πρὸ τῶν ποδῶν, ἢ Ἀχιλλέα ἐπὶ τὸν Ἕκτορα ὁρμῶντα, ἢ καὶ τῶν περὶ Ἀνδρομάχην ἐλεεινῶν τι ἢ περὶ Ἑκάβην ἢ περὶ Πρίαμον, τότε πότερον ἔμφρων εἶ, ἢ ἔξω σαυτοῦ γίγνει καὶ παρὰ τοῖς
C πράγμασιν οἴεταί σου εἶναι ἡ ψυχὴ οἷς λέγεις ἐνθουσιά- 30 ζουσα, ἢ ἐν Ἰθάκῃ οὖσιν ἢ ἐν Τροίᾳ ἢ ὅπως ἂν καὶ τὰ ἔπη ἔχῃ;

ΙΩΝ. Ὡς ἐναργές μοι τοῦτο, ὦ Σώκρατες, τὸ τεκμήριον εἶπες· οὐ γάρ σε ἀποκρυψάμενος ἐρῶ. ἐγὼ γὰρ ὅταν ἐλεεινόν τι λέγω, δακρύων ἐμπίμπλανταί μου οἱ 35

5 Bergk poët. lyr.[4] III 379 25 Homer. Od. 22 init. 27 Homer. Il. 22, 311 22, 405 22, 437

3 *παίωνα*: *παιῶνα* Vindob. suppl. 7, *παιᾶνα* apogr. Vaticanum 1029 5 *εὕρημά τι* Stephanus: *εὑρήματι* 25 *οὐδὸν* Vindob. suppl. 7, t: *ὀδὸν* 31 *οὖσιν*: *οὖσα* Marcianus 189, I. Baumann

ὀφθαλμοί· ὅταν τε φοβερὸν ἢ δεινόν, ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου καὶ ἡ καρδία πηδᾷ.

ΣΩ. Τί οὖν; φῶμεν, ὦ Ἴων, ἔμφρονα εἶναι τοῦτον D τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἂν κεκοσμημένος ἐσθῆτι ποικίλῃ καὶ 5 χρυσοῖς στεφάνοις κλάῃ τ' ἐν θυσίαις καὶ ἑορταῖς, μηδὲν ἀπολωλεκὼς τούτων, ἢ φοβῆται πλεῖν ἢ ἐν δισμυρίοις ἀνθρώποις ἑστηκὼς φιλίοις, μηδενὸς ἀποδύοντος μηδὲ ἀδικοῦντος;

ΙΩΝ. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ πάνυ, ὦ Σώκρατες, ὥς γε 10 τἀληθὲς εἰρῆσθαι.

ΣΩ. Οἶσθα οὖν ὅτι καὶ τῶν θεατῶν τοὺς πολλοὺς ταὐτὰ ταῦτα ὑμεῖς ἐργάζεσθε;

ΙΩΝ. Καὶ μάλα καλῶς οἶδα· καθορῶ γὰρ ἑκάστοτε E αὐτοὺς ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ βήματος κλάοντάς τε καὶ δεινὸν 15 ἐμβλέποντας καὶ συνθαμβοῦντας τοῖς λεγομένοις. δεῖ γάρ με καὶ σφόδρ' αὐτοῖς τὸν νοῦν προσέχειν· ὡς ἐὰν μὲν κλάοντας αὐτοὺς καθίσω, αὐτὸς γελάσομαι ἀργύριον λαμβάνων, ἐὰν δὲ γελῶντας, αὐτὸς κλαύσομαι ἀργύριον ἀπολλύς.

20 ΣΩ. Οἶσθα οὖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεατὴς τῶν δακτυλίων ὁ ἔσχατος, ὧν ἐγὼ ἔλεγον ὑπὸ τῆς Ἡρακλειώτιδος λίθου ἀπ' ἀλλήλων τὴν δύναμιν λαμβάνειν; ὁ δὲ μέσος σὺ ὁ ῥαψῳδὸς καὶ ὑποκριτής, ὁ δὲ πρῶτος αὐτὸς ὁ 536 (193 b) ποιητής· ὁ δὲ θεὸς διὰ πάντων τούτων ἕλκει τὴν ψυχὴν 25 ὅποι ἂν βούληται τῶν ἀνθρώπων, ἀνακρεμαννὺς ἐξ ἀλλήλων τὴν δύναμιν. καὶ ὥσπερ ἐκ τῆς λίθου ἐκείνης ὁρμαθὸς πάμπολυς ἐξήρτηται χορευτῶν τε καὶ διδασκάλων καὶ ὑποδιδασκάλων, ἐκ πλαγίου ἐξηρτημένων τῶν τῆς Μούσης ἐκκρεμαμένων δακτυλίων. καὶ ὁ μὲν τῶν ποιητῶν 30 ἐξ ἄλλης Μούσης, ὁ δὲ ἐξ ἄλλης ἐξήρτηται· ὀνομάζομεν δὲ αὐτὸ κατέχεται· τὸ δέ ἐστι παραπλήσιον· ἔχεται B γάρ· ἐκ δὲ τούτων τῶν πρώτων δακτυλίων, τῶν ποιητῶν, ἄλλοι ἐξ ἄλλου αὖ ἠρτημένοι εἰσὶ καὶ ἐνθουσιάζουσιν, οἱ μὲν ἐξ Ὀρφέως, οἱ δὲ ἐκ Μουσαίου· οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ Ὁμή-35 ρου κατέχονταί τε καὶ ἔχονται. ὧν σύ, ὦ Ἴων, εἷς εἶ καὶ

1 τε: δὲ M. W. Müller 2 ὑπὸ φόβου delevit Hirschig 3 τοῦτον apographa (in P enim extra versum τότε additum): τότε τοῦτον Vindob. suppl. 7, τοῦτον τότε (τότε ex 60, 28 huc illatum est) 7 μηδὲ: ἢ apogr. P (an μηδὲ μηδενὸς?) 30 verba ὀνομάζομεν — ἔχεται γάρ delevit Sydenham

κατέχει ἐξ Ὁμήρου, καὶ ἐπειδὰν μέν τίς *τι* ἄλλου του ποιητοῦ ᾄδῃ, καθεύδεις τε καὶ ἀπορεῖς ὅ τι λέγῃς, ἐπειδὰν δὲ τούτου τοῦ ποιητοῦ φθέγξηταί τις μέλος, εὐθὺς
C ἐγρήγορας καὶ ὀρχεῖταί σου ἡ ψυχὴ καὶ εὐπορεῖς ὅ τι λέγῃς· οὐ γὰρ τέχνῃ οὐδ᾽ ἐπιστήμῃ περὶ Ὁμήρου λέγεις 5 ἃ λέγεις, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ καὶ κατοκωχῇ· ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες ἐκείνου μόνου αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως, ὃ ἂν ᾖ τοῦ θεοῦ ἐξ ὅτου ἂν κατέχωνται, καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέλος καὶ σχημάτων καὶ ῥημάτων εὐποροῦσι, τῶν δὲ ἄλλων οὐ φροντίζουσιν· οὕτω καὶ σύ, ὦ Ἴων, περὶ μὲν 10 Ὁμήρου ὅταν τις μνησθῇ, εὐπορεῖς, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπορεῖς· τούτου δ᾽ ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅ μ᾽ ἐρωτᾷς, δι᾽ ὅ τι
D σὺ περὶ μὲν Ὁμήρου εὐπορεῖς, περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὔ, ὅτι οὐ τέχνῃ ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ Ὁμήρου δεινὸς εἶ ἐπαινέτης.

ΙΩΝ. Σὺ μὲν εὖ λέγεις, ὦ Σώκρατες· θαυμάζοιμι 15 μεντἂν οὕτως εἰ εὖ εἴποις, ὥστε με ἀναπεῖσαι, ὡς ἐγὼ κατεχόμενος καὶ μαινόμενος Ὅμηρον ἐπαινῶ. οἶμαι δὲ οὐδ᾽ ἂν σοὶ δόξαιμι, εἴ μου ἀκούσαις λέγοντος περὶ Ὁμήρου.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐθέλω γε ἀκοῦσαι, οὐ μέντοι πρότερον, 20 πρὶν ἄν μοι ἀποκρίνῃ τόδε· ὧν Ὅμηρος λέγει περὶ τίνος εὖ λέγεις; οὐ γὰρ δήπου περὶ ἁπάντων γε.

ΙΩΝ. Εὖ ἴσθι, ὦ Σώκρατες, περὶ οὐδενὸς ὅτου οὔ.

ΣΩ. Οὐ δήπου καὶ περὶ τούτων, ὧν σὺ μὲν τυγχάνεις οὐκ εἰδώς, Ὅμηρος δὲ λέγει. 25

E ΙΩΝ. Καὶ ταῦτα ποῖά ἐστιν, ἃ Ὅμηρος μὲν λέγει, ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα;

537 ΣΩ. Οὐ καὶ περὶ τεχνῶν μέντοι λέγει πολλαχοῦ Ὅμηρος καὶ πολλά; οἷον καὶ περὶ ἡνιοχείας — ἐὰν μνησθῶ τὰ ἔπη, ἐγώ σοι φράσω. 30

ΙΩΝ. Ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐρῶ· ἐγὼ γὰρ μέμνημαι.

ΣΩ. Εἰπὲ δή μοι ἃ λέγει Νέστωρ Ἀντιλόχῳ τῷ ὑεῖ, παραινῶν εὐλαβηθῆναι περὶ τὴν καμπὴν ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ τῇ ἐπὶ Πατρόκλῳ.

1 τίς τι scripsi: τις 3 μέλος post ᾄδῃ transposuit Ast („vel deest accus. vel subaud. μέλος ex sequentibus" Stephanus) 6 κατωκωχῇ 12 ἐστι compendio | δι᾽ ὅ τι — οὐ delevit Hoenebeek Hissink animadv. 13 15 σὺ μὲν εὖ: εὖ μὲν Marcianus 189 22 λέγεις Cornarius eclog. 89: λέγει 29 ἡνιοχείας ex ἡνιοχίας

ΙΩΝ.
Κλινθῆναι δέ, φησί, καὶ αὐτὸς ἐυξέστῳ ἐνὶ
δίφρῳ
ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον B
5 κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν.

ΣΩ. Ἀρκεῖ. ταῦτα δή, ὦ Ἴων, τὰ ἔπη εἴτε ὀρθῶς C
10 λέγει Ὅμηρος εἴτε μή, πότερος ἂν γνοίη ἄμεινον, ἰατρὸς ἢ ἡνίοχος.

ΙΩΝ. Ἡνίοχος δήπου.

ΣΩ. Πότερον ὅτι τέχνην ταύτην ἔχει ἢ κατ' ἄλλο τι;

ΙΩΝ. Οὔκ, ἀλλ' ὅτι τέχνην.

15 ΣΩ. Οὐκοῦν ἑκάστῃ τῶν τεχνῶν ἀποδέδοταί τι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔργον οἵᾳ τε εἶναι γιγνώσκειν; οὐ γάρ που ἃ κυβερνητικῇ γιγνώσκομεν, γνωσόμεθα καὶ ἰατρικῇ.

ΙΩΝ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐδέ γε ἃ ἰατρικῇ, ταῦτα καὶ τεκτονικῇ.

20 ΙΩΝ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω καὶ κατὰ πασῶν τῶν τεχνῶν, ἃ τῇ D ἑτέρᾳ τέχνῃ γιγνώσκομεν, οὐ γνωσόμεθα τῇ ἑτέρᾳ; τόδε δέ μοι πρότερον τούτου ἀπόκριναι· τὴν μὲν ἑτέραν φῂς εἶναί τινα τέχνην, τὴν δ' ἑτέραν;

25 ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Ἆρα ὥσπερ ἐγώ, τεκμαιρόμενος, ὅταν ἡ μὲν ἑτέρων πραγμάτων ᾖ ἐπιστήμη, ἡ δ' ἑτέρων, οὕτω καλῶ τὴν μὲν ἄλλην, τὴν δὲ ἄλλην τέχνην, οὕτω καὶ σύ;

ΙΩΝ. Ναί. E

30 ΣΩ. Εἰ γάρ που τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐπιστήμη εἴη τις, τί ἂν τὴν μὲν ἑτέραν φαῖμεν εἶναι, τὴν δ' ἑτέραν, ὁπότε γε ταὐτὰ εἴη εἰδέναι ἀπ' ἀμφοτέρων; ὥσπερ ἐγώ τε γιγνώσκω ὅτι πέντε εἰσὶν οὗτοι οἱ δάκτυλοι, καὶ σύ, ὥσπερ ἐγώ, περὶ τούτων ταὐτὰ γιγνώσκεις· καὶ εἴ σε
35 ἐγὼ ἐροίμην, εἰ τῇ αὐτῇ τέχνῃ γιγνώσκομεν τῇ ἀριθμη-

2 Homer. Il. 13, 335

2 κλινθῆναι δὲ — καὶ αὐτὸς ἐυξέστῳ: αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐυπλέκτῳ libri Homerici 7 ἂν libri Homerici: μη (ἂν supra) Vindob. suppl. 7, μή 33 οὗτοι (ϊ) Hirschig

τικῇ τὰ αὐτὰ ἐγώ τε καὶ σύ, ἢ ἄλλῃ, φαίης ἂν δήπου τῇ αὐτῇ.

ΙΩΝ. Ναί.

538 ΣΩ. Ὃ τοίνυν ἄρτι ἔμελλον ἐρήσεσθαί σε, νυνὶ εἰπέ, εἰ κατὰ πασῶν τῶν τεχνῶν οὕτω σοι δοκεῖ, τῇ μὲν αὐτῇ 5 τέχνῃ τὰ αὐτὰ ἀναγκαῖον εἶναι γιγνώσκειν, τῇ δ' ἑτέρᾳ μὴ τὰ αὐτά, ἀλλ' εἴπερ ἄλλη ἐστίν, ἀναγκαῖον καὶ ἕτερα γιγνώσκειν.

ΙΩΝ. Οὕτω μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅστις ἂν μὴ ἔχῃ τινὰ τέχνην, ταύτης τῆς 10 τέχνης τὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα καλῶς γιγνώσκειν οὐχ οἷός τ' ἔσται;

B ΙΩΝ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Πότερον οὖν περὶ τῶν ἐπῶν ὧν εἶπες, εἴτε καλῶς λέγει Ὅμηρος εἴτε μή, σὺ κάλλιον γνώσει ἢ ἡνίοχος; 15

ΙΩΝ. Ἡνίοχος.

ΣΩ. Ῥαψῳδὸς γάρ που εἶ, ἀλλ' οὐχ ἡνίοχος.

ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Ἡ δὲ ῥαψῳδικὴ τέχνη ἑτέρα ἐστὶ τῆς ἡνιοχικῆς;

ΙΩΝ. Ναί. 20

ΣΩ. Εἰ ἄρα ἑτέρα, περὶ ἑτέρων καὶ ἐπιστήμη πραγμάτων ἐστί.

ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Τί δὲ δή, ὅταν Ὅμηρος λέγῃ, ὡς τετρωμένῳ τῷ C Μαχάονι Ἑκαμήδη ἡ Νέστορος παλλακὴ κυκεῶνα πίνειν 25 δίδωσιν; καὶ λέγει πως οὕτως·

οἴνῳ πραμνείῳ, φησίν, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν
κνήστι χαλκείῃ· παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον·

ταῦτα εἴτε ὀρθῶς λέγει Ὅμηρος εἴτε μή, πότερον ἰατρικῆς ἐστι διαγνῶναι καλῶς ἢ ῥαψῳδικῆς; 30

ΙΩΝ. Ἰατρικῆς.

ΣΩ. Τί δέ, ὅταν λέγῃ Ὅμηρος·

27 Homer. Il. 11, 639

21 καὶ ἐπιστήμη πραγμάτων Vindob. suppl. 7: καὶ ἐπιστήμη Baiter, πραγμάτων καὶ ἐπιστήμη 24 δὲ δὴ Vindob. suppl. 7: δαὶ δὴ 25 Ἑκαμήδη delevit Naber comm. II 56 28 κνήστι libri Homerici: κνήστει Vindob. suppl. 7, κνήστει ex κνήστη | παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον: ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε libri Homerici 32 δὲ Vindob. suppl. 7: δαὶ

ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ἵκανεν, D
ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμμεμαυῖα
ἔρχεται ὠμηστῇσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα·
ταῦτα πότερον φῶμεν ἁλιευτικῆς εἶναι τέχνης μᾶλλον
5 κρῖναι ἢ ῥαψῳδικῆς, ἅττα λέγει καὶ εἴτε καλῶς εἴτε μή;
ΙΩΝ. Δῆλον δή, ὦ Σώκρατες, ὅτι ἁλιευτικῆς.
(94 a) ΣΩ. Σκέψαι δή, σοῦ ἐρομένου, εἰ ἔροιό με· ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Σώκρατες, τούτων τῶν τεχνῶν ἐν Ὁμήρῳ E
εὑρίσκεις ἃ προσήκει ἑκάστῃ διακρίνειν, ἴθι μοι ἔξευρε
10 καὶ τὰ τοῦ μάντεώς τε καὶ μαντικῆς, ποῖά ἐστιν ἃ προσήκει αὐτῷ οἵῳ τ' εἶναι διαγιγνώσκειν, εἴτε εὖ εἴτε κακῶς πεποίηται — σκέψαι ὡς ῥᾳδίως τε καὶ ἀληθῆ ἐγώ σοι ἀποκρινοῦμαι. πολλαχοῦ μὲν γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ λέγει, οἷον καὶ ἃ ὁ τῶν Μελαμποδιδῶν λέγει μάντις πρὸς τοὺς
15 μνηστῆρας, Θεοκλύμενος·
δαιμόνιοι, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων 539
εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γυῖα,
οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
20 εἰδώλων τε πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή
ἱεμένων ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δέ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς· B
πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐν Ἰλιάδι, οἷον καὶ ἐπὶ τειχομαχίᾳ· λέγει γὰρ καὶ ἐνταῦθα
25 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον, C
ζωόν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὔπω λήθετο χάρμης.
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρήν
30 ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε

1 Homer. Il. 24, 80 16 Homer. Odyss. 20, 351 25 Homer. Il. 12, 200

1 βύσσον: πυθμέν' Vindob. suppl. 7, πυθμέν (α suprascr.) in marg. t (βυσσὸν sive βυθὸν libr. Homerici) | ἵκανεν: ὄρουσεν libri Homerici 2 ἐμμεμαυῖα: ἐμβεβαυῖα libri Homerici 3 μετ': ἐπ' libri Homerici | πῆμα: κῆρα libri Homerici 14 ἃ ὁ Vindob. suppl. 7 t: ὁ | μελαμποδιδῶν Vindob. suppl. 7, ex emend. T: μελαμποδῶν | μάντις et Θεοκλύμενος delevit Naber comm. II 56 16 δαιμόνιοι: ἆ δειλοί libri Homerici 18 νέ*ρθε | γυῖα: γοῦνα libri Homerici 19 δέδηε Vindob. suppl. 7: δέδηαι | post παρειαί in libris Homericis etiam hice versus legitur: αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι 30 ὀπίσω Vindob. suppl. 7: ὀπίσσω

ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐγκάββαλ' ὁμίλῳ·
D *αὐτὸς δὲ κλάγξας ἕπετο πνοιῇς ἀνέμοιο.*
ταῦτα φήσω καὶ τὰ τοιαῦτα τῷ μάντει προσήκειν καὶ σκοπεῖν καὶ κρίνειν.

ΙΩΝ. *Ἀληθῆ γε σὺ λέγων, ὦ Σώκρατες.* 5

ΣΩ. *Καὶ σύ γε, ὦ Ἴων, ἀληθῆ ταῦτα λέγεις. ἴθι δὴ καὶ σὺ ἐμοί, ὥσπερ ἐγὼ σοὶ ἐξέλεξα καὶ ἐξ Ὀδυσσείας καὶ ἐξ Ἰλιάδος ὁποῖα τοῦ μάντεώς ἐστι καὶ ὁποῖα τοῦ* E *ἰατροῦ καὶ ὁποῖα τοῦ ἁλιέως, οὕτω καὶ σὺ ἐμοὶ ἔκλεξον, ἐπειδὴ καὶ ἐμπειρότερος εἶ ἐμοῦ τῶν Ὁμήρου, ὁποῖα τοῦ* 10 *ῥαψῳδοῦ ἐστιν, ὦ Ἴων, καὶ τῆς τέχνης τῆς ῥαψῳδικῆς, ἃ τῷ ῥαψῳδῷ προσήκει καὶ σκοπεῖσθαι καὶ διακρίνειν παρὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.*

ΙΩΝ. *Ἐγὼ μέν φημι, ὦ Σώκρατες, ἅπαντα.*

ΣΩ. *Οὐ σύ γε φῄς, ὦ Ἴων, ἅπαντα· ἢ οὕτως ἐπι-* 15 *λήσμων εἶ; καίτοι οὐκ ἂν πρέποι γε ἐπιλήσμονα εἶναι ῥαψῳδὸν ἄνδρα.*

540 ΙΩΝ. *Τί δὲ δὴ ἐπιλανθάνομαι;*

ΣΩ. *Οὐ μέμνησαι ὅτι ἔφησθα τὴν ῥαψῳδικὴν τέχνην ἑτέραν εἶναι τῆς ἡνιοχικῆς;* 20

ΙΩΝ. *Μέμνημαι.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν καὶ ἑτέραν οὖσαν ἕτερα γνώσεσθαι ὡμολόγεις;*

ΙΩΝ. *Ναί.*

ΣΩ. *Οὐκ ἄρα πάντα γε γνώσεται ἡ ῥαψῳδικὴ κατὰ* 25 *τὸν σὸν λόγον, οὐδὲ ὁ ῥαψῳδός.*

ΙΩΝ. *Πλήν γε ἴσως τὰ τοιαῦτα, ὦ Σώκρατες.*

B ΣΩ. *Τὰ τοιαῦτα δὲ λέγεις πλὴν τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν σχεδόν τι· ἀλλὰ ποῖα δὴ γνώσεται, ἐπειδὴ οὐχ ἅπαντα;*

ΙΩΝ. *Ἃ πρέπει, οἶμαι ἔγωγε, ἀνδρὶ εἰπεῖν καὶ ὁποῖα* 30 *γυναικί, καὶ ὁποῖα δούλῳ καὶ ὁποῖα ἐλευθέρῳ, καὶ ὁποῖα ἀρχομένῳ καὶ ὁποῖα ἄρχοντι.*

ΣΩ. *Ἆρα ὁποῖα ἄρχοντι, λέγεις, ἐν θαλάττῃ χειμαζομένου πλοίου πρέπει εἰπεῖν, ὁ ῥαψῳδὸς γνώσεται κάλλιον ἢ ὁ κυβερνήτης;* 35

1 *ἐγκαββαλ'|λ'*, sed prior litera *λ* puncto notata: *ἐνκάμβαλ'* (supra: *ἐπα*) Vindob. suppl. 7, *ἐνὶ κάββαλλ'* libri Homerici 2 *ἕπετο*: *πέτατο* Vindob. suppl. 7, *πέτετο* libri Homerici 15 *φῄς* Baiter: *ἔφης* 22 *ἕτερα* Vindob. suppl. 7: *ἑτέρα* 28 *τεχνῶν* dubitanter delevit Baiter

ΙΩΝ. Οὔκ, ἀλλὰ ὁ κυβερνήτης τοῦτό γε. C

ΣΩ. Ἀλλ' ὁποῖα ἄρχοντι κάμνοντι πρέπει εἰπεῖν, ὁ ῥαψῳδὸς γνώσεται κάλλιον ἢ ὁ ἰατρός;

ΙΩΝ. Οὐδὲ τοῦτο.

5 ΣΩ. Ἀλλ' οἷα δούλῳ πρέπει, λέγεις;

ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Οἷον βουκόλῳ λέγεις δούλῳ ἃ πρέπει εἰπεῖν ἀγριαινουσῶν βοῶν παραμυθουμένῳ, ὁ ῥαψῳδὸς γνώσεται, ἀλλ' οὐχ ὁ βουκόλος;

10 ΙΩΝ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλ' οἷα γυναικὶ πρέποντά ἐστιν εἰπεῖν ταλασιουργῷ περὶ ἐρίων ἐργασίας; D

ΙΩΝ. Οὔ.

ΣΩ. Ἀλλ' οἷα ἀνδρὶ πρέπει εἰπεῖν γνώσεται στρατηγῷ 15 στρατιώταις παραινοῦντι;

ΙΩΝ. Ναί, τὰ τοιαῦτα γνώσεται ὁ ῥαψῳδός.

ΣΩ. Τί δέ; ἡ ῥαψῳδικὴ τέχνη στρατηγική ἐστι;

ΙΩΝ. Γνοίην γοῦν ἂν ἐγὼ οἷα στρατηγὸν πρέπει εἰπεῖν.

20 ΣΩ. Ἴσως γὰρ εἶ καὶ στρατηγικός, *ὦ* Ἴων. καὶ γὰρ εἰ ἐτύγχανες ἱππικὸς ὢν ἅμα καὶ κιθαριστικός, ἔγνως ἂν ἵππους εὖ καὶ κακῶς ἱππαζομένους· ἀλλ' εἴ σ' ἐγὼ ἠρόμην, E ποτέρᾳ δὴ τέχνῃ, ὦ Ἴων, γιγνώσκεις τοὺς εὖ ἱππαζομένους ἵππους; ᾗ ἱππεὺς εἶ ἢ ᾗ κιθαριστής; τί ἄν μοι 25 ἀπεκρίνω;

ΙΩΝ. Ἧι ἱππεύς, ἔγωγ' ἄν.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ καὶ τοὺς εὖ κιθαρίζοντας διεγίγνωσκες, ὡμολόγεις ἄν, ᾗ κιθαριστὴς εἶ, ταύτῃ διαγιγνώσκειν, ἀλλ' οὐχ ᾗ ἱππεύς.

30 ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ στρατιωτικὰ γιγνώσκεις, πότερον ᾗ στρατηγικὸς εἶ γιγνώσκεις ἢ ᾗ ῥαψῳδὸς [ἀγαθός];

ΙΩΝ. Οὐδὲν ἔμοιγε δοκεῖ διαφέρειν.

ΣΩ. Πῶς; οὐδὲν λέγεις διαφέρειν; μίαν λέγεις τέχνην 541 35 εἶναι τὴν ῥαψῳδικὴν καὶ τὴν στρατηγικὴν ἢ δύο;

1 ἀλλὰ Vindob. suppl. 7: ἀλλὰ καὶ 2 κάμνοντι: κάμνοντος Marcianus 189, Bekker 16 ναὶ apographa: νὴ 17 δὲ Vindob. suppl. 7: δαὶ 18 ἂν Sydenham: ἄρ' Vindob. suppl. 7, ἆρ' 20 ὦ Ἴων Bekker: ἴων 22 ἠρόμην, sed ἡ ex emend. 25 ἀπεκρίνω apographa: ἀπεκρίνου, sed cf. Heindorf ad Gorg. p. 6 32 ἀγαθός delevi

ΙΩΝ. Μία ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ὅστις ἄρα ἀγαθὸς ῥαψῳδός ἐστιν, οὗτος καὶ ἀγαθὸς στρατηγὸς τυγχάνει ὤν;

ΙΩΝ. Μάλιστα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὅστις ἀγαθὸς στρατηγὸς τυγχάνει ὤν, ἀγαθὸς καὶ ῥαψῳδός ἐστιν. 5

ΙΩΝ. Οὐκ αὖ μοι δοκεῖ τοῦτο.

ΣΩ. Ἀλλ' ἐκεῖνο μὴν δοκεῖ σοι, ὅστις γε ἀγαθὸς B ῥαψῳδός, καὶ στρατηγὸς ἀγαθὸς εἶναι;

ΙΩΝ. Πάνυ γε. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν σὺ τῶν Ἑλλήνων ἄριστος ῥαψῳδὸς εἶ;

ΙΩΝ. Πολύ γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἦ καὶ στρατηγός, ὦ Ἴων, τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶ;

ΙΩΝ. Εὖ ἴσθι, ὦ Σώκρατες· καὶ ταῦτά γε ἐκ τῶν 15 Ὁμήρου μαθών.

ΣΩ. Τί δή ποτ' οὖν πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Ἴων, ἀμφότερα ἄριστος ὢν τῶν Ἑλλήνων, καὶ στρατηγὸς καὶ ῥαψῳδός, ῥαψῳδεῖς μὲν περιιὼν τοῖς Ἕλλησι, στρατηγεῖς δ' οὔ; ἢ C ῥαψῳδοῦ μὲν δοκεῖ σοι χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφανωμένου 20 πολλὴ χρεία εἶναι τοῖς Ἕλλησι, στρατηγοῦ δε οὐδεμία;

ΙΩΝ. Ἡ μὲν γὰρ ἡμετέρα, ὦ Σώκρατες, πόλις ἄρχεται ὑπὸ ὑμῶν καὶ στρατηγεῖται καὶ οὐδὲν δεῖται στρατηγοῦ, ἡ δὲ ὑμετέρα καὶ ἡ Λακεδαιμονίων οὐκ ἄν με ἕλοιτο στρατηγόν· αὐτοὶ γὰρ οἴεσθε ἱκανοὶ εἶναι. 25

ΣΩ. Ὦ βέλτιστε Ἴων, Ἀπολλόδωρον οὐ γιγνώσκεις τὸν Κυζικηνόν;

ΙΩΝ. Ποῖον τοῦτον;

ΣΩ. Ὃν Ἀθηναῖοι πολλάκις ἑαυτῶν στρατηγὸν ᾕρην- D ται ξένον ὄντα· καὶ Φανοσθένη τὸν Ἄνδριον καὶ Ἡρα- 30 κλείδην τὸν Κλαζομένιον, οὓς ἥδε ἡ πόλις ξένους ὄντας, ἐνδειξαμένους ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσίν, καὶ εἰς στρατηγίας, καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει· Ἴωνα δ' ἄρα τὸν Ἐφέσιον (f. 19) οὐχ αἱρήσεται στρατηγὸν καὶ τιμήσει, ἐὰν δοκῇ ἄξιος λόγου εἶναι; τί δέ, οὐκ Ἀθηναῖοι μέν ἐστε οἱ Ἐφέσιοι τὸ 35 E ἀρχαῖον, καὶ ἡ Ἔφεσος οὐδεμιᾶς ἐλάττων πόλεως; ἀλλὰ γὰρ σύ, ὦ Ἴων, εἰ μὲν ἀληθῆ λέγεις, ὡς τέχνῃ καὶ ἐπι-

20 ἐστεφανωμένου, sed post ο ras. 22 ἡμετέρα Vindob. suppl. 7: ἡμέτερα 24 ὑμετέρα Vindob. suppl. 7: ὑμέτερα 26 Ἴων delevit Naber obs. crit. 12 35 δὲ Vindob. suppl. 7: δαὶ

στήμῃ οἷός τε εἶ Ὅμηρον ἐπαινεῖν, ἀδικεῖς, ὅστις ἐμοὶ ὑποσχόμενος, ὡς πολλὰ καὶ καλὰ περὶ Ὁμήρου ἐπίστασαι, καὶ φάσκων ἐπιδείξειν ἐξαπατᾷς με καὶ πολλοῦ δεῖς ἐπιδεῖξαι, ὅς γε οὐδὲ ἅττα ἐστὶ ταῦτα, περὶ ὧν δεινὸς εἶ,
5 ἐθέλεις εἰπεῖν, πάλαι ἐμοῦ λιπαροῦντος, ἀλλὰ ἀτεχνῶς ὥσπερ ὁ Πρωτεὺς παντοδαπὸς γίγνει στρεφόμενος ἄνω καὶ κάτω, ἕως τελευτῶν διαφυγών με στρατηγὸς ἀνεφάνης, ἵνα μὴ ἐπιδείξῃς ὡς δεινὸς εἶ τὴν περὶ Ὁμήρου 542 σοφίαν. εἰ μὲν οὖν τεχνικὸς ὤν, ὅπερ νυνδὴ ἔλεγον, περὶ
10 Ὁμήρου ὑποσχόμενος ἐπιδείξειν ἐξαπατᾷς με, ἄδικος εἶ· εἰ δὲ μὴ τεχνικὸς εἶ, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ κατεχόμενος ἐξ Ὁμήρου μηδὲν εἰδὼς πολλὰ καὶ καλὰ λέγεις περὶ τοῦ ποιητοῦ, ὥσπερ ἐγὼ εἶπον περὶ σοῦ, οὐδὲν ἀδικεῖς. ἑλοῦ οὖν πότερα βούλει νομίζεσθαι ὑπὸ ἡμῶν ἄδικος ἀνὴρ εἶναι
15 ἢ θεῖος.

ΙΩΝ. Πολὺ διαφέρει, ὦ Σώκρατες· πολὺ γὰρ κάλλιον B τὸ θεῖον νομίζεσθαι.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν τὸ κάλλιον ὑπάρξει σοι παρ' ἡμῖν, ὦ Ἴων, θεῖον εἶναι καὶ μὴ τεχνικὸν περὶ Ὁμήρου ἐπαι-
20 νέτην.

3 δεῖς apogr. Laurentianum VII 85, Bekker: δεῖ σ' 18 ὑπάρξει scripsi: ὑπαρχέτω Naber comm. II 56, ὑπάρχει

ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ

ἢ ἐπιτάφιος. [ἠθικός]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ.

St. II. p. 234 (fol. li T 194)

Ἐξ ἀγορᾶς ἢ πόθεν Μενέξενος;

ΜΕΝ. *Ἐξ ἀγορᾶς, ὦ Σώκρατες, καὶ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου.*

ΣΩ. *Τί μάλιστα σοὶ πρὸς βουλευτήριον; ἢ δῆλα δὴ ὅτι παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει ἡγεῖ εἶναι, καὶ* 5 *ὡς ἱκανῶς ἤδη ἔχων ἐπὶ τὰ μείζω ἐπινοεῖς τρέπεσθαι, καὶ ἄρχειν ἡμῶν, ὦ θαυμάσιε, ἐπιχειρεῖς τῶν πρεσβυτέρων* B *τηλικοῦτος ὤν, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ὑμῶν ἡ οἰκία ἀεί τινα ἡμῶν ἐπιμελητὴν παρεχομένη;*

ΜΕΝ. *Ἐὰν σύ γε, ὦ Σώκρατες, ἐᾷς καὶ συμβουλεύῃς* 10 *ἄρχειν, προθυμήσομαι· εἰ δὲ μή, οὔ. νῦν μέντοι ἀφικόμην πρὸς τὸ βουλευτήριον πυθόμενος, ὅτι ἡ βουλὴ μέλλει αἱρεῖσθαι ὅστις ἐρεῖ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν· ταφὰς γὰρ οἶσθ' ὅτι μέλλουσι ποιεῖν.*

ΣΩ. *Πάνυ γε· ἀλλὰ τίνα εἵλοντο;* 15

ΜΕΝ. *Οὐδένα, ἀλλὰ ἀνεβάλοντο εἰς τὴν αὔριον. οἶμαι μέντοι Ἀρχῖνον ἢ Δίωνα αἱρεθήσεσθαι.*

C ΣΩ. *Καὶ μήν, ὦ Μενέξενε, πολλαχῇ κινδυνεύει καλὸν εἶναι τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθνῄσκειν. καὶ γὰρ ταφῆς καλῆς τε καὶ μεγαλοπρεποῦς τυγχάνει, καὶ ἐὰν πένης τις ὢν* 20 *τελευτήσῃ, καὶ ἐπαίνου αὖ ἔτυχεν, καὶ ἐὰν φαῦλος ᾖ, ὑπ'*

18 *καὶ* — 71, 2 *παρεσκευασμένων* Stob. florileg. 50, 16

4 *σοὶ* Marcianus 189, Cobet mnemos.[2] II 241: *σὺ* 5 *καὶ* (ante *φιλ.*), sed *κ* in ras. 12 *μέλλει*: *μέλλοι* Bekker 16 *ἀνεβάλοντο* Vindob. suppl. 7: *ἀνεβάλλοντο*, sed altera litera *λ* puncto notata 19 *ταφῆς καλῆς τε καὶ*: *ταφῆς τε καλῆς καὶ* Stobaeus, *καλῆς ταφῆς τε καὶ* Vindob. suppl. 7

ἀνδρῶν σοφῶν τε καὶ οὐκ εἰκῇ ἐπαινούντων, ἀλλὰ ἐκ
πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων, οἳ οὕτως καλῶς
ἐπαινοῦσιν, ὥστε καὶ τὰ προσόντα καὶ τὰ μὴ περὶ ἑκάστου
λέγοντες, κάλλιστά πως τοῖς ὀνόμασι ποικίλλοντες, γοη- 235
5 τεύουσιν ἡμῶν τὰς ψυχάς, καὶ τὴν πόλιν ἐγκωμιάζοντες
κατὰ πάντας τρόπους καὶ τοὺς τετελευτηκότας ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν ἅπαντας τοὺς ἔμπρο-
σθεν καὶ αὐτοὺς ἡμᾶς τοὺς ἔτι ζῶντας ἐπαινοῦντες, ὥστ'
ἔγωγε, ὦ Μενέξενε, γενναίως πάνυ διατίθεμαι ἐπαινού-
10 μενος ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἑκάστοτε ἕστηκα ἀκροώμενος καὶ
κηλούμενος, ἡγούμενος ἐν τῷ παραχρῆμα μείζων καὶ
γενναιότερος καὶ καλλίων γεγονέναι. καὶ οἷα δὴ τὰ πολλὰ B
ἀεὶ μετ' ἐμοῦ ξένοι τινὲς ἕπονται καὶ ξυνακροῶνται, πρὸς
οὓς ἐγὼ σεμνότερος ἐν τῷ παραχρῆμα γίγνομαι· καὶ γὰρ
15 ἐκεῖνοι ταὐτὰ ταῦτα δοκοῦσί μοι πάσχειν καὶ πρὸς ἐμὲ
καὶ πρὸς τὴν ἄλλην πόλιν, θαυμασιωτέραν αὐτὴν ἡγεῖσθαι
εἶναι ἢ πρότερον, ὑπὸ τοῦ λέγοντος ἀναπειθόμενοι. καί
μοι αὕτη ἡ σεμνότης παραμένει ἡμέρας πλεῖν ἢ τρεῖς·
οὕτως ἔναυλος ὁ λόγος τε καὶ ὁ φθόγγος παρὰ τοῦ
20 λέγοντος ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα, ὥστε μόγις τετάρτῃ ἢ C
πέμπτῃ ἡμέρᾳ ἀναμιμνήσκομαι ἐμαυτοῦ καὶ αἰσθάνομαι
οὗ γῆς εἰμί, τέως δὲ οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις
οἰκεῖν· οὕτως ἡμῖν οἱ ῥήτορες δεξιοί εἰσιν.

ΜΕΝ. Ἀεὶ σὺ προσπαίζεις, ὦ Σώκρατες, τοὺς ῥήτο-
25 ρας. νῦν μέντοι οἶμαι ἐγὼ τὸν αἱρεθέντα οὐ πάνυ
εὐπορήσειν· ἐξ ὑπογύου γὰρ παντάπασιν ἡ αἵρεσις
γέγονεν, ὥστε ἴσως ἀναγκασθήσεται ὁ λέγων ὥσπερ
αὐτοσχεδιάζειν.

ΣΩ. Πόθεν, ὠγαθέ; εἰσὶν ἑκάστοις τούτων λόγοι D
30 παρεσκευασμένοι, καὶ ἅμα οὐδὲ αὐτοσχεδιάζειν τά γε τοι-
αῦτα χαλεπόν. εἰ μὲν γὰρ δέοι Ἀθηναίους ἐν Πελοπον-
νησίοις εὖ λέγειν ἢ Πελοποννησίους ἐν Ἀθηναίοις, ἀγαθοῦ

17 Priscian. inst. XVIII 270 II 347 Hertz: Attici 'πλείω ἡμέρας τρεῖς' καὶ 'πλείω ἡμέρας ἢ τρεις' καὶ 'πλείω τριῶν'. nos quoque 'plus tres dies' et 'plus quam tres dies' et 'plus tribus diebus'. Πλάτων ἐπιταφίῳ: καὶ ἐμοὶ αὕτη ἡ σεμνότης παραμένει ἡμέρας πλείω τρεῖς 31 Aristot. Rhet. III 14, 1415 B 30 ὃ γὰρ λέγει Σωκράτης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, ἀληθές, ὅτι οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινεῖν ἀλλ' ἐν Λακεδαιμονίοις cf. I 9, 1367 B, 8

3 τὰ μή, sed τὰ ex emend. (τὰ etiam in marg.) 7 τοὺς προγόνους delevit I. Baumann 8 ἐπαινοῦντες delevit Cobet mnemos.[2] II 241 10 ἀκροώμενος: αἰωρούμενος Valckenaer Callimach. eleg. 244 18 πλεῖν Cobet var. lect. 237: πλεῖον Hirschig, πλείω

ἂν ῥήτορος δέοι τοῦ πείσοντος καὶ εὐδοκιμήσοντος· ὅταν δέ τις ἐν τούτοις ἀγωνίζηται, οὕσπερ καὶ ἐπαινεῖ, οὐδὲν μέγα δοκεῖν εὖ λέγειν.

ΜΕΝ. Οὐκ οἴει, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐ μέντοι μὰ Δία. 5

E ΜΕΝ. Ἦ οἴει οἷός τ' ἂν εἶναι αὐτὸς εἰπεῖν, εἰ δέοι καὶ ἕλοιτό σε ἡ βουλή;

ΣΩ. Καὶ ἐμοὶ μέν γε, ὦ Μενέξενε, οὐδὲν θαυμαστὸν οἵῳ τ' εἶναι εἰπεῖν, ᾧ τυγχάνει διδάσκαλος οὖσα οὐ πάνυ φαύλη περὶ ῥητορικῆς, ἀλλ' ἥπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ 10 ἀγαθοὺς πεποίηκε ῥήτορας, ἕνα δὲ καὶ διαφέροντα τῶν Ἑλλήνων, Περικλέα τὸν Ξανθίππου.

ΜΕΝ. Τίς αὕτη; ἢ δῆλον ὅτι Ἀσπασίαν λέγεις;

ΣΩ. Λέγω γάρ, καὶ Κόννον γε τὸν Μητροβίου· οὗτοι 236 γάρ μοι δύο εἰσὶν διδάσκαλοι, ὁ μὲν μουσικῆς, ἡ δὲ 15 ῥητορικῆς. οὕτω μὲν οὖν τρεφόμενον ἄνδρα οὐδὲν θαυμαστὸν δεινὸν εἶναι λέγειν· ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐμοῦ κάκιον (f. 194 a) ἐπαιδεύθη, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθείς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου, ὅμως κἂν οὗτος οἷός τ' εἴη Ἀθηναίους γε ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινῶν 20 εὐδοκιμεῖν.

ΜΕΝ. Καὶ τί ἂν ἔχοις εἰπεῖν, εἰ δέοι σε λέγειν;

ΣΩ. Αὐτὸς μὲν παρ' ἐμαυτοῦ ἴσως οὐδέν, Ἀσπασίας B δὲ καὶ χθὲς ἠκροώμην περαινούσης ἐπιτάφιον λόγον περὶ αὐτῶν τούτων. ἤκουσε γὰρ ἅπερ σὺ λέγεις, ὅτι μέλλοιεν 25 Ἀθηναῖοι αἱρεῖσθαι τὸν ἐροῦντα· ἔπειτα τὰ μὲν ἐκ τοῦ παραχρῆμά μοι διῄει, οἷα δέοι λέγειν, τὰ δὲ πρότερον ἐσκεμμένη, ὅτε μοι δοκεῖ συνετίθει τὸν ἐπιτάφιον λόγον, ὃν Περικλῆς εἶπεν, περιλείμματ' ἄττα ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα. 30

ΜΕΝ. Ἦ καὶ μνημονεύσαις ἂν ἃ ἔλεγεν ἡ Ἀσπασία;

ΣΩ. Εἰ μὴ ἀδικῶ γε· ἐμάνθανόν γέ τοι παρ' αὐτῆς, C καὶ ὀλίγου πληγὰς ἔλαβον, ὅτ' ἐπελανθανόμην.

ΜΕΝ. Τί οὖν οὐ διῆλθες;

1 ὅταν — 3 λέγειν Stob. florileg. 14, 26

2 ἐπαινεῖ, sed εῖ ex emend. 18 παιδευθείς delevit Cobet mnemos.[2] II 242 20 γε apographa: τε 28 ὅτε μοι δοκει: ὅτε μοι ἐδόκει Vindob. suppl. 7 29 περιλείμματ' ἄττα, sed γρ. ταῦτα in marg.: περιλείμματα ταῦτα Vindob. suppl. 7 33 ὅτε Schleiermacher: ὅτι

ΣΩ. Ἀλλ' ὅπως μή μοι χαλεπανεῖ ἡ διδάσκαλος, ἂν ἐξενέγκω αὐτῆς τὸν λόγον.

ΜΕΝ. Μηδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' εἰπέ, καὶ πάνυ μοι χαριεῖ, εἴτε Ἀσπασίας βούλει λέγειν εἴτε ὁτουοῦν· 5 ἀλλὰ μόνον εἰπέ.

ΣΩ. Ἀλλ' ἴσως μου καταγελάσει, ἄν σοι δόξω πρεσβύτης ὢν ἔτι παίζειν.

ΜΕΝ. Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' εἰπὲ παντὶ τρόπῳ.

ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι σοί γε δεῖ χαρίζεσθαι, ὥστε κἂν 10 ὀλίγου, εἴ με κελεύοις, ἀποδύντα ὀρχήσασθαι, [χαρισαίμην ἄν] ἐπειδή γε μόνω ἐσμέν. ἀλλ' ἄκουε. ἔλεγε γάρ, ὡς ἐγῷμαι, ἀρξαμένη λέγειν ἀπ' αὐτῶν τῶν τεθνεώτων οὑτωσί. D

Ἔργῳ μὲν ἡμῖν οἵδε ἔχουσιν τὰ προσήκοντα σφίσιν 15 αὐτοῖς, ὧν τυχόντες πορεύονται τὴν εἱμαρμένην πορείαν, προπεμφθέντες κοινῇ μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων· λόγῳ δὲ δὴ τὸν λειπόμενον κόσμον ὅ τε νόμος προστάττει ἀποδοῦναι τοῖς ἀνδράσιν καὶ χρή. E ἔργων γὰρ εὖ πραχθέντων λόγῳ καλῶς ῥηθέντι μνήμη καὶ 20 κόσμος τοῖς πράξασι γίγνεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων· δεῖ δὴ τοιούτου τινὸς λόγου, ὅστις τοὺς μὲν τετελευτηκότας ἱκανῶς ἐπαινέσεται, τοῖς δὲ ζῶσιν εὐμενῶς παραινέσεται, ἐκγόνοις μὲν καὶ ἀδελφοῖς μιμεῖσθαι τὴν τῶνδε ἀρετὴν παρακελευόμενος, πατέρας δὲ καὶ μητέρας καὶ εἴ τινες 25 τῶν ἄνωθεν ἔτι προγόνων λείπονται, τούτους δὲ παραμυθούμενος. τίς οὖν ἂν ἡμῖν τοιοῦτος λόγος φανείη; ἢ 237 πόθεν ἂν ὀρθῶς ἀρξαίμεθα ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦντες, οἳ ζῶντές τε τοὺς ἑαυτῶν ηὔφραινον δι' ἀρετήν, καὶ τὴν τελευτὴν ἀντὶ τῆς τῶν ζώντων σωτηρίας ἠλλάξαντο; δοκεῖ 30 μοι χρῆναι κατὰ φύσιν, ὥσπερ ἀγαθοὶ ἐγένοντο, οὕτω καὶ ἐπαινεῖν αὐτούς. ἀγαθοὶ δὲ ἐγένοντο διὰ τὸ φῦναι

14 ἔργῳ — 15 πορείαν Dionysius de admir. vi in Demosth. VI 1028 Reiske, de comp. verborum V 116] (125 Goeller) | ἔργῳ — 17 οἰκείων Longin. de sublim. 27 (46, 26 Jahn I 277 rhet. gr. Spengel) 16 προπεμφθέντες — 17 οἰκείων Dionysius de admir. vi in Demosth. VI 1028 Reiske 17 λόγῳ — 18 χρή Dionysius l. c. VI 1031 19 ἔργων — 20 ἀκουσάντων Dionys. l. c. VI 1033 de comp. verborum V 49 Reiske (53 Goeller) 20 δεῖ — 22 παραινέσεται Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1035 Reiske

9 ὥστε: ᾧ γε Stallbaum 10 κελεύοις apographa: κελεύεις | χαρισαίμην ἂν delevi 17 λειπόμενον: ὀφειλόμενον I. Baumann

ἐξ ἀγαθῶν. τὴν εὐγένειαν οὖν πρῶτον αὐτῶν ἐγκωμιά-
B ζωμεν, δεύτερον δὲ τροφήν τε καὶ παιδείαν· ἐπὶ δὲ τού-
τοις τὴν τῶν ἔργων πρᾶξιν ἐπιδείξωμεν, ὡς καλὴν καὶ
ἀξίαν τούτων ἀπεφήναντο.

Τῆς δ' εὐγενείας πρῶτον ὑπῆρξε τοῖσδε ἡ τῶν 5
προγόνων γένεσις οὐκ ἔπηλυς οὖσα, οὐδὲ τοὺς ἐκγόνους
τούτους ἀποφηναμένη μετοικοῦντας ἐν τῇ χώρᾳ ἄλλοθεν
σφῶν ἡκόντων, ἀλλ' αὐτόχθονας καὶ τῷ ὄντι ἐν πατρίδι
οἰκοῦντας καὶ ζῶντας, καὶ τρεφομένους οὐχ ὑπὸ μητρυιᾶς
C ὡς ἄλλοι, ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας ἐν ᾗ ᾤκουν, καὶ νῦν 10
κεῖσθαι τελευτήσαντας ἐν οἰκείοις τόποις τῆς τεκούσης
καὶ θρεψάσης καὶ ὑποδεξαμένης. δικαιότατον δὴ κοσμῆ-
σαι πρῶτον τὴν μητέρα αὐτήν· οὕτω γὰρ συμβαίνει ἅμα
καὶ ἡ τῶνδε εὐγένεια κοσμουμένη.

Ἔστι δὲ ἀξία ἡ χώρα καὶ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων 15
ἐπαινεῖσθαι, οὐ μόνον ὑφ' ἡμῶν, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ,
πρῶτον δὲ καὶ μέγιστον ὅτι τυγχάνει οὖσα θεοφιλής.
μαρτυρεῖ δὲ ἡμῶν τῷ λόγῳ ἡ τῶν ἀμφισβητησάντων περὶ
D αὐτὴν θεῶν ἔρις τε καὶ κρίσις· ἣν δὴ θεοὶ ἐπῄνεσαν, πῶς
οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων γε ξυμπάντων δικαία ἐπαινεῖσθαι; 20
δεύτερος δὲ ἔπαινος δικαίως ἂν αὐτῆς εἴη, ὅτι ἐν ἐκείνῳ
τῷ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἡ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφυε ζῷα
παντοδαπά, θηρία τε καὶ βοτά, ἐν τούτῳ ἡ ἡμετέρα
θηρίων μὲν ἀγρίων ἄγονος καὶ καθαρὰ ἐφάνη, ἐξελέξατο
δὲ τῶν ζῴων καὶ ἐγέννησεν ἄνθρωπον, ὃ συνέσει τε ὑπερέχει 25
τῶν ἄλλων καὶ δίκην καὶ θεοὺς μόνον νομίζει. μέγα δὲ
E τεκμήριον τούτῳ τῷ λόγῳ, ὅτι ἥδε ἔτεκεν ἡ γῆ τοὺς τῶνδέ
τε καὶ ἡμετέρους προγόνους· πᾶν γὰρ τὸ τεκὸν τροφὴν
ἔχει ἐπιτηδείαν ᾧ ἂν τέκῃ· ᾧ καὶ γυνὴ δήλη τεκοῦσά τε
ἀληθῶς καὶ μή, ἀλλ' ὑποβαλομένη, ἐὰν μὴ ἔχῃ πηγὰς 30
τροφῆς τῷ γενομένῳ. ὃ δὴ καὶ ἡ ἡμετέρα γῆ τε καὶ μήτηρ

2 ἐπὶ — 4 ἀπεφήναντο Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1037 Reiske 5 τῆς — 12 ὑποδεξαμένης Dionys. l. c. VI 1038 Reiske 18 μαρτυρεῖ — 20 ἐπαινεῖσθαι Dionys. l. c. VI 1040 Reiske 24 ἐξελέξατο — 26 νομίζει Dionys. l. c. VI 1041 Reiske 27 ὅτι — 28 προγόνους Priscian. inst. XVIII 289 II 362 Hertz

9 καὶ τρεφομένους: τρεφομένους Marcianus 189 10 ἄλλοι: οἱ ἄλλοι Dionysius 19 αὐτὴν: αὐτῆς Dionysius, Marcianus 189 | δὴ: δὲ Dionysius 22 ἔφυε ex emend. apogr. P: ἔφυ | 27 ὅτι ex emend. apogr. P: τί 30 ὑποβαλομένη Ast: ὑποβαλλομένη 31 τῷ γενομένῳ Stephanus: τῷ γεννωμένῳ | τε καὶ delevit et μήτηρ post καὶ μὴ (vs. 30) transposuit Winckelmann in edit. min. Turic. vol. XX p. XII

ἱκανὸν τεκμήριον παρέχεται ὡς ἀνθρώπους γεννησαμένη· μόνη γὰρ ἐν τῷ τότε καὶ πρώτη τροφὴν ἀνθρωπείαν ἤνεγκεν τὸν τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν καρπόν, ᾧ κάλλιστα 238 καὶ ἄριστα τρέφεται τὸ ἀνθρώπειον γένος, ὡς τῷ ὄντι 5 τοῦτο τὸ ζῷον αὐτὴ γεννησαμένη. μᾶλλον δὲ ὑπὲρ γῆς ἢ γυναικὸς προσήκει δέχεσθαι τοιαῦτα τεκμήρια· οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα μεμίμηται κυήσει καὶ γεννήσει, ἀλλὰ γυνὴ γῆν. τούτου δὲ τοῦ καρποῦ οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλ' ἔνειμεν καὶ τοῖς ἄλλοις· μετὰ δὲ τοῦτο ἐλαίου γένεσιν, πόνων 10 ἀρωγήν, ἀνῆκεν τοῖς ἐκγόνοις· θρεψαμένη δὲ καὶ αὐξή- (f. 195 b) σασα πρὸς ἥβην ἄρχοντας καὶ διδασκάλους αὐτῶν θεοὺς B ἐπηγάγετο· ὧν τὰ μὲν ὀνόματα πρέπει ἐν τῷ τοιῷδε ἐᾶν· ἴσμεν γάρ· οἳ τὸν βίον ἡμῶν κατεσκεύασαν πρός τε τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν, τέχνας πρώτους παιδευσάμενοι, καὶ 15 πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς χώρας φυλακὴν ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξάμενοι.

Γεννηθέντες δὲ καὶ παιδευθέντες οὕτως οἱ τῶνδε πρόγονοι ᾤκουν πολιτείαν κατασκευασάμενοι, ἧς ὀρθῶς ἔχει διὰ βραχέων ἐπιμνησθῆναι. πολιτεία γὰρ τροφὴ C 20 ἀνθρώπων ἐστίν, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν. ὡς οὖν ἐν καλῇ πολιτείᾳ ἐτράφησαν οἱ πρόσθεν ἡμῶν, ἀναγκαῖον δηλῶσαι, δι' ἣν δὴ κἀκεῖνοι ἀγαθοὶ καὶ οἱ νῦν εἰσίν, ὧν οἵδε τυγχάνουσιν ὄντες οἱ τετελευτηκότες. ἡ γὰρ αὐτὴ πολιτεία καὶ τότε ἦν καὶ νῦν, ἀριστοκρατία, 25 ἐν ᾗ νῦν τε πολιτευόμεθα καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἐξ ἐκείνου ὡς τὰ πολλά. καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἄλλο, ᾧ ἂν χαίρῃ· ἔστιν δὲ τῇ ἀληθείᾳ μετ' εὐδοξίας πλή- D θους ἀριστοκρατία. βασιλῆς μὲν γὰρ ἀεὶ ἡμῖν εἰσιν· οὗτοι δὲ τοτὲ μὲν ἐκ γένους, τοτὲ δὲ αἱρετοί· ἐγκρατὲς δὲ 30 τῆς πόλεως τὰ πολλὰ τὸ πλῆθος, τὰς δὲ ἀρχὰς δίδωσι καὶ

2 μόνη — 3 καρπόν Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1041 Reiske 3 ᾧ — 4 γένος Dionys. l. c. VI 1042 8 τούτου — 9 ἄλλοις Dionys. l. c. 9 μετὰ — 10 ἐκγόνοις Dionys. l. c. 1043 9 Clem. Alex. Paedag. II 210 Pott. I 274 Dindorf ὅπου γε καὶ τοῦ ἐλαίου τὴν γένεσιν ἀνῆκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις εἰς πόνων ἀρωγήν 19 πολιτεία — 20 κακῶν Stob. florileg. 43, 86 Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1036 Reiske

5 αὐτὴ apogr. P (αὕτη ex emend.): αὕτη 9 πόνων: εἰς πόνων Winkelmann in edit. min. Turic. vol. XX p. XIII 13 ἴσμεν γάρ· distinxit Stallbaum 20 καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν: καλὴ μὲν ἀγαθῶν, μὴ καλὴ δέ, κακῶν Stobaeus, καὶ ἡ μὲν ἀγαθὴ ἀγαθῶν, μὴ καλὴ δέ, κακῶν Dionysius, καὶ ἡ μὲν ἀγαθὴ ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν Schleiermacher 27 ᾧ: ὃ Stallbaum

κράτος τοῖς ἀεὶ δόξασιν ἀρίστοις εἶναι, καὶ οὔτε ἀσθενείᾳ οὔτε πενίᾳ οὔτ᾽ ἀγνωσίᾳ πατέρων ἀπελήλαται οὐδεὶς οὐδὲ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται, ὥσπερ ἐν ἄλλαις πόλεσιν, ἀλλὰ εἷς ὅρος, ὁ δόξας σοφὸς ἢ ἀγαθὸς εἶναι κρατεῖ καὶ ἄρχει·
E αἰτία δὲ ἡμῖν τῆς πολιτείας ταύτης ἡ ἐξ ἴσου γένεσις. αἱ 5
μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἐκ παντοδαπῶν κατεσκευασμέναι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ ἀνωμάλων, ὥστε αὐτῶν ἀνώμαλοι καὶ αἱ πολιτεῖαι, τυραννίδες τε καὶ ὀλιγαρχίαι· οἰκοῦσιν οὖν ἔνιοι *οἱ* μὲν δούλους, οἱ δὲ δεσπότας ἀλλήλους
239 νομίζοντες· ἡμεῖς δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι, μιᾶς μητρὸς πάντες 10
ἀδελφοὶ φύντες, οὐκ ἀξιοῦμεν δοῦλοι οὐδὲ δεσπόται ἀλλήλων εἶναι, ἀλλ᾽ ἡ ἰσογονία ἡμᾶς ἡ κατὰ φύσιν ἰσονομίαν ἀναγκάζει ζητεῖν κατὰ νόμον, καὶ μηδενὶ ἄλλῳ ὑπείκειν ἀλλήλοις ἢ ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήσεως.

Ὅθεν δὴ ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τεθραμμένοι οἱ τῶνδε 15
πατέρες καὶ ἡμέτεροι καὶ αὐτοὶ οὗτοι, καὶ καλῶς φύντες, πολλὰ δὴ καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφήναντο εἰς πάντας ἀν-
B θρώπους καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, οἰόμενοι δεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἕλλησιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι καὶ βαρβάροις ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων. Εὐμόλπου μὲν 20
οὖν καὶ Ἀμαζόνων ἐπιστρατευσάντων ἐπὶ τὴν χώραν καὶ τῶν ἔτι προτέρων ὡς ἠμύναντο, καὶ ὡς ἤμυναν Ἀργείοις πρὸς Καδμείους καὶ Ἡρακλείδαις πρὸς Ἀργείους, ὅ τε χρόνος βραχὺς ἀξίως διηγήσασθαι, ποιηταί τε αὐτῶν ἤδη καλῶς τὴν ἀρετὴν ἐν μουσικῇ ὑμνήσαντες εἰς πάντας 25
C μεμηνύκασιν· ἐὰν οὖν ἡμεῖς ἐπιχειρῶμεν τὰ αὐτὰ λόγῳ ψιλῷ κοσμεῖν, τάχ᾽ ἂν δεύτεροι φαινοίμεθα. ταῦτα μὲν οὖν διὰ ταῦτα δοκεῖ μοι ἐᾶν, ἐπειδὴ καὶ ἔχει τὴν ἀξίαν· ὧν δὲ οὔτε ποιητής πω δόξαν ἀξίαν ἐπ᾽ ἀξίοις λαβὼν ἔχει, ἔτι τέ ἐστιν ἐν μνηστείᾳ, τούτων πέρι μοι δοκεῖ χρῆναι 30
ἐπιμνησθῆναι ἐπαινοῦντά τε καὶ προμνώμενον ἄλλοις ἐς ᾠδάς τε καὶ τὴν ἄλλην ποίησιν αὐτὰ θεῖναι πρεπόντως τῶν πραξάντων. ἔστιν δὲ τούτων ὧν λέγω πρῶτα· Πέρσας
D ἡγουμένους τῆς Ἀσίας καὶ δουλουμένους τὴν Εὐρώπην

29 ὧν — ἔχει Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1036 Reiske

1 κράτος: τὸ κράτος Vindob. 55 9 ἔνιοι οἱ Bake, cf. Cobet mnemos.[2] II 242: ἔνιοι | ἀλλήλους, sed ἀλλή ex emend. 12 ἰσογονία t: ἰσογωνία 22 προτέρων: πρότερον obs. misc. II 366 | ἀργείοις Vindob. suppl. 7: ἀργεῖοι 23 ἡρακλείδαις, sed ς puncto notata 25 καλῶς: ἱκανῶς Marcianus 189 28 μοι ἐᾶν Vindob. suppl. 7: ἐᾶν μοι, sed lineolis verus ordo restitutus

ἔσχον οἱ τῆσδε τῆς χώρας ἔκγονοι, γονῆς δὲ ἡμέτεροι, ὧν καὶ δίκαιον καὶ χρὴ πρῶτον μεμνημένους ἐπαινέσαι αὐτῶν τὴν ἀρετήν. δεῖ δὴ αὐτὴν ἰδεῖν, εἰ μέλλει τις καλῶς ἐπαινεῖν, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γενόμενον λόγῳ, ὅτε
5 πᾶσα μὲν ἡ Ἀσία ἐδούλευε τρίτῳ ἤδη βασιλεῖ, ὧν ὁ μὲν πρῶτος Κῦρος ἐλευθερώσας Πέρσας τοὺς αὑτοῦ πολίτας τῷ αὑτοῦ φρονήματι ἅμα καὶ τοὺς δεσπότας Μήδους E ἐδουλώσατο καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου ἦρξεν ὁ δὲ ὑὸς Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης ὅσον οἷόν τ' ἦν ἐπι-
10 βαίνειν, τρίτος δὲ Δαρεῖος πεζῇ μὲν μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὡρίσατο, ναυσὶ δὲ τῆς τε θαλάττης ἐκράτει καὶ τῶν νήσων, ὥστε μηδὲ ἀξιοῦν ἀντίπαλον αὐτῷ μηδένα 240 εἶναι· αἱ δὲ γνῶμαι δεδουλωμέναι ἁπάντων ἀνθρώπων ἦσαν· οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ μάχιμα γένη κατα-
15 δεδουλωμένη ἦν ἡ Περσῶν ἀρχή. αἰτιασάμενος δὲ Δαρεῖος ἡμᾶς τε καὶ Ἐρετριᾶς, Σάρδεσιν ἐπιβουλεῦσαι προφασιζόμενος, πέμψας μυριάδας μὲν πεντήκοντα ἔν τε πλοίοις καὶ ναυσίν, ναῦς δὲ τριακοσίας, Δᾶτιν δὲ ἄρχοντα, εἶπεν ἥκειν ἄγοντα Ἐρετριᾶς καὶ Ἀθηναίους, B
20 εἰ βούλοιτο τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν· ὁ δὲ πλεύσας εἰς Ἐρέτριαν ἐπ' ἄνδρας, οἳ τῶν τότε Ἑλλήνων ἐν τοῖς εὐδοκιμώτατοι ἦσαν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ὀλίγοι, τούτους ἐχειρώσατο μὲν ἐν τρισὶν ἡμέραις, διηρευνήσατο δὲ αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν, ἵνα μηδεὶς ἀποφύγοι,
25 τοιούτῳ τρόπῳ· ἐπὶ τὰ ὅρια ἐλθόντες τῆς Ἐρετρικῆς οἱ στρατιῶται αὐτοῦ, ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν διαστάντες, συνάψαντες τὰς χεῖρας διῆλθον ἅπασαν τὴν χώραν, ἵν' ἔχοιεν τῷ βασιλεῖ εἰπεῖν, ὅτι οὐδεὶς σφᾶς C ἀποπεφευγὼς εἴη. τῇ δ' αὐτῇ διανοίᾳ κατηγάγοντο ἐξ
30 Ἐρετρίας εἰς Μαραθῶνα, ὡς ἑτοῖμον σφίσιν ὂν καὶ Ἀθηναίους ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀνάγκῃ ζεύξαντας Ἐρετριεῦσιν ἄγειν. τούτων δὲ τῶν μὲν πραχθέντων, τῶν δ' ἐπιχειρου-
(f. 196 a) μένων οὔτ' Ἐρετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς οὔτε

3 ἰδεῖν: ᾄδειν olim conieci (cf. Platon. Lysid. 205 c, Lys. 2, 2 τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι 2, 80 ὑμνοῦνται δὲ διὰ τὴν ἀρετήν), εἰπεῖν olim Stallbaum 4 λόγῳ delevit G. A. Hirschig 6 Κῦρος delevit Naber mnemos.[2] VII 70 | Πέρσας delevit Naber | αὑτοῦ 7 αὑτοῦ | Μήδους delevit Naber 9 υἱός Vindob. suppl. 7: υἱὸς, sed αὐτοῦ in marg. 17 προφασιζόμενος delevit Cobet mnemos.[2] II 242 22 εὐδοκιμώτατοι Hirschig: εὐδοκιμωτάτοις 25 τοιούτῳ: τοιῷδε Helferich

Ἀθηναίοις πλὴν Λακεδαιμονίων· οὗτοι δὲ τῇ ὑστεραίᾳ τῆς μάχης ἀφίκοντο· οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐκπεπληγμένοι, D ἀγαπῶντες τὴν ἐν τῷ παρόντι σωτηρίαν, ἡσυχίαν ἦγον. ἐν τούτῳ δὴ ἄν τις γενόμενος γνοίη, οἷοι ἄρα ἐτύγχανον ὄντες τὴν ἀρετὴν οἱ Μαραθῶνι δεξάμενοι τὴν τῶν βαρ- 5 βάρων δύναμιν καὶ κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν καὶ πρῶτοι στήσαντες τροπαῖα τῶν βαρβάρων, ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις, ἀλλὰ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλοῦτος E ἀρετῇ ὑπείκει. ἐγὼ μὲν οὖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας φημὶ 10 οὐ μόνον τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέρων πατέρας εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς τε ἡμετέρας καὶ ξυμπάντων τῶν ἐν τῇδε τῇ ἠπείρῳ· εἰς ἐκεῖνο γὰρ τὸ ἔργον ἀποβλέ- ψαντες καὶ τὰς ὑστέρας μάχας ἐτόλμησαν διακινδυνεύειν οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, μαθηταὶ τῶν Μαραθῶνι 15 γενόμενοι. Τὰ μὲν οὖν ἀριστεῖα τῷ λόγῳ ἐκείνοις ἀναθε- 241 τέον, τὰ δὲ δευτερεῖα τοῖς περὶ Σαλαμῖνα καὶ ἐπ' Ἀρτε- μισίῳ ναυμαχήσασι καὶ νικήσασι. καὶ γὰρ τούτων τῶν ἀνδρῶν πολλὰ μὲν ἄν τις ἔχοι διελθεῖν, καὶ οἷα ἐπιόντα ὑπέμειναν κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ὡς ἠμύ- 20 ναντο ταῦτα· ὃ δέ μοι δοκεῖ καὶ ἐκείνων κάλλιστον εἶναι, τούτου μνησθήσομαι, ὅτι τὸ ἑξῆς ἔργον τοῖς Μαραθῶνι διεπράξαντο. οἱ μὲν γὰρ Μαραθῶνι τοσοῦτον μόνον ἐπέδειξαν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κατὰ γῆν οἷόν τε ἀμύνεσθαι B τοὺς βαρβάρους ὀλίγοις πολλούς, ναυσὶ δὲ ἔτι ἦν ἄδηλον 25 καὶ δόξαν εἶχον Πέρσαι ἄμαχοι εἶναι κατὰ θάλατταν καὶ πλήθει καὶ πλούτῳ καὶ τέχνῃ καὶ ῥώμῃ· τοῦτο δὴ ἄξιον ἐπαινεῖν τῶν ἀνδρῶν τῶν τότε ναυμαχησάντων, ὅτι τὸν ἐχόμενον φόβον διέλυσαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔπαυσαν φο- βουμένους πλῆθος νεῶν τε καὶ ἀνδρῶν. ὑπ' ἀμφοτέρων 30 δὴ ξυμβαίνει, τῶν τε Μαραθῶνι μαχεσαμένων καὶ τῶν C ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων, παιδευθῆναι τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὑπὸ μὲν τῶν κατὰ γῆν, ὑπὸ δὲ τῶν κατὰ θάλατταν μαθόντας καὶ ἐθισθέντας μὴ φοβεῖσθαι τοὺς βαρβάρους. Τρίτον δὲ λέγω τὸ ἐν Πλαταιαῖς ἔργον καὶ 35

9 ἀλλὰ — 10 ὑπείκει Stob. florileg. 1, 91 | πᾶς πλοῦτος καὶ δύναμις ἀρετῇ ὑπείκει Aristid. or. 45 vol. II 113 Dindorf

6 ὑπερηφανίαν: ὑπερηφανίαν τῆς ὅλης ἀσίας Marcianus 189
18 καὶ νικήσασι delevit Cobet mnemos.[2] II 242 21 δέ μοι: δ' ἐμοὶ apographa, Bekker

ἀριθμῷ καὶ ἀρετῇ γενέσθαι τῆς Ἑλληνικῆς σωτηρίας, κοινὸν ἤδη τοῦτο Λακεδαιμονίοιν τε καὶ Ἀθηναίων. Τὸ μὲν οὖν μέγιστον καὶ χαλεπώτατον οὗτοι πάντες ἤνυσαν, καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν νῦν τε ὑφ' ἡμῶν ἐγκωμιάζονται
5 καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὑπὸ τῶν ὕστερον· μετὰ δὲ D τοῦτο πολλαὶ μὲν πόλεις τῶν Ἑλλήνων ἔτι ἦσαν μετὰ τοῦ βαρβάρου, αὐτὸς δὲ ἠγγέλλετο βασιλεὺς διανοεῖσθαι ὡς *ἐπιστρατεῦσαι* ἐπιχειρήσων πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. δίκαιον δὴ καὶ τούτων ἡμᾶς ἐπιμνησθῆναι, οἳ τοῖς τῶν
10 προτέρων ἔργοις τέλος τῆς σωτηρίας ἐπέθεσαν ἀνακαθηράμενοι καὶ ἐξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάττης. ἦσαν δὲ οὗτοι οἵ τε ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχήσαντες καὶ E οἱ εἰς Κύπρον στρατεύσαντες καὶ οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες καὶ ἄλλοσε πολλαχόσε, ὧν χρὴ μεμνῆσθαι καὶ χάριν
15 αὐτοῖς εἰδέναι, ὅτι βασιλέα ἐποίησαν δείσαντα τῇ ἑαυτοῦ σωτηρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν, ἀλλὰ μὴ τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουλεύειν φθορᾷ. Καὶ οὗτος μὲν δὴ πᾶς τῇ πόλει διηντλήθη ὁ πόλεμος ὑπὲρ ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ἄλλων 242 ὁμοφώνων πρὸς τοὺς βαρβάρους· εἰρήνης δὲ γενομένης
20 καὶ τῆς πόλεως τιμωμένης ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, ὃ δὴ φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προσπίπτειν, πρῶτον μὲν ζῆλος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος· ὃ καὶ τήνδε τὴν πόλιν ἄκουσαν ἐν πολέμῳ τοῖς Ἕλλησι κατέστησεν. μετὰ δὲ τοῦτο γενομένου πολέμου, συνέβαλον μὲν ἐν Τανάγρᾳ
25 ὑπὲρ τῆς Βοιωτῶν ἐλευθερίας Λακεδαιμονίοις μαχόμενοι, B ἀμφισβητησίμου δὲ τῆς μάχης γενομένης, διέκρινε τὸ ὕστερον ἔργον· οἱ μὲν γὰρ ᾤχοντο ἀπιόντες, καταλιπόντες οἷς ἐβοήθουν, οἱ δ' ἡμέτεροι τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐν Οἰνοφύτοις νικήσαντες τοὺς ἀδίκως φεύγοντας δικαίως κατήγαγον.
30 οὗτοι δὴ πρῶτοι μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, Ἕλλησιν ἤδη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας βοηθοῦντες πρὸς Ἕλληνας, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι καὶ ἐλευθερώσαντες οἷς ἐβοήθουν, C ἐν τῷδε τῷ μνήματι τιμηθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως πρῶτοι

19 εἰρήνης — 22 φθόνος Stob. florileg. 38, 49

3 ἤνυσαν Gottleber: ἤμυναν 7 ἠγγελλετο (sic) Vindob. suppl. 7: ἠγγέλετο | βασιλεὺς delevit Cobet mnemos.[2] II 243 8 ἐπιστρατεῦσαι ἐπιχειρήσων scripsi: ἐπιχειρήσων | πάλιν: πάλιν ἰέναι Cobet 11 καὶ ἐξελάσαντες delevit Cobet var. lect. 149 17 πᾶς Stallbaum in apparatu critico XI 139: πᾶς πάσῃ Stallbaum in editione, πάσῃ 27 καταλιπόντες Vindob. suppl. 7, sed ει supra versum: καταλείποντες 28 οἷς Bekker: βοιωτοὺς οἷς

ἐτέθησαν. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοῦ πολέμου γενομένου, καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατευσάντων καὶ τεμόντων τὴν χώραν καὶ ἀναξίαν χάριν ἐκτινόντων τῇ πόλει, νικήσαντες αὐτοὺς ναυμαχίᾳ οἱ ἡμέτεροι καὶ λαβόντες αὐτῶν τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμονίους ἐν τῇ Σφαγίᾳ, 5 ἐξὸν αὐτοῖς διαφθεῖραι ἐφείσαντο καὶ ἀπέδοσαν καὶ D εἰρήνην ἐποιήσαντο, ἡγούμενοι πρὸς μὲν τὸ ὁμόφυλον μέχρι νίκης δεῖν πολεμεῖν, καὶ μὴ δι' ὀργὴν ἰδίαν πόλεως τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων διολλύναι, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους μέχρι διαφθορᾶς. τούτους δὴ ἄξιον ἐπαινέσαι τοὺς 10 ἄνδρας, οἳ τοῦτον τὸν πόλεμον πολεμήσαντες ἐνθάδε κεῖνται, ὅτι ἐπέδειξαν, εἴ τις ἄρα ἠμφεσβήτει, ὡς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ τῷ πρὸς τοὺς βαρβάρους ἄλλοι τινὲς εἶεν ἀμείνους Ἀθηναίων, ὅτι οὐκ ἀληθῆ ἀμφισβητοῖεν· E οὗτοι γὰρ ἐνταῦθα ἔδειξαν, στασιασάσης τῆς Ἑλλάδος 15 περιγενόμενοι τῷ πολέμῳ, τοὺς προεστῶτας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χειρωσάμενοι, μεθ' ὧν τότε τοὺς βαρβάρους ἐνίκων κοινῇ, τούτους νικῶντες ἰδίᾳ. Τρίτος δὲ πόλεμος μετὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἀνέλπιστός τε καὶ δεινὸς ἐγένετο, ἐν ᾧ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τελευτήσαντες ἐνθάδε 20 κεῖνται, πολλοὶ μὲν ἀμφὶ Σικελίαν πλεῖστα τροπαῖα 243 στήσαντες ὑπὲρ τῆς Λεοντίνων ἐλευθερίας, οἷς βοηθοῦντες διὰ τοὺς ὅρκους ἔπλευσαν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους, διὰ δὲ μῆκος τοῦ πλοῦ εἰς ἀπορίαν τῆς πόλεως (f. 196) καταστάσης καὶ οὐ δυναμένης αὐτοῖς ὑπηρετεῖν, τούτῳ 25 ἀπειπόντες ἐδυστύχησαν· ὧν οἱ ἐχθροὶ καὶ προσπολεμήσαντες πλείω ἔπαινον ἔχουσι σωφροσύνης καὶ ἀρετῆς ἢ τῶν ἄλλων οἱ φίλοι· πολλοὶ δ' ἐν ταῖς ναυμαχίαις B ταῖς καθ' Ἑλλήσποντον, μιᾷ μὲν ἡμέρᾳ πάσας τὰς τῶν πολεμίων ἑλόντες ναῦς, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας νικήσαντες· 30 ὃ δ' εἶπον δεινὸν καὶ ἀνέλπιστον τοῦ πολέμου γενέσθαι, τόδε λέγω τὸ εἰς τοσοῦτον φιλονικίας ἐλθεῖν πρὸς τὴν πόλιν τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὥστε τολμῆσαι τῷ ἐχθίστῳ ἐπικηρυκεύσασθαι βασιλεῖ *καὶ* ὃν κοινῇ ἐξέβαλον μεθ'

5 λακεδαιμονίους delevit Cobet mnemos.[2] II 244 6 αὐτοῖς: αὐτοὺς apogr. Vindob. 32 25 δυναμένης αὐτοῖς Vindob. suppl. 7: δυναμένοις αὐτῆς 27 ἔχουσι: λέγουσι vel ἐροῦσι Krebs de locis duobus Platonis 4, χέουσι Baiter, λέγουσι vel παρέχουσι Madvig advers. I 415 34 καὶ ὃν (vel ὃν δὲ) Teuffel: ὃν (τολμήσαντας I. Baumann)

ἡμῶν, ἰδίᾳ τοῦτον πάλιν ἐπάγεσθαι, βάρβαρον ἐφ' Ἕλληνας, καὶ ξυναθροῖσαι ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας Ἕλληνάς τε καὶ βαρβάρους. οὗ δὴ καὶ ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς C πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή. οἰομένων γὰρ ἤδη αὐτὴν 5 καταπεπολεμῆσθαι καὶ ἀπειλημμένων ἐν Μυτιλήνῃ τῶν νεῶν, βοηθήσαντες ἑξήκοντα ναυσίν, αὐτοὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἄνδρες γενόμενοι ὁμολογουμένως ἄριστοι, νικήσαντες μὲν τοὺς πολεμίους, λυσάμενοι δὲ τοὺς φιλίους, ἀναξίου τύχης τυχόντες, οὐκ ἀναιρεθέντες ἐκ τῆς 10 θαλάττης κεῖνται ἐνθάδε. ὧν χρὴ ἀεὶ μεμνῆσθαί τε καὶ ἐπαινεῖν· τῇ μὲν γὰρ ἐκείνων ἀρετῇ ἐνικήσαμεν οὐ μόνον D τὴν τότε ναυμαχίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον πόλεμον· δόξαν γὰρ δι' αὐτοὺς ἡ πόλις ἔσχεν μή ποτ' ἂν καταπολεμηθῆναι μηδ' ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· καὶ ἀληθῆ ἔδοξεν· τῇ δὲ 15 ἡμετέρᾳ αὐτῶν διαφορᾷ ἐκρατήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν ἄλλων· ἀήττητοι γὰρ ἔτι καὶ νῦν ὑπό γε ἐκείνων ἐσμέν, ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐνικήσαμεν καὶ ἡττήθημεν. μετὰ δὲ ταῦτα ἡσυχίας γενομένης καὶ εἰρήνης E πρὸς τοὺς ἄλλους, ὁ οἰκεῖος ἡμῖν πόλεμος οὕτως ἐπολε-20 μήθη, ὥστε εἴπερ εἱμαρμένον εἴη ἀνθρώποις στασιάσαι, μὴ ἂν ἄλλως εὔξασθαι μηδένα πόλιν ἑαυτοῦ νοσῆσαι. ἔκ τε γὰρ τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστεως ὡς ἀσμένως καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται καὶ παρ' ἐλπίδα τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, τόν τε πρὸς τοὺς Ἐλευσῖνι πόλεμον 25 ὡς μετρίως ἔθεντο· καὶ τούτων ἁπάντων οὐδὲν ἄλλ' αἴτιον 244 *ἢ* ἡ τῷ ὄντι ξυγγένεια, φιλίαν βέβαιον καὶ ὁμόφυλον οὐ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ παρεχομένη. χρὴ δὲ καὶ τῶν ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ τελευτησάντων ὑπ' ἀλλήλων μνείαν ἔχειν καὶ διαλλάττειν αὐτοὺς ᾧ δυνάμεθα, εὐχαῖς καὶ θυσίαις, ἐν 30 τοῖς τοιοῖσδε, τοῖς κρατοῦσιν αὐτῶν εὐχομένους, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς διηλλάγμεθα. οὐ γὰρ κακίᾳ ἀλλήλων ἥψαντο οὐδ' ἔχθρᾳ, ἀλλὰ δυστυχίᾳ. μάρτυρες δὲ ἡμεῖς αὐτοί B ἐσμεν τούτων οἱ ζῶντες· οἱ αὐτοὶ γὰρ ὄντες ἐκείνοις γένει συγγνώμην ἀλλήλοις ἔχομεν ὧν τ' ἐποιήσαμεν ὧν

8 *νικήσαντες* — 9 *τυχόντες* Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1036 Reiske

5 *μυτιλήνῃ* Bekker cf. Riemann Revue de philol. 1881 p. 155: *μιτυλήνῃ* 9 *οὐκ* — 10 *θαλάττης* delevit Stallbaum 10 *κεῖνται*: *οὐ κεῖνται* Wesseling obs. I 1 26 *ἢ ἡ* ex correctione Parisinus 3009: *ἡ* 29 *ᾧ*: *ὡς* Marcianus 189 33 *οἱ* supra versum et *ί* in ras.

τ᾽ ἐπάθομεν. Μετὰ δὲ τοῦτο παντελοῦς εἰρήνης ἡμῖν γενομένης, ἡσυχίαν ἦγεν ἡ πόλις, τοῖς μὲν βαρβάροις συγγιγνώσκουσα, ὅτι παθόντες ὑπ᾽ αὐτῆς κακῶς οὐκ ἐνδεῶς ἠμύναντο, τοῖς δὲ Ἕλλησιν ἀγανακτοῦσα, μεμνη-
C μένη ὅσ᾽ εὖ παθόντες ὑπ᾽ αὐτῆς οἵαν χάριν ἀπέδοσαν, 5 κοινωσάμενοι τοῖς βαρβάροις, τάς τε ναῦς περιελόμενοι, αἵ ποτ᾽ ἐκείνους ἔσωσαν, καὶ τείχη καθελόντες ἀνθ᾽ ὧν ἡμεῖς τἀκείνων ἐκωλύσαμεν πεσεῖν· διανοουμένη δὲ ἡ πόλις, μὴ ἂν ἔτι ἀμῦναι μήτ᾽ Ἕλλησι πρὸς ἀλλήλων δουλουμένοις μήτε ὑπὸ βαρβάρων, οὕτως ᾤκει. ἡμῶν οὖν 10 ἐν τοιαύτῃ διανοίᾳ ὄντων ἡγησάμενοι Λακεδαιμόνιοι τοὺς μὲν τῆς ἐλευθερίας ἐπικούρους πεπτωκέναι [ἡμᾶς], σφέτερον δὲ ἤδη ἔργον εἶναι καταδουλοῦσθαι τοὺς ἄλλους,
D ταῦτ᾽ ἔπραττον. Καὶ μηκύνειν μὲν τί δεῖ; οὐ γὰρ πάλαι οὐδ᾽ ἐπ᾽ ἄλλων ἀνθρώπων γεγονότα λέγοιμ᾽ ἂν τὰ μετὰ 15 ταῦτα· αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν, ὡς ἐκπεπληγμένοι ἀφίκοντο εἰς χρείαν τῆς πόλεως τῶν τε Ἑλλήνων οἱ πρῶτοι, Ἀργεῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι, καὶ τό γε θειότατον πάντων, τὸ καὶ βασιλέα εἰς τοῦτο ἀπορίας ἀφικέσθαι, ὥστε περιστῆναι αὐτῷ μηδαμόθεν ἄλλοθεν τὴν σωτηρίαν γενέ- 20
E σθαι ἀλλ᾽ ἢ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, ἣν προθύμως ἀπώλλυ. καὶ δὴ καὶ εἴ τις βούλοιτο τῆς πόλεως κατηγορῆσαι δικαίως, τοῦτ᾽ ἂν μόνον λέγων ὀρθῶς ἂν κατηγοροῖ, ὡς ἀεὶ λίαν φιλοικτίρμων ἐστὶ καὶ τοῦ ἥττονος θεραπίς. καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ τότε χρόνῳ οὐχ οἵα τε ἐγένετο καρτερῆσαι 25 οὐδὲ διαφυλάξαι ἃ ἐδέδοκτο αὐτῇ, τὸ μηδενὶ δουλουμένῳ
245 βοηθεῖν τῶν σφᾶς ἀδικησάντων, ἀλλὰ ἐκάμφθη καὶ ἐβοήθησεν, καὶ τοὺς μὲν Ἕλληνας αὐτὴ βοηθήσασα ἀπελύσατο δουλείας, ὥστ᾽ ἐλευθέρους εἶναι μέχρι οὗ πάλιν αὐτοὶ αὑτοὺς κατεδουλώσαντο, βασιλεῖ δὲ αὐτὴ μὲν οὐκ ἐτόλ- 30

1 παντελοῦς apogr. P: παντελῶς 3 οὐκ ἐνδεῶς Bekker: ἱκανῶς οὐκ ἐνδεῶς 5 ὅσ᾽ Cobet mnemos.[2] II 244: ὡς 7 τείχη: τὰ τείχη Loers 9 ἂν addubito 12 ἡμᾶς delevit Cobet mnemos.[2] II 244 15 οὐδ᾽ ἐπ᾽ ἄλλων ἀνθρώπων Bekker, Dobree advers. I 156: οὐδὲ παλαιῶν ἀνθρώπων Gottleber, οὐδὲ πολλῶν ἄνω γενεῶν Heindorf ad Gorg. § 3 p. 7, οὐδὲ πολλῶν αἰώνων Orelli, οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἐτῶν Laurentianus XXIX 28, οὐδὲ πολλῶν ἀνθρώπων | τὰ ante πάλαι (vs. 14) transposuit Gottleber 20 περιστῆναι: παραστῆναι Stallbaum | σωτηρίαν: σωτηρίαν ἂν Stallbaum 21 ἀπόλλυ 25 οἵά 28 αὐτῇ Marcianus 189: αὕτη 30 αὑτοὺς Vindob. suppl. 7: ex αὐτοῖς factum αὐτοὺς | αὐτὴ Marcianus 189: αὕτη Vindob. suppl. 7, αυτη (sic) T

μησεν βοηθῆσαι, αἰσχυνομένη τὰ τροπαῖα τά τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς, φυγάδας δὲ καὶ ἐθελοντὰς ἐάσασα μόνον βοηθῆσαι ὁμολογουμένως ἔσωσεν. τειχισαμένη δὲ καὶ ναυπηγησαμένη, ἐκδεξαμένη τὸν πόλε- B
5 μον, ἐπειδὴ ἠναγκάσθη πολεμεῖν, ὑπὲρ Παρίων ἐπολέμει Λακεδαιμονίοις. Φοβηθεὶς δὲ βασιλεὺς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἑώρα Λακεδαιμονίους τῷ κατὰ θάλατταν πολέμῳ ἀπαγορεύοντας, ἀποστῆναι βουλόμενος ἐξῄτει τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ, οὕσπερ πρότερον Λακεδαιμόνιοι αὐτῷ
10 ἐξέδοσαν, εἰ μέλλοι συμμαχήσειν ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, ἡγούμενος οὐκ ἐθελήσειν, ἵν' αὐτῷ πρόφασις εἴη τῆς ἀποστάσεως. καὶ τῶν μὲν ἄλλων συμμάχων C
(f. 197 a) ἐψεύσθη· ἠθέλησαν γὰρ αὐτῷ ἐκδιδόναι καὶ ξυνέθεντο καὶ ὤμοσαν Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι καὶ Βοιωτοὶ καὶ ἄλλοι
15 σύμμαχοι, εἰ μέλλοι χρήματα παρέξειν, ἐκδώσειν τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Ἕλληνας· μόνοι δὲ ἡμεῖς οὐκ ἐτολμήσαμεν οὔτε ἐκδοῦναι οὔτε ὀμόσαι. οὕτω δή τοι τό γε τῆς πόλεως γενναῖον καὶ ἐλεύθερον βέβαιόν τε καὶ ὑγιές ἐστιν καὶ φύσει μισοβάρβαρον, διὰ τὸ εἰλικρινῶς εἶναι Ἕλληνας καὶ D
20 ἀμιγεῖς βαρβάρων. οὐ γὰρ Πέλοπες οὐδὲ Κάδμοι οὐδὲ Αἴγυπτοί τε καὶ Δαναοὶ οὐδὲ ἄλλοι πολλοὶ φύσει μὲν βάρβαροι ὄντες, νόμῳ δὲ Ἕλληνες, συνοικοῦσιν ἡμῖν, ἀλλ' αὐτοέλληνες, οὐ μιξοβάρβαροι οἰκοῦμεν, ὅθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως. ὅμως
25 δ' οὖν ἐμονώθημεν πάλιν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον ἔργον ἐργάσασθαι Ἕλληνες *Ἕλληνας* βαρβάροις ἐκδόντες. ἐλθόντες οὖν εἰς ταὐτά, ἐξ ὧν καὶ τὸ πρότερον E κατεπολεμήθημεν, σὺν θεῷ ἄμεινον ἢ τότε ἐθέμεθα τὸν πόλεμον· καὶ γὰρ ναῦς καὶ τείχη ἔχοντες καὶ τὰς ἡμετέρας

4 *τειχισαμένη — πόλεμον* Dionys. de admir. vi in Demosth VI 1036 Reiske 20 *οὐ — 23 οἰκοῦμεν* Longin. de sublim. 23 (43, 20 Iahn I 274, 29 rhet. graec. Spengel) 24 Soph. Electr. 1311 *μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι* cf. C. Schmidt apud Turicenses vol. XI p. IX

5 *παρίων*: *πάντων* Schoenborn Ueber das Verhältniss von Platons Menex. etc. XI, *Ῥοδίων* Koeppen cf. Krüger hist. philol. Stud. 225, *Κορινθίων* Stallbaum, *Ἀργείων* Hermann, *ἑταίρων* Berndt de ironia Menexeni Platonici 53 n. 7 10 *μέλλοι* ex emend. apogr. Parisinum 1812: *μέλλει* 14 *ἄλλοι*: *οἱ ἄλλοι* Marcianus 189, Boeckh in Minoem 142 19 *Ἕλληνας* Berndt de ironia Menexeni Platonici 48 n. 1: *ἕλληνες* 23 *αὐτοέλληνες* Cobet var. lect. 285: *αὐτοὶ ἕλληνες* 24 *ὅμως*: *ὅλως* Hertlein Fleckeis. Jahrb. CIX 156 26 *Ἕλληνες Ἕλληνας* scripsi, cf. 86, 6: *ἕλληνας* Vindob. suppl. 7, *ἕλληνες* 27 *ταῦτα* T, Vindob. suppl. 7

αὐτῶν ἀποικίας ἀπηλλάγημεν τοῦ πολέμου οὕτως, *ὥστ᾽*
ἀγαπητῶς ἀπηλλάττοντο καὶ οἱ πολέμιοι· ἀνδρῶν μέντοι
ἀγαθῶν καὶ ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐστερήθημεν, τῶν τε ἐν
Κορίνθῳ χρησαμένων δυσχωρίᾳ καὶ ἐν Λεχαίῳ προδοσίᾳ·
246 ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ βασιλέα ἐλευθερώσαντες καὶ ἐκβαλόντες 5
ἐκ τῆς θαλάττης Λακεδαιμονίους· ὧν ἐγὼ μὲν ὑμᾶς
ἀναμιμνῄσκω, ὑμᾶς δὲ πρέπει ξυνεπαινεῖν τε καὶ κοσμεῖν
τοιούτους ἄνδρας.

Καὶ τὰ μὲν δὴ ἔργα ταῦτα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐνθάδε
κειμένων καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι ὑπὲρ τῆς πόλεως τε- 10
τελευτήκασι, πολλὰ μὲν τὰ εἰρημένα καὶ καλά, πολὺ
δ᾽ ἔτι πλείω καὶ καλλίω τὰ ὑπολειπόμενα· πολλαὶ
B γὰρ ἂν ἡμέραι καὶ νύκτες οὐχ ἱκαναὶ γένοιντο τῷ τὰ
πάντα μέλλοντι περαίνειν. τούτων οὖν χρὴ μεμνημένους
τοῖς τούτων ἐκγόνοις πάντ᾽ ἄνδρα παρακελεύεσθαι, ὥσπερ 15
ἐν πολέμῳ, μὴ λείπειν τὴν τάξιν τὴν τῶν προγόνων μηδ᾽
εἰς τοὐπίσω ἀναχωρεῖν εἴκοντας κάκῃ. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ
αὐτός, ὦ παῖδες ἀνδρῶν ἀγαθῶν, νῦν τε [παρακελεύομαι]
καὶ ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ, ὅπου ἄν τῳ ἐντυγχάνω ὑμῶν,
C καὶ ἀναμνήσω καὶ διακελεύσομαι προθυμεῖσθαι εἶναι ὡς 20
ἀρίστους· ἐν δὲ τῷ παρόντι δίκαιός εἰμι εἰπεῖν, ἃ οἱ
πατέρες ἡμῖν ἐπέσκηπτον ἀπαγγέλλειν τοῖς λειπομένοις,
εἴ τι πάσχοιεν, ἡνίκα κινδυνεύειν ἔμελλον. φράσω δὲ
ὑμῖν, ἅ τε αὐτῶν ἤκουσα ἐκείνων καὶ οἷα νῦν ἡδέως ἂν
εἴποιεν ὑμῖν λαβόντες δύναμιν, τεκμαιρόμενος ἐξ ὧν τότε 25
ἔλεγον. ἀλλὰ νομίζειν χρὴ αὐτῶν ἀκούειν ἐκείνων ἃ ἂν
ἀπαγγέλλω· ἔλεγον δὲ τάδε.

D Ὦ παῖδες, ὅτι μέν ἐστε πατέρων ἀγαθῶν, αὐτὸ μηνύει
τὸ νῦν παρόν· ἡμῖν δὲ ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς αἱρού-
μεθα μᾶλλον τελευτᾶν, πρὶν ὑμᾶς τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς 30
ὀνείδη καταστῆσαι καὶ πρὶν τοὺς ἡμετέρους πατέρας καὶ
πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχῦναι, ἡγούμενοι τῷ τοὺς αὑτοῦ

18 ὦ παῖδες ὅτι μέν ἐστε πατέρων ἀγαθῶν Demetr. περὶ ἑρμηνείας III 319 Spengel 21 ἐν — 86, 9 ὑποδέξεται Stob. florileg. 51, 30 23 φράσω — 88, 3 ἀπαγγέλλω Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1044 Reiske 29 αἱρούμεθα — 86, 5 εὐδοξιῶν in usum suum vertit Jamblich. adhortat. ad philosoph. 266

1 οὕτως ὥστ᾽ Madvig advers. I 415: οὕτως (οὕτως — οἱ πολέμιοι delevit Hermann) 4 λεχαιῷ: λεχεῷ Vindob. suppl. 7 5 ἐκβαλόντες Marcianus 189: ἐκβάλλοντες 18 παρακελεύομαι delevi 22 τοῖς λειπομένοις: τοῖς ἀεὶ λειπομένοις Marcianus 189, Stobaeus 23 κινδυνεύειν: κινδυνεύσειν Marcianus 189, Stobaeus

αἰσχύνοντι ἀβίωτον εἶναι, καὶ τῷ τοιούτῳ οὔτε τινὰ ἀνθρώπων οὔτε θεῶν φίλον εἶναι οὔτ' ἐπὶ γῆς οὔθ' ὑπὸ γῆς τελευτήσαντι. χρὴ οὖν μεμνημένους τῶν ἡμετέρων λόγων, ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκῆτε, ἀσκεῖν μετ' ἀρετῆς, εἰδό- E
5 τας ὅτι τούτου λειπόμενα πάντα καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά. οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετ' ἀνανδρίας· ἄλλῳ γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ καὶ οὐχ ἑαυτῷ· οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχὺς δειλῷ καὶ κακῷ ξυνοικοῦντα πρέποντα φαίνεται ἀλλ'
10 ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν· πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται. 247
ὧν ἕνεκα καὶ πρῶτον καὶ ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν πειρᾶσθε ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν
15 ὑπερβαλεῖσθε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς πρόσθεν εὐκλείᾳ· εἰ δὲ μή, *** ἴστε ὡς ἡμῖν, ἂν μὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῇ, ἡ νίκη αἰσχύνην φέρει, ἡ δὲ ἧττα, ἐὰν ἡττώμεθα, εὐδαιμονίαν. μάλιστα δ' ἂν ἡττῴμεθα καὶ ὑμεῖς νικῴητε, εἰ παρασκευάσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι
20 μηδ' ἀναλώσοντες αὐτήν, γνόντες ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τὶ B
εἶναι οὐκ ἔστιν αἴσχιον οὐδὲν ἢ παρέχειν ἑαυτὸν τιμώ-

1 in verbis οὔτε—τελευτήσαντι poëtam agnovit C. Schmidt apud Turicenses vol. XI p. IX 11 πᾶσά — 12 φαίνεται Stob. florileg. 9, 30 Cic. de off. 1, 19, 63 Praeclarum igitur illud Platonis: „Non, inquit, solum scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda, verum etiam animus paratus ad periculum, si sua cupiditate, non utilitate communi inpellitur, audaciae potius nomen habeat quam fortitudinis" 13 ὧν — 14 ἔχειν Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1036 Reiske 14 Jamblichus haece habet: ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβαλεῖταί τις τοὺς πρόσθεν προγόνους εὐκλείᾳ· εἰ δὲ μή, ὅπως ἴσον αὐτοῖς καταστήσῃ τὴν αὑτοῦ καλοκαγαθίαν· ἡ μὲν γὰρ ἐν τούτοις νίκη τιμὴν φέρει, ἡ δὲ ἧττα, ἐὰν ἡττᾶταί τις, αἰσχύνην

1 αἰσχύνοντι, sed ι in τι ex emend.: αἰσχύναντι Marcianus 189 3 τελευτήσαντι delevit Hirschig 8 σώματος κάλλος cum Jamblicho: κάλλος σώματος Dionysius, Stobaeus 10 καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν: καὶ ἐπιφανεστέραν ἔχοντα τὴν δειλίαν Dionysius 16 lacunam, quam nec libri nec Dionysius nec Stobaeus agnoscunt, detexit et Jamblichum secutus ita fere supplendam ὅπως εἰς ἴσον καταστήσετε· ἴστε γὰρ (καὶ ἴστε equidem malim) statuit Cobet mnemos.[2] II 277 | νικῶμεν, sed οι supra versum | ἡ νίκη αἰσχύνην φέρει Vindob. suppl. 7, Dionysius, Stobaeus: αἰσχύνην | ἡ νίκη | φέρει t, αἰσχύνην φέρει 18 ἡττώμεθα in marg.: νικώμεθα cum Dionysio, Stobaeo (μάλιστα δ' ἂν νικήσειέ τις Jamblichus) | νικῴητε Vindob. suppl. 7: νικῶντες, sed νικῴητε ex emend. (καὶ ὑμεῖς νικῶντες εὖ παρασκευάσαισθε Schleiermacher) 21 οὐδὲν ἢ παρέχειν Vindob. suppl. 7, Marcianus 189, Dionysius: ἢ παρέχειν, sed ἢ πα ex οὐ (αἴσχιον παρέχειν codex A Stobaei)

μενον μὴ δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. εἶναι μὲν γὰρ τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής· χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ, καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἄνανδρον, ἀπορίᾳ ἰδίων αὑτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν. καὶ ἐὰν 5
C μὲν ταῦτα ἐπιτηδεύσητε, φίλοι παρὰ φίλους ἡμᾶς ἀφίξεσθε, ὅταν ὑμᾶς ἡ προσήκουσα μοῖρα κομίσῃ· ἀμελήσαντας δὲ ὑμᾶς καὶ κακισθέντας οὐδεὶς εὐμενῶς ὑποδέξεται. τοῖς μὲν οὖν παισὶ ταῦτ' εἰρήσθω.

Πατέρας δὲ ἡμῶν, οἷς εἰσί, καὶ μητέρας ἀεὶ χρὴ 10 παραμυθεῖσθαι ὡς ῥᾷστα φέρειν τὴν συμφοράν, ἐὰν ἄρα ξυμβῇ γενέσθαι, καὶ μὴ ξυνοδύρεσθαι — οὐ γὰρ
D τοῦ λυπήσοντος προσδεήσονται· ἱκανὴ γὰρ ἔσται καὶ ἡ γενομένη τύχη τοῦτο πορίζειν — ἀλλ' ἰωμένους καὶ πραΰνοντας ἀναμιμνῄσκειν αὐτούς, ὅτι ὧν ηὔχοντο τὰ μέγιστα 15 αὐτοῖς οἱ θεοὶ ἐπήκοοι γεγόνασιν. οὐ γὰρ ἀθανάτους σφίσι παῖδας ηὔχοντο γενέσθαι ἀλλ' ἀγαθοὺς καὶ εὐκλεεῖς· ὧν ἔτυχον, μεγίστων ἀγαθῶν ὄντων· πάντα δὲ οὐ ῥᾴδιον θνητῷ ἀνδρὶ κατὰ νοῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκβαίνειν. καὶ φέροντες μὲν ἀνδρείως τὰς συμφορὰς δόξουσι τῷ 20
E ὄντι ἀνδρείων παίδων πατέρες εἶναι καὶ αὐτοὶ τοιοῦτοι, ὑπείκοντες δὲ ὑποψίαν παρέξουσιν ἢ μὴ ἡμέτεροι εἶναι ἢ ἡμῶν τοὺς ἐπαινοῦντας καταψεύδεσθαι· χρὴ δὲ (f. 197b) οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἐκείνους μάλιστα ἡμῶν ἐπαινέτας εἶναι ἔργῳ, παρέχοντας αὑτοὺς φαινομένους τῷ ὄντι 25 πατέρας ὄντας ἄνδρας ἀνδρῶν. πάλαι γὰρ δὴ τὸ μηδὲν ἄγαν λεγόμενον καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι εὖ

2 Pseudoplutarch. de nob. 101 ὁ Πλάτων, ὅταν τὴν τῶν γονέων δόξαν θησαυρὸν εἶναι μέγαν φησίν, οὐ καταφρονεῖν ἑαυτὸν διδάσκει τὴν εὐγένειαν Galen. Protrept. VII 7 καλὸς οὖν, ᾗ φησιν ὁ Πλάτων, θησαυρὸς αἱ τῶν πατέρων ἀρεταί 20 φέροντες — 21 εἶναι Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1036 Reiske 26 πάλαι — 87, 12 παρόντι in usum suum vertit Jamblich. adhortat. ad philos. 268

1 προγόνων cum Dionysio et Jamblicho, sed γρ. προτέρων in marg.: προτέρων Vindob. suppl. 7, sed γον supra versum 2 καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής: καλὸν θησαυρὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ Loers (ἔστι μὲν γὰρ τιμαὶ γονέων Sommer I. Jahrb. II (1831) 358, εἰσὶ μὲν γὰρ τιμαὶ γονέων Ast) 5 αὐτοῦ 7 κομίσῃ: κοιμίσῃ Naber obs. crit. 18 10 ἀεὶ — ὡς Marcianus 189, Dionysius: εἰ — ὡς χρὴ 14 πορίζειν Marcianus 189, Dionysius: πορίζεσθαι 15 εὔχοντο Vindob. suppl. 7, Marcianus 189, Dionysius: εὔχονται 25 ἔργῳ, παρέχοντας primus distinxit Heusde spec. crit. 129

λέγεται. ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν 248 ἄλλοις ἀνθρώποις αἰωρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα 5 παρεσκεύασται ζῆν, οὗτός ἐστιν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος· οὗτος γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ· οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται διὰ τὸ αὑτῷ πεποιθέναι. τοιούτους δὲ ἡμεῖς γε ἀξιοῦμεν 10 καὶ τοὺς ἡμετέρους εἶναι καὶ βουλόμεθα καὶ φαμέν, καὶ B ἡμᾶς αὐτοὺς νῦν παρέχομεν τοιούτους, οὐκ ἀγανακτοῦντας οὐδὲ φοβουμένους ἄγαν, εἰ δεῖ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι. δεόμεθα δὴ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, τῇ αὐτῇ ταύτῃ διανοίᾳ χρωμένους τὸν ἐπίλοιπον βίον διάγειν, καὶ 15 εἰδέναι, ὅτι οὐ θρηνοῦντες οὐδὲ ὀλοφυρόμενοι ἡμᾶς ἡμῖν μάλιστα χαριοῦνται, ἀλλ᾽ εἴ τις ἔστι τοῖς τετελευτηκόσιν αἴσθησις τῶν ζώντων, οὕτως ἀχάριστοι εἶεν ἂν μάλιστα, C ἑαυτούς τε κακοῦντες καὶ βαρέως φέροντες τὰς συμφοράς· κούφως δὲ καὶ μετρίως μάλιστ᾽ ἂν χαρίζοιντο. τὰ μὲν 20 γὰρ ἡμέτερα τελευτὴν ἤδη ἕξει, ἥπερ καλλίστη γίγνεται ἀνθρώποις, ὥστε πρέπει αὐτὰ μᾶλλον κοσμεῖν ἢ θρηνεῖν· γυναικῶν δὲ τῶν ἡμετέρων καὶ παίδων ἐπιμελούμενοι καὶ τρέφοντες καὶ ἐνταῦθα τὸν νοῦν τρέποντες τῆς τε τύχης μάλιστ᾽ ἂν εἶεν ἐν λήθῃ καὶ ζῷεν κάλλιον καὶ ὀρθότερον D 25 καὶ ἡμῖν προσφιλέστερον.

Ταῦτα δὴ ἱκανὰ τοῖς ἡμετέροις παρ᾽ ἡμῶν ἀγγέλλειν· τῇ δὲ πόλει παρακελευοίμεθ᾽ ἄν, ὅπως ἡμῖν καὶ πατέρων καὶ υἱέων ἐπιμελήσονται, τοὺς μὲν παιδεύοντες κοσμίως, τοὺς δὲ γηροτροφοῦντες ἀξίως· νῦν δὲ ἴσμεν ὅτι, καὶ ἐὰν 30 μὴ ἡμεῖς παρακελευώμεθα, ἱκανῶς ἐπιμελήσεται.

1 Cic. Tusc. V 12, 36 Quid vero? in Epitaphio quo modo idem? Nam cui vero, inquit, ex se ipso apta sunt omnia, quae ad beate vivendum ferunt, nec suspensa aliorum aut bono casu aut contrario pendere ex alterius eventis et errore coguntur, huic optume vivendi ratio comparata est. Hic est ille moderatus, hic fortis, hic et nascentibus et cadentibus cum reliquis commodis tum maxime liberis, parebit et oboediet praecepto illi veteri; neque enim laetabitur unquam nec maerebit omnis, quod semper in se ipso omnem spem reponet sui   28 τοὺς μὲν — 29 ἀξίως Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1036 Reiske

2 ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις: ἐν ἄλλοις Jamblichus, Hirschig 6 γιγνομένων: καὶ γιγνομένων Stallbaum   27 παρακελευοίμεθ᾽ ἄν: παρακελευόμεθα Dionysius, παρεκελευόμεθ᾽ ἄν apogr. Laurentianum VII 85, Stallbaum

Ταῦτα οὖν, ὦ παῖδες καὶ γονῆς τῶν τελευτησάντων,
E ἐκεῖνοί τε ἐπέσκηπτον ἡμῖν ἀπαγγέλλειν, καὶ ἐγὼ ὡς
δύναμαι προθυμότατα ἀπαγγέλλω· καὶ αὐτὸς δέομαι
ὑπὲρ ἐκείνων, τῶν μὲν μιμεῖσθαι τοὺς αὑτῶν, τῶν δὲ
θαρρεῖν ὑπὲρ αὑτῶν, ὡς ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ 5
γηροτροφησόντων ὑμᾶς καὶ ἐπιμελησομένων, ὅπου ἂν
ἕκαστος ἑκάστῳ ἐντυγχάνῃ ὁτῳοῦν τῶν ἐκείνων. τῆς δὲ
πόλεως ἴστε που καὶ αὐτοὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅτι νόμους
θεμένη περὶ τοὺς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτησάντων
παῖδάς τε καὶ γεννήτορας ἐπιμελεῖται, καὶ διαφερόντως 10
249 τῶν ἄλλων πολιτῶν προστέτακται φυλάττειν ἀρχῇ ἥπερ
μεγίστη ἐστίν, ὅπως ἂν οἱ τούτων μὴ ἀδικῶνται πατέρες
τε καὶ μητέρες· τοὺς δὲ παῖδας συνεκτρέφει αὐτή, προ-
θυμουμένη ὅ τι μάλιστ' ἄδηλον αὐτοῖς τὴν ὀρφανίαν
γενέσθαι, ἐν πατρὸς σχήματι καταστᾶσα αὐτοῖς αὐτὴ ἔτι 15
τε παισὶν οὖσιν, καὶ ἐπειδὰν εἰς ἀνδρὸς τέλος ἴωσιν,
ἀποπέμπει ἐπὶ τὰ σφέτερ' αὐτῶν πανοπλίᾳ κοσμήσασα,
ἐνδεικνυμένη καὶ ἀναμιμνῄσκουσα τὰ τοῦ πατρὸς ἐπιτη-
B δεύματα ὄργανα τῆς πατρῴας ἀρετῆς διδοῦσα, καὶ ἅμα
οἰωνοῦ χάριν ἄρχεσθαι ἰέναι ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἑστίαν 20
ἄρξοντα μετ' ἰσχύος ὅπλοις κεκοσμημένον. αὐτοὺς δὲ
τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει, καθ' ἕκα-
στον ἐνιαυτὸν αὐτὴ τὰ νομιζόμενα ποιοῦσα κοινῇ πᾶσιν
ἅπερ ἰδίᾳ ἑκάστῳ γίγνεται, πρὸς δὲ τούτοις ἀγῶνας
γυμνικοὺς καὶ ἱππικοὺς τιθεῖσα καὶ μουσικῆς πάσης, καὶ 25
ἀτεχνῶς τῶν μὲν τελευτησάντων ἐν κληρονόμου καὶ ὑέος
C μοίρᾳ καθεστηκυῖα, τῶν δὲ ὑέων ἐν πατρός, γονέων δὲ
τῶν τούτων ἐν ἐπιτρόπου, πᾶσαν πάντων παρὰ πάντα
τὸν χρόνον ἐπιμέλειαν ποιουμένη. ὧν χρὴ ἐνθυμουμένους
πρᾳότερον φέρειν τὴν ξυμφοράν· τοῖς τε γὰρ τελευτήσασι 30
καὶ τοῖς ζῶσιν οὕτως ἂν προσφιλέστατοι εἶτε καὶ ῥᾷστοι
θεραπεύειν τε καὶ θεραπεύεσθαι. νῦν δὲ ἤδη ὑμεῖς τε

3 καὶ — 5 αὑτῶν Dionys. de admir. vi in Demosth. VI 1036 Reiske

4 αὐτῶν 5 αὐτῶν 11 ἀρχῇ Marcianus 189: ἀρχὴ 14 ὀρφα-
νείαν 15 αὐτὴ Parisinus 3009: αὕτη Vindob. suppl. 7, αὕτη 16 εἰς
ἀνδρὸς τέλος ἴωσιν: εἰς ἄνδρας τελέσωσιν Lobeck ad Phrynich. 212
23 αὐτὴ Marcianus 189: αὕτη 24 ἰδίᾳ ἑκάστῳ Marcianus 189,
Bekker: ἴδια ἑκάστῳ ἰδίᾳ Winckelmann, ἰδίᾳ ἑκάστῳ ἴδια 27 γο-
νέων δὲ τῶν τούτων Marcianus 189: γονέων δὲ καὶ τῶν τοιούτων ex
emend. apogr. Coislinianum 155, γονέων δὲ καὶ τῶν τούτων

καὶ οἱ ἄλλοι πάντες κοινῇ κατὰ τὸν νόμον τοὺς τετελευτηκότας ἀπολοφυράμενοι ἄπιτε.

Οὗτός σοι ὁ λόγος, ὦ Μενέξενε, Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας ἐστίν. D

5 ΜΕΝ. Νὴ Δία, ὦ Σώκρατες, μακαρίαν γε λέγεις τὴν Ἀσπασίαν, εἰ γυνὴ οὖσα τοιούτους λόγους οἵα τ' ἐστὶ συντιθέναι.

ΣΩ. Ἀλλ' εἰ μὴ πιστεύεις, ἀκολούθει μετ' ἐμοῦ, καὶ ἀκούσει αὐτῆς λεγούσης.

10 ΜΕΝ. Πολλάκις, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ ἐντετύχηκα Ἀσπασίᾳ, καὶ οἶδα οἵα ἐστίν.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄγασαι αὐτὴν καὶ νῦν χάριν ἔχεις τοῦ λόγου αὐτῇ;

ΜΕΝ. Καὶ πολλήν γε, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ χάριν ἔχω E 15 τούτου τοῦ λόγου ἐκείνῃ ἢ ἐκείνῳ, ὅστις σοι ὁ εἰπών ἐστιν αὐτόν· καὶ πρός γε ἄλλην πολλὴν χάριν ἔχω τῷ εἰπόντι.

ΣΩ. Εὖ ἂν ἔχοι· ἀλλ' ὅπως μου μὴ κατερεῖς, ἵνα καὶ αὖθίς σοι πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους παρ' αὐτῆς πολιτι-20 κοὺς ἀπαγγέλλω.

ΜΕΝ. Θάρρει, οὐ κατερῶ· μόνον ἀπάγγελλε.

ΣΩ. Ἀλλὰ ταῦτ' ἔσται.

8 ἀλλ' — ἐμοῦ schol. Aristoph. Plut. v. 824

6 οἵα 11 οἵα 16 πρός γε ἄλλην πολλὴν Heindorf: πρό γε ἄλλων πολλῶν 19 πολιτικοὺς delevit Cobet mnemos.[2] II 244

ΚΛΕΙΤΟΦΩΝ

ἢ προτρεπτικός [ἠθικός.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΚΛΕΙΤΟΦΩΝ.

(fol. libri Parisini A I a1)

St. III. p. 406

Κλειτοφῶντα τὸν Ἀριστωνύμου τις ἡμῖν διηγεῖτο ἔναγχος, ὅτι Λυσίᾳ διαλεγόμενος τὰς μὲν μετὰ Σωκράτους διατριβὰς ψέγοι, τὴν Θρασυμάχου δὲ συνουσίαν ὑπερεπαινοῖ.

ΚΛΕΙ. *Ὅστις ***, ὦ Σώκρατες, οὐκ ὀρθῶς ἀπεμνημόνευέ σοι τοὺς ἐμοὶ περὶ σοῦ γενομένους λόγους πρὸς Λυσίαν· τὰ μὲν γὰρ ἔγωγε οὐκ ἐπῄνουν σε, τὰ δὲ καὶ ἐπῄνουν. ἐπεὶ δὲ δῆλος εἶ μεμφόμενος μέν μοι, προσποιούμενος δὲ μηδὲν φροντίζειν, ἥδιστ᾽ ἄν σοι διεξέλθοιμι αὐτοὺς αὐτός, ἐπειδὴ καὶ μόνω τυγχάνομεν ὄντε, ἵνα ἧττόν με ἡγῇ πρὸς σὲ φαύλως ἔχειν. νῦν γὰρ ἴσως οὐκ ὀρθῶς ἀκήκοας, ὥστε φαίνει πρὸς ἐμὲ ἔχειν τραχυτέρως τοῦ δέοντος· εἰ δέ μοι δίδως παρρησίαν, ἥδιστ᾽ ἂν δεξαίμην καὶ ἐθέλω λέγειν.*

407 ΣΩ. *Ἀλλ᾽ αἰσχρὸν μὴν σοῦ γε ὠφελεῖν με προθυμουμένου μὴ ὑπομένειν· δῆλον γὰρ ὡς γνούς, ὅπῃ χείρων εἰμὶ καὶ βελτίων, τὰ μὲν ἀσκήσω καὶ διώξομαι, τὰ δὲ φεύξομαι κατὰ κράτος.*

ΚΛΕΙ. *Ἀκούοις ἄν. ἐγὼ γάρ, ὦ Σώκρατες, σοὶ συγγιγνόμενος πολλάκις ἐξεπληττόμην ἀκούων, καί μοι ἐδόκεις παρὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους κάλλιστα λέγειν, ὁπότε ἐπιτιμῷν τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ ἐπὶ μηχανῆς τραγικῆς θεός, ὕμνεις λέγων. ποῖ φέρεσθε, ὤνθρωποι, καὶ*

B *ἀγνοεῖτε οὐδὲν τῶν δεόντων πράττοντες, οἵτινες χρημά-*

5 post *ὅστις* lacunam indicavi: *ὅστις ἦν* Hermann 9 *μηδὲν φροντίζειν*: *μηδὲν εἰδέναι* in marg. manu recentissima a 10 *ὄντε* Da: *ὄντες* cum d 12 *πρὸς ἐμὲ*: *πρός με* D 22 *τραγικῆς*, sed *τρα* in ras. 23 *ὕμνεις* apographa: *ὑμεῖς* (*ὕμνοις* ut videtur, D, *ὑμνοῖς* I. Baumann, *ὑμνεῖς* d) | *καὶ*: *ἢ* Ast (an *πῶς* legendum?)

των μὲν πέρι τὴν πᾶσαν σπουδὴν ἔχετε, ὅπως ὑμῖν ἔσται, τῶν δ' υἱέων οἷς ταῦτα παραδώσετε, ὅπως ἐπιστήσονται (f. 1 a2) χρῆσθαι δικαίως τούτοις, *ἀμελεῖτε, καὶ* οὔτε διδασκάλους αὐτοῖς εὑρίσκετε τῆς δικαιοσύνης, εἴπερ μαθητόν· εἰ δὲ 5 μελετητόν τε καὶ ἀσκητόν, οἵτινες ἐξασκήσουσιν καὶ ἐκμελετήσουσιν ἱκανῶς· οὐδέ γε πρότερον ὑμᾶς αὐτοὺς οὕτως ἐθεραπεύσατε, ἀλλ' ὁρῶντες γράμματα καὶ μουσικὴν καὶ γυμναστικὴν ὑμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας ὑμῶν C ἱκανῶς μεμαθηκότας, ἃ δὴ παιδείαν ἀρετῆς εἶναι τελέαν 10 ἡγεῖσθε, κἄπειτ' οὐδὲν ἧττον κακοὺς γιγνομένους περὶ τὰ χρήματα, πῶς οὐ καταφρονεῖτε τῆς νῦν παιδεύσεως οὐδὲ ζητεῖτε οἵτινες ὑμᾶς παύσουσι ταύτης τῆς ἀμουσίας; καί τοι διά γε ταύτην τὴν πλημμέλειαν καὶ ῥᾳθυμίαν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν καὶ 15 ἀδελφὸς ἀδελφῷ καὶ πόλεις πόλεσιν ἀμέτρως καὶ ἀναρμόστως προσφερόμεναι στασιάζουσι καὶ πολεμοῦντες τὰ D ἔσχατα δρῶσιν καὶ πάσχουσιν· ὑμεῖς δέ φατε οὐ δι' ἀπαιδευσίαν οὐδὲ δι' ἄγνοιαν, ἀλλ' ἑκόντας τοὺς ἀδίκους ἀδίκους εἶναι. πάλιν δ' αὖ τολμᾶτε λέγειν ὡς αἰσχρὸν καὶ 20 θεομισὲς ἡ ἀδικία· πῶς οὖν δή τις τό γε τοιοῦτον κακὸν ἑκὼν αἱροῖτ' ἄν; ἥττων ὃς ἂν ᾖ, φατέ, τῶν ἡδονῶν. οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀκούσιον, εἴπερ τὸ νικᾶν ἑκούσιον; ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τό γε ἀδικεῖν ἀκούσιον ὁ λόγος αἱρεῖ, καὶ δεῖν ἐπιμέλειαν τῆς νῦν πλείω ποιεῖσθαι πάντ' 25 ἄνδρα ἰδίᾳ θ' ἅμα καὶ δημοσίᾳ ξυμπάσας τὰς πόλεις. E

Ταῦτ' οὖν, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ ὅταν ἀκούω σοῦ θαμὰ (f. 1 b1) λέγοντος, καὶ μάλα ἄγαμαι καὶ θαυμαστῶς ὡς ἐπαινῶ· καὶ ὁπόταν αὖ φῇς τὸ ἐφεξῆς τούτῳ, τοὺς ἀσκοῦντας μὲν τὰ σώματα, τῆς δὲ ψυχῆς ἠμεληκότας ἕτερόν τι πράττειν 30 τοιοῦτον, τοῦ μὲν ἄρξοντος ἀμελεῖν, περὶ δὲ τὸ ἀρξόμενον ἐσπουδακέναι· καὶ ὅταν λέγῃς ὡς ὅτῳ τις μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, κρεῖττον ἐᾶν τὴν τούτου χρῆσιν· εἰ δή τις μὴ ἐπίσταται ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι μηδὲ ὠσὶν μηδὲ ξύμπαντι

28 καὶ — 31 ἐσπουδακέναι Stob. florileg. 4, 55 31 καὶ — 92, 11 βίον Stob. florileg. 3, 94

3 τούτοις ἀμελεῖτε καὶ ut videtur apogr. E: τούτοις 4 μαθητόν, sed ο in ras. 6 γε πρότερον scripsi: γέ τι πρότερον I. Baumann, γ' ἔτι πρότερον 10 ἀρετῆς, sed τῆς in ras. 10 ἡγεῖσθε apographa: ἥγησθε 11 πῶς: ὅμως Hermann 16 προσφερόμεναι: προσφερόμενοι Ast 24 αἱρεῖ: in marg. καταλαμβάνει 25 verba ξυμπάσας τὰς πόλεις delenda esse videntur.

τῷ σώματι, τούτῳ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν μήτ' ἄλλην χρείαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι κρεῖττον ἢ ὁπηοῦν
408 χρῆσθαι. καὶ δὴ καὶ περὶ τέχνην ὡσαύτως· ὅστις γὰρ δὴ μὴ ἐπίσταται τῇ ἑαυτοῦ λύρᾳ χρῆσθαι, δῆλον ὡς οὐδὲ τῇ τοῦ γείτονος, οὐδ' ὅστις μὴ τῇ τῶν ἄλλων, οὐδὲ τῇ 5 ἑαυτοῦ, οὐδ' ἄλλῳ τῶν ὀργάνων οὐδὲ κτημάτων οὐδενί. καὶ τελευτᾷ δὴ καλῶς ὁ λόγος οὗτός σοι, ὡς ὅστις ψυχῇ μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, τούτῳ τὸ ἄγειν ἡσυχίαν τῇ ψυχῇ καὶ μὴ ζῆν κρεῖττον ἢ ζῆν πράττοντι καθ' αὑτόν· εἰ δέ τις ἀνάγκη ζῆν εἴη, δούλῳ ἄμεινον ἢ ἐλευθέρῳ διάγειν 10
B τῷ τοιούτῳ τὸν βίον ἐστὶν ἄρα, καθάπερ πλοίου παραδόντι τὰ πηδάλια τῆς διανοίας ἄλλῳ, τῷ μαθόντι τὴν τῶν ἀνθρώπων κυβερνητικήν, ἣν δὴ σὺ πολιτικήν, ὦ Σώκρατες, ἐπονομάζεις πολλάκις, τὴν αὐτὴν δὴ ταύτην
(f. 1 b 2) δικαστικήν τε καὶ δικαιοσύνην ὡς ἔστιν λέγων. 15

Τούτοις δὴ τοῖς λόγοις καὶ ἑτέροις τοιούτοις παμπόλλοις καὶ παγκάλως λεγομένοις, ὡς διδακτὸν ἀρετὴ καὶ πάντων ἑαυτοῦ δεῖ μάλιστα ἐπιμελεῖσθαι, σχεδὸν οὔτ' ἀντεῖπον πώποτε οὔτ' οἶμαι μήποτε ὕστερον ἀντείπω, *ὃς* προτρεπτικωτάτους τε ἡγοῦμαι καὶ ὠφελιμωτάτους, καὶ ἀτεχνῶς ὥσπερ καθεύδοντας ἐπεγείρειν 20 ἡμᾶς. προσεῖχον δὴ τὸν νοῦν τὸ μετὰ ταῦτα ὡς ἀκουσόμενος, ἐπανερωτῶν οὔ τι σὲ τὸ πρῶτον, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ τῶν ἡλικιωτῶν τε καὶ συνεπιθυμητῶν ἢ ἑταίρων σῶν, ἢ ὅπως δεῖ πρὸς σὲ περὶ αὐτῶν τὸ τοιοῦτον ὀνομάζειν. τούτων γὰρ τοὺς τὶ μάλιστα εἶναι δοξαζομένους 25 ὑπὸ σοῦ πρώτους ἐπανηρώτων, πυνθανόμενος, τίς ὁ μετὰ
D ταῦτ' εἴη λόγος, καὶ κατὰ σὲ τρόπον τινὰ ὑποτείνων αὐτοῖς, ὦ βέλτιστοι, ἔφην, ὑμεῖς, πῶς ποτὲ νῦν ἀποδεχόμεθα τὴν Σωκράτους προτροπὴν ἡμῶν ἐπ' ἀρετήν; ὡς 30 ὄντος μόνου τούτου ἐπεξελθεῖν δ' οὐκ ἔνι τῷ πρά-

11 ἐστὶν — 15 λέγων Stob. florileg. 47, 8 16 τούτοις — 19 ἀντείπω Stob. florileg. 1, 90.

4 δὴ Marcianus 189: ἂν D, ἂν δὴ cum Stobaeo | ἐπίσταται, sed supra versum η add. manus recentissima, μὴ ἐπιστῆται in marg a 6 οὐδ' ἄλλῳ τῶν ὀργάνων: οὐδὲ τῶν ὀργάνων ἄλλῳ Stobaeus 9 πράττοντι * * (cum duobus signis) 20 ὃς προτρεπτικωτάτους τε scripsi: προτρεπτικωτάτους τε γὰρ apogr. Parisinum 1809, προτρεπτικωτάτους τε 26 post ὀνομάζειν intercidisse quaedam videntur 29 νῦν om. apographa, Hermann 31 aut post τούτου lacuna statuenda aut δ' delendum videtur | ἔνι apogr. E, Stephanus: ἐν

γματι καὶ λαβεῖν αὐτὸ τελέως, ἀλλ' ἡμῖν παρὰ πάντα δὴ τὸν βίον ἔργον τοῦτ' ἔσται, τοὺς μήπω προτετραμμένους προτρέπειν, καὶ ἐκείνοις αὖ ἑτέρους; ἢ δεῖ τὸν Σωκράτη καὶ ἀλλήλους ἡμᾶς τὸ μετὰ τοῦτ' ἐπερωτᾶν, ὁμολογήσαν- E
5 τας τοῦτ' αὐτὸ ἀνθρώπῳ πρακτέον εἶναι, τί τοὐντεῦθεν; πῶς ἄρχεσθαι δεῖν φαμὲν δικαιοσύνης πέρι μαθήσεως; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἡμᾶς προὔτρεπεν τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, μηδὲν προνοοῦντας ὁρῶν καθάπερ παῖδας, (f. 2 a1) ὡς ἔστιν τις γυμναστικὴ καὶ ἰατρική, κἄπειτα ὠνείδιζεν
10 λέγων, ὡς αἰσχρὸν πυρῶν μὲν καὶ κριθῶν καὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, καὶ ὅσα τοῦ σώματος ἕνεκα διαπονούμεθά τε καὶ κτώμεθα, τούτου δ' αὐτοῦ μηδεμίαν τέχνην μηδὲ μηχανήν, ὅπως ὡς βέλτιστον ἔσται τὸ σῶμα, ἐξευρίσκειν, καὶ ταῦτα οὖσαν· εἰ δ' ἐπανηρόμεθα τὸν
15 ταῦθ' ἡμᾶς προτρέποντα· λέγεις δὲ εἶναι τίνας ταύτας τὰς τέχνας; εἶπεν ἂν ἴσως ὅτι γυμναστικὴ καὶ ἰατρική. 409 καὶ νῦν δὴ τίνα φαμὲν εἶναι τὴν ἐπὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ τέχνην; λεγέσθω. Ὁ δὴ δοκῶν αὐτῶν ἐρρωμενέστατος εἶναι πρὸς ταῦτα ἀποκρινόμενος εἶπέν μοι ταύτην τὴν
20 τέχνην εἶναι ἥνπερ ἀκούεις σὺ λέγοντος, ἔφη, Σωκράτους, οὐκ ἄλλην ἢ δικαιοσύνην. εἰπόντος δ' ἐμοῦ· μή μοι τὸ ὄνομα μόνον εἴπῃς, ἀλλ' ὧδε· ἰατρική πού τις λέγεται τέχνη· ταύτης δ' ἐστὶν διττὰ τὰ ἀποτελούμενα, τὸ μὲν B ἰατροὺς ἀεὶ πρὸς τοῖς οὖσιν ἑτέρους ἐξεργάζεσθαι, τὸ δὲ
25 ὑγίειαν· ἔστιν δὲ τούτων θάτερον οὐκέτι τέχνη, τῆς τέχνης δὲ τῆς διδασκούσης τε καὶ διδασκομένης ἔργον, ὃ δὴ λέγομεν ὑγίειαν· καὶ τεκτονικῆς δὲ κατὰ ταὐτὰ οἰκία τε καὶ τεκτονικὴ τὸ μὲν ἔργον, τὸ δὲ δίδαγμα· τῆς δὴ δικαιοσύνης ὡσαύτως τὸ μὲν δικαίους ἔστω ποιεῖν, καθάπερ
30 ἐκεῖ τοὺς τεχνίτας ἑκάστους· τὸ δ' ἕτερον, ὃ δύναται ποιεῖν ἡμῖν ἔργον ὁ δίκαιος, τί τοῦτό φαμεν; εἰπέ· — οὗτος μέν, ὡς οἶμαι, τὸ συμφέρον ἀπεκρίνατο, ἄλλος δὲ C (f. 2 a2) τὸ δέον, ἕτερος δὲ τὸ ὠφέλιμον, ὁ δὲ τὸ λυσιτελοῦν. ἐπανῇα δὴ ἐγὼ λέγων, ὅτι κἀκεῖ τά γε ὀνόματα ταῦτ'
35 ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν τεχνῶν, ὀρθῶς πράττειν, λυσιτε-

5 τί — 95, 1 δρᾶν Stob. florileg. 9, 67

3 ἐκείνοις apogr. Urbin. 31: ἐκείνους | ἑτέρους sed ἑ in ras. 4 ἐπερωτᾶν: ἐπανερωτᾶν D 13 τὸ σῶμα delevit I. Baumann 19 εἶπέν μοι: εἶπε Stobaeus 21 δ' ἐμοῦ D: δέ μου 22 ὧδε: ὡδὶ Stobaeus 30 ἐκεῖ τοὺς D, Stobaeus: ἐκείνους | ὃ, sed in ras. 34 δὴ cum Stobaeo: δ' D

λοῦντα, ὠφέλιμα, καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ πρὸς ὅ τι
ταῦτα πάντα τείνει, ἐρεῖ τὸ ἴδιον ἑκάστη τέχνη, οἷον ἡ
τεκτονικὴ τὸ εὖ, τὸ καλῶς, τὸ δεόντως, ὥστε τὰ ξύλινα,
D φήσει, σκεύη γίγνεσθαι, ἃ δὴ οὐκ ἔστιν τέχνη· λεγέσθω
δὴ καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ὡσαύτως. 5

Τελευτῶν ἀπεκρίνατό τις ὦ Σώκρατές μοι τῶν σῶν
ἑταίρων, ὃς δὴ κομψότατα ἔδοξεν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτ᾽ εἴη
τὸ τῆς δικαιοσύνης ἴδιον ἔργον, ὃ τῶν ἄλλων οὐδεμιᾶς,
φιλίαν ἐν ταῖς πόλεσιν ποιεῖν· οὗτος δ᾽ αὖ ἐρωτώμενος
τὴν φιλίαν ἀγαθόν τ᾽ ἔφη εἶναι καὶ οὐδέποτε κακόν, τὰς 10
δὲ τῶν παίδων φιλίας καὶ τὰς τῶν θηρίων, ἃς ἡμεῖς
τοῦτο τοὔνομα ἐπονομάζομεν, οὐκ ἀπεδέχετο εἶναι φιλίας
ἐπανερωτώμενος· συνέβαινε γὰρ αὐτῷ τὰ πλείω τὰς
E τοιαύτας βλαβερὰς ἢ ἀγαθὰς εἶναι. φεύγων δὴ τὸ
τοιοῦτον οὐδὲ φιλίας ἔφη τὰς τοιαύτας εἶναι, ψευδῶς δὲ 15
ὀνομάζειν αὐτὰς τοὺς οὕτως ὀνομάζοντας· τὴν δὲ ὄντως
καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν. τὴν δὲ
ὁμόνοιαν ἐρωτώμενος εἰ ὁμοδοξίαν εἶναι λέγοι ἢ ἐπιστή-
μην, τὴν μὲν ὁμοδοξίαν ἠτίμαζεν· ἠναγκάζοντο γὰρ πολλαὶ
(t. 2 b1) καὶ βλαβεραὶ γίγνεσθαι ὁμοδοξίαι ἀνθρώπων, τὴν δὲ 20
φιλίαν ἀγαθὸν ὡμολογήκει πάντως εἶναι καὶ δικαιοσύνης
ἔργον, ὥστε ταὐτὸν ἔφησεν εἶναι ὁμόνοιαν ἐπιστήμην
οὖσαν, ἀλλ᾽ οὐ δόξαν. ὅτε δὴ ἐνταῦθα ἦμεν τοῦ λόγου
410 ἀποροῦντες, οἱ παρόντες ἱκανοὶ ἦσαν ἐπιπλήττειν τε
αὐτῷ καὶ λέγειν, ὅτι περιδεδράμηκεν εἰς ταὐτὸν ὁ λόγος 25
τοῖς πρώτοις· καὶ ἔλεγον ὅτι καὶ ἡ ἰατρικὴ ὁμόνοιά τίς
ἐστιν καὶ ἅπασαι αἱ τέχναι, καὶ περὶ ὅτου εἰσὶν ἔχουσι
λέγειν· τὴν δὲ ὑπὸ σοῦ λεγομένην δικαιοσύνην ἢ ὁμόνοιαν,
ὅποι τείνουσά ἐστιν, διαπέφευγεν, καὶ ἄδηλον αὐτῆς ὅ τί
ποτ᾽ ἔστιν τὸ ἔργον. 30

Ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ τελευτῶν καὶ σὲ αὐτὸν
ἠρώτων, καὶ εἶπές μοι δικαιοσύνης εἶναι τοὺς μὲν ἐχθροὺς
B βλάπτειν, τοὺς δὲ φίλους εὖ ποιεῖν· ὕστερον δὲ ἐφάνη
βλάπτειν γε οὐδέποτε ὁ δίκαιος οὐδένα· πάντα γὰρ ἐπ᾽

1 τἆλλα om. Stobaeus 2 ἑκάστῃ τέχνῃ: ἑκάστη τέχνη Stobaeus
4 φήσει, sed supra versum υ 9 οὗτος, sed ος in ras. 11 θηρίων:
ἑτέρων H. Müller 22 ὁμόνοιαν Bekker: καὶ ὁμόνοιαν Ast, ὁμό-
νοιαν καὶ (δικαιοσύνην post καὶ add. Hermann, φιλίαν I. Baumann)
24 ἱκανοὶ ἦσαν: γρ. ἐπεχείρησαν in marg. 26 ἡ ἰατρικὴ cum
Stobaeo: ἰατρικὴ D 29 ὅποι Bekker: ὅπου

ὠφελίᾳ πάντας δρᾶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δὶς ἀλλὰ πολὺν δὴ ὑπομείνας χρόνον [καὶ] λιπαρῶν ἀπείρηκα, νομίσας σε τὸ μὲν προτρέπειν εἰς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν κάλλιστ' ἀνθρώπων δρᾶν, δυοῖν δὲ θάτερον, ἢ τοσοῦτον μόνον
5 δύνασθαι, μακρότερον δὲ οὐδέν, ὃ γένοιτ' ἂν καὶ περὶ ἄλλην ἡντινοῦν τέχνην, οἷον μὴ ὄντα κυβερνήτην καταμελετῆσαι τὸν ἔπαινον περὶ αὐτῆς, ὡς πολλοῦ τοῖς C ἀνθρώποις ἀξία, καὶ περὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ὡσαύτως· ταὐτὸν δὴ καὶ σοί τις ἐπενέγκοι τάχ' ἂν περὶ δικαιοσύ- (f. 2 b2)
10 νης, ὡς οὐ μᾶλλον ὄντι δικαιοσύνης ἐπιστήμονι, διότι καλῶς αὐτὴν ἐγκωμιάζεις. οὐ μὴν τό γε ἐμὸν οὕτως ἔχει· δυοῖν δὲ θάτερον, ἢ οὐκ εἰδέναι σε ἢ οὐκ ἐθέλειν αὐτῆς ἐμοὶ κοινωνεῖν. διὰ ταῦτα δὴ καὶ πρὸς Θρασύμαχον, οἶμαι, πορεύσομαι καὶ ἄλλοσε ὅποι δύναμαι, ἀπορῶν·
15 ἐπεὶ εἴ γ' ἐθέλεις σὺ τούτων μὲν ἤδη παύσασθαι πρὸς ἐμὲ τῶν λόγων τῶν προτρεπτικῶν, οἷον δέ, εἰ περὶ D γυμναστικῆς προτετραμμένος ἦ τοῦ σώματος δεῖν μὴ ἀμελεῖν, τὸ ἐφεξῆς ἂν τῷ προτρεπτικῷ λόγῳ ἔλεγες, οἷον τὸ σῶμά μου φύσει ὂν οἵας θεραπείας δεῖται· καὶ νῦν δὴ
20 ταὐτὸν γιγνέσθω· θὲς τὸν Κλειτοφῶντα ὁμολογοῦντα ὡς ἔστιν καταγέλαστον τῶν μὲν ἄλλων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, ψυχῆς δέ, ἧς ἕνεκα τἆλλα διαπονούμεθα, ταύτης ἠμεληκέναι· καὶ τἆλλα πάντα οἷου με νῦν οὕτως εἰρηκέναι E τὰ τούτοις ἑξῆς, ἃ καὶ νυνδὴ διῆλθον· καί σου δεόμενος
25 λέγω μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν, ἵνα μή, καθάπερ νῦν, τὰ μὲν ἐπαινῶ σε πρὸς Λυσίαν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, τὰ δέ τι καὶ ψέγω. μὴ μὲν γὰρ προτετραμμένῳ σε ἀνθρώπῳ, ὦ Σώκρατες, ἄξιον εἶναι τοῦ παντὸς φήσω, προτετραμμένῳ δὲ σχεδὸν καὶ ἐμπόδιον τοῦ πρὸς τέλος ἀρετῆς ἐλθόντα εὐδαίμονα γενέσθαι.

2 *καὶ* ante *λιπαρῶν* delevit I. Baumann 14 *οἶμαι* in marg. a: *οἴομαι* cum D | *πορεύσομαι* Da: *πορεύομαι* | *ὅποι* Bekker: *ὅπῃ* 20 *ταὐτὸν γιγνέσθω* delevit Hermann

APPENDIX.

1) In his dialogis semper in libris est *υἱός*. 2) In his dialogis semper *νῦν δή*, ni contrarium adnotatum fuerit. 3) Accentus, spiritus, signa eliseos atque craseos omissa raro tantum enotavi; inprimis articulus, praepositiones carent accentu. 4) Scripturam solemnem *ὅτ' ἄν* vel *ὅτ' ἀν* vel *ὅτ' ἀν*, quae etiam in *ὁπόταν, ἐπειδὰν* similibus verbis reperitur, *ὅστισοῦν* vel *ὁστισοῦν, μὴδὲ, μηδὲμίαν, οὐκοῦν* non significandam putavi.

ἱππίας μείζων ἢ περὶ τοῦ καλοῦ T, cf. Platocodex p. 3 et W. Personae neque in T neque in W distinguuntur.

1, 2 *κατῆρας* T 10 *τοῦσδε* T 11 *ἐστὶν* T, *ἐστι* W 13 *λαμβάνων* T, sed supra *ω* ras. 22 *ἄλλό* TW

2, 1 *ἄρ'* T 3 *τὴν ὑμετέραν τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην* W (ut T) 7 *ἀναβιῴη* TW 8 *δαίδαλον* TW 9 *φασιν* T: *φασὶ* W 10 *ἔσχεν* T: *ἔσχε* W 15 *ζόντων* W 17 *ὀνομάζων* W (ut T) 25 *εἰργάσατο καὶ ἔλαβεν* W (ut T) 29 *εὐδοκίμησεν* T, *εὐδοκίμησε* W 30 *ἔλαβεν* T: *ἔλαβε* W 32 *οὐδ'* T: *οὐδὲ* W

3, 2 *ἐλελήθει* T, *λελήθει* W 3 *ἀργυρίου* W† 7 *εἰδείης* T 10 *καὶ πολὺ* W (ut T) 11 *χρόνῳ πάνυ* W (ut T) | *πλεον* (sic) T, *πλέον* W 13 *πλέον* TW 16 *σύνδυο* T, sed supra *υ* ras. 19 *τε* om. W 20 *προτέρων περὶ ἀναξαγόρου λέγεται* W (ut T) 22 *φασὶν* T: *φασὶ* W

4, 1 *ἀφικνῇ* TW | *οὗπερ* W (ut T) 2 *ἀφίξαι* T 3 *οὔ* T 4 *φῇς* T 9 *πολύ* T, sed supra *ο* ras. 10 *ᾔσθα* T: *οἶσθα* W 19 *δῆτ'* T: *δῆτα* W 20 *αὐτοὺς* T: *αὐτοῖς* W 21 *πλήρη** W 22 *αὐτῶν* W 25 *οἷος* TW 26 *συνόντες* T: *ξυνόντες* W 28 *σοι* W 29 *εἴπέρ* TW 34 *πόλεσιν* T: *πόλεσι* W

5, 1 *κάλλιστ'* W, sed *ι* add. W 5 *ἆρ'* T 12 *ἥτις* Tw: *ειτις* W 14 *πειστέον* w: *πιστέον* W 21 *πράττοιεν* TW† 24 *εἴπέρ* TW 29 *ὠφελίαν* T: *ὠφέλειαν* W 30 *ὠφελίας* T: *ὠφελείας* W 36 *οἱ* om. W

6, 7 *εἰσὶν* T: *εἰσὶ* W 9 *ποῦ* W 11 *ἤ* T 13 *ἔστιν* W: compendium T 15 *γε* W (ut T) 16 *φῇς* T 20 *νομικώτερά* W (ut T) | *ἐστι* W: compendium T 25 *ἀνομώτερον* T: *ἀνομιμώτερον* W 33 *ταῦτ'* T: *ταῦτα* W 35 *δῆλον δὴ* TW†

7, 4 *τί* T 7 *δέουσιν* T: *δέουσι* W 13 *ὠγαθὲ* T, *ὦ 'γαθὲ* W (*δ* supra) 14 *τι* T 15 *ἐπει* T 16 *ἡρώων* T 22 *δι'* W: *δία* T | *εὐτύχηκάς* TW | *γε ὅτι γε* W (ut T) 28 *ἀλλ'* T: *ἀλλὰ* W | *ἐνενόησα* T: *ἐνόησα* W 32 *δι'* W: *δία* T 33 *εὐδοκίμησα* TW 35 *εὖ* W 36 *μοι ἐστὶ* T, *μοι ἔστι* W | *τοιαδέ* T

8, 1 *τίς* W 2 *ποιά* T 9 *παρέσῃ* W 10 *κρίναι* TW 12 *τι* T 14 *κατέβαλεν* T (nam „T“ et verba „in utroque libro” delenda): *κατέβαλλεν* W, sed altera litera *λ* puncto notata† 14 *τισὶν* T: *τισὶ* W 15 *πῶς* W 25 *ἐστιν* T, *ἐστὶ* W 27 *ὀφλω* (sic) T

9, 3 *ἐάν σου* TW 5 *μή τι* T: *μὴ* W 6 *ἵν'* W: *ἵνα* T 13 *φῇς* T

15 ἔροιτ' W: ἔροιτο T 16 γάρ τι T: γὰρ W 20 ἐστί TW 27 ἀρ' T 33 ἀλλό T 35 ἀλλ' ὅτι: ἄλλό τι TW | ἐστι W

10, 4 ὦγαθὲ T, ὦγαθε W, ὦ 'γαθὲ w 5 ὅτι T: ὅτι τί W 6 ὦγαθὲ TW 7 ἔστι T 11 ἀλλό τι T, ἀλλ' ὅτι W | ἀποκρίνωμαι T: ἀποκρινοῦμαι W 14 πᾶσιν T: πᾶσι W 20 φῇς T | εἴ τι TW† | ἐστὶν W 21 ἐγὼ—22 καλὰ om. W | ἐστι T 26 δ' T: δὲ W 32 ἄλλό W

11, 1 καλὴν εἶναι W (ut T) 2 τολμῶμεν W (ut T) 4 παγκάλαι TW 11 ἆρα T 12 ἐστὶν W: compendium T 27 τὸ om. W (ut T) | ἐστιν T: ἐστι W 29 τἄλλα T 33 ἀνθρώπων: ἄλλῳ W (ut T)

12, 8 ἦ T | ταὐτὸ TW 9 ἐπάγῃ W 11 ὦ om. W (ut T) 16 ὅτί W | ποτέ ἐστιν TW 17 ἀποκρίνῃ W 18 φῇς T 22 ἠρόμην W, sed ἠ ex emend. 23 ἄρα, σὺ: ἆρ' οὐκ W 26 τῳ post προσγένηται om. W teste Stallbaumio; a Kunz nihil adnotatum est 29 τι T | ἔστι W 33 ἐστὶν (sic) T, ἔστιν W

13, 2 καὶ W (ut T) 22 χρυσὸς T: ὁ χρυσὸς W 23 ἀρ' T | ἐστιν W 26 ἐστιν T: ἐστι W 29 ἐλέφαντι W: ἐλεφαντίνῳ w 31 πρέπων (et mox) T: πρέπον (et mox) W

14, 6 ἑψῇ W (ut T) 7 χρυσῇ τορύνη αὐτῇ ἢ συκίνη W 9 ἐστιν W: compendium T 11 γινώσκω W 12 ἐστιν TW† 14 τοῖν T: ταῖν W 19 πάντ' T: πάντα W 20 ὥς γε μοι W (ut T) 21 χρυσῆν w: χρυσην W 22 μέντ' ἂν TW 30 ἄλλο τι: ἀλλ' ὅτι TW 32 ἀλλό τι T, ἀλλ' ὅτι W 34 ὅ t: ὁ T

15, 2 οἷν T: οἷον W | τοῖν T: ταῖν W 4 αὐτῷ T: αὐτὸ W 5 συκῆς W, sed κ erasum 7 ἢ ἂν W (ut T) 13 καὶ om. W 16 ἐπαινεῖν W (ut T) 20 (non 21) αὐτοῦ et mox T† 21 αὐτοῦ W 27 δὴ νῦν T: νῦν δὴ W 29 λέγῃ T: λέγει W

16, 1 ἐστιν W: ἐστι T 2 ἀχθέσεται W (ut T) 3 ἢ T 5 ὅπος τί οὖν W 7 οὐκ TW 12 ἢ T 20 τοσουτονὶ T, sed supra ου ras. | ἄσας W 21 ἀπήσας T, ἀπῆσας t 22 οἷος W 25 πάσῃ: ἁπάσῃ W (ut T) 26 ὤνθρωπε W: ὦ ἄνθρωπε T 28 ὦτα μήτ' T: ὦτα μήτε W 30 ἱππία TW† 32 ἐστιν T: ἐστι W | φῇς T 35 ἐστιν W, compendium T

17, 1 ἢ T 3 φήσει T: φύσει W 5 ἢ T 7 γεγόνασιν T: γεγόνασι W 11 ἐρομένου: ἐρωτωμένου W (ut T) 14 φῇς T 17 πάντες T: πάντας W 24 ἡρώων T 32 κεῖνα TW 35 ἔστιν T, ἐστι W

18, 1 τι W 2 δ' T: δὲ W 3 τοιόν δέ W 4 εἶναι τὸ καλὸν T: τὸ καλὸν εἶναι W 8 μὲν T: μέντοι W 19 ἄρ' W: ἄρα T 21 ἄρα W 26 ὥσπέρ W 29 η cum dubio spiritu W 30 πρεπόν (ante ἀπάτη) W | τίς TW

19, 1 ἐζητοῦμεν W (ut T) 2 ἐστιν (ante ὥσπερ) T: ἔσται W | εστι (sic) T, ἔστι W 3 ἂν T: ἐὰν W 7 ἢ W (ut T) | ἐστιν T, ἐστὶν W 8 ἐστὶν W, compendium T 10 ἐστιν T: ἐστι W 17 ὁμολογήσομεν W (ut T) 25 πρεπὸν W 27 ἐστιν TW† | τὸ μὲν W (ut T) 29 ἐστιν T: ἐστι W 30 εἶναι — 31 δὲ καὶ in ras. W 31 καὶ ποιεῖν εἶναι W (ut T) 36 βαβαῖ TW | ἄρ' W: ἄρα T†

20, 1 ὅ τί ποτὲ W | ἐστιν W 2 ἄλλό TW 6 ἐστὶν W: ἐστὶ T 9 εὖ οἶδ' TW†, scriptura codicis T testimonio Ioannis Veludonis nunc confirmata est 11 ἂν om. W (ut T) 17 ἐὰν μὲν T: ἐὰν W 21 ἐξεῦρες TW | αὐτὸ W (ut T) 25 φαμὲν T: μὲν W 31 ζῷα W

21, 3 καὶ ἢ W (ut T) 4 καλὸν φαμὲν T 5 ἀρ' T 21 ἀρ' T 25 ἠρέμα T 27 φοβεῖ T: φοβῇ W 29 ἀρ' T 30 τις τί T 34 ἄλλό T, ἀλλό W

22, 17 ἔστι TW 21 ἀρα T 23 τί W | ἐστι TW 38 ἔστιν W | ἄλλό TW

23, 8 ἄλλό TW (et mox) 18 ἔοικεν T: ἔοικε W 19 τἄλλα TW 20 ἐστιν T: ἐστι W 21 ἐν om. T (ut W)

24, 8 οἷον T | τέ T | ἐστιν TW | γελοιότερον W (ut T) 9 ᾠόμεθ' T

ᾠόμεθα W 13 τί TW 15 οἶδ' T: δ' οἶδ' W 17 οἷος τέ W | σε TW 18 εὐπορηκέναι TW 20 τί TW 21 ἀρ' T, ἆρ' W | τε TW 29 ἔμοιγε οὖν W (ut T) 30 ὅ ἐστιν TW 31 ἄρα TW 33 ἄλλό TW

25, 1 δ' T: δὴ W 4 προσποιούμενός τι TW 8 ἐπιτρέποι T: ἐπιτρέποιεν W 14 δὴ νῦν W (ut T) cf. 15, 27 16 γε μοι TW† 17 τί TW 24 λέγετε: λέγεται T (ut W) 26 τἀφροδίσια T: τὰ ἀφροδίσια W | οὐ φατὲ TW 32 ἦ T 33 ἐκείνας T | ἀφαιρεῖσθε T: ἀφαιρεῖσθαι W 34 καταγελῷ TW

26, 1 ὅστι W 2 μὴ T: μὴδ' W 3 δεῖ W (ut T) 9 ἐστίν TW 10 γε φαμὲν TW 12 τί TW 21 ἦ TW 22 ἔστιν T | ὄψεως W 27 οὕτω TW | ἀποκρινώμεθα W (ut T) 29 ἀρ' T 30 τίς W 31 ἧττον W 32 τῳ T 33 οὐ γάρ — 34 δοκεῖ om. W 35 ἀλλό T, ἄλλό W

27, 2 ἔχουσίν T: ἔχουσί W 3 καλὰς φατὲ T 4 πω W (ut T) 5 ὄψεως T | ἐστιν W: compendium T 7 ἔστιν T: ἔστι W 12 ἔστιν T: ἔστι W 15 ἀμφότεραι W | εἰσὶν T: εἰσὶ W 18 τί W 23 τί TW 26 μὴδ' ἑτέρας T, μὴδ' ετέρας W 27 τί W 28 μηδ' ετέρα W 30 γὰρ ἄν μ' ἔχοι T: γ' ἂν μ' ἔχει W | ἀπειρία T: ἀπορία W 33 φῇς T 37 γε T

28, 3 ὃς T: ὡς W 6 οὐδείς σου TW 8 φανήσει T: φανήσῃ W 9 μήτ' ἐγὼ: μήποτ' ἐγὼ W (ut T) 11 τί TW 15 οἷον TW 21 εἰ (ante ὑγιαίνοντες) om. W 22 ἄλλό τι οὖν T, ἄλλο ὅτι οὖν W 24 χρυσοὶ ἢ ἀργυροὶ W (ut T) 30 ὅλα T: ἄλλα W 35 τοσοῦτον W

29, 1 οἴει om. W | ἢ περὶ W (ut T) 2 ἐστιν TW 12 σοι TW 13 ἴδιον W 14 ἴδιόν W 16 ἐστιν T: ἐστι W 17 εἴημεν TW 18 ἐσμέν W 26 ἐσμὲν W 30 τι W

30, 1 ἐστιν T: ἐστι W 5 ἦ T | ἡγεῖ T: ἡγῇ W 7 ἢ T | ἐσμὲν W 21 ἠλέγχθη W teste Stallbaumio, Kunz ad ἐλέχθη nihil nisi omissum accentum adnotavit | ἢ om. W (ut T) 30 ἀμφότεραι W | εἰσὶν T: εἰσὶ W 31 ἄρα W 32 ἀμφοτέραίς W | ἑκάτερα W 34 ἀρ' T | ἐστὶν T: ἐστι W

31, 13 ἔστιν W: ἔστι T 25 ἐπιγίγνοιτο T: ἐπιγίγνονται W 28 γ' αὖ W: γε αὖ T 30 ἔστιν W: ἔστι T 36 ἦ T

32, 4 τίθῃς T, τιθῇς W | ὥσπερ T: ὥσπερ ἂν W 8 κείνως T: ἐκείνως W 11 ἔστι W 14 ὁμολογοῦμεν W (ut T) 16 ὁμολογοῦμεν W (ut T) 19 τί TW 22 φατὲ TW 23 διότι TW 25 εἰσὶ W 26 σὺ τί T 29 δὴ om. W 32 ποιοῦντ' ἀγαθὸν W (ut T)

33, 3 δή T: δεῖ W | ταῦτα TW† 4 τοι TW | ἐστὶν T, ἐστὶ W 6 οἷον W 7 καλῶς T: καλὸς W 8 ἐπ' T: ἐπὶ W 10 αὐτοῦ et mox W (ut T) 17 φῇς T | ἔοικεν T: ἔοικε W 24 οἷον W | τὶ om. W (ut T) 33 ποτ' T: ποτέ W | ἐστὶν T, ἐστιν W | εἴσει T: εἴσῃ W 36 οἴσει W(T?)

34, 3 ὠφελώμην W (ut T)

ἱππίας ἐλάττων ἢ περὶ τοῦ καλοῦ T cf. Platocodex 3, πλάτωνος ἱππίας ἐλάττων ἢ περὶ καλοῦ W, ἀνατρεπτικός om. TW, τῆς ἑβδόμης (τετραλογίας) ἡγοῦνται ἱππίαι δύο· πρῶτος ἢ περὶ τοῦ καλοῦ· δεύτερος ἢ περὶ τοῦ ψεύδους, ἀνατρεπτικοί Diog. L. III 60. Personae neque in T neque in W distinguuntur.

35, 3 εἴτι TW 4 καὶ αὐτοὶ ST: αὐτοὶ W 7 ἔστιν T: ἔστι W 8 ἔλεγεν T: ἔλεγε W 11 ὅσῳ S | ἀχιλεὺς W 12 ὀδυσσέα T 19 ἀποκρίνεσθαι TW: ἀποκρίνασθαι S 23 ἤλιδος T

36, 2 μοι TW: ἐμοὶ S 7 ἀφικνεῖ T: ἀφικνῇ W 9 πιστευτικῶς T† 10 φῇς T 12 ὀλυμπιάσιν T 17 ὀδυσσέως T 18 φῇς T 20 ἐπανέρεσθαι T 21 ἐμποδῶν T 22 ἐσμὲν W | ἔρεσθαι TW 25 ἐθέλλω W | ἔτι σαφέστερον TW: σαφέστερον ἔτι S 30 βαβαῖ W | ἀρ' T | τι TW 31 μόγις S: μόλις TW 32 πράως TW

37, 3 πράως TW 7 ὀδυσσέα T (et 14 et 24 et 28 et 29) 15 ὀδυσσεῦ T 17 ὥσπερ TW: ἥπερ S cum libris Homericis | ὡς TW: ἢ γρ. S | τελέεσθαι T: τετελέεσθαι W (τετελεσμένον ἔσται S) 18 ἐχθρός T | Ἀΐδαο T 19 κεύθη T: κεύθει SW 23 ὀδυσσεὺς T 27 πεποίηκεν T: πεποίηκε W 30 εἶναι ἀνὴρ TW: ἀνὴρ εἶναι S

38, 1 ἢ T 4 ἐπανέρεσθαι TW | ἐποίησεν T: ἐποίησε W 5 δ' T: δὲ W | φαίνει T: φαίνῃ W | καί σοι T 6 φῇς T (et 30) 7 σαυτοῦ T 11 ἄλλά W 16 ἀπατεῶνες T: ἀπαταιῶνες W 21 ἔοικεν W: ἔοικε T 36 τινες T 37 ἐοικέν εἰσιν T

39, 6 ὡς ἐν S | εἰσιν T: εἰσὶ W 7 σοφοί TW: οἱ σοφοί S 12 δ' TW: δέ γ' S | ἐστιν W, compendium T 15 ἢ TW: ἆρ' S 18 μοι om. S 21 τις T | σε om. S 25 ἄρα T 28 σοφώτατος T | τ' εἶ W: τε εἶ T 29 ἢ T 32 δὴ om. S 37 τις TW 38 ἐστί W: compendium T

40, 3 σου T 10 περὶ ἀριθμῶν W (ut T) | οὐδὲ ἀριθμὸν W (ut T) | ἂν W, sed supra versum δὴ 12 θῶμεν W (ut T) 13 καὶ TW: τε καὶ S 15 αὐτὸν W (ut T) 21 ὢν W, sed εἶναι supra versum 22 λογισμόν W (ut T) 24 ἀρ' T 28 ἐστὶν W: compendium T

41, 3 οὗτος TW: ὁ αὐτὸς S 8 ἐστὶ W: compendium T 12 εἰ ἄλλως W (ut T), ἢ ἄλλως S 19 ἄλλός TW | ἢ T 22 εἴπέρ TW 31 ταῦτα ἐστίν W 33 εἴπέρ T

42, 6 που ἐστὶν TW 10 ἀφικεσθαί T, ἀφικέσθαί W | ποτε TW 11 σαυτοῦ T 14 σφραγίδα W 22 κατὰ λογάδην T 24 ἐπιστημῶν W (ut T) | ἀφικεσθαι (sic) T 35 γάρ ἔστιν TW

43, 4 τί W 5 χρὴ W 8 ὀδυσσέα T 10 αἰσθάνει T: αἰσθάνῃ W 11 ὀδυσσεὺς T 13 οὐδ' T: οὐδὲ W 14 ὅμοιοι TW 17 ἔχει T: ἔχῃ W 18 ἀγωνίζει T: ἀγωνίζῃ W 21 ὀδυσσέως T | πολλὰ ψευδόμενον TW: ψευδόμενον πολλὰ ST 23 παράλογον TW 24 ἐστί W: compendium T 27 τί W, om. S 30 λεγομένα W 31 οὔτέ T 32 γνώσει T: γνώσῃ W | τούτῳ T: τοῦτο SW 35 ἐννενόηκά σου TW 36 ὀδυσσέα T

44, 5 ἀΐδαο 6 κεύθη T: κεύθει W 8 ὀδυσσέως T 11 νῆας W 12 αἴκ' (ἦν S) ἐθέλησθα TW | αἱ T 13 ἦρι T 15 δῴη TW 19 ἐπεὶ ἢ TW 22 τότε — τότε T | πάσης TW: ἁπάσης S 27 ἠρόμη W, sed ἡ ex emend. 35 ὀδυσσεύς T

45, 2 ὀδυσσέα T | μιμῇ TW 4 φῇς T 5 τὴν ἀλαζονείαν W (ut T) 6 ὀδυσσέως T 9 ἐλάνθανεν T: ἐλάνθανε W | ὀδυσσέα T 11 ὀδυσσεύς T 13 ὕστερόν T | ἢ ὡς SW: πως T 14 ὀδυσοέα T | ἠοῖ ex ἠοῖ T 21 σμύξαι S 22 μῆ W (ut T) 27 παρὰ χρῆμα T 28 ὀδυσσέα T (et 30) 29 μένειν W (ut T)

46, 1 ὀδυσσέα T | ὀδυσσεὺς T (et 4) 4 ἀρ' T 12 ἄλλό TW 18 πάνυ TW: πάνυ γε S 20 ἐστί W: compendium T 24 καίτοι τί S cum W 26 σώζει W 35 οἷος περ W

47, 3 δηλον ὅτι W, δῆλονότι T 10 μεῖζον W 11 ἐργάσει T: ἐργάσῃ W 12 θέλεις TW (et mox) 14 ἀποκρίνεσθαι TW: ἀποκρίνασθαι S 15 αὐτόν σε T | δ' om. S 16 παρακαλοίμην (?) S | ἐπῆρας ST, ἀπῆρας W 26 ἢ S: ἦν TWs 27 ὥστέ T | φῇς T

48, 34 ἔοικεν TW: ὡς ἔοικεν S

49, 6 ἔοικεν T: ἔοικε W | κατὰ: καὶ τὰ κατὰ W (ut T) 9 ἢ T 13 ἐστιν W†: compendium T 15 περὶ W | φῇς T 16 ἀπάδουσαν W 23 κεκτῆσθαι TW (et 31)

50, 3 γ' οὖν T 4 ῥίνας W 6 ἀκόντως W (ut T) 11 κακῶς τις TW: τις κακῶς S 16 κεκτῆσθαι TW 17 ἀμείνων W (ut T) | ἢ om. W (ut T) 22 τῇ δὲ τῆς πονηρᾶς S (ut W) 28 ἀμείνονός W (ut T) 31 αὕτη TW: καὶ αὕτη S | ἐστιν W: ἐστι T

51, 2 δ' T: δὲ W 5 μὴ ἰατρικῆς W (ut T) 8 τε om. S 12 κεκτῆσθαι TW 13 ἑκουσίως T: ἑκουσίους W 21 μέντ' ἂν TW 35 δ' W: δὲ T 36 ναί om. W (ut T)

52, 1 δ' W: δὲ T 12 ἐστιν T: ἐστι W 15 ἀμένων W 31 ταυτά W: ταῦτά T† | μοι TW: ἐμοὶ S

ἴων ἢ περὶ ἰλιάδος T cf. Platocodex 3, ἴων ἢ περὶ ἰλιάδος W. πειραστικός om. TW. Personae neque in T, neque in W distinguuntur.

53, 5 τιθέασιν T: τιθέασι W 8 ἠγωνίζω S | τί TW (et mox)† 13 θεὸς ἐθέλῃ TW: θεὸς θέλῃ S 17 καλλίστοις W (ut T)

54, 4 γινώσκοντα W 8 παρέσχεν T: παρέσχε W 16 ἄξιον TW: ἄξιόν γε S 19 ἀκροᾶσθαι TW: ἀκροάσασθαι S 21 δεινὸς εἶ μόνον καὶ S 23 γάρ om. S 25 τε om. S | ταὐτὰ T: ταῦτα W 33 τί TW

55, 2 μάντεων τίς W 5 οἶος W 8 τι T 28 τίς W 29 τίς TW 35 ἐστιν W: ἐστι T† 38 λέγῃ T: λέγει W

56, 2 αὐτός W (ut T) 4 ὄνομ' T: ὄνομα W 6 λέγωμεν T: λέγομεν SW 14 φῇς T 15 ἐστιν T: ἐστι W 26 λέγωσι T: λέγουσι W 27 τι T | ποτε T | τὸ αἴτιον TW: ταἴτιον S 28 τοῦ W 30 δὲ om. S 34 δῆλον T 35 οἷος τ' W: οἷός τε T† 36 ἁπάντων λέγειν om. W 37 που TW | ἐστὶν T, ἐστὶ W

57, 2 τίς W 3 ἐστι TW: ἔσται S 4 δέει T: δέῃ W 9 που ἐστὲ TW | οἱ ὑποκριταὶ W (ut T), οἱ om. S 10 τὰ om. S | εὐήθη: τ' ἀληθῆ W (ταληθῆ T) 12 νῦν W (ut T) 15 ἔστι T, ἐστὶ W 16 ναί om. W 17 γραφεῖς TW | εἰσὶ TW† 20 τινὰ W 23 ζωγράφων T 26 δέῃ T: δέει W | ἐγρήγορεν T: ἐγρήγορε W 28 οὖ T | δῆτα W 29 τίν' W 35 οὖ T | μα T

58, 1 ὥς γ' ἐγὼ TW: ὥς ἔγωγε S 6 συμβαλέσθαι S (ut W) 11 με (ἐμὲ S) φασὶν TW 12 ἐστιν W, ἐστι T 13 ἄρχομαι — ἀποφαινόμενος W (ut T) 19 δακτυλίους ἄγει S (ut W) 20 αὖ δύνασθαι S 21 (et 25) ὁρμαθὸς T, ὁρμαθὸς t 22 μ. π. S | σιδήρων S, σιδηρίων s 24 μὲν om. W | αὕτη W (ut T) 25 ἄλλων S

59, 1 καλὰ T: κακὰ W 3 μὲν καὶ S 6 ἀρύτονται T: ἀρύονται W 9 πρὸς ST: παρ' W 14 ἱερὸν W (ut T) 16 μ. ἐν αὐτῷ S 17 ἄνθρωπός W | ἐστι TW 18 καὶ πολλὰ W (ut T), τε καὶ πολλὰ S 27 χρησμῳδοῖς W 30 ἀλλ' ὁ T: ἀλλὰ W 31 αὐτός ἐστιν S

60, 2 πώποτ' T: πώποτε W | τίς T | ἀξιώσειεν T: ἀξιώσειε W 3 ᾄδουσι W 7 ἐστιν T: ἐστι W 9 ἑρμηνεῖς TW | εἰσιν T: εἰσι W 12 ἢ T 13 γὰρ πῶς T: γάρ πως W (γάρ μου πως S) 17 ῥαψῳδοὶ W 20 ἑρμηνεῖς TW 22 δή μοι TW: δὴ καί μοι S 24 ὀδυσσέα T 25 ᾄδῃς T 28 τί W 29 σαὐτοῦ T | γίγνῃ TW 31 ἢ ὅπως ST: ἢ πῶς W 35 ἐμπίμπλανταί T: ἐμπίπλανται W | μου ST: μοι W

61, 3 τότε εἶναι τοῦτον S 5 χρυσοῖσι S | κλαίῃ TW 6 φοβῆται T: βοβεῖται W | πλέον TW 9 οὐ T 12 ταὐτὰ ταῦτα T: τὰ τοιαῦτα W 14 κλαίοντάς TW 17 κλαίοντας TW 26 ἐκείνης T: ἐκίνης W 33 αὖ ἠρτημένοι ST: ἀνηρτημένοι W | ἐνθουσιάζουσιν T: ἐνθουσιάζουσι W 35 ὦ om. S

62, 1 κατέχει T: κατέχῃ W | τι om. W (ut T) | ἄλλου T | τοῦ W 2 λέγῃς T: λέγῃς W, sed ει supra versum 12 ἐστὶ W | διότι TW 16 μὲν τ' ἂν T, μέντ' ἂν W | ὥστέ TW 18 σοι T 22 λέγει W (ut T) 28 πολλαχοῦ Ὅμηρος TW: Ὅμηρος πολλαχοῦ S

63, 2 φησι TW | εὐξέστῳ TW: ἐυπλέκτῳ S 4 ἠκ' T 5 εἶξαι T, εἶξαι W | τέ οι W 7 μή S 9 ἀρκεῖ. ταῦτα δὴ TW: ἀρκεῖ δὴ ταῦτα S 13 ἄλλό TW 14 ἄλλό τι T 16 οἷα T, οἷά W | γάρ που TW: γὰρ δή που S 21 καὶ κατὰ TW: καὶ τὰ S 23 φῇς T 24 τινά T | δ' T: δὲ W 26 ἆρα T 27 δ' T: δὲ W 31 τίς W 33 γινώσκω W 34 γινώσκεις W

64, 12 οἷος T 15 γνώσει T: γνώσῃ W 17 εἶ T: ἢ W 21 κ. ἐ. πρ. S (ut W) 22 ἐστίν T: ἐστί W† 25 ἐκαμήδη T: ἑκαμήδη W | παλλακὴ ἦν S | πίνειν TW: πιεῖν S 26 δίδωσιν T: δίδωσι W | πως οὕτω T, πῶς οὕτω W 27 κνῆ T: κνῇ W 29 εἴτε (ante ὀρθῶς) T: εἴπερ W

65, 1 ἱκέλη T | βυσσὸν S | ἵκανε W 3 πῆμα TW: κῆρα S 5 κρίναι W 12 ἀληθῆ TW: ἀληθῶς S 14 ἃ ὁ S 17 ὑμέων T: ὑμῶν W 18 νέρθέ

W 21 ἱεμένων T | ἔρεβοσδε T | ἠέλιος W 23 καὶ om. S 28 ζωόν W 30 χαμάζε W

66, 2 ἕπετο S 5 γε om. W 7 ἐγώ σοι TW | ὀδυσσείας T 15 ἔφης W (ut T) | ἢ T 33 ἄρα W: ἆρα T

67, 1 οὐ κάλλιον ὁ S 17 ἐστιν W: compendium T† 18 γ' οὖν T, γ' οὖν W | ἄρ' W (ἆρ' T) 20 ὦ om. W (ut T) 25 ἀπεκρίνου W (ut T), ἀπεκρίνω S 31 τὰ om. W 33 ἔμοιγε TW: ἐμοὶ S

68, 4 μάλιστα ὦ σώκρατες in ras. W 8 ἐκεῖνο μὲν TW† | γε TW: τε S 13 ἢ T 21 χρεῖά T 24 ἕλοιτο W 30 ἡρακλείδη W 31 ἤδε TW 32 εἰσίν T: εἰσί W 35 μὲν ἐστὲ TW

69, 4 ἐστὶν T: ἐστὶ W† 6 γίγνη TW 14 ἀνὴρ εἶναι TW: εἶναι ἀνὴρ S 16 σώκρατες TW: σώκρατες θεῖος S 18 ὑπάρχει W (ut T) | ἡμῖν ST: ἡμῶν W

μενέξενος ἢ ἐπιτάφιος T, cf. Platocodex 3, πλάτωνος μενέξενος ἢ ἐπιτάφιος W, ἠθικός om. TW. Personae neque in T neque in W distinguuntur.

70, 4 σὺ W (ut T) | δηλα TW 5 ἡγεῖ T: ἡγῇ W 8 ἐκλίπῃ T: ἐκλείπῃ SW 13 ἀποθανοῦσιν T: ἀποθανοῦσι W 19 ἀποθνήσκειν TW | ταφῆς καλῆς τε καὶ S (ut T) 20 τίς TW 21 ἔτυχεν T: ἔτυχε W

71, 7 ἅπαντας TW: πάντας S 8 ὥστ' T: ὡς W 10 καὶ TW: καί γ' S 15 μοι om. W 21 ἀναμιμνήσκομαι TW 22 εἰμι W 29 ὦγαθὲ TW | εἰσιν TW

72, 6 ἢ T | οἷος W 9 οἴῳ T 10 ἤπερ T 15 εἰσὶν T: εἰσι W | ἡ δὲ T: ὁ δὲ W 20 οἷος W | τὲ W (τε T) 28 ὅτε μοι ἐδόκει S (ut W) 29 ταῦτα S (ut W) 31 ἢ T | μνημονεύσαις T: μνημονεύσας W

73, 1 χαλεπανεῖ T: χαλεπανῇ W 6 καταγελάσει T: καταγελάσῃ W 10 κελεύεις W (ut T) 11 ἐσμεν T 12 ἐγῷμαι TW 14 οἶδε TW | ἔχουσιν T: ἔχουσι W 18 ἀνδράσιν T: ἀνδράσι W 26 ἢ om. S 28 εὔφραινον TW 29 δοκεῖ TW: δοκεῖ οὖν S 31 δὲ W: δέ γ' S

74, 1 ἐγκωμιάζωμεν TW: ἐγκωμιάσωμεν S 8 σφων T 13 πρῶτον om. S 22 πᾶσα TW: ἅπασα S | ἔφυ W (ut T) | ζῷα W 25 ζώων W 27 τί W (ut T) | ἤδε TW | τῶνδε W 29 τεκοῦσα TW 31 τῷ γενομένῳ in lacuna om. S

75, 2 τότε TW: τότε καιρῷ S | πρώτη T: πρώτη W 3 ἤνεγκεν T: ἤνεγκε W 5 ζῶον W | αὕτη W (ut T), αὐτὴ S 6 τοιαῦτα T: τοιαῦτά τε W 8 ἔνειμεν T: ἔνειμε W 10 ἀνῆκεν T: ἀνῆκε W 15 κτῆσιν TW 20 ἐστίν T: ἐστί W 23 οἶδε T 27 ἔστιν T: ἔστι W 28 βασιλεῖς TW 29 τότε — τότε TW

76, 5 ἡμῖν TW: ἡμῖν ἐστι S | γένεσις T: γένησις W 12 ἀλλ' ἡ T: ἀλλ' ἢ W 16 πατέρες καὶ TW: τε πατέρες καὶ οἱ S 21 οὖν om. S | ἀμαζόνων W 24 βραχὺς TW: βραχὺς ὥστε S 33 ἔστιν T: ἔστι W

77, 1 γονεῖς TW, sed post ν paululum erasum in T 3 τίς W 4 γενόμενον TW: γιγνόμενον S 6 αὐτοῦ W (et 7) 8 ἦρξεν TW† 9 υἱὸς sine αὐτοῦ S | οἷον W | ἐπιβαίνειν ST: ἐπιβῆναι W 10 μέχι W 13 ἁπάντων TW: ἁπάντων τῶν S 14 μάχημα W 16 τε καὶ TW: καὶ S | ἐρετριέας TW 18 ναυσίν T: ναυσί W | δάτιν T, δάτην W 19 ἐρετριέας TW 22 εὐδοκιμωτάτοις SW (ut T), μάλιστα ante verbum add. S 28 οὐδείς σφας TW 30 ἕτοιμον σφίσιν TW 32 δ' T: δὲ W

78, 4 ἆρα T 7 τρόπαια TW 18 καὶ γὰρ TW: καὶ γὰρ δὴ καὶ S 20 κατὰ post καὶ om. W 23 μόνον TW: ἔργον S 24 ἕλλησιν T: ἕλλησιν W | ἀμύνεσθαι T: ἀμύνασθαι SW

79, 3 ἤμυναν W (ut T), ἠμύναντο S 7 βασιλεὺς TW: ὁ βασιλεὺς S 8 ἐπιστρατεῦσαι om. W (ut T) 10 ἀνακαθηράμενοι T 17 πάσῃ W (ut T) 22 τῇνδε T 23 κατέστησεν T: κατέστησε W 24 συνέβαλον T: συνέβαλλον W 27 γὰρ

om. W | καταλιπόντες SW, sed W εἰ (non ει) supra versum +| βοιωτοὺς add. W (ut T)
80, 9 διολλῦναι W 12 ἠμφεσβήτει T: ἠμφισβήτει W 13 τίνες TW 21 τρόπαια TW 24 δὲ TW: δὲ τὸ S 32 φιλονεικίας TW 34 καὶ om. W (ut T)
81, 4 ἤδη αὐτὴν TW: αὐτὴν ἤδη S 10 αἰεὶ T 13 ἔσχεν T: ἔσχε W 14 ἔδοξεν T: ἔδοξε W | δὲ ἡμετέρᾳ TW: ἡμετέρᾳ δ' S 19 πρὸς TW: πρὸς μὲν S 22 πειραιῶς S: πειραιέως TW | ἄστεος TW 25 ἄλλ' T: ἄλλο W 26 ἢ ἡ: ἡ W (ut T) 29 καὶ TW: τε καὶ S 33 ἐσμὲν W
82, 1 παντελῶς W (ut T) 3 συγγινώσκουσα W | ἱκανῶς οὐκ ἐνδεῶς W (ut T) 4 ἕλλησιν T: ἕλλησι W 5 ὡς W (ut T) 9 μήτ' W: μήτε T 15 οὐδὲ πολλῶν ἀνθρώπων W (ut T) 21 ἦν T: ἦν W 23 κατηγοροίη S 25 οἷά W (ut T) 27 σφὰς TW, σφᾶς αὐτοὺς S | ἐβοήθησεν T: ἐβοήθησε W 28 αὕτη W (ut T) 30 αὕτη W | ἐτόλμησεν T: ἐτόλμησε W
83, 1 τρόπαια TW | τ' ἐν — καὶ ἐν — καὶ ἐν S 3 ἔσωσεν T: ἔσωσε W 4 τειχησαμένη W 8 ἐξήτει T: ἐζήτει W 10 μέλλει W (ut T) 13 οὐκ ἐψεύσθη S 18 ἐστιν T: ἐστι W 19 εἰλικρινῶς T | ἕλληνες W (ut T) 23 αὐτοὶ ἕλληνες W (ut T) | ὅθεν TW: ὅθεν καὶ S 25 μὴ θέλειν S 26 ἕλληνες S (ut T)
84, 1 ὥστ' om. W (ut T) 2 ἀπηλάττοντο W 5 ἐκβάλλοντες W (ut T) 7 ἀναμιμνήσκω TW 15 ὥσπερ TW: ὡς S 22 ἡμῖν T: ὑμῖν SW 28 ἐστὲ W 32 αἰσχύναι W
85, 1 οὔτέ τινα T 7 ἀνανδρείας W 11 πᾶσα T 16 ἴστε W | ἡ ν. αἰ. φ. S 18 δ' om. S | ἡττώμεθα: νικώμεθα SW | παρασκευάσαισθε T: παρασκευάσασθε W
86, 1 προγόνων S (ut T) 2 καλὸς om. W 3 χρῆσθαι T: καταχρῆσθαι W 5 αὐτοῦ W (ut T) 7 μοίρα W 10 εἰ — ὡς χρὴ W (ut T) 11 συμφορὰν T: ξυμφορὰν W 12 ξυνοδύρεσθαι T: συνοδύρεσθαι W 14 πορίζεσθαι W (ut T) 15 ἀναμιμνήσκειν TW 24 μάλιστα TW: μάλιστα πάντων S 26 ὄντας om. S
87, 3 αἰωρεῖται W (ἡ supra versum) 9 αὐτῷ T: αὐτῷ W | πεποιθέναι T: πεπονθέναι W | γε om. S 10 εἶναι ante καὶ posuit S 15 θαρροῦντες ut videtur W 16 ἐστὶ T 17 αἴθησις W 18 συμφοράς T, sed ξ supra versum 23 ἐνταῦτα T
88, 1 γονεῖς TW, sed εῖ in ras. T 2 ἐκεῖνοι TW 4 αὐτῶν W (ut T) et mox 8 ἴστέ TW 11 ἀρχὴ W (ut T) 16 καὶ om. W 17 σφέτερ' T: σφέτερα W 18 ἀναμιμνήσκουσα TW 19 πατρωίας T 20 πατρώιαν T 21 ἄρξοντα ST: ἄρξαντα W 24 ἑκάστῳ ἰδίᾳ ἴδια W 27 νίῶν T: υἱέων W | γονέων δὲ καὶ τῶν τούτων W (ut T) 30 πραότερον TW | τε ST: γε W 31 εἴητε TW
89, 4 ἐστίν om. W 9 ἀκούσει T: ἀκούσῃ W 16 ἐστιν W: compendium T 18 κατερεῖς T: κατερῆς W 19 αὖθις TW 22 ταῦτ' T: ταῦτα W

πλάτωνος κλειτοφῶν ἢ προτρεπτικός· τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα· σωκράτης κλειτόφων A, πλάτωνος Κλειτοφῶν ἢ προτρεπτικός D, ἠθικός om. AD, τὰ τοῦ διαλόγου — κλειτοφῶν om. D
90, 1 τίς AD 4 ὑπερεπαινοῖ AD: ἐπαινοῖ d 5 ἀπεμνημόνευε D 7 verba τὰ δὲ καὶ ἐπῄνουν bis scripta; sed error correctus 8 πρὸς ποιούμενος D 9 ἥδιστ' D 12 φαίνει AD: φαίνῃ a 13 τοῦ δέοντος errore (in δέ finis folii 244) τοῦ δέ bis scriptum | ἥδιστ' D 19 συγγινόμενος D | ἐδόκεις A: ἐδόκει D
91, 2 τὴν Ad: τὴν περι D 3 ἐπιστήσονται AD: ἐπιστήσωνται d 4 ἀμελεῖτε καὶ om. D (ut A) 5 εἴπερ D 6 ἐξασκήσουσιν A: ἐξασκήσουσι D 7 γ' ἔτι D (ut A) 9 τε om. D 11 ἥγησθε D (ut A) | κάπειτ' D: κἄπειτα A 14 πλημμε-

λείαν D 18 δρῶσιν A: δρῶσι D | δὲ φατὲ AD 22 ἑκὼν αἱροῖτ' D | ἤ A: ἢ D 23 εἴπερ — 24 ἀκούσιον om. D, add. d 27 σου AD | θαμᾶ D 32 τίς AD 34 ὡσὶν A: ὡσὶ D

92, 4 δηλον D 5 οὐδ' D: οὐδὲ A 7 δῆ D 11 ἔστιν D 21 ὥ|σπερ A, ὥσ|περ a 22 τὸ om. D 23 σε AD 24 σὺν ἐπιθυμητῶν D 26 τούς τι AD 27 πρῶτους D, corr. d 31 δ' D: δὲ A | ἐν D (ut A)

93, 1 παρ' ἃ D 6 πέρι Ad: περι D 9 ἔστιν A: ἐστι D | τίς D | γυμναστικῆ D 10 ἀμπελῶν D, corr. d 11 καὶ ὅσα — 13 τέχην om. D, horum loco haec verba recurrunt: 8 μηδὲν προνοοῦντας — 9 ἰατρικῆ 15 εἶναί τινας A | τινὰς D, corr. d 19 εἶπεν D 20 ἔφη erasum in D 22 ἀλλ D: ἀλλὰ A | ὧδὲ D | που τίς AD 23 ἐστιν A, ἐστὶν a, ἐστὶ D 24 αἰεὶ AD 25 ὑγιείαν D | ἔστιν A: ἔστι D 27 ταῦτα D 30 τέχνίτας D 31 τοῦτο φαμὲν AD 34 ἐπανῄειν AD | ταῦτ' a: ταυτ' A 35 ἐστὶν a: ἔστιν A, ἐστιν D

94, 5 ὡσαύτως — 8 δικαιοσύνης om. D, add. d 8 ὁ D 9 πόλεσιν A: πόλεσι D 15 οὐδὲ A: οὐ D 23 ἦμεν A: ἡ μὲν D 26 ἡ om. D | ὁμόνοια AD 29 ἐστιν A: ἐστι D 30 ποτ' A: ποτέ D | ἔστιν A, ἐστὶν a, ἐστι D 32 εἶπες D 35 ὠφελίᾳ A: ὠφελείᾳ Da

95, 1 λιπαρῶν A | νομίσας σε ex emend. D 2 σε A, σὲ a | τὸ D, sed ω supra versum 5 ἥντιν' οὖν D: ἡντιναοῦν A, sed supra οῦ ras. 8 σοὶ τίς D 9 ὄντι A: ὅτι D 16 ἦ A: ἡ D 20 ἔστιν A: ἔστι D 23 καὶ σοῦ AD 25 ἐπαινῶ D, sed ῶ erasum

ADDENDA ET CORRIGENDA.

p. 3, 3 adnot. lege „ἀργύριον Marcianus 189“ pro „ἀργύριον Vindob. suppl. 7“ (nam Vindob. suppl. 7 revera habet ἀργυρίου)
p. 5, 21 lege πράττοιεν pro πράττοειν
p. 6, 35 lege δῆλον δὴ pro δῆλον
p. 7, 22 lege ηὐτύχηκάς pro ηὐτύχηκας
p. 8, 14 adnot. dele T et „in utroque libro“
p. 10, 20 adnot. lege: εἴ τι pro : εἰ τί
p. 10, 25 lege ἔσεσθαι; pro ἔσεσθαι.
p. 14, 12 lege ἐστιν pro ἐστι
p. 15 adnot. lege „20“ pro „21“
p. 16, 30 lege Ἱππία pro Ἱππίᾳ
p. 19, 27 lege ἐστιν pro ἐστίν
p. 19, 36 lege ἆρ' pro ἆρα
p. 20, 9 lege εὖ οἶδ' pro οἶδ'
p. 21 adnot. lege „3“ pro „2“
p. 23 adnot. lege „15“ pro „14“
p. 25, 16 adnot. lege γε μοι pro γέ μοι
p. 29 adnot. adde: 27 εἶ om. apographa, Bekker
p. 33, 3 lege ταῦτα pro ταῦτ'
p. 34, 3 adnot. adde post ὠφελούμην „probaverunt Turicenses“
p. 36, 9 adnot. lege πιστευτικὼς pro πιστευτικῶς
p. 49, 13 lege ἐστιν pro ἐστίν
p. 52 adde adnot. 31 „ταυτά Vindob. suppl. 7: ταῦτά T
p. 53, 8 adnot. lege „ἠγωνίζου τί ἡμῖν; καὶ πῶς τί ἠγωνίσω cf. 24, 20“ pro „ἠγωνίζου τι ἡμῖν; καὶ πῶς τι ἠγωνίσω cf. 24, 20“
p. 55, 35 lege ἐστιν pro ἐστι
p. 56, 35 lege τ' pro τε
p. 57, 17 lege εἰσὶ pro εἰσι
p. 63 lege Il. 23 pro Il. 13
p. 63, 11 lege ἡνίοχος; pro ἡνίοχος.
p. 64, 22 lege ἐστίν pro ἐστί
p. 67, 17 lege ἐστιν pro ἐστι
p. 68, 8 lege μὲν pro μήν
p. 69, 4 lege ἐστὶν pro ἐστὶ
p. 69, 17 lege θεῖον pro θειὸν
p. 77, 8 lege ἦρξεν pro ἦρξέν
p. 79, 27 adnot. lege „sed εἰ“ pro „sed ει“

PLATONIS
OPERA
QUAE FERUNTUR OMNIA.

AD CODICES DENUO COLLATOS

EDIDIT

MARTINUS SCHANZ.

VOL. IX.

HIPPIAS MAIOR, HIPPIAS MINOR, IO,
MENEXENUS, CLITOPHO.

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ.
LIPSIAE MDCCCLXXXV.

BERNHARD TAUCHNITZ.

GRIECHISCHE UND RÖMISCHE CLASSIKER

OCTAV-(SCHUL-)AUSGABEN, TASCHENAUSGABEN UND PRACHTAUSGABEN.

JANUAR 1885.

ARISTOPHANIS comoediae. Ed. AUGUSTUS MEINEKE.
Octavausgabe. 2 Voll. ℳ 3,00.
Vol. 1. ℳ 1,50. — Vol. 2. ℳ 1,50.
Jede Comoedie einzeln ℳ 0,45.
Taschenausgabe. 2 Voll. ℳ 2,70.
Vol. 1. ℳ 1,20. — Vol. 2. ℳ 1,50.
Jede Comoedie einzeln ℳ 0,30.
Prachtausgabe. 2 Voll. ℳ 7,50.
Vol. 1. ℳ 3,75. — Vol. 2. ℳ 3,75.

DEMOSTHENIS orationes. Edidit IMM. BEKKER.
Octavausgabe. 3 Voll. ℳ 4.50.
Vol. 1. Pars 1. ℳ 0,75. Pars 2. ℳ 0,75.
Vol. 2. Pars 1. ℳ 0,75. Pars 2. ℳ 0,75.
Vol. 3. Pars 1. ℳ 0,75. Pars 2. ℳ 0,75.
Taschenausgabe. 3 Voll. ℳ 4,20.
Vol. 1. Pars 1. ℳ 0,60. Pars 2. ℳ 0,60.
Vol. 2. Pars 1. ℳ 0,75. Pars 2. ℳ 0,75.
Vol. 3. Pars 1. ℳ 0,75. Pars 2. ℳ 0,75.
Prachtausgabe. 3 Voll. ℳ 11,25.
Vol. 1. ℳ 3,75. — Vol. 2. ℳ 3,75.
Vol. 3. ℳ 3,75.

EURIPIDIS tragoediae. Ed. AUG. WITZSCHEL.
Octavausgabe. 3 Voll. ℳ 3,00.
Vol. 1. ℳ 1,00. — Vol. 2. ℳ 1,00.
Vol. 3. ℳ 1,00.
Jede Tragoedie einzeln ℳ 0,30.
Taschenausgabe. 3 Voll. ℳ 2,70.
Vol. 1. ℳ 0,90. — Vol. 2. ℳ 0,90.
Vol. 3. ℳ 0,90.
Jede Tragoedie einzeln ℳ 0,30.
Prachtausgabe. 3 Voll. ℳ 11,25.
Vol. 1. ℳ 3,75. — Vol. 2. ℳ 3,75.
Vol. 3. ℳ 3,75.

HERODOTI historiae. Ed. ABICHT.
Octavausgabe. 2 Voll. ℳ 2.70.
Vol. 1. ℳ 1,35. — Vol. 2. ℳ 1,35.
Prachtausgabe. 2 Voll. ℳ 6,00.
Vol. 1. ℳ 3,00. — Vol. 2. ℳ 3,00.

HOMERI Ilias. Edidit GUILELMUS BAEUMLEIN.
Octavausgabe. 2 Partes. ℳ 1,50.
Pars 1. ℳ 0,75. — Pars 2. ℳ 0,75.
Taschenausgabe. 2 Partes. ℳ 1,50.
Pars 1. ℳ 0,75. — Pars 2. ℳ 0,75.
Prachtausgabe. ℳ 5,25.

HOMERI Odyssea. Ed. BAEUMLEIN.
Octavausgabe. 2 Partes. ℳ 1.50.
Pars 1. ℳ 0,75. — Pars 2. ℳ 0,75.
Taschenausgabe. 2 Partes. ℳ 1,20.
Pars 1. ℳ 0,60. — Pars 2. ℳ 0,60.
Prachtausgabe. ℳ 3,75.

LUCIANI Samosatensis opera. Ed. GUILELMUS DINDORF.
Octavausgabe. 3 Voll. ℳ 6.30.
Vol. 1. Pars 1. ℳ 1,05. Pars 2. ℳ 1,05.
Vol. 2. Pars 1. ℳ 1,05. Pars 2. ℳ 1,05.
Vol. 3. Pars 1. ℳ 1,05. Pars 2. ℳ 1,05.
Prachtausgabe. 3 Voll. ℳ 13,50.
Vol. 1. ℳ 4,50. — Vol. 2. ℳ 4,50.
Vol. 3. ℳ 4,50.

LYSIAE orationes. Ed. ANTONIUS WESTERMANN.
Octavausgabe. ℳ 1.20.
Taschenausgabe. ℳ 0.90.
Prachtausgabe. ℳ 3,00.

PLATONIS opera. Ed. M. SCHANZ.
Octavausgabe.

No. 1.	Euthyphro, Apologia, Crito, Phaedo.	ℳ 0,60.
No. 2.	Cratylus, Theaetetus.	ℳ 0,75.
No. 5.	Symposion, Phaedrus.	ℳ 0,45.
No. 6.	Alcibiades I. et II., Hipparchus, Amatores, Theages.	ℳ 0,45.
No. 7.	Charmides, Laches, Lysis.	ℳ 0,45.
No. 8.	Euthydemus, Protagoras.	ℳ 0,45.
No. 9.	Gorgias, Meno.	ℳ 0,60.
No. 13.	Leges I—VI.	ℳ 0,75.

Kritische Ausgabe.

Vol. 1.	Euthyphro, Apologia, Crito, Phaedo.	ℳ 6,00.
Vol. 2.	Fasciculus I.: Cratylus.	ℳ 3,00.
Vol. 2.	Fasciculus II.: Theaetetus.	ℳ 3,00.
Vol. 5.	Fasciculus I.: Symposion.	ℳ 2,00.
Vol. 5.	Fasciculus II.: Phaedrus	ℳ 2,00.
Vol. 6.	Fasciculus I.: Alcibiades I. et II., Hipparchus, Amatores, Theages.	ℳ 3,00.
Vol. 6.	Fasciculus II.: Charmides, Laches, Lysis.	ℳ 2,00.
Vol. 7.	Euthydemus, Protagoras.	ℳ 4,50.
Vol. 8.	Gorgias, Meno.	ℳ 5,00.
Vol. 9.	Hippias maior, Hippias minor, Io, Menexenus, Clitopho.	ℳ 3,00.
Vol. 12.	Leges I—VI.	ℳ 6,00.

Fortsetzung auf der dritten Seite dieses Umschlages.